

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3 3433 00034373 5

Ευαγγ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΜΑΡΤΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῆ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΣ
1889-

-4589-

Μ Η Ν

Μ Α Ρ Τ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

Τῆ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας,
τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πρότερον ἀσκήσασα, καὶ τῆς σαρκὸς τὰ
σκιρτήματα, ἐγκρατεία μαράνασα, ἀθλή-
σει τὸ δεύτερον, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες, τὰς μη-
χανουργίας, καὶ νίκην ἤρας κατ' αὐτοῦ, ὧ Εὐ-
δοκία Θεομακάριστε· διό σε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ
διπλοῖς ἀγωνίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόνητος,
καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας ταῖς αὐλαῖς, σπόρον τὸν θεῖον εἰς-
δέδεξαι, ὡς γῆ πίων θεόπνευστε, καὶ ἐ-
κατοστεύοντα, μαρτυρίου στάχυν, ἐξήνθησας
ὄντως, καὶ ἀποθήκαις νοηταῖς, ἐθησαυρίσθης
σθένει τοῦ Πνεύματος, τοῦ σὲ μεταποιήσαντος,
καὶ ἀλλοιώσει τῇ κρείττονι, ἀλλοιώσαντος χά-
ριτι, Εὐδοκία πανεύφημε.

Νεκροῦς ἐξανέστησας, ζωποικῶ σου προσ-
φθέγματι, Εὐδοκία πανεύφημε, νεκρώσα-
σα πάνσοφε, ἐγκρατείας πόνοις, τοῦ σώματος
πάθη· καὶ νῦν οἰκεῖς τῆς οὐρανοῦς, μετὰ Μαρ-
τύρων, καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀθλή-
σεως, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, ὑπὲρ πάντων
τῶν πίσει σε, ἀνυμνούντων πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἠλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἢ
τὸν Ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον·
χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρουκτωρίαις, ἢ
λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγάζουσα γῆς
τὰ πέρατα· ἢ ὄντως χρησαυγίζουσα, ἢ παγ-
καλῆς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον,
τοῖς Πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάνα-
γνος Δέσποινα, καὶ πλευρὰν ὀρυττόμενον,
λόγχη ἢ πανάμωμος, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο
Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ'
ῶν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με,
ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐ-
σπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἴαν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἢ ἐκτὸς τῆς Τεσ-
σαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Καταλιποῦσα τὰ τερπνὰ, καὶ ποικίλα τοῦ
βίου, ἢ Ὁσία καὶ Μάρτυς, καὶ σταυρὸν
ἀραμένη ἐπ' ὤμων, προσῆλθε τοῦ νυμφευθῆναι
σοι Χριστέ, καὶ σὺν οἰμωγαῖς δακρῦν ἔβόα·
Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, ὁ ἀσώτης καθαι-
ρων· μὴ μου τὰ δάκρυα παρίδης, τῶν δεινῶν
ὀφλημάτων· ἀλλὰ δεῖξαι με, ὡσπερ τὴν πόρνην
ἐκείνην, τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, καὶ
ἀκούσω καὶ γῶ· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πε-
ρεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφύστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σέ Κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον, ὃ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλῳ θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγοντα οἱ συνήθεις Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς Εὐδοκίας τοὺς ἀγῶνας αἰνέσω.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
• Ἄλαδὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι
• μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τὴν ἐξ ἀπροσεξίας, σκότωσίν μοι Μάρτυς ἐπισκήψασαν, πρεσβειῶν σου ἀκτῖσιν, Εὐδοκία ὑμνοῦντί σε σκέδασον.

Ηᾠρευσεν ἡ σαγήνη, λόγων θεοπνεύστων Καλλιμάργυς σε, ἀθανάτου τραπέζης, ἀπολαύσεως θείας ἐντρύφημα.

Στέμμα τῆς ἀφθαρσίας, καὶ τὴν διαμένουσαν ἀπόλαυσιν, τὰ γῆς παρωσαμένη, Εὐδοκία ἀξίως κεκλήρωσαι. Θεοτοκίον.

Εᾠλυσεν τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς καταδίκης με Πανάμωμε, ὃ ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος σαρκωθείς διὰ σπλάγγνα ἐλέους αὐτοῦ.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα· τῶν προστρεχόντων
• Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Υᾠλην καταλείψασα, τὴν πολυποίκιλον ἐνδοξὴ κόσμου φθαρτοῦ, ὄλβον Εὐδοκία, ἀναφαίρετον εἴληψας.

Δόξης ἀγαλλίαμα, τῆς μετανοίας σου σύμβολον, ἐν οὐρανοῖς, σεπτὴ κατιδοῦσα, ἐφωτίσθης βαπτίσματι. Θεοτοκίον.

Οᾠλην μου τὴν ἔφεσιν, Θεογεννήτρια δέομαι, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, ἴθυνον τεχθέντα, τῶν παθῶν ῥυομένη με.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Φωτισθεῖσα τῇ αἴγλῃ τῇ θείῃ, τὸν τῆς πλάνης κατέλιπες σκοτασμόν, καὶ βίον

ἀνέλαβες, μετὰ σώματος ἄϋλον· χαρισμάτων δὲ θείων, πλησθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐκ ψιλῆς προσήσεως, νεκροὺς ἐξανέστησας· ὅθεν ἐπὶ τέλει, μαρτυρίου στεφάνῳ, ἐνθέως κεκόσμησαι, καὶ τὸν δόλιον ἤσχυνας, Εὐδοκία ἰσαγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Εᾠθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἐννοῶν μου τὰς πράξεις τὰς πονηρὰς· πῶς ἀπολογήσωμαι, τῷ Κριτῇ ὃ ταλαίπωρος; πρὸς τὴν σὴν δὲ βλέπων, εἰκόνα πανύμνητε, ἀναψυχὴν λαμβάνω, Κυρία τῶν πόνων μου· καὶ ἀπεγνωσμένος, σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· Ἐλέησον, οἴκτειρον, Παναγία μου πρόφθασον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅπως ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς, ὃ Υἱός σου ἰλεῶς μοι γένηται· ἐπεὶ περ ἄλλην ἐλπίδα, ἐκτός σου οὐ κέκτημαι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι φίλτατον τέκνον, Υἱέ ποθεινότατε· οἴμοι πῶς τοσοῦτον, ὄραν στέζω θάμα! κόπτομαι τὰ σπλάγγνα, τὴν καρδίαν πιμπρῶμαι. Ἄλλ' ὦ ὑπεράγαθε, τοὺς σοὺς λόγους ἐκπέρανον, καὶ ἀνάστηθι τάχιον, κόσμον χαρμονῆς ἐμπιπλῶν, καὶ πταισμάτων λύτρωσιν δωρέμενος, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὸ ἄχραντον πάθος σου (*).

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
• μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
• ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Καλλονῆ ὑπερέχουσα, σώματος ἀξίως ψυχῆς ἐξήνησας, ὠραιότητα κατάλληλον, πόνοις Εὐδοκία ἀπαστράπτουσα.

Γεραῖς εἰσηγήσει, ταῖς τοῦ Γερμανοῦ τὴν κρίσιν εὐίλατον, δι' ἐλέους Μάρτυς εἴληψας, τῶν πρὶν ἀθεμίτων ἀλογήσασα.

Αᾠπημαύρωσας ἄπασαν, πλάνης προσβολὴν· Ἄφωτὸς ἀληθείας γὰρ, ὄδηγόν ἔσχες, Ἀρχάγγελον, θείας σοὶ ἐμφάσεις ἐγκαλύπτοντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ πανάμωμε Δέσποινα, σάλον τῶν κυμάτων ψυχῆς μου πράυνον, ἀμαρτίας με τοῦ κλύδωνος, καὶ τῆς τρικυμίας ἀπαλλάπτουσα.

(*). Τὸ παρὸν Σταυροθεοτοκίον καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ Θεοτοκίον, ἐλλιπῆ ἔντα πρότερον καὶ χωλαίνοντα εἰς τὸν ρυθμὸν, ἀνεπληρώθησαν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε Σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Τὸν βόρβορον τῶν πράξεων δάκρυσιν, ἐκ-
πλυθεῖσα λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος, ἡλίου
πλέον ἐξέλαμψας.

Οὐ πλοῦτος, οὐ θωπεῖαι, οὐ μᾶστιγες, οὐ
ἄξιοι σε, οὐ ξίφος, οὐ θάνατος, Θεοῦ
χωρῖσαι δεδύνηνται. Θεοτοκίον.

Γλώσσους προσπαθείας μου ἄκωνθαν, Θεοτό-
κε φλέξον τῷ μὴ φλέξαντι, πυρὶ τὴν θείαν
γαστέρα σου.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στερρῶς τῷ τῆς ἀθλήσεως πυρὶ, σεαυτὴν λι-
πάνασα, βασάνοις ἀνάλωτος, Εὐδοκία ἀ-
νεδείχθης σεβάσμιε.

Αγάπης ἐραστῶν τῶν φαρτικῶν, σεμνὸν
προτιμήσασα, Νυμφίον τῷ ἔρωτι, Εὐδο-
κία τῷ ἀφθάρτῳ ἐπανέθου σαυτήν.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἡ κηύσασα Χριστὸν, τὸν αἷτιον Δέ-
σπονα, τὸν ἄγριον κλυδῶνα τῶν παθῶν
μου, Παναγία ἡμέρωσον.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, λέγε τὸ Μαρτυρικὸν
τοῦ τυχόντος ἤχου.

Συναξάριον.

Μὴν Μάρτιος, ἔχων ἡμέρας λβ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ΄. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιβ΄.
Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁ-
σιομάρτυρος Εὐδοκίας, τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

Στίχοι.

Ἡ Σαμαρεῖτις οὐχ ὕδωρ Εὐδοκία,
Ἄλλ' αἷμα, Σῶτερ, ἐκ τραχήλου σοι φέρει.
Μαρτίου ἀμφὶ πρώτη ἡ Εὐδοκία ξίφος ἔτλη.

Αὕτη ἦν ἐξ Ἡλιουπόλεως τῆς ἐπαρχίας Λιβανησίας τῆς
Φοινίκης, κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς βασιλείας Γραϊα-
νοῦ, ἐν ἀκολασίᾳ τὸ πρῶτον βιοῦσα, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς
τῆ εὐπρεπείᾳ τῆς ὄψεως ἐπισυρομένη, καὶ πλοῦτον πολὺν
συναθροίσασα. Ὑστερον δὲ προσῆλθε τῷ Χριστῷ, Γερμα-
νοῦ τινος Μοναχοῦ, τοὺς περὶ εὐσεβείας καὶ μετανοίας λό-
γους διεξιόντος, ἀκούσασα. Βαπτίζεται οὖν ὑπὸ Ἐπισκό-
που Θεοδότου, ἀποκαλύψει θείαις πεισθεῖσα· καὶ γὰρ ἔ-
δεξεν ἐκστάσα ἑαυτὴν ὑπὸ Ἀγγέλου χειραγωγουμένην, εἰς
οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, καὶ τοὺς Ἀγγέλους συγκαίρειν αὐτῇ
τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ μέλανά τινα, καὶ τῆ ὄψει δεινόν, βρῶ-
χειν καὶ καταδοᾶν, ὡς ἀδικούμενον, εἰ ταύτην ἀφαιρεθείη.

Διανείμασα δὲ τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ διαδοῦσα πτω-
χοῖς, ἀπεισιν ἐν μοναστηρίῳ· καὶ καλῶς τὸν δρόμον τῆς
ἀσκήσεως διερχομένη, προσάγεται Ἀνρηλιανῷ, τῆς βασι-
λείας κρατήσαντι, ὑπὸ τῶν πρώην αὐτῆς ἐραστῶν. Θαυ-
ματουργήσασα δὲ, καὶ τὸν τοῦ Βασιλέως παῖδα τεθνηκό-
τα ἐγείρασα, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπάται τὸν
Βασιλέα. Χρόνοις δὲ ὕστερον ἐξετάζεται παρὰ Διογίνου
τοῦ Ἡγμένου Ἡλιουπόλεως, καὶ θαυματουργήσασα πάλιν,
ἀφίεται. Ὑπὸ δὲ Βικεντίου, τοῦ διαδεξαμένου τὸν Διογι-
νην, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Δομνίνης,
καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν φέρουσα φόρτους Δομνίνα,
Θεῷ προσῆλθεν ἔμπορος πανολβία.

Αὕτη ἔφυ γονεῶν εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἐκ βρέφους
δὲ τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἀσκήσει καὶ λειπῇ κα-
κουχία τοῦ σώματος ἑαυτὴν ἐκδέδωκε. Καλύβην γὰρ πη-
ξαμένην παρὰ τῷ τῆς μητρὸς κήπῳ, ἐν ἐκείνῃ διημέρευε,
δάκρυσιν διηνεκίσιν οὐ μόνον τὰς παρεῖας καταβριχουσα,
ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τριχῶν περιβλήματα· τοιοῖς δὲ γὰρ ἐσθή-
μασιν ἐχρήτο. Περὶ δὲ ἀλεκτρούωνων ὠδὰς εἰς τὸν θείον
ναὸν εἰσιούσα μετὰ τοῦ πλήθους παντός, τῷ Δεσπότη τῶν
ἔλων προσέφερε τὴν ὑμνοδίαν. Τροφὴν δὲ εἶχε φακκόν,
βριχόμενον ὕδατι· καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμενε,
σώματι λεπτῷ καὶ ἡμιθνήτῳ χρωμένῃ. Ἀκριβῶς δὲ τῷ
περιβολαίῳ κρυπτομένη, οὔτε τινὸς ἐθεάσατο πρόσωπον, οὔτε
τις τὸ ἑαυτῆς, ἀλλὰ μέχρι τῶν γονάτων κατακαλυπτομέ-
νη, λεπτὰ καὶ ἄσημα τοῖς προστυχοῦσι διελέγετο. Ἐν τού-
τοις διημερεύουσα καὶ διανυκτερεύουσα, πρὸς τὸν ἑαυτῆς
ἐραστὴν καὶ νυμφίον Χριστὸν, μετὰ τῶν Σεαρίστων αὐ-
τῆς κατορθωμάτων ἀναφέρεται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Ἀντωνίνης.

Στίχ. Θαλάμος ἡ θάλασσα νυμφικὸς γίνη,
Ἄντωνίαν κρύπτουσα νύμφην Κυρίου.
Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρκελλος καὶ Ἀν-
τώνιος πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Χώνη τις ἡ κάμινος Ἀθληταῖς δύο,
Οἱ χρυσοῦ λάμπουσιν ἐν ταύτῃ πλέον.
Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Σίλβεστρος
καὶ Σωφρόνιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ καρτερῶν, Σίλβεστρε, θρησκεύειν
πλάνην,
Σὺν Σωφρονίῳ τὴν τομὴν ἐκαρτέρεις.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεστοριανὸς ξίφει τε-
λειοῦται.

Στίχ. Εἰς τοῦπίσω τράχηλον ἐξειλκυσμένος,
Νεστοριανὸς τὴν σφαγὴν πρόσω φέρει.
Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δεσ ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-

» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός
» εὐλογητός εἶ.

Ὁς ζωῆς κληρονόμος, καὶ θανάτου ῥυσθεῖσα
τῆ ψυχοφθόρου σαφῶς, εὐχῆ τῆς τεθνεῶ-
τας, ζωοῦσα Εὐδοκία, τῷ Χριστῷ ἀνεκραύγα-
ζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ναὸς τῆς ἀμαρτίας, προὔπαρξασα Μάρτυς,
σαυτὴν καθῆρας Θεῷ, ναὸν ἡγιασμένον,
ἐνάρετον δεικνῦσα, Καλλιμάρτυς κραυγαίζου-
σα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Α'σκητικοῖς ἰδρῶσι, πιανθεῖσα ἐλαία ὠφθης
κατάκαρπας· ἀθλήσεως δὲ ξίφει, καὶ λύ-
θρῳ Εὐδοκία, τρυγωμένη ἐκραύγαζες· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Συτριβέντα κακία, καὶ δειναῖς ἀμαρτίαις
καταβριθόμενον, Ἀμνὸν τὴν ἀμαρτίαν, τὸν
αἶροντα τοῦ κόσμου, ἢ κυήσασα Δέσποινα, ἐ-
πικρατίας αὐτῶν Παρθένε τήρησόν με.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αὔλον πῦρ σοι ἐνδομυχοῦν, καὶ ἐν κόλποις,
θεῖος ἀνθραξ Πάνσεμνε ὑπάρχων, ἐφλεξε
Τυράννους, ἀλώθητον τηρῶν σε.

Ιδρώτων θείων ταῖς ἀμοιβαῖς Εὐδοκία, ἰαμά-
των εἴληφας πλημμύρας, κόστους θανατοῦσα,
καὶ τοὺς νεκροὺς ζωοῦσα.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην ταῖς ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν μου,
θεοτόκε ζωῶσον· ζωὴν γὰρ, μόνη ἀπει-
ράνδρος, γεγέννηκας Παρθένε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια
» σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
» σωμαίων χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Ελύθης τῶν προσκαίρων, Μάρτυς Εὐδοκία,
καὶ ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον εἴληφας, πρὸς
τὸν Θεόν, διὰ ξίφους ἐπιδημήσασα.

Σὺν Μάρτυσιν ὡς Μάρτυς, καὶ σὺν ταῖς Ὁ-
σίαις, ὡς Ἀσκητῶν ἀκροθίνιον ἔλαμψας,
θαυματουργὸς Εὐδοκία δειχθεῖσα ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὁς θεῖαν προστασίαν, καὶ ὡς ἀσφαλῆ σε,
ἐλπίδα μόνην κατέχω Μητρόθεε, τοῦ λυ-
τρωθῆναι κινδύνων καὶ παραπτώσεων.

Εἶ ἐστὶ Τεσσαρακοστή, τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου
τοῦ Συγκλητικοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καὶ ἐν βίῳ περιδοξος, καὶ ἐν Μάρτυσι μέ-
γιστος, Ἀθλητὰ Ἡσύχιε γνωριζόμενος, ταῖς
οὐρανίαις Δυναμέσι, συνὼν παμμακάριστε, τῷ
τῶν ὅλων Βασιλεῖ, μετὰ δόξης παρίστασαι· ὁ-
θεν πίστει σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας εὐφη-
μοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν, τὸν Εὐερ-
γέτην δοξάζοντες.

Βασιλεῖ τῶν Δυναμίεων, στρατευθεὶς διὰ πί-
στεως, Ἀθλητὰ Ἡσύχιε, δόγμα ἄθεον, πα-
ρανομούντων ἠκύρωσας, Βασιλέως ἐνδοξε, καὶ
προεῖλου τὸ θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἔνθεον· ὅθεν
ἅπασα, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία ἐορτάζει, τὴν πα-
νεόρτον σου μνήμην, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεων.

Ποταμίσις ἐν ρέυμασιν, ἀπερρίφης Ἡσύχιε,
ἐν αὐτοῖς τὸν δράκοντα τὸν πολέμιον,
ἐναποπνίξας πανόλβιε· καὶ νῦν ἀνελήλυθας, εἰς
αὐτῆς τῆς ἕρανῆς, τῆς σεφάνης ληψόμενος· καὶ
παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀθλοφόρε, τῶν
Ἀγγέλων συμπολίτα, τῆς εὐσεβείας ἐδραίωμα.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χω-
ρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρημα-
τίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σῆ προσ-
λαβόμενος, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης
με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτεῖρησον
τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβ-
βης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύ-
ριε, ἡ Ἀμναῖς καὶ Μητήρ σε ἐξεπλήττετο·
καὶ· Τί τὸ ὄραμα, ἐκράξε, γίε ποθεινότετε;
ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ
παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύ-

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι κατὰ τὴν σήμερον ἑτέραν Ἀκολου-
θίαν, ἣν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδοῦτου Κυρηναίου, τοῦ
ἀναφερομένου ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ἐξ ἐναντίας, τὸ Συναξά-
ριον τοῦ Ἁγίου Ἡσυχίου ἐκεῖτο ἀτάκτως εἰς τὴν δεκάτην τοῦ
Μαΐου μηνός· διὸ μετετέθη κακίαι ἐνταῦθα, ἀπὸ ψαλλοτά-
καὶ ἡ αὐτοῦ Ἀκολουθία.

σας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα·

Τὸν παμμέγιστον Ἡσύχιον αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξήγα-

» γες λαὸν, δουλείας Αἰγυπτίου, ἐκάλυ-

» ψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι τοῦ Σωτῆρος λε-
λαμπρυσμένος Ἀθλητὰ, τῆς πίστει τελών-
τας τὴν σὴν ἁγίαν ἀθλήσιν, φωτὸς ἐνθέου πλή-
ρωσον.

Ὁλος ἀνακείμενος τῷ Σωτῆρι, τὸν δι' αὐτὸν
καρτερικῶς θάνατον ὑπέστης, Ἡσύχιε
πανόλβιε, καὶ θείας ζωῆς ἔτυχες.

Νόμοις τοῦ Δεσπότη συμπεφραγμένος, τῶν
ἀνομούντων πονηρᾶς ἀπίσω θωπείας,
Ἡσύχιε πανόλβιε, ἀθλῶν καρτερικώτατα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος διέμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρό τοῦ
τόκου ἀληθῶς, τὸν Κτίστην τεκοῦσα· ὃν
αἵτησαι Πανάμωμε, σωθῆναι τῆς ὑμνοῦντάς σε.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-

» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο

» ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Ἄνω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Ἀθλοφό-
ρε, τῶν διωκτῶν κατεπαλάσας δυναστείαν
ὀλεθροτόκον, ἐναθλῶν καρτερικώτατα.

Μόνον τοῦ Χριστοῦ ἐράσμιον, κάλλος ἀγα-
πήσας, κάλλη τοῦ κόσμου παρέδραμες·
καὶ ἀθλήσας δικαιοσύνης, ἀνεδήσω Μάκαρ
στέφανον.

Μίαν ἐπιγνοῦς Θεότητα, τῆς πολυθείας ἀ-
πεβδελύξω τὸ ἄστατον Ἀθλοφόρε, καὶ
μαρτυρίῳ, ἐλαμπρύνθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἐστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος· τῆς ἀθανασίας
γὰρ τὴν πηγὴν ἀπεκύησας, Παναγία, Χρι-
στὸν τὸν μόνον, ὑπεράγαθον Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Ἀκαταγώνιστος, Ἀθλητῆς γέγονας, τοῦ Παν-
τοκράτορος, μάκαρ Ἡσύχιε, ἐν τῷ καιρῷ
τῶν διωγμῶν, τῆς σαρκὸς μὴ φεισάμενος· ὅθεν

θανατούμενος, ποταμίῳ ἐν ὕδασι, τούτοις ἐνα-
πέπνηξας τὸν πολέμιον δράκοντα· διὸ ἐν εὐφρο-
σύνη τὴν θείαν, μνήμην σε Μάρτυς ἐορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἀκατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει
Δέσποτα, Θεοχαρίτῳτε, τὸ πεπραγμένον
ἐπὶ σοί, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀ-
περίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα πε-
ριθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάν-
τοτε Ἀγνή ὡς Υἱὸν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεστοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χρι-
στὲ ὀρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ
τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο·
τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος,
δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων
σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμῶ σου
τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ῥδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Δὲ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνας,
» ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν
» ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλόνηρωπε, ἰσχύς μου καὶ
» ὑμνησίς.

Πενναιότητι πανόλβιε διανοίας, τῷ δυσσεβεῖ
τυράνῳ ἀντετάξω ξοάνοις, θύειν σε προσ-
τάσσουντι, Ἡσύχιε ἔνδοξε.

Ἰερεῖον ὡσπερ ἄμωμον προσηνέχθης, τῷ ὑπὲρ
σοῦ τυθέντι, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, μέγιστε
Ἡσύχιε, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Στηριγμός σοι καὶ κραταίωμα ὁ Δεσπότης,
ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀθλῶν, Παναοίδιμε ὦφθη·
ὅθεν τὸν ἐπίκηρον, οὐκ ἐπτηξας θάνατον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκήρατον βλαστήσασα Κόρη βότρυν,
ἀθανασίας γλεῦκος, ἀποστάζοντα πᾶσιν
ὦφθης παναμώμητε, καὶ Μήτηρ ἀλόχευτος.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ νοῦς σου τῷ φωτὶ, τῷ αὐτῷ λαμπόμενος,
διέλυσε τῆς ἀπάτης τὴν πολύθεον πλά-
νην, Ἡσύχιε μακάριε.

Νιοῖσσι φαιδραῖς, καὶ καλαῖς ἀναβάσσει,
θεούμενος ἀθείας, Ἀθλοφόρε παμμακάρε,
τὸ ἄστατον διέφυγες.

Ἡσύχασας λιπῶν, πολυτάραχον ἀγνοίαν, καὶ
εἴληψας Ἀθλοφόρε, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων,
τὴν θείαν ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐπὶ γῆς, τὸν ἑράνιον τέτοκας, Παν-
άμωμε Θεὸν Λόγον· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτί-
σις, ὡς Ποιητὴν καὶ Κύριον.

Ὠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρι-
» μερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Υψώσας σου, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν
ἔρωτα, ἀπερρίψης, ποταμίαις ἐν ρείθροις
Ἡσύχιε, ἐν αὐταῖς τὸ τέλος, τὸ μακάριον Μάρ-
τυς εὐράμενος.

Χειμάρρης σε, τῆς τρυφῆς ἐπαξίως ἐδέξατο,
δεδεγμένον, τὸ μακάριον τέλος Ἡσύχιε,
ποταμοῦ ἐν ρείθροις, ἐν ᾧ στίφος δαιμόνων ἀ-
πέπνιξας.

Ισχυῖ τε, καὶ δυνάμει παμμάκαρ τοῦ Πνεύ-
ματος, μυριάδας, ἀοράτων ἐχθρῶν κατεπά-
τησας, καὶ στεφθεῖς ταῖς νίκαις, τῶν Ἀγγέλων
χοροῖς συνηρίθμησαι. Θεοτοκίον.

Οικήσας σου, τὴν ἀγίαν γαστέρα ὁ Κύριος,
Θεοτόκε, τῆς Τριάδος τερπνὰ καταγώ-
για, ἐκτελεῖ τοὺς πίστει, ἀληθείας σε νῦν μα-
καρίζοντας.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, λέγεται τὸ Μαρτυρι-
κὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικῆ.

Στίχοι.

» Ποταμὸν Ἡσύχιος ὑδάτων ἔδω,
» Ὅπως ποταμὸν τοῦ πυρός διεκφυγή.

Δευτερὴ προσέβη Ἡσύχιος ἐν πάλου ὄρμοις.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτος τοῦ
παλατίου τυγχάνων, καὶ τῆς Συγκλήτου Βουλῆς.
Προσταξάντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ, τοῖς ἐν στρατείᾳ Χρι-
στιανούς, λύσαντας τὰς ζώνας, ἰδιωτεύειν· καὶ πολλῶν
τὸν ἀκλεῖα μᾶλλον ἐλομένων βίον, ἢ τὴν ἐν ἀπωλείᾳ τι-
μὴν, εἰς ἣν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ ἄγιος Ἡσύχιος. Τοῦτο μα-
θῶν ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποδυσθῆναι τὰ ἱμάτια,
ἃ περιεβέβητο, ὄντα πολυτελῆ, ἐνδυσθῆναι δὲ κολόβιον ἐξ
ἐρίου (μᾶλλον χιτωνίσκον χωρὶς μανίκια, καμιζόλαν),
καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν συνδιαγεῖν.

Τούτου γενομένου, προσκαλεσαμένος αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς,
εἰ οὐκ αἰσχύνεται, ἐπυθάνετο, ἐκ τῆς τῶν Μαγίστρων
τιμῆς εἰς τὴν ἀτιμου ταύτην κατενεχθεὶς ἀγωγὴν· μηδὲ
γὰρ δύνασθαι τοὺς Χριστιανούς ἐπὶ ταῖς πρότερον μεγί-
σταις οὕτω τιμαῖς καὶ ἀρχαῖς καταστῆσαι αὐτόν. Τούτο
δὲ, τὴν παρούσαν τιμὴν πρόσκαιρον εἶναι εἰπόντας, τὴν
δὲ τοῦ Χριστοῦ αἰώνιαν καὶ ἀπέραντον, λίθου μυλικῶν
ἐβλήναι τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς προσέταξε, καὶ μέ-

σον τοῦ ποταμοῦ, τοῦ λεγομένου Ὀρόντισσ, ῥιπῆναι, ἐν ᾧ
τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρ-
τυρος Θεοδοῦτου, Ἐπισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύ-
πρου.

Στίχ. Ἀθλῶν πέπλησαι, Θεόδοτε, στιγμάτων.

Εἰ καὶ μετ' εἰρήνης σε Χριστὸς λαμβάνει.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Λικινίου Βασιλέως, καὶ Σαδίνου Ἡ-
γμόνος τῆς Κύπρου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμο-
λογίαν τῷ Ἡγεμόνι παραστάς, τύπτεται βουνεύροις· εἶτα
κρεμάται, καὶ τὰς σάρκας ξίεται, καὶ ἐπὶ πυρῶντες
σιδηροῦ κραββάτου ἐπλευται, καὶ παραδόξως τῆ τοῦ Θεοῦ
χάρτι ἀλώθης τρηθεῖς, ἔλοις ἐνεπάρη τοὺς πόδας, καὶ
τρεχεῖν ἠναγκαζέτο. Βληθεὶς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ παυσάμι-
νου τοῦ διωγμοῦ δόγματι Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βα-
σιλέως, ἀπελυθὴ τῆς φρουρᾶς κατὰ τὴν ἐννεακαιδεκάτην
τοῦ Ἰανουαρίου. Ἐτοὺς δὲ διαγενομένου δευτέρου, πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησε, δευτέραν ἄγοντος Μαρτίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Κοῖντου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος γενένηται μὲν ἐν Φρυγίᾳ, καὶ παιδεύεται τὴν
εὐσέβειαν. Καταλαβὼν δὲ τὴν Νεολίδα (*) Κώμην,
ἔλειον τοῖς δεομένοις παρεῖχε. Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Ἀδ-
ρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁ Ἡγεμὼν Ρούφος, παραινῶν
αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπεὶ, ληφθεὶς δαίμονι, εὐχα-
μένου τοῦ Ἁγίου, ἰάθη, ἀφήκεν αὐτόν, δώροις τὴν εὐργε-
σίαν ἀμειψάμενος. Αὐθις δὲ κατασχόντες εἰ ἐν τῷ ναῶ τῶν
εἰδώλων, ἐπεὶ, σεισμῷ, γενομένου, ὃ, τε ναὸς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ
κατέπεσον ἕρῃ, ἐκφυγόντες, κατέλιπον τὸν Ἅγιον. Μετὰ
οὖν τὸν σεισμόν, τεσσαράκοντα διαγενομένων ἡμερῶν, κα-
ταλαβὼν ὁ Ἄρχων Κλεάρχης τὸν τόπον, δεισιδαιμονῶν,
καὶ περὶ τὴν θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐπτοημένος, κατα-
γῆναι τὰ σκέλη τοῦ Ἁγίου προσέταξεν. Ἄ παραυτίκα τῆ
δυνάμει Χριστοῦ ἄρτια καὶ ὑγιῆ κατέστησαν. Δεκάτου
δὲ διαγενομένου χρόνου, μετὰ τὴν τῶν σκελῶν αὐτοῦ συν-
τριβῆν, ἐν ᾧ περιήει, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν
ἰώμενος, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Νέστορος καὶ Τριβιμίου.

Στίχ. Ὁ τράχηλον Νέστορος πλήξας τῷ ξίφει,
Πληγὴν ὁμοίαν ἐντρίβει Τριβιμίου.

Οὗτοι χώρας μὲν ὑπῆρχον τῶν Κυρηνωτῶν (**), πόλιος
δὲ Πέρρης. Ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας Δεκίου τοῦ δυ-
σεβοῦς, παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν παραδοθέντες τῷ τῆς
χώρας Ἀρχοντι, τὸν Χριστὸν κηρύττοντες, γυμνωθέντες,
ἐτύφθησαν βουνεύροις ξηροῖς. Εἶτα κρεμασθέντες, ἐξέσθη-
σαν ἄχρι καὶ τῶν σπλάγχμων αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ τὴν γνώ-
μην ἀμετάθετον εἶχον, μαχαίρα τίμνονται τὰς κεφαλὰς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Τρωαδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μαρτυρησάντων
ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως.

Στίχ. Μὴ μέλλε, Τρωαδίε, θνήσκειν ἐκ ξίφους,
Μὴ μέλλε· καὶ μέλλησιν οὐχ ἔξει στέφος·

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Παρθένος Εὐθαλία
ξίφει τελειοῦται.

(*) Ἄλλ. Αἰολίδα.

(**) Ἄλλ. Κυρηνωτῶν.

Στίχ. Υἱὸν φιλοῦσα Μητροπαρθένου Κόρης,
Τομήν ὑπέστη καλλιπαρθένος Κόρη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν Σικελίᾳ, μητέρα ἔχουσα Ἑλληνίδα αἰ-
μαρρόουσαν, ἣτις καὶ ἴαθη παρά τῶν Ἁγίων Μαρ-
τύρων Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου καὶ Κυπρίνου. Πιστεύουσα
οὖν, ἐβαπτίσθη μετὰ Εὐθαλίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς· ἔ-
χουσα δὲ υἱόν, ὀνόματι Τερμιλιανόν, συνεσχέθη ὑπ' αὐτοῦ
πρὸς τὸ ἀποπνιγῆναι, διὰ τὸ πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν·
ἀλλ' ὑπὸ τῆς παιδίσκης ἐκπαθεῖσα τῶν χειρῶν αὐτοῦ διέ-
φυγεν. Τῆς δὲ ἀδελφῆς Εὐθαλίας πολλὰ τὸν ἀλάστορα ἐ-
κείνον οὐνειδίσασθαι περὶ τῆς μητρὸς, ἐκείνος φησὶ· Μὴ καὶ
σύ Χριστιανὴ εἶ; Καὶ ἡ Ἁγία· Ναι, φησὶν, καὶ ὑπὲρ
Χριστοῦ προθύμως ἀπεθανοῦμαι. Ὁ δὲ βεβηλὸς, γυμνώ-
σας αὐτὴν ἐμάστιξε σφοδρῶς, καὶ παρεδωκεν αὐτὴν ἐνὶ
τῶν οἰκετῶν, ἐφ' ᾧ καθυδρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ἄλλ' ἡ μὲν
προσευξαμένη ἐτύφλωσε τὸν οἰκετὴν· ὁ δὲ ἰδὼν τὸ γεγο-
νός, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόνι-
κος καὶ Ἀθανασία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀθανασία συνθανόντα τῇ πάνυ,

Πεπείσμεθα ζῆν Ἀνδρόνικον τὸν πάνυ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς· Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'βραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» **Α**καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις
» κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Νεανικῶς τῷ ἐχθρῷ, περιπλακεῖς τὴν τού-
τε, ἰσχὺν παμμακάρε ἑταπείνωσας, κραυ-
γάζων Ἡσύχιε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Α'πὸ περάτων τῆς γῆς, ἕως περάτων Μάρ-
τυς, ἡ σὴ ἀνδρεία καταγγέλλεται, καὶ
τὰ κατορθώματα, καὶ ἡ βεβαία πίστις, Ἡσύ-
χιε θεόφρον.

Ισχυροτάταις νευραῖς, ἀπαγχονήσας Μάρτυς,
τῶν σῶν ἀγῶνων τὸν ἀντίπαλον, ἐπίδοξον
θάνατον, ἐν πνιγμονῇ ὑδάτων, Ἡσύχιε ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἡμᾶς, τῇ ἀμαρτίᾳ πάντας,
ζωὴν τεκοῦσα ἀνεζώωσας· διὸ σοὶ κραυ-
γάζομεν· Θεοκυῆτορ Κόρη, αἰεὶ δεδοξασμένη.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**άντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτί-
» **Π**σις, εὐλογεῖτε τὸν Κυρίον. Ὅσοι καὶ
» ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ· ὕμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερ-
» υψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε'ναπεδύσω ἀνδρικῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας,
Χριστόν ἔχων συλλήπτορα Ἐνδοξε, καὶ
κατὰ κράτος νικήσας, ἐδέξω γέφος ἀφθαρσίας,
καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στήσας τὰ ρεύματα Σοφὴ τῆς ἀθείας, ἱεροῖς
ἀγωνίσμασιν, ἐμβληθεῖς ἐν ποταμῷ, ἐν τῆ-
τῷ ἐδέξω τὸ τέλος, ὕμνων τὸν Χριστόν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ω'ς βασιλεύσας εὐκλεῶς κατὰ τῆς πλάνης,
βασιλείους κατέλιπες ἔνδοξε διατριβαίς τε,
καὶ μέγα ἀξίωμα, καὶ τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός
προσεκολληθῆς.

Θεοτοκίον.

Ιερώτατός σε καλεῖ Προφήτης, πύλην ἀδιό-
δευτον ἄχραντε, ὁ Κτίστης δὲ ἧς διήλθεν,
ὡς μόνον ἐπίσταται, πάλιν κεκλεισμένην, λι-
πῶν ὡς πρὸ τοῦ τόκου.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» **Ε**κατάραν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» **Ε**τες μεγαλύνομεν.

Ωραῖος τῷ εἶδει τῆς ψυχῆς Ἡσύχιε, ἐγνω-
ρίσθης καὶ τοῦ σώματος· σὺ γὰρ ἀξίωμα
καὶ πλοῦτον, κατέλιπες καὶ δόξαν ἐπίκηρον,
καὶ μόνῳ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, δήμοις Μαρ-
τύρων συναπτόμενος.

Συνέτριψας ξόανα σοφῆ Ἡσύχιε, ἀπωλείας
καὶ ἠγάπησας, μᾶλλον θανεῖν βιαιοτά-
τως, ζωὴν ὅπως κερδήσῃς τὴν μέλλουσαν, σὺν
πᾶσι τοῖς καλῶς ἐναθλήσασιν· ὅθεν σε πιστεῖ
μακαρίζομεν.

Ημνήμη σου σήμερον ἡμῖν Ἡσύχιε, θεο-
μάκαρ ἐπεδήμησε, πάντων φωτίζουσα
καρδίας ἐν ταύτῃ τῶν πιστῶς εὐφημούντων
σου, τοὺς πόνους τὰ γενναῖα παλαισμάτα, καὶ
τὰ τῶν πόνων ἀγωνίσματα.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλεν ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὁ
τῶν ὄλων μόνος Κύριος, καὶ κατελάμπρυ-
νε ταῖς πάντων καρδίας, θεῖκαῖς ἐπιγνώσεσι,
καὶ σκότος ἀγνωσίας ἐμείωσεν· ὅθεν σε πάν-
τες μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου,
Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρισάριθμοι Μάρτυρες στερρῶς, ἀνταγωνι-
σάμενοι, τοῖς ὠμοτάτως δικάζουσι, καὶ
πεῖραν ἅπασαν, δριμυτάτων πόνων, πίστει ὑ-
πομείναντες, τῆς ἄνω βασιλείας ἐτύχετε. Διὸ
πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐτροπον, Κλεόνικον στερρόν, Βασιλίσκον
ἄσμασι, πνευματικοῖς εὐφημήσωμεν· πυρὶ
γὰρ ἔφλεξαν, ἀθείας ὕλην, εὐσεβείας χάριτι·
καὶ νῦν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα, θείοις πυρ-
σεύμασιν, ὡς φωστῆρες διαυγέστατοι, ὡς τὴν
πλάνην, πᾶσαν ἀμαυρώσαντες.

Κάρας ἐκτεμνόμενοι ἐχθροῦ, κάραν συνε-
τρίψατε, ὠραιότατοι ποσὶν ὑμῶν, γεν-
ναῖοι Μάρτυρες, ἀπλανεῖς ἀστέρες, ἱερεῖα ἔμ-
ψυχα, ναοῦ ἐπουρανίου κειμήλια, Εὐτροπε ἔν-
δοξε, Βασιλίσκε καὶ Κλεόνικε, τὴν εἰρήνην,
πᾶσιν ἐξαιτούμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου
πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἢ τὸν
ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν
κυσάσα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν
τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ
θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδίκον Χριστέ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὄδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ
ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς
ὑδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες τοῦ Τριωδίου, εἶτα τῶν Ἀγίων ἑπα-
ρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τριῶν Ἀθλητῶν συμφρόνων μέλπω πόνους.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
χοις ἔχνεσιν, ὃ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
ραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
μαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τῆς θείας, φωτοχυσίας λάμπεσι καταστρα-
πτόμενοι, καὶ Ἀθλητῶν στεφάνοις ἀληθῶς,
λαμπρυνόμενοι Ἅγιοι, Τριάδος οἱ ἰσάριθμοι,
ταύτην ἡμῖν ἐξευμενίσασθε.

Ρημάτων, ἐνηχηθέντες Μάρτυρες, πνευματι-
κῶς θεικῶν, καὶ συνημμένοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ,
τῆς εἰρήνης τὸν σύνδεσμον, ἐν ἑαυτοῖς κατέ-
χοντες, ἐχθροῦ τὴν πλάνην ἐτροπώσασθε.

Ισάριθμοι, τῆς Τριάδος Μάρτυρες, ἀναδειχ-
θέντες τρανῶς, ἴσα φρονούντες πίστει εἰς
αὐτήν, ἴσον εὔρατε στέφανον, Εὐτρόπιε Κλεόνι-
κε, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ καλλίνικοι.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος, ὃ ἐκ γαστροῦ σου Δέσποινα, ὑπὲρ
υἱοῦ τῶν βροτῶν, ὃ πρὸ αἰῶνων Λόγος
προελθὼν, σκυθρωπὸν ἐξηφάνισε, τὸ τοῦ θανά-
του ἄχραντε, ζῶν αἰώνιον ἡμῖν δεδωκῶς.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
στὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Νευρούμενος ἐν Χριστῷ, φερωνυμῶν τε ἀ-
ψευδῶς Εὐτροπε, τροπαιοφόρος γέγονας,
κατὰ δυσμενῶν Μάρτυς ἔνδοξε.

Α'θάνατον ἐναθλῶν, κλέος τῆς νίκης ἐμφα-
νῶς εἴληφας Μάρτυς σοφὲ Κλεόνικε, τῷ
σταυρῷ γενναίως ἠλούμενος.

Θωρακισθεὶς τῷ Σταυρῷ, βασιλικῶς Ἑλλη-
νικὴν ἔτρεψας, πολυθεῖαν ἔνδοξε, Μάρτυς
Βασιλίσκε αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Λιμένα σε γαληνόν, καὶ ἀδιάσπαστον Πι-
στοὶ ἄγκυραν, Θεογεννητὸρ ἔχοντες, πλά-
νης τῶν δεινῶν λυτρωθῆμεν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, ἡ τριάς τῶν Μαρτύρων,
ἐνώπιον πολλῶ, ὠμολόγησε δήμου, καὶ δή-
μοις συνηρίθμηται, Ἀσωμάτων ἀθλήσασα. Τού-
τους σήμερον, ἀνευφημήσωμεν πίστει, ἑορτά-
ζοντες, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην, καὶ κοσμο-
χαρμόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ελπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔ-
τεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀ-
παύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμέσι, δεῦ-

ναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω θάυματος καινῆ! ὦ φρικτῆ μυστηρίῃ! ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Μήτηρ, ἐν ζύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιέχων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σαυρῶ κατακρίνεται.

Ἦ δὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἕλιον, τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
» στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Η δρασμένοι ἐν τῇ πέτρα τῆς ἀληθείας, ταῖς προσβολαῖς ἀκλόνητοι, ὠφθητε βασάνων, Μάρτυρες πολυάθλοι, τῆς πλατῆς ὀχύρωμα, ἅπαν ἐμφανῶς ἐκμοχλεύσαντες.

Τετακότες ὄλην ἔφεσιν πρὸς τὸν Κτίστην, δεσμοῖς περιτεινόμενοι, καὶ ξεσμοῖς ἀλγῶντες, ὠφθητε ἀνάλωτοι, Κλεόνικε Εὐτρόπε, σὺν τῷ Βασιλίσκῳ ἐν σκάμματι.

Ω ραιοτάταις ἀκτίσι διηυγασμένοι, ὡς τὸν Χριστὸν προσβλέποντες, ἔνθεν Ἀθλοφόρα θάπτον ὑπεμείνατε, πυρὸς τὴν ἐπίχυσιν, τοὺς ὑπεναντίους συμφλέξαντες.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην ῥύμην ἔστησας τοῦ θανάτου, ῥεῖθρον ζωῆς κυήσασα, Χριστὸν, ὃν δυσώπει, ἀμαρτίας κάμινον, ψυχῆς κατασθέσαι μου, Μήτηρ τοῦ ἐλέους πανάχραντε.

Ἦ δὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Στερόρῳτι νοός, φληναφίαν ἐθραύσατο, ὠμό- τητος αἰκίζόντων, καταπτύσαντες θράσους, Μάρτυρες καρτερώτατοι.

Υπὲρ τὰ γεγρά, ἐρανίων φροντίσαντες, εὐγέ- νειαν ἐπανθῆσαν, καὶ στρατείαν καὶ πλε- τον, καὶ δόξαν κατελείψατε.

Μανίαν ἀπηνῆ, τυραννούντων οὐ πτήξαντες, πυρὸς τε καὶ τῶν μαστίγων, καὶ ξεσμῶν καὶ βασάνων, ἀνδρείως κατεπτύσατε.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ σοῦ, Θεοτόκε ὁ πλάσας με, προῆλθε διπλοῦς τῇ φύσει, ἐν μιᾷ ὑπο- στασίσει, ἀφύρτως γνωριζόμενος.

Ἦ δὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου

» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Ρωσθεῖσα, ξυνωρὶς τῶν Μαρτύρων ἀυτάδελ- φος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῷ Σταυ- ρῷ παγεῖσα ἐστέφθη στέφει, ἀκηράτῳ, σὺν Εὐτροπίῳ ὁ Θεῖος Κλεόνικος.

Ο θείσας, Μαρτυρίου πορείαν ἀκλόνητον, ἥλιος πειρόμενος ἅμα, Βασιλίσκος πόδας συνέθλασε, τῶν δαιμόνων, τὰς κεφαλὰς πατή- σας ὁ ἔνδοξος.

Ναόν σθ, τὴν καρδίαν λαξεύσας, ἀνέτρεψας, ἄγαλμα πλάνης συμφλέξας, καὶ τὸ στέ- φος ξίφει· Μάρτυς ἐδέξω, ἐκτμηθεῖς σου, κεφα- λὴν Βασιλίσκε αἰοιδίμε.

Θεοτοκίον.

Ω ρόδον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμε- νος, καὶ καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοι- λάδων ἄνθος ὦ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ἐν τῇ γαστρὶ σου Λόγος ἐσκήνωσε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρ- τύρων, Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου. Στίχοι.

Ὁ χρυστὸς ἡμῖν Εὐτρόπιος τοὺς τρόπους
Ἐφεῦρε Χριστὸν καὶ τέλος διὰ ξίφους.

Καὶ Κλεόνικος εὐκλεᾶ νίκην ἔχει,
Σταυρῷ κρεμασθεῖς, ὡς ὁ Χριστὸς με πάλαι.

Εἰρκτὴν τὸ σῶμα καὶ πρό τῆς εἰρκτῆς ἔχων,
Εἰρκτῶν λυτροῦται Βασιλίσκος ἐκ δύο.

Ἐν ζύλῳ Εὐτρόπιος σταροῖο τρίτη προσε-
πήχθη.

Οὔτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Μαξιμιανῶ, συστρα- τιῶται καὶ συγγενεῖς τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, ἐκ τῆς Καππαδοκῶν ὄντες χώρας. Παρί- στανται οὖν Ἀσκληπιοδέτῃ τῷ Ἡγμένῳ, καὶ τύπτονται σφοδρῶς. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτρόπιος κατὰ τοῦ στόματος λαμβάνει πληγὰς, ὅτι τὸν Ἡγμόνα ἐξύβρισαν. Ἐνθα ο μὲν τύπτοντες ἐξιλύθησαν διὰ τὸ σύντονον τῆς βασά- νου· οἱ δὲ Μάρτυρες, ἐπιφανέντος αὐτοῖς τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ ἐνδόξου Μάρτυρος Θεοδώρου, γεγένασιν ὑγιεῖς. Ἐπὶ οὖν τῇ παραδοξοποιῆα ταύτῃ πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, τὴν διὰ ξίφους δέχονται τελευταίην. Μεταβαλλο- μένου οὖν τοῦ Ἡγμόνος, καὶ κολακειαῖς ἐπιχειροῦντος τὸν Ἅγιον Κλεόνικον μεταθεῖσθαι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ τὰ μὲν ὑποχνευμένῳ, τὰ δὲ καὶ διδόντος, οὐδὲν τι μᾶλλον ὁ Ἅγιος μαλακισθεῖς, ἀλλὰ καὶ παροξυν- θεῖς, κατεγέλασε μὲν τῆς ἀνοίας τοῦ Ἡγμόνος, κατεχλεύα- σε δὲ τὴν τῶν εἰδώλων ἀσθένειαν. Ὅθεν, θυσίας αὐτοῖς ἐπιτελουμένης, διὰ προσευχῆς τὸ ξῶανον κατέβαλε τῆς Ἀρ- τίμιδος. Ἐκκαΐσαν οὖν πίσσαν καὶ ἀσφαλτον, ἐν τρισὶ λίθῳι, κατέχουσιν ἐπ' αὐτούς· καὶ αὐτοὶ μὲν ἀλώθητοι διε- φυλάχθησαν, οἱ δὲ ὑπουργοὶ καὶ ὑπηρέται τῶν τοιούτων

κατιφλίχθησαν. Εἶτα σταυροῦνται Κλεόνικος καὶ Εὐτρόπιος, καὶ τελειοῦνται· ὁ δὲ Ἅγιος Βασιλίσκος ἐν τῇ φρουρᾷ θεθεῖς, μετὰ χρόνον τινα καὶ αὐτὸς τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρητου, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Χωρεῖν ἔχει που τῆς Ἐδέμ τὸ χωρίον

Καὶ τὸν Θεοδώρητον ἔνδον τὸν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ζήνων καὶ Ζωῖλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ζωῆς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωῖλω

Ζωῆς ὑπῆρξε κρείττονος παραιτία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Πιαμοῦν ἡ παρθένος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κροσσωτὰ χρυσᾷ Πιαμοῦν μελαμφόρος,
Τὰς ἀρετὰς ἀπεισιν ἡμφιεσμένη.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ
• **Ε** Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μάλλον ἢ τῇ
• φλογί, πυρπολέμενοι ἐκραύαζον· Εὐλογημέ-
• νος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νῦν ἐπαξίως, τῆς αἰωνίου ζωῆς λαβόμενοι,
ὥσπερ ἐναθλοῦσιν ἔφη ὁ Ποιητῆς, Ἀθλο-
φόροι ἀναμέλπετε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ
τῆς δόξης σου Κύριε.

Μυσταγωγίαν, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ κλέος
καὶ στέφανον, κάλλος διαμένον ἄλυπον
χαρμονὴν, κληρωσάμενοι κραυγάζετε· Εὐλογη-
μένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν βασάνων καρτερή-
σαντες, πλάνης ὑπηρετάς Μάρτυρες ἀκλι-
νεῖς, κατεφλέξατε κραυγάζοντες· Εὐλογημένος
εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Λύσον Παρθένε, ἀμαρτιῶν μου τὸ χειρόγρα-
φον· σῶσον ἐκ παντοίας βλάβης καὶ
προσβολῆς, τοῦ δολίου ἵνα κράζω σοι· Εὐλογη-
μένη σὺ, ἐν γυναιξί πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• **Σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
• δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
• εὐσεβείας ἔρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
• Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλήρης εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, φαιδρᾶς ἐ-
φέστηκε, νῦν ἡ ἐτήσιος, ὑμῶν πανηγυρίς
Ἅγιοι· ἐν ἣ πόθῳ εὐφημοῦντες ὑμᾶς, τῷ στε-
φοδότῃ καὶ Θεῷ ὑμνοῖς κραυγάζομεν· Εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οραῖοι οἱ μωλωπες ὑμῶν· ὥσπερ χρυσίον
γάρ, καὶ λίθος τίμιος, Θεῷ ἐδείχθητε
Μάρτυρες· οὓς ἐν πίστει προσκυνοῦμεν ἡμεῖς,
τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς Θεῷ κραυγάζοντες· Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πηγὴ χαρισμάτων ἀψευδῆς, Χριστῷ ἐνδέδο-
ται, σαφῶς τοῖς Μάρτυσι· καρπογονεῖ
γάρ ἡ ἀνικμος, καὶ ἡ ἀνυδρος ἐκβλύζει κρου-
νοὺς, καὶ ἡ ἀλόγων λογικῶς φύσις ἐφέστηκεν·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα βωῶσα τὸν Κύριον.
Θεοτοκίον.

Ο Λόγας οἰκήσας ἐν τῇ σῆ, κοιλίᾳ Ἄχραν-
τε, σὰρξ ἐχημάτισε, φύσιν θεώσας μου
Δέσποινα, ὁ ὑπέρθεος τῇ ἄκρᾳ αὐτοῦ φιλαν-
θρωπία· ὃν πιστῶς ὑμνοῦντες ψάλλομεν· Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χρι-
• στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Νῦν τρανῶς τὴν δόξαν Κυρίου, στεφανηφό-
ροι καθορῶντες, σὺν ταῖς Ἀσωμάτοις
χορείαις, καὶ τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν δικαίων
αὐτοῦ, Μάρτυρες οἱ τρισάριθμοι, ὑπὲρ ἡμῶν
θερμῶς πρεσβεύσατε.

Ολον ἑαυτοῖς τὸν Σωτῆρα, εἰσοικισάμενοι
ἀξίως, πόλις ἐγνωρίσθητε Θεοῦ, ἐδραιου-
μένη θείαις ἐπάλλεσιν, Εὐτρόπιος καὶ Κλεόνι-
κος, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ θεόφρονες.

Υπὲρ τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν πανα-
γίαν ὑμῶν μνήμην, καὶ τοὺς ἱερούς εὐ-
φημούντων, ἀγῶνας θείους, Μάρτυρες ἔνδοξοι,
τὸν Κτίστην ἱκετεύσατε, ἀμαρτιῶν εὐρεῖν συγ-
χώρησιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἀντίληψις ὄφθης, καὶ ἡ ἐλπίς καὶ
σωτηρία· σὺ καταφυγὴ μου καὶ τεῖχος,
καὶ τῆς ψυχῆς μου θεία παράκλησις· διὸ με
Ἀειπάρθενε, ἐκ πάσης λύτρωσαι κολάσεως.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,

ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου,
τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Γεράσιμε, ἀναπτερώσας τὸν
νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς
συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν
σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπέτη
κατηκοληθῆσας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκή-
σεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος, τοῦ
Θείου Πνεύματος.

Οσῖε Πάτερ Γεράσιμε, ἐν ἐρημίαις αἰεὶ, καὶ
σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, πίστει διαιτώμενος,
τὸν Θεὸν ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὔρες ὡσπερ
ἐπόθησας, ἀνεπιστόφω ψυχῇ νευρούμενος, ταῖς
ἀναβάσεσι, ταῖς καλαῖς ἐκάστοτε, καὶ Μονα-
στῶν, στίφη προσεήνοχας, Χριστῷ σωζόμενα.

Πάντα τὸν βίον διάνυσας, ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ,
καὶ ἐν πένθει καὶ δάκρυσι, Μοναστῶν
γενόμενος, ἀλείπτῃς διὰ πίστεως, ἀκτημοσύνη
κατακοσμούμενος, καὶ ἐγκρατεῖα ὠραϊζόμενος,
ξένος καὶ πάροικος, ἐπὶ γῆς δεικνύμενος ὄθεν
καλῶν, εὔρες τὴν ἀπόλαυσιν, Θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν πανάχραντε, τὴν προσασίαν
ἡμῶν. Συσχεθέντας ἐν θλίψεσι, μὴ παρί-
δης τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου, ἀλλὰ
γε σπεῦσον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστῶσης
ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὡς Θεοδόξαστε, Θεοτόκε ἄ-
χραντε σὺ γὰρ ἡμῶν, τείχος καὶ βοήθεια, ἀκα-
ταμάχητος. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος σέλας, ἡμαύρωσε, καὶ ἡ σελήνη τὸ
φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, ζοφερωῶς μετέ-
βαλε· γῆ κλονεῖται, καὶ ῥήγνυται, φρικτῶς
ναοῦ σου, τὸ καταπέτασμα· καγὼ πῶς Τέκνον
μὴ διαρρήξομαι, σπλάγγνα καὶ ὄμματα, πῶς
δὲ μὴ τὸ πρόσωπον καταξανῶ, ἀδίκως σε θνή-
σκοντα, βλέπουσα Σωτὴρ μου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς
Κανόνας, ὡς συνήθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου οὐ ἡ Ἀκροστιχίς ἐν τοῖς
Θεοτοκίοις. Γεωργίου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ανομομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξήγα-
γες λαὸν, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκάλυ-
ψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν.

Ολον κατὰ πάσης τῆς μεθοδείας, τοῦ ἀλ-
λοτριῦ κραταῖον, τὴν νηστεῖαν ἔχοντες,
γενναίως πατήσωμεν, τὰ τούτου μηχανήματα.

Ελλάμψει τοῦ Πνεύματος Θεοφόρε, καταυ-
γασθεῖς τὰ νοητὰ, τῆς ψυχῆς σου ὄμμα-
τα, πρὸς φῶς ἐνητένισας, δι' ἀρετῆς τὸ ἄδυτον.

Τῶν παρόντων Πάτερ δι' ἀκτησίας, τὸ γε-
ρόν ἀποβαλὼν, ἄχθος ὡς ἀσώματος, Γε-
ράσιμε ἤνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Γῆθεν πρὸς ἑράνιον πολιτείαν, ἡμᾶς ἀνείλκυ-
σεν Ἀγνή, ὁ ἄχραντος τάκος σου, νηστείας
ταῖς πτέρυξιν, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἡμᾶς.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εν Κυρίῳ Θεῷ με, ἐξερεώθη ἡ καρδιά με·
διὸ οἱ ἀσθενῆντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Τῶν παθῶν τὰ θηρία, διὰ νηστείας ἀπο-
κτείναντες, Χριστῷ δι' ἀπαθείας, καὶ κα-
θαρότητος ἐγγίσωμεν.

Πρὸς τὸν αὔλον πόθον, τὸν τοῦ Κυρίου Πά-
τερ Ὅσῖε, αἰεὶ ἐνατενίζων, ὕλης προσκαί-
ρου κατεφρόνησας.

Τὸν Χριστὸν ἐν τῇ γλώσση, ἔχων αἰεὶ Πά-
τερ Γεράσιμε, τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων, διε-
βεβαίου ἐν τοῖς θαύμασι.

Θεοτοκίον.

Εν νηστεῖαις καὶ πόνοις, τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν
τῆς φύσεως, ῥωννύουσα Παρθένε, κατὰ
παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας,
πρὸς νοητῆς θεωρίας ἀνεληλυθας ὕψος,
καὶ θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις
ὑπεδέξω καθαράς· διὰ τοῦτο Θεοφόρε, σὲ εὐ-
σεβῶς τιμῶμεν καὶ βοῶμεν· Δόξα τῷ ἐνίσχυ-
σαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Ταῖς χεῖράς σου ταῖς θείας, αἷς τὸν Κτίστην
ἐβάστασας, Παρθένε Θεοτόκε σαρκωθέν-
τα χρηστότητι, προτείναςα δυσώπησον αὐτόν,
λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ παθῶν, περασμῶν τε
καὶ κινδύνων, τοὺς ἐφρημοῦντάς σε πόθῳ καὶ
βραῶντάς· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα
τῷ προσελθάντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι
ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

κατεφλίχθησαν. Είτα σταυρούνται Κλεόνικος και Εύτρόπιος, και τελειούνται· ο δὲ Ἅγιος Βασιλίσκος ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, μετὰ χρόνον τινα και αὐτὸς τελειούται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδωρήτου, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Χωρεῖν ἔχει που τῆς Ἐδέμ τὸ χωρίον
Και τὸν Θεοδώρητον ἔνδον τὸν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ζήνων και Ζωῖλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ζωῆς λύσις Ζήνωνι και τῷ Ζωῖλῳ
Ζωῆς ὑπῆρξε κρείττονος παραίτια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Πιαμοῦν ἡ παρθένος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κροσσωτὰ χρυσᾶ Πιαμοῦν μελαμφόρος,
Τὰς ἀρετὰς ἀπεισιν ἡμφιεσμένη.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ
• **Ε**Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
• φλογί, πυρπολέμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημέ-
• νος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νῦν ἐπαξίως, τῆς αἰωνίου ζωῆς λαβόμενοι,
ὡσπερ ἐναθλοῦσιν ἔφη ὁ Ποιητής, Ἀθλοφόροι ἀναμέλπετε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Μυσταγωγίαν, τὴν ὑπὲρ νοῦν και κλέος
και στέφανον, κάλλος διαμέμον ἄλυπον
χαρμονῆν, κληρωσάμενοι κραυγάζετε· Εὐλογη-
μένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν βασάνων καρτερή-
σαντες, πλάνης ὑπηρετάς Μάρτυρες ἀκλι-
νεῖς, κατεφλέξατε κραυγάζοντες· Εὐλογημένος
εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Λῦσον Παρθένε, ἀμαρτιῶν μου τὸ χειρόγρα-
φον· σῶσον ἐκ παντοίας βλάβης και
προσβολῆς, τοῦ δολίου ἵνα κρᾶζω σοι· Εὐλογη-
μένη σὺ, ἐν γυναιξί πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• **Σ**ματα, ἐν λαίικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
• δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
• εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
• Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλήρης εὐφροσύνης και χαρᾶς, φαιδρᾶς ἐ-
φέστηκε, νῦν ἡ ἐτήσιος, ὑμῶν πανήγυρις
Ἅγιοι· ἐν ἡ πόθῳ εὐφημοῦντες ὑμᾶς, τῷ στε-
φοδότη και Θεῷ ὑμνοῖς κραυγάζομεν· Εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οραῖοι οἱ μώλωπες ὑμῶν· ὡσπερ χρυσίον
γάρ, και λίθος τίμιος, Θεῷ ἐδείχθητε
Μάρτυρες· οὓς ἐν πίστει προσκυνοῦμεν ἡμεῖς,
τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς Θεῷ κραυγάζοντες· Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πηγὴ χαρισμάτων ἀψευδῆς, Χριστῷ ἐνδέδο-
ται, σαφῶς τοῖς Μάρτυσι· καρπογονεῖ
γάρ ἡ ἀνικμος, και ἡ ἀνυδρος ἐκθλύζει κρου-
νοὺς, και ἡ ἀλόγων λογικῶς φύσις ἐφέστηκεν·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.
Θεοτοκίον.

Ο Λόγος οἰκήσας ἐν τῇ σῆ, κοιλίᾳ Ἀχραν-
τε, σὰρξ ἐχημάτισε, φύσιν θεώσας μου
Δέσποινα, ὁ ὑπὲρθεος τῇ ἀκρα αὐτοῦ φιλαν-
θρωπία· ὃν πιστῶς ὑμνοῦντες ψάλλομεν· Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Λ**ισσ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χρι-
• στος συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Νῦν τρανῶς τὴν δόξαν Κυρίου, στεφανηφό-
ροι καθορῶντες, σὺν ταῖς Ἀσωμάτοις
χορείαις, και τῶν Μαρτύρων και τῶν δικαίων
αὐτοῦ, Μάρτυρες οἱ τρισάριθμοι, ὑπὲρ ἡμῶν
θερμῶς πρεσβεύσατε.

Ολον ἑαυτοῖς τὸν Σωτῆρα, εἰσοικισάμενοι
ἀξίως, πόλις ἐγνωρίσθητε Θεοῦ, ἐδραιου-
μένη θείαις ἐπαλξεσιν, Εὐτρόπιος και Κλεόνι-
κος, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ θεόφρονες.

Υπὲρ τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν πανα-
γίαν ὑμῶν μνήμην, και τοὺς ἱεροὺς εὐ-
φημούντων, ἀγῶνας θείους, Μάρτυρες ἐνδοξοί,
τὸν Κτίστην ἱκετεύσατε, ἀμαρτιῶν εὐρεῖν συγ-
χώρησιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἀντίληψις ὠφθῆς, και ἡ ἐλπίς και
σωτηρία· σὺ καταφυγή μου και τεῖχος,
και τῆς ψυχῆς μου θεία παράκλησις· διὸ με
Ἀειπάρθε, ἐκ πάσης λύτρωσαι κολάσεως.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Και ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, και Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου,
τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Γεράσιμε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπέτη κατηκολήθησας, σῶμα δυσήμιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος, τοῦ Δεῖου Πνεύματος.

Οσὶε Πάτερ Γεράσιμε, ἐν ἐρημίαις αἰεὶ, καὶ σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, πίστει διαιτώμενος, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὔρες ὡσπερ ἐπόθησας, ἀνεπιστρόφῳ ψυχῇ νευρούμενος, ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς καλαῖς ἐκάστοτε, καὶ Μοναστῶν, στίφη προσεήνοχας, Χριστῷ σωζόμενα.

Πάντα τὸν βίον διήνυσας, ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ, καὶ ἐν πένθει καὶ δαίρυσι, Μοναστῶν γενόμενος, ἀλείπτῃς διὰ πίστεως, ἀκτημοσύνη κατακοσμούμενος, καὶ ἐγκρατεῖα ὠραϊζόμενος, ξένος καὶ πάροικος, ἐπὶ γῆς δεικνύμενος ὄθεν καλῶν, εὔρες τὴν ἀπόλαυσιν, Θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν πανάχραντε, τὴν προσασίαν ἡμῶν. Συσχεθέντας ἐν θλίψεσι, μὴ παρίδης τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου, ἀλλὰ γε σπεῦσον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστῶσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, ᾧ θεοδόξαστε, Θεοτόκε ἀχραντε σὺ γὰρ ἡμῶν, τείχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος σέλας, ἡμαύρωσε, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, ζοφερῶς μετέβαλε· γῆ κλονεῖται, καὶ ῥήγνυται, φρικτῶς ναοῦ σου, τὸ καταπέτασμα· καὶ γὰρ πῶς Τέκνον μὴ διαρρήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα, πῶς δὲ μὴ τὸ πρόσωπον καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σωτέρ μου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας, ὡς συνήθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου οὐ ἡ. Ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις. Γεωργίου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ασομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξήγαγες λαὸν, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν.

Ολον κατὰ πάσης τῆς μεθοδείας, τοῦ ἄλλοτρίου κραταιὸν, τὴν νηστείαν ἔχοντες, γενναίως πατήσωμεν, τὰ τούτου μηχανήματα.

Ελλάμψει τοῦ Πνεύματος Θεοφόρε, καταυγασθεῖς τὰ νοητὰ, τῆς ψυχῆς σου ὄμματα, πρὸς φῶς ἐνητένισας, δι' ἀρετῆς τὸ ἄδυτον.

Τῶν παρόντων Πάτερ δι' ἀκτησίας, τὸ γερὸν ἀποβαλὼν, ἄχθος ὡς ἀσώματος, Γεράσιμε ἤνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Γῆθεν πρὸς ἑράνιον πολιτείαν, ἡμᾶς ἀνείλκυσεν Ἀγνή, ὁ ἄχραντος τόκος σου, νηστείας ταῖς πτέρυξιν, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἡμᾶς.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εν Κυρίῳ Θεῷ με, ἐξερεώθη ἡ καρδιά μου· διὸ οἱ ἀσθενῆντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Τῶν παθῶν τὰ θηρία, διὰ νηστείας ἀποκτείναντες, Χριστῷ δι' ἀπαθείας, καὶ κατάρτητος ἐγγίσωμεν.

Πρὸς τὸν αὔλον πόθον, τὸν τοῦ Κυρίου Πάτερ Ὅσιε, αἰεὶ ἐνατενίζων, ὕλης προσκαίρου κατεφρόνησας.

Τὸν Χριστὸν ἐν τῇ γλώσση, ἔχων αἰεὶ Πάτερ Γεράσιμε, τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων, διεβεβαίου ἐν τοῖς θαύμασι.

Θεοτοκίον.

Εν νηστεῖαις καὶ πόνοις, τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν τῆς φύσεως, ῥωννύουσα Παρθένε, κατὰ παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας, πρὸς νοητῆς θεωρίας ἀνεληλυθας ὕψος, καὶ θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις ὑπεδέξω καθαρὰς· διὰ τοῦτο Θεοφόρε, σὲ εὐσεβῶς τιμῶμεν καὶ βοῶμεν· Δόξα τῷ ἐνίσχυσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Ταῖς χεῖράς σου ταῖς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Θεοτόκε σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ παθῶν, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων, τοὺς ἐφρημαῦντάς σε πόθῳ καὶ θαυμάσι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθάντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρωῦ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγῃ, τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς· καὶ τὸ πολὺ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας, Χριστέ ὁ
• **Θ**εός, προμηνύων ὁ Προφήτης τὴν ἔλευσιν, μετὰ χαρᾶς ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυναμει σου Κύριε.

Τῆς σῆς ἐν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχνίας Χριστέ ὁ Θεός, δεῖγμα παρέσχου τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρατείας Σωτήρ, δι' οὗ ψυχὰς καὶ σώματα καθαίρεις, καὶ ἀγιάζεις τῶν δούλων σου.

Τῶν ἀρετῶν τὴν κλίμακα ἀνύσας Σοφέ, μυστικωτέρας θεωρίας ἠξίωσαι· διὸ καὶ χάρις εἴληψας, ὅρα καὶ πρὸ καιρῶ τὰ ἐσόμενα.

Ἰδρωσι τῶν ἀγῶνων σου τῶν ἐνθέων, τὴν ἀγῶνον κατήρδευσας ἔρημον, καὶ καρποφόρον ἔδειξας, ἀνθρώπους τῷ Χριστῷ συγκομίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὡς στήριγμα Πιστῶν δεδομένη, Παρθένε ἀγνή, παρὰ Χριστοῦ τοῦ σε δοξάσαντος, δύναμιν ἐν τῷ καιρῷ περιζῶσον, ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὁ** ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν
• ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα
• σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Τῆς χαμαιζήλου ἡμᾶς, προσπαθείας οἰκτιρμον, νηστεία ἀφαρπάσας, πρὸς τὸ ὕψος ἔλκυσον, Ἰησοῦ τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Τῶν προσευχῶν ταῖς προσβολαῖς, παρατάξεις δαιμόνων, κατέτρωσας γενναίως, καὶ Χριστὸν Γεράσιμε, σὺ ἀνύμεις Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Τὴν τῶν παθῶν διασχῶν, Θεοφόρε ὀμίχλην, φωτὶ τῷ τῆς ἀγνείας, καὶ τῆς καθαρότητος, νοητῶς ἐπλησίασας. Θεοτοκίον.

Ρύπου ἡμᾶς νοητοῦ, διὰ τῆς ἐγκρατείας, ἐκπλύνασα Παρθένε, καθαρὸς παράστησον, δοξολογεῖν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὡ**ς Ἰωάνν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ
• κήτους Χριστέ ὁ Θεός, καί με τοῦ βυθοῦ
• τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με μόνε
• νε φιλόανθρωπε.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ αἴγλῃ, ἐλλαμφθέντας ἡμᾶς καταξίωσον, ἰδεῖν τῆς ἐγέρσεως Σῶτερ, τῆς σῆς τὴν θείαν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα.

Ὡς ἑσφόρος ἐκλάμψας, ἐν τῷ σκοτει τοῦ βίου Γεράσιμε, ἀνθρώπους εἰς φῶς πολιτείας, Ἀγγελῶν ἀσωμάτων ἐχειραγωγῆσας.

Τῇ εὐχῶν βακτηρίᾳ, κεφαλᾷ νοσημένων συνέθλασας, θηρῶν παναοίδιμε Πάτερ, καὶ θήρας τῆς ἐκείνων ἀνθρώπους διέσωσας.

Θεοτοκίον.

Γνόντες τὸν πάντων Δεσπότην, διὰ σοῦ Θεοτόκε, ἐρύσθημεν πλάνης τῶν Εἰδώλων, καὶ πόθῳ κυρίως σε, Μητέρα Θεοῦ δοξάζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου Ἰησοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου, τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Στίχοι.

Ἐπὶ τῷ Γερασίμῳ γέρας,

Θήρας παθῶν κτείναντι πρὶν λῆξαι βίου.

Τῇ δὲ τετάρτῃ Γεράσιμος βιότοιο ἀπέπτη.

Ὁύτος, ἐκ παιδὸς τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειωθείς, καὶ τὸ τῶν Μοναχῶν σχῆμα περιβαλόμενος, τὴν ἐνδοξοτάτην ἔρημον τῆς Θεσσαλίας κατέλαθεν, ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως, ἐκγόνου Ἡρακλείου, τοῦ ἐπικλημένου Πωγωνάτου· καὶ τοσοῦτον πρὸς ἀρετὴν ἀγῶνα ἔθετο, καὶ πρὸς Θεὸν οἰκείωσιν ἔσχευε, ὡς καὶ τῶν ἀγρίων κατάρχειν. Λέων γάρ αὐτῷ διακονούμενος ἦν, ἐπιτελῶν μὲν καὶ τὰς ἐνδεχομένας ἄλλας διακονίας, καὶ δὴ καὶ τὸν ὑδροφόρον ὄνον ἐπὶ νομᾶς διεξάγων τε καὶ εἰσάγων. Οὐδέποτε παρ' ὀδίων ἐμπόρων ὑποσyrίντος, καὶ ταῖς καμηλοῖς προσθεθέντος, ὑπὸ κατεχομένου τοῦ θηρός, ἠγανάκτει τὸ πρὸς ἐσπίραν ὁ τῷ Ὁσίῳ καθυπηρετούμενος μονάζων, τὸν λίοντα μόνον ἰδὼν τῇ κέλλῃ παραβαλόντα· καὶ δέξας βρωθῆναι παρ' αὐτοῦ, τῷ Γέροντι τοῦτο ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ, τὴν ἐκείνου ὑπηρεσίαν ἐκρίνει αὐτὸν ὑπελθεῖν. Ἦν καὶ δεξάμενος, ἐφ' ὅσον παρὰ τῶν ἐμπόρων χρόνον ὁ ὄνος κατεχετο, αὐτὸς ἐπὶ τῶν ὄμων τὰς ὑδρίας ἔφερε, καὶ θίων, ἢ ποδῶν εἶχεν, ὑδροφορεῖν ἠναγκάζετο.

Ἄλλ' εἶχε μὲν αὐτὸς ἢ αὐτὴ ὁδὸς τοὺς προλεχθέντας ἐμπόρους καθυποστρέφοντας, τὸν λίοντα δὲ ὁ ποταμὸς ὑδροφορῆσοντα. Ὡς ἰδὼν, καὶ γνωρίσας τὸν ὄνον ταῖς καμηλοῖς ἐπόμενον, ἐρμήματι αἰφνιδίῳ καταπλήξας τοὺς ἐμπόρους, καὶ πρὸς φυγὴν τρέψας, τοῦ κημοῦ δραξάμενος εἶλε τὸν ὄνον, ὁ δὲ ὄνος ἑτοίμως τὰς καμηλοῦς, ἔτιραν τῇ ἑτέρᾳ προσδεδεμένας, ὡς ἐκείνοισι ἔθος, ἕως ἠγάγε τὸν ὄνον καὶ τὰς καμηλοῦς, εἰς τὸ καλλίον· καὶ τῷ οὐραίῳ πλῆττων τὴν θύραν, ὡς κυνηγίσιον θῆθεν προσῆγε τῷ Γέροντι. Ὁ δὲ, μειδιάσας, πρὸς τὸν ὑπηρετοῦντα, Μάτην ἄρα εἰ λῖων, φησὶ, παρ' ἡμῶν ὠνειδίετο. Οὐκοῦν ἀπολυθεὶς τῆς δουλείας, τῶν συνήθων ἐχέσθω νομῶν καὶ διατριβῶν. Τότε κλίνας τὴν κεφαλὴν ὁ λῖων, καὶ οἰοῦναι συνταξάμενος τῷ Γέροντι, ὑπὲρ τὸ ὄρος· καὶ τῆς ἐδραμάδος ἀπαξ ἐξῶν, προσήρχετο τούτῳ, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπέκλινεν ὡς ἐν σχήματι προσκυνήσεως.

Τελειώσαντος δὲ τοῦ Γέροντος, ἦλθε μὲν τὴν συνήθη εὐχὴν ἀποδώσων. Ἐπεὶ δὲ μὴ εἶρε τὸν Ὅσιον, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ὑπηρετοῦντος μοναχοῦ ἔμαθε τὴν τελευταίην αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν τάφον ἀπνέχθη, λεπτοῖς πρότερον καταβρηνήσας βρυχήμασιν, ὕστερον ἐπὶ μεγάλῳ βρυχηθμῷ ἀφῆκε τὴν πνοήν. Οὕτω δοξάζει ὁ Θεὸς τοὺς δοξαζοντας αὐτόν, καὶ θῆρας αὐτοῖς ὑπέκρινε παρασκευάζει, διατηροῦσι τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν ἄσπιλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Στίχ. Ὁ κείμενος μὲν Παῦλος, ἡ δὲ κειμένη Ἰουλιανῆ, σύγγονοι τετμημένοι.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἐν Πτολεμαίδι· ἐτυγχانون δὲ ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, φύντες εὐγενῶς, καὶ τραφέντες καλῶς εὐσεβεῖα μᾶλλον ἢ γάλακτι. Οὗ δὲ Παῦλος τὰς θεοπνεύστους Γραφὰς διήλθεν ἐμμελῶς· καὶ τὸν αὐτῶν νοῦν ἐκμελιτήσας, ἔτι νέος ὢν, προχειρότατα τοὺς ἀντιλέγοντας ἐπιστομίξει, καὶ κήρυξ ἰσθιὸς τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας ὑπῆρχεν. Ἐπιδημήσαντα οὖν τῇ πόλει τὸν Βασιλέα, ἰδὼν ὁ Παῦλος αὐτὸν εὐχρῆν τῇ ἀδελφῇ παρεκλεύσατο, καὶ στήναι προθύμως, ὡς μεγάλου μέλλοντος τὴν πόλιν καταλαβεῖν πειρασμοῦ· καὶ ἑαυτὸν δὲ τῷ τύπῳ καθώπλισε τοῦ Σταυροῦ.

Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔλαβε σφραγισάμενος, προσῆλθε τῷ Βασιλεῖ, καὶ τῶν εἰδώλων διήλεγε τὴν ματαιότητα. Ὅθεν κρεμασθεὶς, ξίεται· ἐν ἰδοῦσα ἡ ἀδελφῆ, κατεβία τοῦ τυράννου, ὡς ἀδίκως αἰκίζομένου τοῦ ἀδελφοῦ. Συλλαμβάνεται δὲ καὶ αὐτῇ, καὶ κρεμασθεῖσα ξίεται, καὶ ἐν λίθῃ, ἔνθα πίσσα καχλάζουσα, ἀμφοτέροι βαλλονται. Καὶ ἔτι ἐμμένοντες τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεπωρωμένης ἀπλοῦνται, καὶ τοῖς νώτοις ἀνωθεν τύπτονται. Ἐνθα Κοδράτος καὶ Ἀκάκιος οἱ δῆμιοι, τῶν Ἁγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. Μὴ διαλωθῆντες δὲ οἱ Ἅγιοι, δεσμοῖς σιδηροῖς βαλλονται ἐν εἰρκτῇ· καὶ Ἀγγέλου ἐπιφανείᾳ λυθέντες, καὶ τροφῆς κορεσθέντες, τῷ Χριστῷ εὐχαρίστησαν. Καὶ αὖθις παρίστανται τῷ Βασιλεῖ, καὶ θῆσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ βουληθέντες, ἀναρτηθέντες τύπτονται.

Στρατονίκου δὲ τινος ἑνὸς τῶν δημίων, τὴν Ἁγίαν Ἰσλιανὴν κατοικτεῖραντος, καὶ πρὸς τὸ εὐώνυμον κατακλιθέντος, καὶ τῷ Χριστῷ πιστεύσαντος (ἔτι δὴ αὐτῷ ἡ Ἁγία προτρίπετο μὴ φείδεσθαι, ἀλλὰ ποιῆν τὸ τῷ Βασιλεῖ προσταγμα)· μανεὶς ὁ Τύραννος, αὐτοῦ μὲν τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμε, τὴ δὲ Ἁγίαν ἐκέλευσεν ἰσοδοῖς ἐρπετοῖς συναποκλεισθῆναι. Ἐξ ὧν διαμεινάντες ἀβλαβεῖς, τὸν μὲν Ἅγιον Παῦλον τύπτεσθαι μολύβδοις τὰς σιαγόνας, προσδεθέντα πάλῳ σιδηρῷ, προστάσσει, καὶ ἑκατέρωθεν ὑπὸ τισσάρων στρατιωτῶν βᾶσσοις σιδηραῖς πεπωρωμέναις τύπτεσθαι· τὴν δὲ Ἁγίαν Ἰσλιανὴν εἰς πορευτὸν ἀπενεχθῆναι, καὶ ὑπὸ ἀσώτων ἀνδρῶν διαφθαρεῖν· οὗς παραγνομήτους, Ἄγγελος Κυρίου παραστάς, τῷ κοινορτῷ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀπετύφλου. Ἄλλα τίτους μὲν ἡ Ἁγία εὐξαμένη, ὕδωρ αὐτοῖς ἐπιχέουσα, κατίστησεν ὑγιεῖς· αὐτῇ δὲ μετὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς Παύλῳ ἐμβαλλεται βόθρῳ πυρός.

Κελεύσαντος δὲ τῷ Τυράννῳ ἐν αὐτῷ τῷ πυρὶ λιθοβοληθῆναι αὐτῆς, ὤφθη ἀνωθεν νεφίλη πεπληρωμένη φλογός, ἣτις Αὐρηλιανῷ πυρός κατίχει ὄμβρους. Ὁ δὲ φοβηθεὶς, ἀνήνευχε τῷ βόθρῳ τῆς Ἁγίως, καὶ λαμπάσι τὰς ἄψεις αὐτῶν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα καταφλεχθῆναι προσέταξε, καὶ μετὰ τοῦτο, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Κύπρου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐλαφος ὡσπερ ἐκ βρόχου ρυσθεὶς βίου, Ἄνεισι Γρηγόριος, ἔνθα ζῶν ὕδωρ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, καὶ τύπον τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐγκρατείας ἀναβάντες πρὸς ὄρος, ἐνθέου πολιτείας καὶ σωφροσύνης, τὸν φωτοδοτήν Κύριον, νοητῶς ἐνοπτρισώμεθα.

Ἐν ἀκηράτοις ἀρετῶν παραδείσοις, χορεύσας Θεοφόρε, ἄνθη θαυμαίων, ἐδρέψω πᾶσιν ἄφθονον, τούτων χάριν δωρούμενος.

Τὴν κατ' εἰκόνα Θεοφόρε ἀξίων φυλάττων φοβερὸς, ἀνημέροις θηρσὶν ἐδείχθης, ἄδων ἀπαύστως, τῷ Θεῷ εὐχαριστήρια.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺν καὶ κράτος κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, νηστεία καὶ ἀγῶσι Θεοκυῆτορ, ἡμᾶς αἰνοῦντας ἀγνή, καὶ ὑμνοῦντάς σε περιζῶσον.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν βασιλέα Χριστὸν ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός Δέσποτα Κύριε, καὶ ἡμᾶς βασιλεῦσαι, παθῶν καὶ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, ὡς ἀγαθὸς διὰ νηστείας καὶ πόνων ἀξίωσον, ἵνα σε εὐλογῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπό βρέφους, Θεόφρον δεξαίμενος, χαρίτων τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιλάμψεων θείων ὠφθης, καταγώγιον τερπνόν, τοῦτον δοξάζων ἐκάστοτε.

Ἐν τῇ φλογὶ τῶν παθῶν, Πάτερ Γεράσιμε, ἐμῆδαμῶς σε φλεχθέντα, ἄροσος ἡ τῶν χαρίτων τοῦ Χριστοῦ ἐξ οὐρανοῦ, ὅλον κατήρδευσε πόθῳ, τοῦτον ἀνυμνοῦντα, ἐκτενωῶς Θεὸν τῶν ὄλων.

Θεοτοκίον.

Ὁ σαρκωθείς ἐκ τῶν σῶν, ἄχραντε Δέσποινα παναγίων αἱμάτων, αὐτὸς ἀποκαθαίρει μολυσμῶν σαρκικῶν, διὰ νηστείας καὶ πόνων ἡμᾶς δυναμῶν, ταῖς σαῖς ἀπαύστοις ἰκεσίαις, Θεοτόκε Παρθένε.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ο πλοῦτος τῆς χάριτος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς πάντας προστίθεται, τοὺς πόνοις ἐγκρατείας τοῦτον συλλέγοντας.

Τὴν ἄϋλον Ὅσιε, ὑλικῶ ἐν σώματι, ζῶν και πολιτείαν διήνυσας, δοξάζων τὸν δυναμοῦντά σε Κύριον.

Ο ἄλῃ σου τὴν ἔφεισιν, τῆς ψυχῆς Γεράσιμε, πρὸς μόνα τὰ ἀφθάρτα ἔχων, κατηξιώδης ὦν ἐπόθησας.

Σὺν Ὅσιοις Ὅσιε, Χριστῶ παριστάμενος, αὐτὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν θεῖαν μνήμην σε. Θεοτοκίον.

Υπερθεν ἐκλάμπουσα, ἡ σὴ χάρις Δέσποινα, φωτίζει τοὺς σὲ ἀκαταπαύστως, Θεομητορ μεγαλύνοντας.

Τὸ Φῶταγωγ. τῆ ἡχθ, και τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας.

Και ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, και Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνος.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος, τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

Εἰς τὸν εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς, ὀμιλήσας θλίψεσι, και ἀνυπίστοις κολάσεσι, τὸν πολυμήχανον, ἐτροπώσω ὄφιν, και τρυτὸν ὑπέταξας, ποσὶν ὠραιόταταις σου ἔνδοξε, Χριστοῦ δεόμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, και τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων παναοίδιμε φωτὶ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καταυγασθεῖς τὴν διάνοιαν, σκότος ἐμείωσας, πονηρῶν δαιμόνων, και πρὸς φέγγος ἄδυτον, μετέβης ἐν Θεῷ εὐφραϊνόμενος ὃν νῦν ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, και τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων ἀξιάγαστε ναὸς, τῆς Τριάδος γέγονας, και τὸν ναὸν τὸν πανάγιον, ἐν ᾧ τὸ σῶμά σου, εὐσεβῶς ἐτέθη, ποταμὸν ἀνέδειξας, ἀπείρων ἰαμάτων πανόλβιε· διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, και τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἀκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἄγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἐξαλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δι-

στομον, ἐχθρῶν τὴν κεφαλὴν ἀποτέμουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνάις, και ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἶμοι! θρηνωδοῦσα ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδου γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἢ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, και τοῦ Ἁγίου ὁ παρων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Ο΄ καλλίνικος Μάρτυς ὑμνεῖσθω Κόνων.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκιῶν.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν,
• ποσὶν ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι, και Φαραῶ
• πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄ-
• σωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ο καλλίνικος νῦν, Μάρτυς ὑμνεῖσθω Κόνων, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος, ὡς στρατευσάμενος Χριστῷ, τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ, και ἀφθαρτον στέφος ἀναδησάμενος.

Κεκρυμμένην ζῶν, και τὴν ἀγήρω δόξαν, ἐπιποθήσας ἀντηλλάξατο, Κόνων ὁ ἔνδοξος Μάρτυς, τῆς ἐπικήρου χλιδῆς ὃν ὕμνοις τιμήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Αφθαρσίας στολὴν, περιβαλόμενος νῦν, ἐνεκεντρίσθης Κόνων ἔνδοξε, ἀγριελαίου ἐκ ρίζης εἰς καλλιέλαιον, Χριστῷ τε τοὺς φύσαντας, ἐκαρποφόρησας.

Λελυμένος ἀρᾶς, τῆς τοῦ Προπάτορος φθορᾶς, τὴν πλάνης ζεύγλην ἀπεσεύσατο, ὁ παναοίδιμος Μάρτυς, και τὴν ὁμόζυγον, ἀγνεῖας συνόμιλον συναπειργάσατο. Θεοτοκίον.

Αἴχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σου, και ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως ἐκέτευε, σωθῆναι τὰ ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**υναμίει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέω-
• σόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν και
• δοξάζειν σου, τὴν ἐκούσιον νῦν σταύρωσιν.

Λατρεύειν ἡρετίσῳ Θεῷ, τὸ φῶς ποθήσας· λέβδελύξω δέ, τὴν ζαφεράν Κόνων ἔνδοξε, τῶν εἰδῶλων ἀθεότητα.

Γέρυσσας προθύμως Χριστῶ, ψυχὴν καὶ σῶμα, καὶ εὐπρόσδεκτος, ὡς μόνος μόνῳ ὠμίλησας, τῷ Δεσπότη Παμμακάριστε.

Νομίμων τῶν πατρῶων σοφῶς, λαοὺς ἀπείρους ἠλευθέρωσας, τὸν ἀπωλείας φερώνυμον, Δριαμβεύων Κόνων ἐνδοξε.

Γέτευε παθῶν ψυχικῶν, σωματικῶν τε λύσιν Ἐνδοξε, παρασχεθῆναι τοῖς ἐν πίστει, ἐορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Γέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εκ βρέφους τῷ Θεῷ, κολληθεῖς Θεοφόρε, τῷ Πνεύματος σεπτὸν, ἀνεδείχθης δοχεῖον, καὶ τὰ πονηρότατα, καθυπέταξας πνεύματα· ἐναθλήσας δέ, ἐμεγαλύνθης ἀξίως· ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἐορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ ἄκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς σὴν τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθένου, διήλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, σταυρῷ ὡς ἐώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, Παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, αἰμαρτωλῶν Θεοτόκε, Πιστῶν τὸ κραταίωμα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**κήκοα Κύριε, τὴν ἐκ τοῦ τάφου σου ἔγερσιν, καὶ ἐδόξασά σου τὴν ἀήτητον δύναμιν.

Καθεῖλες Μακάριε, τὸ τῶν λαῶν ἀπατήλιον, καὶ ὑπέφηνας, τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα.

Ολίθινος φρίξας σου, ψευδῆς Θεός τὸ ἐμβρίμημα, τὸν Ἰησοῦν μόνον, καθωμολόγησεν εἶναι Θεόν.

Συνῆκαν οἱ ἄφρονες, τὴν ὑπὲρ φύσιν δεξιόμενοι, ἐκ λιθίνου χείλους, ἀληθεστάτην μετὰθεσιν.

Μυστήριον ἄρρητον, τὸ διὰ σοῦ κηρυττόμενον· ἐπιστρέφεις γὰρ Μάρτυς, πεπληνημένους πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζαμεν, δέ Θεοτάκων Ἀνίμφευτε, καὶ τῷ σῶ λιμένι, οἱ Πιστοὶ καταφεύγομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ρβρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Αχράντου σε δοχεῖον ἡ χάρις, καὶ ἀκηράτου φωτὸς ἀπειργάσατο, Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα.

Ρημάτων ἐπλουτίσθης ἀρρήτων, τὴν θείαν γνῶσιν, καὶ ταύτην ἐμύησας, λαοὺς ἀπείρους ὑπέριμε.

Τὴν χάριν σου ὁρῶντες οἱ ἄνομοι, τῶν θαυμάτων, ἐβόων· Ὁ Κόνωνος, Θεὸς τὴν πλάγην ἐνίκησε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σέ τὸν φιλάθρωπον· καὶ ἔσωσέ με, ἡ δεξιὰ σε Κύριε.

Υπῆρξε τοῖς πιστεύουσιν, ἡ χάρις τῷ πλούτου ἐπαύξεισι· τοῖς δὲ ἀπειθήουσι, ἡ ἐνστασις ὀλεθρος, ταῖς ἰκεσίαις, σοῦ Κόνων παμμακάριστε.

Σαφῶς σοι ὑποτέτακται, δαιμόνων τὰ στίφη Μακάριε, σαυτὸν ὑποτάξαντι, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, αὐτεξουσίως, ὧ Μάρτυς Κόνων ἐνδοξε.

Υπὸ σοῦ ἐπαιδεύετο, τὰ πλήθη αἰτεῖσθαι τὸν ἔλεον, καὶ τρόπον βδελύττεσθαι, ἐκ θέως φιλάργυρον, Παμμακάριον ἔργῳ, καὶ λόγῳ διδασκόμενα.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλιν οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἐνδοξε, Ὁρθοδόξων καύχημα. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

Στίχοι.

Ἦκεις πρὸς αὐτὸν τὸν Θεόν, Θεὸς θέσσα, εἰς γῆν ἀφείς σου τὴν κόνιν, Κόνων Πάτερ. Πέμπτη καρτεράφρων ψυχὴν, ὁ Κόνων ἀφένηκεν.

Ούτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ Κώμης λεγομένης Βυθάνης, Νέσσορος καὶ Νάδας υἱός· οἱ γυναικα τούτῳ συνῆσαν, ὁ δὲ τῇ παρθενίᾳ μᾶλλον ἀχολάζειν σὺν αὐτῇ ἠρετήσατο. Λέγεται δὲ τὸν Ἀρχιερατήγον Μιχαὴλ ἐκδιδάξει αὐτὸν τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν, καὶ εἰς τὸ τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος ὄνομα βαπτίσει, καὶ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων μεταδῆναι, καὶ τῶν παραδόξων θαυμάτων ἐνέργειαν χρη-

γῆται. Ὅθεν τὴν τε γυναῖκα Ἄνναν (τῆτο γὰρ ἦν αὐτῆ ὄνομα) συμφρονεῖν αὐτῷ καὶ συμπαρθενεῖν ἐπεισε, βαπτίσας πρότερον καὶ τοὺς γυνήτορας, καὶ μεταστῆσας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· εἶτα καὶ τὸν πατέρα Νιστορα ὑπὲρ Χριστοῦ ἐπεισε μαρτυρῆσαι· καὶ τῆς Εἰδωλολάτρας, θυσιαν προσάγειν μίλλοντας σκοτεινῷ τινι καὶ ταρταροῖω Δαίμονι, ἐν τινι ἄνθρωπῳ παραδοῦς, τὸν τῶν ὄλων Θεὸν ἐπιγινῶναι αὐτὰς ἐποίησεν, αὐτὰ τῷ δαίμονος μὴ εἶναι Θεὸν συνομολογήσαντος, καὶ τῆς ἀπίστου ὄχλου τὸ, Εἰς Θεός, ὁ Κόνωνος, ἐπειπεῖν. Αἱ δὲ τοιαῦται φωναί, παρὰ τοῖς Ἰσούροις εἰσέτι καὶ νῦν, ἐν τῇ τῷ Μάρτυρος μνήμῃ, μεγαλοφῶνως κηρύττονται. Τσαούτην δὲ κατὰ δαιμόνων χάριν καὶ ἐξουσίαν ἔλαβεν, ὡς τῆς μὲν αὐτῶν ἐπὶ γεωργίαν τρέψαι, καὶ τῶν φυσόμενων καρπῶν καταστῆσαι φύλακας· τῆς δὲ ἐν κεραμίοις ἐγκλείσαι, καὶ σφραγίδας ἐπιβαλεῖν, καὶ κατὰ γῆν πρὸς τοὺς Σεμελίους τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγκαταχωσάσαι.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτῆ γέγονεν οὕτω. Τῷ Ἡγεμόνος Μάγνης μετὰ τῶν βασιλικῶν προσαγγαμάτων τὸν τόπον καταλαβόντος, καὶ τῷ Ἁγίῳ κατασχεθέντος, καὶ προσαχθέντος αὐτῷ, ἐπὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ἀνεκήρυξε, τυπτεται σφοδρῶς. Τῷ δὲ πλήθους συνδραμόντος ἐφ' ᾧ τὸν Ἁγίον ἐξελίσθαι, διαχειρίσασθαι δὲ καὶ τὸν Ἡγεμόνα, ὁ μὲν αἰσθόμενος, ἐφυγε· τὸ δὲ πλήθος, λυσαντες τὸν Ἁγίον, καὶ τῶν αἱμάτων ἀπρομηξάντες, ἐν τῷ ἰδίῳ κατέστησαν οἴκῳ. Ἐνθα ἐπὶ δυσὶ χρόνοις βιώσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Φασὶ δὲ, ὅτι μετὰ τὴν αὐτῆ ἐκδημίαν, τῷ οἴκῳ εἰς ἐκκλησίαν μετασκευαζομένου, εὐρηθῆναι τὰ κεράμια, ἔνθα τὰ πονηρὰ συνέκλεισε πνεύματα. Ὡν ἐνός διανοιχθέντος, λογισαμένων χουσῶν περιέχειν διὰ τὸ βάρος, ἐξελεῖν τὰ δαιμόνια ἐν εἶδει πυρός, ὡς τε πάντας μὲν εἰς τὴν γῆν καταπεσεῖν, καταστραφῆναι δὲ τὸ ἀνοικοδομοῦμενον, καὶ ἔλως μετὰ δύσιν ἡλίου μὴ τολμᾶν τινα τῷ τόπῳ παραβλεῖν. Ἀλλὰ ταύτης ἕκ εἰς μακρὰν τῆς ἐπιβίωσος ἀπηλλάγησαν, προσευχαῖς καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις σχολάσαντες, τοῦ Ἁγίου δεηθέντος ὑπὲρ αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ.

Στίχ. Ἦλων τύπους φέροντι Κυρίῳ Κόνων,

Ἦλων τύπῃς πρόσεισιν εἰς πόδας φέρων.

Οὗτος ἦν κατὰ τῆς χρόνου Δεκίου τῷ βασιλείῳ, ἐκ Ναζαρίτ τῆς Γαλιλαίας. Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς πόλιν Μάνδρων τῆς Παμφυλίας· καὶ ἦν ἐν τόπῳ λεγόμενῳ Κάρμηλα, κῆπον τινὰ καλλιερῶν, καὶ οὕτω τὴν τροφὴν περιζόμενος. Ἦν δὲ τὸν τρόπον τοῦτου ἀκέραιος καὶ ἀπλῆς, ὡς ἐπιστάντας τῆς συλλαβεῖν ζητοῦντας αὐτὸν, καὶ ἐν παιδιᾷ ἀσπαζομένους, τῆτος ἐκ ψυχῆς ἀντασπάζεσθαι· καὶ τὴν αἰτίαν, δὲ ἦν παρῆσαν, εἰπόντων, ὅτι ὁ Ἡγεμὼν αὐτὸν Πάπλιος καλεῖ, ἀπεκρίνατο· Ποῖαν γὰρ ἐκείνος ἐμὲ χρεῖαν ἔχει, μάλιστα γὰρ οὗτος χριστιανοῦ; Καλεῖτω τοὺς ἐμόφρονας αὐτοῦ, καὶ τῆς πίστεως κοινωνούς. Δεσμευθεὶς δὲ καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ παρ' αὐτοῦ θυσεὶ τοῖς εἰδώλοις προτραπίς, βαθύ στυγάς, καὶ τὸν Τύραννον καθυβρίσας, καὶ ἐμμένειν τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ ἑαυτῶν βεβαιωσάμενος, καὶ ὡς οὐδ' αὐ· εἶτι καὶ γένοιτο αὐτῆς τοῦ σαλευθῆναι ἀσφαλισάμενος, ἦλεις σιδηροῖς τοῦς πόδας καθηλωθεὶς, τρίχειν ἐμπροσθεν τῷ ἄρματος ἀναγκάζεται. Ὅθεν λειποφυχησας, καὶ ἐπὶ γόνυ κλιθεὶς, προσευξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρίδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Μοναχοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος, ἐν πᾶσι φιλόπονος γενόμενος, ἐμοῦ τε τῷ μελίτῃ τῶν Σείων Γραφῶν ἐπέδωκεν ἑαυτῶν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον

τῆς ἀσκήσεως προῆλθε καὶ ἀρετῆς. Τεκμήριον δὲ ἀμφοτέρων, οἱ τε συγγραφέντες παρ' αὐτῆ λόγοι, παντοίας παιδείουσιως καὶ ὠφελείας ὄντες μεστοί, καὶ ἡ τῶν θαυμάτων ἐνεργεῖα, παρὰ τῷ Σωτῆρος Χριστοῦ αὐτῷ δοθεῖσα· ὧν ἐν ἀναγκαῖον πάντως εἰπεῖν. Σχολαζόντος γὰρ τῷ Ὀσίου ποτὶ ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἑαυτῷ προσέχοντος, προσήλθεν ὕαινα, τυφλὸν τὸν ἑαυτῆς σκύμνον ἔχουσα, καὶ διὰ ταπεινοῦ τοῦ σχήματος τῷ Ἁγίῳ ἐδίετο κατοικτειρῆσαι αὐτὴν, καὶ τὴν πῆρωσιν τῷ ἐκγόνου ἰάσασθαι. Ὁ δὲ, προσπτύσας τοῖς λωβηθεῖσιν ὀφθαλμοῖς, καὶ εὐξάμενος, κατέστησεν αὐτοὺς ὑγιεῖς.

Μεθ' ἡμέρας δὲ, τῆς ὑαίνης κώδιον αὐτῷ μέγαλε προσαγαγούσης κριῦ, τῆς ἰατρίας ἀντιμισθίαν, ἢ πρότερον αὐτὸ ὁ Ὀσιος λαβεῖν κατεδέξατο, ἢ τὸ θηρίον ὑποσχέσθαι μηκέτι προβάτοις πενήτων ἐπιπηθᾶν. Εἰ δὲ περὶ τὴν ἄλογον φύσιν οὕτως ἦν συμπαθῆς, τίς ἂν ἦν πρὸς ἀνθρώπους, οὐς ἡ τῆς φύσεως κοινωνία κατοικτειρίζεσθαι παρὰ τῶν ὁμογενῶν ἀπαιτεῖ;

Τσαούτη δὲ ἦν ἡ τῷ ἀνδρὸς καθαρότης, ὡς τὸν Πρεσβύτερον τῆς Μονῆς διομνύμενον λέγειν, ὡς ἔδιποτε τῶν Σείων Μυσηρίων τῷ μοναχῷ ἐπέδωκε Μάρκῳ· ἀλλ' ἐν τῷ προσεῖναι αὐτόν, Ἁγγελοῦ αὐτῷ μετεδίδου, οὐ ἐκ τοῦ ἀγκῶνος τὴν χεῖρα μόνην ἔδλεπε τὴν λαβίδα κατέχουσαν, δὲ ἦς ὁ Ὀσιος τῶν ἀγιασμάτων μετείχεν. Ἀπιστάξατο δὲ καὶ τῶν κοσμικῶν φροντίδων καὶ θορυβῶν ἀπάντων, τεσσαράκοντα χρόνων ὑπάρχων· καὶ διαγαγὼν ἐν τῇ ἀσκήσει ἔτη ἐξήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν βραχύς, φιλὸς τὸν πώγωνα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἔνδοθεν ἔχων ἐπιλάμπουσαν τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλόγιου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Τὸν Εὐλόγιον εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις.

Κτίσου χάριν σὲ τὴν κάραν τετμημένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλαμπίου.

Στίχ. Τράχηλον Εὐλάμπιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,

Τραχηλιῶσαν δυσσέβειαν αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἁγιος Μάρτυς Ἀρχέλαος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεὸς πρῶτος Ἀρχέλαος αὐχένα ξίφει,

Ἄρχει τομῆς σοι, λαὲ θεῖε Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός, τῆς ὑμνολόγουσ ὠσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικῶς Ἀθλητᾶ, ἠγωνισμένος ἀνεβόας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νενικηκῶς τὸν ἐχθρόν, σὺ ἀνεδείχθης Ἀθλοφόρος, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων βῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς νικητῆς, ἐν οὐρανοῖς δὲ στεφανίτης, ἀνηγορευθῆς ταῦ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀήττητε.

Γεμεργήσας Θεῷ, τὴν τῶν ἐν πλάνῃ σωτηρίαν,
Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων βοᾶς.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου τεχθεὶς ἦν Θεοτόκον ἀ-
πειργάσω, εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
• **Υ**ἰὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
• χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρός,
• Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
• τοὺς αἰῶνας.

Σεσυλημένον ὄρωντες, τὸν τοῦ σκότους κο-
σμοκράτορα, τὴν δεισιδαίμονα πλάνην, τῆ
Ἁγίου ταῖς ἐντεύξεσιν, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοπρεπῶς σοι Παμμακάαρ, τῶν κακούργων
τὰ συστήματα, δι' ὀλεθρίων πνευμάτων,
τιμωρούμενα ἐκραύγαζον· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως μητρικαῖς ἀγκαλαῖς, ἀσινὲς τὸ βρέφος
ἔσωσας, τῇ ἐνεργεῖ σου προσταῖ, ἐν
ταῖς μύλαις τοῦ ἀγρίου θηρός, Ἱερεῖς ὑμνεῖ-
τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν βοῶν ἀπαύστως.

Κατελαμπρύνθης ἀφθόνως, Ἀθλητὰ τῷ τρισ-
ηλίῳ φωτί· τὴν τρισυπόστατον φύσιν,
ἀναμέλπων γὰρ ἐκραύγαζες· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης ὑπερέν-
δοξε, Θεογεννητορ Μαρία· ἐν γαστρὶ σου
γὰρ ἐσκήνωσεν, ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δο-
ξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ 2'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, μητέρα Θεῶ,
• **Σ**τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως
• κηύσασαν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύ-
• νομεν.

Ολος τοῦ αὔλου πόθου γενόμενος, τοῦ Χρι-
στοῦ ἐπεπόθησας, πιεῖν τὸ ποτήριον· διὸ
πάντες σε Μακάαρ μακαρίζομεν.

Νόμῳ θείῳ θραερίστως ἐπόμενος, οὐ θω-
πείας Μακάριε, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποτή-
ριον, ὀλοψύχως ὤφθης ἀρυσάμενος.

Ωφθης τῶν Μαρτύρων Ἐνδοξε καλλονῇ, ταῖς
Χριστοῦ καλλυνόμενος, σεπτοτάτοις στίγ-
μασι· διὸ τοῦτό σε ἅπαντες γεραίρομεν.

Νῦν ἐν οὐρανῷ λήξει γενόμενος, τῶν τοῦ
βίου με λύτρωσαι, δεινῶν περιστάσεων,
Ἀθλητὰ Κυρίου Κόνων ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μητερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
χαῖρε ὄρος τὸ ἅγιον· χαῖρε τὸ κεφάλαιον,
τῆς σεπτῆς παρθενίας· Χαῖρε Δέσποινα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ
τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι, ὡς σύνθητες, ἡ ἀ. ᾠδ. ᾠδρα,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα δύο Μαρτύ-
ρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ, Θεοδώρου, Κων-
σταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσῶν,
καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναφανέντες, καλ-
λίτικοι Μάρτυρες, ἀστέρες ἄδυτοι, ἐν τῷ
σεπτῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας, ἄθλων
λαμπρότησιν ἐφωτίσατε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον,
καὶ διελύσατε, πλάνης τὸ σκότος πανεύφημοι,
καὶ νῦν πρὸς φέγγος, τὸ αἰωνίζον μετεβιβά-
σθητε· ὅθεν ἐν πίστει τὴν φωσφόρον τε, καὶ
ἱεράν ὑμῶν ἄθλησιν, ἐκτελοῦμεν προσταίας,
ἀγαθούς ὑμῶν πλουτήσαντες.

Απαγωγῇ Χριστομάρτυρες βικία, δέσμοι
γεγόνατε καὶ ἀπετέθητε, ἐν φυλακῇ ἐπὶ
μήκιστον, ἅπαντες χρόνον, θεῖοι τῆς πίστεως
ὄντως φύλακες· ἐντεῦθεν μαινόμενος, θῆρ ὁ
δυσσώνυμος, ξίφει ὑμᾶς ἐθανάτωσε, μὴ βουλη-
θέντας, εἶξαι τοῖς τούτῃ δεινοῖς προσταύμασι·
καὶ νῦν τὰ ἄνω ἐκληρώσασθε, χαρμονικῶς τεσ-
σαράκοντα, πρὸς δυοὶ πεφυκότες, πανασίδιμοι
βασίλεια.

Σὺν Κωνσταντίνῳ Βασσῶν καὶ Καλλίστῳ,
Θεοφίλον ἅπαντες καὶ τὸν Θεόδωρον, καὶ
τὸν λοιπὸν θείον ὄμιλον, τῶν Ἀθλοφόρων, με-
γαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν· θανεῖν γὰρ προ-
εἶλοντο ὑπὲρ τῆς πάντων ζωῆς, σφαγιασθέντες
γηθόμενοι· καὶ νῦν ἐν πόλει, Θεοῦ τοῦ ζῶντος
ἐπαναπαύονται, καὶ ἐξαιτοῦνται τοῦ εὐρεῖν
ἡμᾶς, ἀμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς
δίκης καὶ τελείαν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀδελῶς κατήνησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ ῥαθυμίας ὁ δειλαῖος, καὶ ἀπορία, καὶ ἀπογνωσει νυνὶ συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια καὶ ἰλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάχραντε, παραμυθίαν, εὐμενεστάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἱκετεύω, καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραυγάζω σοι· Μὴ δειχθεῖν εἰς τέλος, τῷ ἀλάστορι ἐπίχαρμα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἀδου βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος β'. Μεθοδίου.

Η Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσασμένη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα τῶν νέων Ἀθλοφόρων· τούτους γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψάμενη, θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ νικητὰς ὁ τούτους τῶν παρανόμων ἀναδείξας, καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν κατὰπεμψον, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγῃσα· Ὑπερῦμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Μαρτυρικόν. Εἶτα,

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Συκεώτου.

Φάλαγγας δεοστέφῃ ἀρτιφανῶν Μαρτύρων, σφαγίον ἄμωμον, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντων προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον συνασπισμὸν τῶν τεσσαράκοντα δύο, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμῶμεν· καὶ τὴν πανίερρον μνήμην πνευματικῶς

τελέσαντες, βοήσωμεν πρὸς αὐτούς· Θραύσατε δράσος Ἀγαρηνῶν τῶν ἀθέων, καὶ ῥύσασθε λαὸν εὐσεβόφρονα, εὐχαῖς ἡμῶν, πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων Ἀγνή, Παρθένε Μήτηρ μόνη Θεοῦ, ἤξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἀθλοῦς ἐπαικῶ καλλινίκων Μαρτύρων· Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ς ἐν ἠπιέρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθαρῶν ποντούμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσσωμεν.

Αναφανέντες τῷ ὕψει τῆς τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Ἐνδοξοί, ὡς ἀστέρες φαεινοί, τῶν Πιστῶν φωτίζετε ψυχὰς, τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν ἀποδιώκοντες.

Θαρσαλεότητι γνώμης τῷ δυσμενεῖ, συμπλακέντες Μάρτυρες, κατεβάλετε αὐτὸν· καὶ θανόντες εὗρατε ζωὴν, ἀτελεύτητον ὁμοῦ μακαριώτατοι.

Λελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει τῆς φωταυγοῦς, καὶ στερρᾶς ἀθλήσεως, προσηνέχθητε Χριστῷ, τῷ τυθέντι Μάρτυρες σαρκί, καὶ χοροῖς μαρτυρικοῖς συνηριθμήθητε.

Οἱ τεσσαράκοντα δύο πανευκλεεῖς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, μυριόλεκτον πληθύν, ἀνομούντων τρέψαντες πολλῶν, ἀγαθῶν ἐν οὐρανοῖς κατηξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία Παρθένε τῶν Ἀθλητῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα ἢ κυήσασα Χριστὸν, τὸν ὠραῖον κάλλεσιν αὐτὸν, καλλιῶσαι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἱκέτευε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου

» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτὸς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Σταδίου μέσον παραστάς, τὸν σωτήριον Λόγον, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἐλευθέρᾳ τῇ φωνῇ, ἐκήρυξας ἀνδρικῶς, καρτερόφρον, μέγιστε Θεόδωρε.

Εμφρόνως πίστει ἐναθλῶν, ἀπηρνῆσω τὸ σῶμα, καὶ τομῇ τῇ τοῦ ξίφους, ὑποκλίνας σεαυτὸν, ἐτύθης ὡσπερ ἀμνός, Κωνσταντῖνε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Πιστόν σε φίλον τοῦ Θεοῦ, ὁ καιρὸς τῶν ἀγώνων, ἐφάνέρωσε πᾶσι, τῆς πρὸς σάρκα βλαβεραῆς φιλίας τὸν λογισμόν, ἀποσπῶντα, κρείτιστε Θεόφιλε. Θεοτοκίον.

Αγίων δῆμος ἐναθλῶν, τεσσαράκοντα δύο, σὲ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, Μητέρα παναληθῆ, ἐκήρυττεν ἐμφανῶς, δυναμοῦσαν, τούτους μεσιτείαις σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Συμπεφραγμένοι ἀνδρικῶς πρὸς ἀνόμους, συντεταγμένοι λογικῶς πρὸς ἀθέους, τὴν πανοπλίαν ἤρασθε Χριστοῦ τῆ Θεοῦ· πίστιν μὲν ὡς μάχαιραν, ἐπὶ χεῖρα λαβόντες, ἀσπίδα τὴν ἐλπίδα δὲ, θεϊκότες ἐπ' ὤμων, καὶ τῆς ἀγάπης θωρακα σαφῶς, ἐνδεδυμένοι, ἐχθρὸς ἐτροπώσασθε.

Ἔτερον, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Απαχθέντες δεσμῶται ὑπὸ ἐχθροῦ, καὶ φρουρᾷ συγκλεισθέντες χρόνοις πολλοῖς, τῇ πίστει φρουρούμενοι, ἀσινεῖς διεμείνατε· καὶ τῷ ξίφει λυθέντες, τοῦ σώματος Ἅγιοι, τῷ ἐνθέῳ πόθῳ, σαφῶς συνεδέθητε· ὅθεν ὡς φωστῆρες, διελάμψατε κόσμῳ, τοὺς πάντας φωτίζοντες, τῇ τῆ Πνεύματι χάριτι, Ἄθλοφόροι μακάριοι· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μητέρα Θεοῦ τῷ κόσμῳ ἐκῆυσας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα κατέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάσῃν τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, δώρησαί μοι τότε τὴν σὴν, προστασίαν Δέσποινα πανάχραντε· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιός σου δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ἰοιμένα καὶ Ἄυρωτην, ἢ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε

δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» **Χ**σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακραζούσα, ἐκ διανοίας καθαράς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἐορταζούσα.

Ισχυῖ Μάρτυρες, τοῦ θείου Πνεύματος, κατεβάλετε πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, δύναμιν ἀνίσχυρον, θανατωθέντες καὶ ζῶν, κληρωσάμενοι αἰώνιον.

Νευρώσας καίλλιστα, ψυχὴν ὁ Καίλλιστος, ταῖς ἐνθέοις μελέταις νεανικῶς, χαίρων προσεχώρησε, πρὸς τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομῆν, τὰ οὐράνια κληρούμενος.

Οραίως ἔστησας, ἐν πέτρᾳ γνώσεως, τοῦ νοός σου Βασσῶν τὰς νοητὰς, βάσεις καὶ ἐσκέλισας, καταδιώξας ἀνδρικῶς, τοὺς ἐχθροὺς σου παμμακάριστε.

Κενοῦντες αἵματα, λαμπρῶς τὰ πνεύματα, παρεδώκατε ἅμα τῷ δὲ ἡμᾶς, πλούτῳ ἀγαθότητος, αἷμα τὸ ἴδιον Σταυρῷ, Παναοιδίμοι κενώσαντι.

Θεοτοκίον.

Αγνὴν Μητέρα σε, οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἐπιστάμενοι Κόρη, καὶ τὴν ἐν σοὶ, δόξαν κλειζόμενοι, τὰς ἀθανάτους δωρεάς, ἐν ὑψίστοις ἐκκληρώσαντο.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
» **Τ**ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Λαμπαδες ὠφθητε μυστικαί, φέγγει εὐσεβείας τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν σελαγίζουσαι, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος λύουσαι, Κυρίου Ἄθλοφόροι μακαριώτατοι.

Λεόντων χάσματα νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἀβλαβῶς, παραδραμόντες γεγόνατε, βρῶμα τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων ἠδιστον, τρυφῆς ἀδιαρρέυστου καταξιούμενοι.

Ικετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, Μάρτυρες προσάξατε Θεῷ, οἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα, ὅπως λυ-

τρωθῶμεν πάσης κολάσεως, καὶ τῶν ἐπερχομένων ἀπειρῶν θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Κοὺς μου ἴθνησον δυσωπῶ, Ἄχραντε κινήσεις πρὸς Θεόν, ὁδὸν ζωῆς χρηματίζοντα, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων ἐξομαλίσαντα, ταῖς τρίβους ταῖς φερούσας πρὸς τὰ οὐράνια.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

► **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
► **Σ**ορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
► εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἄ-
► νάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ἰστίῳ πτερούμενοι, τοῦ Σταυροῦ οἱ Ἀθληταί, παρανομίας θάλασσαν, ὑπέπλευσαν ἀβρόχως καὶ γαληνῆς, λιμένας κατέλαβον, εὐσεβῶν κυβερνῆται χρηματίζοντες.

Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, Κωνσταντῖνον εὐσεβῶς, καὶ τὸν κλεινὸν Θεόδωρον, Κάλλιζόν τε Βασσῶν καὶ σὺν αὐτοῖς, τὸν μέγαν Θεόφιλον, καὶ τοὺς τούτων συνάθλους εὐφημήσωμεν.

Ὡς ἀνθη ἠδύπνοα, ἐν λειμῶνι μυστικῶς, τῶν Ἀθλητῶν ἀνθήσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν ἀπασαν νοητῆς, ὁσμῆς ἐπληρώσατε, τὸ δυσῶδες τῆς πλάνης ἀπελάσαντες.

Θεοτοκίον.

Νομίμων σε ἀνευθεν, τῶν τῆς φύσεως Χριστέ, ὑπερφυῶς ἐκύησεν, ἡ Θεοτόκος Κόρη ὡς ἀληθῶς, νομίμως τοὺς Μάρτυρας, ἐναθλήσαντας πίστει στεφανώσαντα.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ παρὸν Κοντάκιον, καὶ τὸν Οἶκον· εἶδ' οὐ, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἀνω ζητῶν.

Τοὺς νεοφανεῖς, ὀπλίτας τῆς πίστεως, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἐναθλήσαντας, ἐγκωμίων στέμμασιν, ἐπαξίως πάντες στεφανώσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας Χριστῷ, ὡς πύργους καὶ φύλακας τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἀμήχανον κάλλος, καὶ τὴν ἀφραστον δόξαν, ἣν Ἀγγέλων χοροὶ ἐπισυμοῦσι θεάσασθαι, ἐν παρρησίᾳ ὑμεῖς ὁρῶντες, μετὰ πάντων Ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος, οἱ τοῦ Χριστοῦ τεσσαράκοντα καὶ δύο Ἀθληταί, ταῖς ἀγίαις ὑμῶν πρεσβείαις, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας φωτίσατε, ἀμαρτιῶν τὸ σκότος διώκοντες, καὶ υἱοὺς φωτὸς ἐργαζόμενοι. Ὡς πύργοι καὶ φύλακες τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Συναξάριον.

Τῆ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ ἀθλησάντων, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσῶν, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι.

Ἐπταπλαρίθμως συντεθειμένον φέρει;

Τὸν ἐξάριθμον ἢ τετμημένη φαλαγξ.

Τεσσαράκοντα κάρηνα δυοῖν ἅμα ἕκτη ἐτμήθη.

Ὀῦτοι τῆς πέλειος Ἀμορίου πρῶτοι ὑπῆρχον· ἐπὶ δὲ Θεοφίλου αἰούσης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, αἰχμάλωτοι ἀπάγονται, στρατηγοὶ καὶ ταξίαρχοι ὄντες, καὶ τῶ πρώτῳ παρὰ Ῥωμαίοις μετέχοντες γένους. Οὔτε δειλία δὲ, οὔτε φιλοψυχία, οὔτε μαλακία, οὔτε πολυχρονίῳ ταλαιπωρίᾳ τὴν πρὸς Χριστὸν προῦθικαν πίστιν· οὐ γὰρ τῆ τοῦ σώματος κακώσει, καὶ οἰονεὶ ταριχείᾳ καὶ ψυχᾶς ἐλεῶθῆντο, ἀλλ' ἀνδρείῳ φρονήματι καὶ ψυχῆς γενναϊότητι παραταξάμενοι πάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀπομόσασθαι μὴ καταδεξάμενοι, χαίροντες τὰς κεφαλὰς ἐπετμήθησαν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρκαδίου.

Στίχ. Ὁσφὺν νοητὴν ἀρεταῖς ἐζωσμένος,

Εὐζῶνος, Ἀρκαδίε, πρὸς πόλον τρέχεις.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἡσυχίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Δοὺς Ἡσύχιε, σαυτὸν ἠσύχω βίῳ,

Τέλους φθάσαντος, ἠσυχάζεις ἐκ βίου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα ὁ Ὁσιος Μάξιμος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ὁλω βλέπων νῶ Μάξιμος πρὸς τὰ στέφη,

Πρὸς ταῖς βολὰς ὑπῆρχε τῶν λίθων λίθος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Εὐφρόσυνος, ὕδωρ καχλάζον ποτισθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ζέον πεπωκῶς φιάλη κοίλη πόμα.

Ὁ Μάρτυς Εὐφρόσυνος εὐφραίνθη μάλα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῆς μακαρίας Ἐλένης.

Στίχ. Δίδωσιν ἡμῖν Ἐλένη ταύτην χάριν,

Βλέπειν τὸ σῶσαν ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ξύλον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων ἡλῶν.

Στίχ. Φανέντες ἦλοι, Βασιλεῖ, τοῦ μὲν κράτους

Ἄγαλμα κείνται, τοῦ χαλινοῦ δὲ κράτος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Ἰουλιανὸς καὶ Εὐβουλος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δεῦρο ξίφει θάνωμεν, Εὐβουλω λέγει,

Ἰουλιανὸς, εἰσφέρων εὐβουλίαν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
 » Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
 » δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
 » τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
 » ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ χρόνιον εἰρκτὴν οἱ τεσσαράκοντα, καὶ
 δύο Χριστοῦ Μάρτυρες, τῆς τοῦ σώματος
 φυλακῆς λυθέντες ὡς αὐτοῦ, φυλάξαντες νόμους
 ἀληθεῖς, φυλακὴς ὠφθησαν ἡμῶν, οἰκῆντες τοὺς
 οὐρανοὺς.

Αἰχμαλώτους Δεῖους Παῖδας ἐμιμήσασθε,
 τρεῖς τοὺς ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, ὡς αἰχμά-
 λωτοι ἀπαχθέντες, χώραν εἰς μακρὰν, καλλί-
 νικοι Μάρτυρες, ἐν ἧ, τὸν πολυτάραχον ἐχθρὸν
 ἠχμαλωτεύσατε.

Ρεῖθροις αἵματος ὑμῶν τῆς ματαιότητος, χει-
 μάρρῃς ἐξηράνατε· ποταμίους δὲ ἐμβληθέν-
 τες ρεύμασι Σοφοῖ, πρὸς ὕδωρ μετέβητε ζωῆς,
 ἐποχετεύοντες ἡμῖν ἀθανασίας κρουνοὺς.

Θεοτοκίον.

Τόμος Ἀχραντε καινότατος ὑπάρχῃσα, τὸν
 Λόγον ἐγγραφόμενον, ἐν σοὶ ἔσχηκας,
 τὸν ἐν βίβλῳ ζώντων τοὺς αὐτοῦ, ἐγγράψαντα
 Δεῖους Ἀθληταῖς, τὰ γεγραμμένα ἐμμελῶς ἀ-
 ποπληρώσαντα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὀσίοις δρόμον ἐπήγασας,
 » καὶ Δικαίου Δυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
 » ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βύλευσθαι.
 » Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπελθόντες Μαρτύρων τὸ Δεῖον σταδῖον,
 σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας προσεπεδειξάσθε,
 τρέποντες ἐχθρὸν, ταῖς ἀτρέπτοις ἐνστάσεσιν·
 ὄθεν εὐφημοῦμεν, ὑμᾶς Χριστοῦ ὀπλίται.

Ρωμαλέως ἀντέστης τοῖς ματαιόφροσιν, Ἀ-
 θλητὰ Κωνσταντῖνε τοῖς ἀναγκαζουσι,
 ἐξ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀποσπᾶν ἀγαπήσεως,
 καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων, ἀγέλαις ἠρήμηθης.

Ὀσπερ ἄκακοι ἄρνες ὁμοῦ Δυόμενοι, πρὸς
 Δυσὶν Ἀθλοφόροι οἱ τεσσαράκοντα, πάθος
 τὸ σεπτὸν, τοῦ τυθέντος ὡς πρόβατον, χαίρον-
 τες μιμοῦνται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ.

Θεοτοκίον.

Νυμφοστόλος φανείς σοι Δεῖος Ἀρχάγγελος,
 χαῖρε πύρινε θρόνε Θεοῦ ἐβόα σοι, Ἀ-
 χραντε, Ἀγνή, Ἀθλοφόρων κραταίωμα, ὁμολο-
 γησάντων Θεὸν σαρκὶ φανέντα.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃ οὐ τολ-
 » μᾶ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·

» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠραῖθη βροτοῖς, λόγος.
 » σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
 » οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ιδεῖν τὸν Κύριον ἠξιώθητε, στέφος ὑμῖν δωρή-
 μενον τῆς δόξης τὸ ἀφθαρτον· Κωνσταντῖ-
 νε, Βασσῶν, Θεόδωρε, Καλλίσε γενναϊόφρον, μά-
 καρ Θεόφιλε, ἅμα τοῖς λοιποῖς, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ
 πρεσβεύσατε.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, τῶν
 Ἀθλητῶν ἡ μνήμη ἀναλάμψασα σήμερον,
 τῶν Πιστῶν τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνε· ταύτην
 ἐπιτελοῦντες, τούτους αἰνέσωμεν, μελεσὶν αὐ-
 τῶν, τὸν Λυτρωτὴν Χριστὸν δοξάσαντας.

Στρατὸς Μαρτύρων Δεῖος κατάλογος, ἀθλη-
 τικὸς δυσὶ πρὸς τεσσαράκοντα χάριτι,
 μυριάσιν Ἀγγέλων ἠρήμηται, λύσιν ἡμῖν πται-
 σμάτων, νῦν ἐξαιτούμενος, μέτρῳ τῆς νηστείας,
 ἡμερῶν τῶν τεσσαράκοντα.

Ἡ γῆ τὸ αἶμα ὑμῶν ἐδέξατο, καὶ ποταμὸς
 τὰ σώματα ριφθέντα συνήνωσε, κεφαλαῖς
 ταῖς τμηθείσαις Πανόλβιοι, ὑπερθεν φερομένης,
 Δείας λαμπρότητος, καὶ προηγουμένης, ἐμφα-
 νῶς δυνάμει κρείττονι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, φωτιστικαῖς
 αὐγαῖς σου τὴν καρδίαν μου φώτισον,
 ῥαθυμίας τὰ νέφη διώκουσα, καὶ τὸ τῆς ἀ-
 μαρτίας σκότος ἐξαίρουσα, ἢ τὸν ἀναμάρτη-
 τον Θεὸν ἀποκνήσασα.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλά-
 ριον· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ Φωταγωγικὸν
 τοῦ τυχόντος Ἦχου.

Ἐξαποστειλάριον· Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τετραδεκαριθμὸς χορὸς, σὺν δυσὶν ὁμοψύ-
 χοις, ἐνήθησε στερρότατα, μέχρι τέλους
 κί πάσας, τὰς μηχανὰς κατέβαλε, τοῦ ἐχ-
 θροῦ καὶ πέφυκε, πρὸς οὐρανοὺς σκηνώσεις·
 τὸ δὲ στέφος τῆς νίκης, ἐκομίσασατο φαιδρὸν,
 ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, καὶ τὸ ἔλεος μέ-
 γα, ἐπίβλεψον πανύμνητε, Θεοτόκε Παρ-
 θένε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπεινώσιν, καὶ παθῶν τὸν
 Δόρυβον, καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου δια-
 σκεδάσον, Κόρη, καὶ πυρσὸς τῆς γενένης, ῥῦσαι
 με σαῖς πρεσβείαις.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀίνων, ψάλλομεν τὸ ἐν τῷ
 Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ λοιπὰ.
 Αἱ συνήθεις μετάνοιαι, ἢ ἀ. ᾠδρα, ὡς ἡ συνήθεια
 καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραὶμ, Βασιλέως Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου, καὶ Ἐλπιδίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μάρτυρες ἀήττητοι, καὶ Ἱεράρχαι πανεύφημοι, καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι, στύλοι ἀπερίτρεπτοι, Δεῖαις Ἐκκλησίας, καὶ βάσις δογμαίων, καὶ ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, καὶ καθαιρέται πλάνης γεγόνατε, Πατέρες οὐρανόφρονες, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλοι, τῆς Τριαδος ὑπέρμαχοι.

Εφραὶμ ὁ αἰδίδιμος, καὶ Βασιλεὺς ὁ Θεόσοφος, καὶ Καπίτων ὁ μέγιστος, Δεῖος Ἀγαθοδωρος, σὺν τῷ Ἐλπιδίῳ, καὶ τῷ Αἰθερίῳ, καὶ Εὐγενίῳ τῷ κλεινῷ, λόγοις ἐνθέοις μακαρίζεσθωσαν· ὁσίως γὰρ βιώσαντες, καὶ ἱερῶς ἐναθλήσαντες, βασιλείας ἐδείχθησαν, οὐρανοῦ οἰκήτορες.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἀνωγκίσμασι, Βασιλεὺς ὁ αἰδίδιμος, νεκροὺς ἐξάνεστησεν, ἐπικλήσει Δεῖα. Καπίτων δὲ πάλιν, ὁ ἱερώτατος ποιμὴν, φλογὸς ἐν μέσῳ ἐστὼς γηθόμενος, ὠράθη ἀκατάφλεκτος. Αὐτῶν πρεσβείαις Φιλάνθρωπε, ἰλασμόν ἡμῖν δώρησαι, καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἠλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἢ τὸν Ἥλιον λάμπασα, τὸν ἀπερινόητον· χαίρε κοῦς ἀστράπτων, Δεῖαις φρυκτωρίαις, ἢ λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγαζούσα γῆς τὰ πέρατα· ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγκαλῆς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς Πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρωμένον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάναγνος· Δέσπονα, καὶ πλευρὰν ὀρυττόμενον, λόγχῃ ἢ πανάμωμος, ἔκλαις βοῶσα· Τί τοῦτο γέ μιν; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθῶν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῶν Ἀγίων, καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς

Τὸν ἑπτάρηθμον Ποιμένων χορὸν σέβω· Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ταῖς Δεῖαις φωτοχυσίαις Μάρτυρες, περιχεόμενοι, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδράν, ἐάρτην ὑμῶν· πάντοτε, τοὺς εὐσεβῶς γεραιρόντας, παθῶν ἀγλύος ἐκλυτρώσαθε.

Ο Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σαρκούμενος, ὑμᾶς ἀνέδειξε, πανευκλεεῖς Ποιμένας τὴν αὐτοῦ, καταγγεῖλαι Θεότητα, τοῖς πλανωμένοις ὄσιοι, καὶ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύουσι.

Ναμάτων ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ἀποπληρούμενοι, τοὺς ἐκτακέντας καύσωνι δεινῆς, ἀθείας ἠρδεύσατε, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ Ἐνδοξοῦ, τῆς σωτηρίας ὠδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Ελύθη τῶν Προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον, τῆ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου Ἀγνή, καὶ τὴν πρώτην ἀπέλαβον, τοῦ Παραδείσου εἰσοδόν, μεγαλοφώνως εὐφημοῦντές σε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σὺ Χριστέ κρᾶξασα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Πυρὶ τῷ Δεῖῳ τὸν νοῦν, πεπυρωμένος Βασιλεὺ πάνσοφε, οἷα Ποιμὴν ἄριστος, ὕλην ἀθείας ἐνέπρησας.

Τοῦ Πνεύματος τῷ φωτὶ, τοὺς ἐν τῷ σκοτῆ τῶν δεινῶν Ἐνδοξοῦ, πρὸς φωτισμὸν εἰλκυσάτε, τοῦ ἱερωτάτου Βαπτίσματος.

Αἰ τρίβοι σου πρὸς Θεὸν, κατευθυνθεῖσαι Βασιλεὺ ἅπαντας, πλάνης ὁδοῦ χάριτι, πρὸς Θεογνωσίαν ἐπέστρεψαν. Θεοτοκίον.

Ρύομενον τοὺς βροτοὺς, τῆς δυναστείας τοῦ ἐχθροῦ πάναγνε, τὸν δυνατὸν Κύριον, ἄχραντε Παρθένε ἐκύησας.

Καυσιμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Μύρω τῆς χάριτος ἱερατεύσαντες ποιμένες, ὠφθητε λαοῦ Θεόφρονος, καὶ ὡς ἀρνία καθάραι, τυθέντες προσπνέχθη, Λόγῳ Ἀρχιποίμενι, τῷ τυθέντι· ὡς πρόβατον, Μάρτυρες

πανεύφημοι, και φωστῆρες παγκόσμιοι· διὸ πανηγυρίζομεν πάντες, πόθῳ τὴν θεϊαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, ταῖς ψυχαῖς και τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσα σε Χριστέ, ὀρώσα ἐπιτρώσκειτο· ἥς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, μόνε ὑπεράγαθε, και φιλόανθρωπε Κύριε, οἰκτείρησον και σώσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθέντά σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
» ἔσθη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιερώτατος Μαρτύρων χορὸς ὑμνεῖσθω, ἱερωσύνης χάριτι και τῆς μαρτυρίας, καταγλαϊζόμενος, και μέλπων γηθόμενος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοφόροι κυβερνῆται τῆς ἐκκλησίας, Ἐφραὶμ και Ἀγαθόδωρος, Βασιλεὺς, Καπίτων, Εὐγένιος, Ἐλπίδιος, και θεῖος Αἰθέριος, Πνεύματι Ἁγίῳ ἐδείχθησαν.

Μεμυημένοι τὰ θεῖα θεῖοι Πατέρες, λαοὺς ἐν ὁσιότητι και δικαιοσύνῃ, ὄντως ἐποιμάνατε, και τέλος μακάριον, διὰ μαρτυρίου ἐδέξασθε.

Οί θανόντες ἀπιστία τοῦ τεθνηκότος, τῇ ἀνεγέρσει ἔτυχον ζωῆς αἰωνίου, διὰ σοῦ πιστεύσαντες Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, Μάρτυς Βασιλεῦ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ντενεκρωμένους ἐζώωσας τοὺς ἀνθρώπους, Ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον τεκοῦσα Παρθένε, ὑπὲρ πάσαν ἐννοίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνθρωπον δι' οἶκτον γεγόμενον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐκλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ποτήριον σεπτοῦ μαρτυρίου ἐπίετε, τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θεοφόροι Πατέρες, πιστῶς ἐπικαλούμενοι.

Ομόνος τοῖς νεκροῖς ἐπιπνέων ἀνάστασιν, ἐντευζει σου τὸν θανόντα, Βασιλεῖ ἐξεγείρει, λαμπρύνων σου τὸ κήρυγμα.

Ισότιμον Πατρί τὸν Υἱὸν καταγγέλλοντες, πολυθεον τυραννίδα, τῆς ἐδωλομανίας, Πατέρες ἐμειώσατε.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐστὶν ὁ λαὸς ὁ γινώσκων σε, Πανάμωμε τοῦ Δεσπότη, τῶν ἀπάντων Μητέρα, και πόθῳ μακαρίζων σε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Επαίνοισ, Ἀγαθόδωρόν τε και Εὐγένιον, και Βασιλέα τὸν μέγαν, και σοφὸν Ἐλπίδιον στέψωμεν, Ἱεράρχας, και γενναίους ὑπάρχοντας Μάρτυρας.

Ναμίμοις, τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος Πάνσοφοι, τοῖς ἀγομοῦσι τοὺς νόμους, τοὺς σωτηριώδεις παρατιθέντες, εὐσεβείας, πρὸς τὸ φέγγος αὐτοῦς ἐφειλκύσατε.

Ωφθητε, διαφόρων ἐκ πόλεων θρέμματα, ἐνός Ποιμένες λαοῦ δέ, και τῆς θεϊας πόλεως κληρονόμοι, ἦν οἰκοῦμεν, οἱ Θεὸν θεραπεύοντες Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε, αἱ σκιαὶ Προφητῶν τε αἰνίγματά, προδιετύπουν Παρθένε, τὴν ἀρρήτῳ λόγῳ κυοφορίαν, ἐσχηκυῖαν, διασωζουσαν κόσμον πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραὶμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθόδωρου, Ἐλπίδιου, Καπίτωνος, και Αἰθερίου.

Στίχοι.

Μὴ τὴν κεφαλὴν τοῖς ἀγάλμασι κλίνων,
Ἐφραὶμ ἀγάλλῃ τῇ τομῇ ταύτην κλίνων.

Συρεῖς Βασιλεὺς χερσὶ δεισιδαιμόνων,
Χεῖρας διασπᾶ δεισιδαιμόνος πλάνης.

Τριάς συναθλος τοῦ Προφήτου τὸν λόγον,
« Εἰς μᾶστινας δέδωκα τὸν νῶτον » λέγει.

Ἐπῆρε χεῖρας εἰς προσευχὴν Καπίτων,
Και πρὸς Θεὸν μετῆρεν ἐξάρας πόδας.

Ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Πάτερ,
Τὸν ἐν ποταμῷ σαρκικῶς λελαυμένον.

Ἐβδομάτῃ πατέρας μόρος ἤρπασεν ἑπτὰ ἀριθμῷ.

Τῷ ἑκαδικατῷ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας, Ἐρμωνος τοῦ Ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐν διαφόροις ἔθνεσιν Ἐπισκόπους ἐξαποστείλαντος, ἀποστολικῶς τὸν λόγον κηρύττειν, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλειν, ἀποστάλησαν παρ' αὐτοῦ καὶ οἱ Διεφόροι οὗτοι Πατέρες ἡμῶν ἐπὶ τὴν τῶν Ταυροσκυθῶν χώραν· Ἐφραὶμ μὲν εἰς Σκυθίαν, Βασιλεὺς δὲ εἰς Χερσῶνα. Καὶ δὴ τὴν πόλιν καταλαβὼν (ὁ βασιλεὺς), καὶ βίου διόρθωσιν καὶ μεταβολὴν πίστεως κηρύττων, ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων, ὡς καινῆς τινὸς πολιτείας καταγγεῖλος, καὶ τῶν πατρῶων ἐθῶν ἅμα καὶ τῆς πίστεως διαφθορῆς νομισθεὶς, τύπτεται, καὶ τῆς πόλεως ἀπελαύνεται· καὶ ἦν οἰκῶν ἐν τινι σπηλαίῳ, Παρθεωνῶν λεγομένῳ, χαίρων μὲν καὶ ἠδόμενος, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀτιμασθεὶς, ἀλύων δὲ καὶ δυσφορῶν καὶ ἀχθόμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει καὶ πλάνῃ τῶν ἀπίστων.

Οὕτως οὖν ἔχων, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν εὐχόμενος, πρὸς αὐτῶν ἐκείνων ἐκλήθη. Ἀποθανόντος γὰρ τοῦ παιδὸς τοῦ κατάρχοντος αὐτῶν, καὶ πρώτου τῆς πόλεως, τούτου οἱ προσήκοντες, ταφῇ παραδόντες, καὶ ἐπὶ τῷ ταφῷ προσμένοντες, ἰδοῦσαν ὄναρ ἐπιστάντα τούτοις εἰπεῖν· Εἰ Δελφτὸν ἡμῖν ἴστιν ἀναβιῶσαί με, τὸν ἀτιμασθέντα καλέσαντες ξένον, καὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ πιστεύσαντες, ὑπὲρ ἑμοῦ εὐξασθαι δυσωπήσατε. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆ Ἁγίου, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος, τῷ τοῦ Βαπτίσματος τύπῳ, τοῦ παιδὸς πρὸς ζωὴν ἐπιστρέψαντος, τὴν εἰς Χριστὸν ἐδέξαντο πιστὴν οἱ τούτῃ γεννητοὶς, καὶ μετὰ πάντων τῶν γνωστῶν καὶ οἰκείων τῷ λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος προσέδραμον. Οἱ δὲ ἐν ἀπιστίᾳ ἔτι ὑπάρχοντες, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς ἐργὴν κινήθητες, κατὰ τῆς πλατείας τὸν Ἅγιον ἔσυρον· καὶ ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Ἐφραὶμ, κηρύττων τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ εὕρισκετο τόπῳ, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ μὴ πεισθεὶς τοῖς εἰδώλοις ὕσαι, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Εἶτα αὖθις Εὐγενίου, καὶ Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἐλπίδις, μετὰ τὴν τοῦ Ἁγίου Βασιλείως τελευτήν, ἐν Χερσῶνι περαιωθέντων, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς ὁμοίως ἀπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων ἀποσταλῆναι κήρυκας τῶν ἐθνῶν, καταγγέλλοντας τὴν σωτηρίαν, ἐπιστάντες οἱ ἐν ἀσεβείᾳ κατ' αὐτῶν, καὶ συνδήσαντες αὐτοὺς ἀνήλεως, καὶ ὠμοτάτως τύποντες, ἀπέκτειναν, διαγινόμενου τοῦ χρόνου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελειώσεως τοῦ μακαρίου Ἐφραὶμ, καὶ Βασιλείως, τῇ ἑκτῇ τοῦ Μαρτίου μηνός.

Χρόνοις δὲ ὕστερον αὖθις Αἰθέριος ἐξ Ἱεροσολύμων ἀπεστάλη Ἐπίσκοπος· δε, τὸ ἀγριαῖνον τῆ λαῶν καὶ δυσπειθῆς κατιδὼν, ἀπήγει πρὸς τὸ Βυζάντιον, τῷ Βασιλεῖ κατ' αὐτῶν ἐντευξόμενος. Ἦδη γὰρ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἦν ἰθύνων τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν. Τῆς δὲ ἐντυξέως κατὰ νοῦν αὐτῷ γενομένης, καὶ διὰ τῆς βασιλικῆς χειρὸς ἀπελαθίντων μὲν τῶν ἀπίστων τῆς πόλεως, ἀντισταθίντων δὲ τῶν συνοικισθέντων ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ τοῦ μακαρίου Αἰθέριος μετ' εὐχαριστίας ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἐπανιόντος, καὶ ἐν τῷ ἐπανιέναι εἰς Χερσῶνα ἀπὸρρέφοντος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀπίστων κατὰ τὸν Δούναδιν ποταμὸν, καὶ ἐκεῖ μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τελέσαντος, τῇ ἑκτῇ τοῦ Μαρτίου μηνός, πρεσβείαν οἱ τῆς πόλεως Χερσῶνος πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον, σελόμενοι, Καπίτωνα τὸν μακάριον Ἐπίσκοπον ἔλαβον.

Ἐπὶ τούτῳ ἂν τῶν μὲν εὐσεβῶς ἠδόμενων, τῶν δὲ ἀπίστων δυσχεραίνοντων, καὶ σημεῖον πίστεως αἰνούντων, ἐν μιᾷ τῶν πρὸ αὐτῶν καιομένων καμίνων εἰσελθεῖν, καὶ ἀπαθῆ ἐξελθεῖν καὶ ἀφλεκτον, τὴν ἱεράν ἐσθῆτα περιβαλόμενος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸ ὠμοφρόδιον ἑαυτῷ περιθεῖς, καὶ

σφραγισάμενος, καὶ ἐν τῷ πυρὶ εἰσελθὼν, καὶ ἐφ' ὧραν ἱκανὴν διαμείνας, ἐξῆλθεν ἀφλεκτος, μιστὸν ἔχων τὸ φελῶνιον ἀνθράκων πυρός· καὶ πάντας σχεδὸν ἐπὶ τῷ θαύματι καταπλήξας, καὶ βαπτίσας, ἦδη πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέψαντας, μακαρίως τὸν βίον μετήλλαξε, τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νέστωρ καὶ Ἀρκαῖδιος, Ἐπίσκοποι Τριμυθοῦντος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τῆς Τριμυθοῦντος, Ποιμένες καλοὶ δύο,

Ἐν τῇ καλῇ σκιρτῶσι τῆς Ἐδέμ πόα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὄσιου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Ἀπλοῦ.

Στίχ. Γῆθεν μετασῆς πρὸς Θεὸν Παῦλος Λόγον Τῆς ἀπλότητος πολλαπλᾶ στέφη λάβη.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατέρῃ ἡμῶν Παῦλος, ὁ καὶ Ἀπλῆς προσαγορευθεὶς, γεωργὸς ἦν, καὶ ἀγροικὸς καθ' ὑπερβολὴν, ἄκακος δὲ καὶ ἀπλαστός τὴν γνώμην, ὡς ἄλλος οὐδεὶς. Εἶχε δὲ συμβίον δυστροπὸν καὶ μοιχαλίδα, καὶ ἐπὶ πολὺ ἐλάθανε τὸν δίκαιον. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ἐλθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐξαίφνης, παρὰ τὸν διατεταγμένον καιρὸν, οἶα εἶκος συμβαίνειν, εὗρε τὴν ὁμόζυγον μοιχευομένην ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ σεμνὸν γελάσας, λέγει πρὸς αὐτοὺς· Καλόν, καλόν, οὐ μέλει μοι μὰ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγὼ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδὲ ἐν ὀφθαλμοῖς ἴδω, ἀλλ' ἔχε αὐτὴν καὶ τὰ παιδιὰ αὐτῆς, κἀγὼ ἀπέρχομαι καὶ γινήσομαι μοναχός.

Καὶ εὐθὺς τὰ πάντα ἔασας, καὶ καλῶς οἰκονομήσας, ἀπῆλθε πρὸς τὸν μακάριον Ἀντώνιον· καὶ κρῆσαντος τὴν θύραν, ἐξῆλθεν ὁ μακάριος Ἀντώνιος, καὶ λέγει αὐτῷ· Τίς εἰ ἀδελφε; καὶ τί ἐνταῦθα ζητεῖς; Ὁ δὲ· Ζήνος εἰμι, καὶ ἦλθον πρὸς σὲ γενέσθαι μοναχός. Ὁ δὲ Ἅγιος, Ἐξήκουτα, φησὶν, ἑτῶν γέρων ὢν, μοναχός γενέσθαι οὐ δύνασαι, οὐδὲ τὰς θλίψεις ὑπομείναι, καὶ τὴν στίνωσιν τοῦ ὄρου. Μᾶλλον δὲ ἀπέλθε ἐν Κοινοβίῳ, ἵνα τὰ σωματικὰ ἀφθονα εὐρήσης, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκόπως διατρίψῃς. Ἀντέχοντα γὰρ οἱ ἀδελφοὶ τῆς ἀδυναμίας σου· ἐπεὶ ἐγὼ μόνος καθημικαί, καὶ διὰ πάντε ἡμερῶν ἐσθίω, καὶ τῆτο λιμώττων. Ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο ἀκούσαι τοῦ γέροντος, ἀλλ' ἐσπευσε σὺν αὐτῷ εἶναι. Μὴ δυνηθεὶς δὲ ὁ Ἅγιος ἀπώσασθαι αὐτὸν, κλείσας τὴν θύραν τοῦ κελλίου εἰσεν αὐτὸν ἔξω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μὴ ἐξελθὼν δὲ αὐτόν. Ὁ δὲ Παῦλος ἔμεινε νῆστις, καὶ οὐκ ἀνεχώρησε. Τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ, χρείας κατεπειγούσης, ἀνοίξας ὁ Ἅγιος τὸ κελλίον, καὶ εὐρών τὸν Παῦλον, λέγει πρὸς αὐτόν. Ἀπέλθε γέρων, τῶν ὠδε, μὴ με ἀναγκάζῃς, οὐ δύνασαι εἶναι σὺν ἐμοί. Ὁ δὲ Παῦλος, Ἀμήχανόν ἐστι, φησὶν, ἀλλαχού με ἀπελθεῖν.

Τότε κατανοήσας αὐτόν ὁ Ἅγιος, μήτε πήραν ἔχοντα, μήτε ἄρτον, οὐχ ὕδωρ, μήτε ἄλλο τι, λέγει πρὸς αὐτόν. Ἐὰν ἔχῃς ὑπακοήν, καὶ ὅπερ ἀκούσεις παρ' ἐμοῦ, ἀόκνως καὶ ἀγογγύστως ποιῆς, δύνασαι καὶ ὠδε σωθῆναι· εἰδὲ ταῦτα οὐ ποιεῖς, τί μάτην κοπιᾷς, καὶ οὐκ ὑποστρίφεις ὄθεν ἐλήλυθας; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Παῦλος λέγει· Ὅσα ἂν εἴπῃς μοι, πάντα προθύμως ποιήσω. Καὶ ὁ Ἅγιος· Στήθε λοιπόν καὶ πρόσευξαι, ἕως οὐ εἰσελθῶ καὶ κομιῶ σοι ἔργον. Εἰσελθὼν ἂν εἰς τὸ σπηλαῖον ὁ μακάριος, προσεῖχεν αὐτῷ διὰ μικρᾶς θυρίδος, καὶ ἴστατε ἀκίνητος εἰς τὴν προσευχὴν μίαν ἐσδομάδα, φρυγανωθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελθὼν ὁ Ἅγιος, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν φοινίκων, λέγει αὐτῷ· Δέξαι, καὶ πλέξον σειραῖν, ὡς ἐμὲ βλέπεις πλέκοντα. Ἐπλέξεν ὁ γέρων, ἕως ὥρας ἐννάτης, ἐργασίας δεκαπέντε μόχθῳ πολλῷ. Καὶ λέγει ὁ Ἅγιος.

Κακῶς ἐπλέξας ἀνάλοσον αὐτήν, καὶ ἀνωθεν πλέξον. Ἦν δὲ νῆστις ἡμέρας ἑπτὰ. Ταῦτα δὲ ἐποίει ὁ Ἅγιος, ἵνα δυσφορήσας ὁ Παῦλος ἀναχωρήσῃ ἐξ αὐτοῦ. Ὁ δὲ Παῦλος μετὰ μακροθυμίας καὶ σπουδῆς ἀποπλέξας τὴν σειρὰν, καὶ πάλιν ἀγογγύσας καὶ ἀνευθριάσας μετὰ πολλῆς τάξεως πλέξας, ἐξέπληξε τὸν Ἅγιον· διὸ κατανυγείς, ἥλις δύναντος, λέγει πρὸς αὐτὸν Παππία, θέλεις φάγωμεν ἄρτε κλασματος; ὁ δὲ Παῦλος· Ὡς δοκεῖ σοι Πάτερ. Τοῦτο δὲ πάλιν ἔκαμψε τὸν γέροντα, καὶ θεῖς τράπεζαν, τέθεικεν ἄρτε κλασματα τέσσαρα, ἀνά οὐγγίας ἕξ, ἑαυτῷ βρέξας ἐν, τῷ δὲ γέροντι τρεῖς. Καὶ ἀρξαμένος ὁ Ἀντώνιος ψαλμοῦ, ἵνα καὶ ἐν τῷ δοκιμασθῇ τὸν Παῦλον, ἐψάλλε, δις τὸν αὐτὸν ἐπιξιῶν ψαλμόν. Ὁ δὲ Παῦλος προθυμότερον σὺν τῷ Ἁγίῳ προσήχετο· καὶ λέγει ὁ γέρον τῷ Παυλῷ· Καθίσας ἐν τῇ τραπέζῃ, πρόσσεχε, καὶ μὴ ἄφη τῶν παρακλιμένων. Τῆτου δὲ τὸ προσταθῆν ποιήσαντος, λέγει ὁ Ἅγιος· Ἀναστάς πρόσσευξαι καὶ ὑπνωσον. Ὁ δὲ, μὴδ' ὅπως οὐκ ἀφάμενος τροφῆς, ἐποίησεν οὕτω. Περὶ δὲ τὸ μεσουκτιον ἀναστάς ὁ Ἀντώνιος εἰς προσευχήν, ἤγειρε καὶ τὸν Παῦλον, καὶ μέχρις ὥρας ἐννάτης ἡμερινῆς παρίεινε τὰς εὐχάς.

Ἐσπέρας δὲ βαθείας, παραθείς ὁ Ἀντώνιος τὸν ἕνα ἄρτον, ἑτέρου οὐκ ἔφατο. Ὁ δὲ Παῦλος σχολαιότερον ἰσθίων, εἶχεν ἔτι ἐξ οὗ ἴσθιον ἄρτου· καὶ τῶς πληρώσαντος τὸν ἕλον ἄρτον, λέγει ὁ Ἀντώνιος· Παππία, φάγε, καὶ ἕτερον ἄρτον· καὶ λέγει ὁ Παῦλος· Ἐάν φάγῃς καὶ αὐτός, ἐσθίω κἀγώ. Καὶ ὁ Ἀντώνιος· Ἐμοὶ ἀρκετόν ἐστιν, ὅτι μοναχός εἰμι· καὶ ὁ Παῦλος· Οὐκοῦν, ἐπεὶ καὶ αὐτός μοναχός μελλῶ γενέσθαι, ἀρκεὶ κἀμοί. Καὶ ἀναστάντες ἐψάλλον· καὶ μικρὸν ὑπνώσαντες, πάλιν ἀναστάντες, ψάλλειν ἤρξαντο. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἐπεμφεν αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον περιάγειν, καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν ὑποστρέψαι. Τοῦτε δὲ γενομένου, καὶ ἀδελφῶν ἐληλυθότων πρὸς τὸν Γέροντα, προσεῖχεν ὁ Παῦλος, τί ὀφείλει ποιῆσαι. Καὶ ὁ Ἅγιος φησὶ πρὸς αὐτόν· Διακόμενοι τοῖς ἀδελφοῖς σιωπηλῶς, μή τινας γευσάμενος, ἕως ἂν ἀποχωρήσῃ· καὶ τρίτην ἡμέραν λοιπὸν ἐπληρώθη, μὴ γευσάμενος ὁ Παῦλος. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἠρώτων αὐτόν· Τίνος ἐνεκεν σιωπῆς; αὐτοῦ δὲ μὴ ἀποκρινόμενον, φησὶν ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ὁμίλησον τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἤρξατο ὀμιλεῖν.

Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν, ἐνεγκών τις τῷ μακαρίῳ στάμνον μέλιτος, ἐν τῇ γῇ ἐξέχεε· τούτου δὲ γενομένου, λέγει ὁ γέρον τῷ Παυλῷ· Συναξὸν μεράκιον τὸ μέλι, καὶ ὄρα ἵνα μῆτι ἐξ αὐτοῦ γίνηται ἄχρηστον· καὶ τούτου γενομένου, ἐδόλωσ ἰταράχθη, ἢ ἠλλοιώθη. Ἐν ἑτέρῳ δὲ πάλιν καιρῷ ἀντλεῖν ὕδωρ προσετάγη, καὶ δι' ὅλης ἡμέρας ἀνωφελῶς αὐτὸ ἐκχεῖν. Καὶ ἄλλοτε πάλιν, τὸ ἱμάτιον αὐτῆ παραλύσας, προσέταξεν αὐτῷ ἐπιμελῶς ράπτειν.

Ὡς δὲ εἶδεν αὐτόν ὁ Ἅγιος ἀδισάκτως, ἀγογγύσας, καὶ ἀνεμποδίστως πᾶν τὸ διατεταγμένον ποιοῦντα, φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἴδε, Ἀδελφέ· εἰ δύνασαι καθ' ἡμέραν οὕτω ποιεῖν, μένε σὺν ἐμοί· εἰ δὲ μήγε, πορεύου ἕθεν ἤλθεις. Ὁ δὲ Παῦλος φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐάν τι ποτὲ πλείον ἔχῃς δεῖξαι μοι, οὐκ οἶδα· ἐπεὶ ἂ εἶδον ἕως ἄρτι, εὐχερῶς πάντα ποιῶ.

Τοιαύτην δὲ καὶ τοσαύτην ὑπακοὴν καὶ ταπεινώσιν ἐκτίσατο ὁ μακάριος, ὥστε κατὰ τῶν δαιμόνων χάριν λαβεῖν, ἀπελαυνεῖν αὐτῆς· καὶ πληροφορηθεὶς ὁ μέγας Ἀντώνιος, εἶχεν αὐτὸν μεθ' ἑαυτῆ μέχρι τίνος. Εἶτα, κέλλαν κατασκευάσας, ἐκάθισεν, αὐτὸν ἐκεῖ, ἵνα καὶ τὰς ἐκείνων πανουργίας μάθῃ, καὶ αὐτοῖς ἀντιπολεμῇ. Ἐνα δὲ χρόνον γέγονως καθ' ἑαυτὸν, καὶ θαυματουργὸς ἀποφανείς, καὶ τὸν Θεὸν ἀξίως θεραπεύσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς οὐρανίους Μενάς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Χαίρων ὑπῆλθες, Πάτερ Καπίτων πρὸς τὴν καμίνον· μένεις οὐ φλεχθεὶς δέ, Παῖδες ὥσπερ οἱ τρεῖς, τοὺς ἀπίστους ἐξαιρούμενος, πυρὸς τοῦ μέλλοντος, πιστωθέντας τοῖς θεοῖς σου θαύμασιν.

Ὁὐ δειλιάσας, οὐ φοβηθεὶς τὸ ἐπίταγμα, Πάτερ ἱερὲ Καπίτων, τὴν ἱεράν, ἀμπεχόνην περιβέβλησαι, ταύτη τὸς ἀνθρακας, τῆ πυρὸς ἐπιφέρων μακάριε.

Ρύμην ἐπέσχες, τῆς ἀγνωσίας θεοῖς λόγοις σου, γνῶσιν εὐσεβείας πᾶσιν ἐπιτιθεῖς, τοῖς εἰς βᾶθη ὀλισθήσασιν, τῆς ματαιότητος, ἱερούργε Καπίτων θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ὁ διαπλάσας, χειρὶ τὴν εὐᾶν Λόγος Θεοῦ, Κόρη, ἀναπλάσαι ἅπαντας βουληθεὶς, ἐν γαστρὸς σου διαπλάττεται, ἀρχὴν δεχόμενος, ὁ τῷ Πατρὶ καὶ πνεύματι σύνθρονος.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεκρούμενοι πόνοις τῆς σαρκὸς, ζωὴν ἀθάνατον, προεξενήσατε, Πατέρες Ὅσοι ἄπασι, τοῖς νεκροῖς θεοῖς λατρεύουσι, οἱ καὶ σωθέντες σὺν ὑμῖν, αἰεὶ κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Συμφώνως Εὐγένιον Πιστοί, καὶ Ἀγαθοδώρον, Ἐφραῖμ, Ἐλπίδιον, σὺν Αἰθερίωνι μέλψωμεν, Βασιλέα καὶ Καπίωνα, ὡς καθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ Ἱεράρχας Χριστοῦ· ὧ βρωμέν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐφράνας λαοὺς Πάτερ σοφέ, τοῖς σοῖς διδάγμασι, νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔλλαμψιν, εὐφροσύνην πρὸς αἴδιον, τῶν σῶν καμάτων ἀμοιβὰς ὑποδεχόμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Βότρυες ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Μακαριώτατοι, νῦν χρηματίζοντες, οἶνον ἐκβλύζετε πάντοτε, ἰαμαίων καὶ εὐφραίνετε, πάντων καρδίας· τῶν πιστῶς ἀνευφημιῶντων ὑμᾶς· καὶ βρωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωραίη ὡς ἄνθρωπος ἐκ σοῦ, ἀποτικτόμενος ὁ ὑπερούσιος, διπλοῦς ταῖς φύσεσιν Ἀ΄χραντε, ἐνεργείαις καὶ θελήσεσιν, οἷς ὡμοιώθη βουληθεῖς, ἐμφανιζόμενος ὡς βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Λ**ση Παρθένη, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη Χριστός, συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γερομαρτύρων Ἀγίων, τὴν ἱεράν τελοῦντες μνήμην, ὕμνοις ἱεροῖς δεῦτε πάντες μεγαλωφώνως αὐτοὺς τιμήσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντα, τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ ἡμῶν.

Ωφθητε ὡς τίμιοι λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ ἀθέων, Μάρτυρες συρόμενοι θεῖοι, καὶ τῆς ἀπάτης τὰ ὀχυρώματα, σθένει Θεοῦ συντρίβοντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον ἡ πόλις Χερσῶνος, ὑμῶν τὴν μνήμην ἐορτάζει· ταύτης γὰρ ἐδειχθητε πύργοι, καὶ θεῖοι στῦλοι καὶ ὀχυρώματα, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, καὶ πρεσβευταὶ θεομακάριστοι.

Ηδη τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, χορὸς Πατέρων ἠριθμήθη, Εὐγένιος, Ἐφραίμ καὶ Καπίτων, Ἐλπίδιός τε καὶ ὁ Αἰθέριος, καὶ Βασιλεὺς ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀγαθόδωρος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ τὸν φέροντα τὰ πάντα, ἡ θεοχαρίτωτος Κόρη, ἐκπληττομένη ἐβόα λέγῃσα· Πῶς καὶ Υἱὸν γνωρίζω σε, καὶ Ποιητὴν μου ἀκατάληπτε!

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν ἐπομένων αὐτῷ.
Η' λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ α'. ᾠδρα, ὡς ἡ συνήθεια, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Θεοφυλάκτε Θεοῦ, φυλακαῖς φρουρούμενος, διεφυλάχθης ἀλώθητος, καὶ πύργος ἀσειστός, Ἐκκλησίαις ὠφθης, περασμοῖς

ἀκλόνητος, τοῖς τῶν αἰρετικῶν μηχανήμασι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφυλάκτε τῆς γῆς, μεταστάς, ἀνέδραμες, πρὸς οὐρανὸν καὶ οὐράνια, οἰκεῖν σκηνώματα, ἠξιώθης μάκαρ, ἐξορίας ἐνεκεν, ἣν διὰ τὸν Χριστὸν ἐκαρτέρησας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφυλάκτε Θεόν, νῦν ὄρων μακάριε, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὀρώμενος, ἐνώσει κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεούμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, Ἱεράρχα παμμακάριστε, τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου πάθεισι πονηροτάτοις θεράπευσον, ἢ τὸν ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν ὡς Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμáμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἀπολυτίκιον, λεγόμενον εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαράκοστή.

Ἦχος πλ. β'. Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπήλαιον.

Λαθὼν ἐβίωσας Παναοίδιμε· ἀλλ' ὁ Χριστὸς σε πᾶσιν ἀνέδειξεν, ὡς φωστῆρα φθηγόμενον, λυχνίαν ἐπιθεῖς τὴν νοσητὴν· καὶ πλάκας ἐνεχείρισε, δογματῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, δι' ὧν καταύγασον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Θεῖον Θεοφυλάκτον ἐν ᾠδαῖς εὐφημήσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
• **Α**λὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ· ὅτι
• μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότου, Πάτερ Θεοφόρε Θεοφύλακτε, παριστάμενος πίστει, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου φύλαττε.

Ε΄χρισέ σε ἀξίως, χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος Πανόλβιε, ἔνεκεν ἀληθείας, καὶ τῶν τρόπων σου χάριν χρηστότητος.

Γνα τῶν οὐρανίων, Μάκαρ ἐπιτύχης τὰ ἐπίγεια, κατεπαίτησας πάντα, καὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠκολούθησας. Θεοτοκίον.

Οἶλος ἐπιθυμία, ὃ ἐκ τῆς γαστρὸς σου Θεο-νύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός τε καὶ φῶς Ἀγνῆ ἄδυτον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Νόμοις σὺ πειθόμενος, τοῖς τοῦ Δεσπότου σου ἔνδοξε, Ἀρχιερεῦ, νόμων παρανόμων, βασιλέων ἠλόγησας.

Θεῖον ἐξεκόνισμα, Χριστοῦ καὶ ἄχραντον ἔσεβες, τιμητικῶς, τὰς τῶν ἀσεβούντων, ἀσεβείας ἀρνούμενος.

Ετῆς τὸ μαρτύριον, τῆς συνειδήσεως πρότερον, ἀσκητικῶς· καὶ νῦν τῶν Μαρτύρων, ἀνεδήσω τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον.

Γνα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἀγιότητα φέρουσαν, δείξης ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατώκησας.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Εξασκήσας ὁσίως Πάτερ σοφέ, Ἱεράρχης ἐχρίσθης ἱεουργεῖν, τὰ θεῖα μυστήρια, εἰς ψυχῶν περιποίησιν· τὴν Χριστοῦ δὲ εἰκόνα, τιμήσας ὑπήνεγκας, ἐξορίας θλίψεις, καὶ χρόνιον κάθειρξεν· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀναβλύζων ἰάσεις, ἰᾶσαι τοὺς κάμνοντας, καὶ φωτίζεις τοὺς ψάλλοντας· Ἱεράρχα Θεοφύλακτε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε ἀμόλυντε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώττουσαν πάθει, τῆς ἀπαθείας αἰγλή, καταύγασον δέομαι· καὶ μεμολυσμένην τὴν καρδίαν με πλύνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσιν, ἵνα πόθῳ κραυγαῖζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν ἡ Ἀμναῖς θεωρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους· Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οὐ τὸ πῦρ ἐδειλίασας, τὸ τῶν πειρασμῶν παμμακάρ θεόπνευστε, οὐκ ἐχαλύνωσε τὸν τόνον σε, τῆς ψυχῆς τὸ λείον, Θεοφύλακτε.

Φυλακὴν σου τῷ στόματι, ἔθετο Χριστὸς καὶ χεῖλεσιν Ὅσα· ὅθεν ἔμεινας ἀσάλευτος, ἀσεβῶν συστάντων ἐναντίον σου.

Υπομένων ὑπέμεινας, τὸν ἐπὶ τὴν πέτραν πόδας σου στήσαντα, καὶ προσέσχε σοι ὁ Ὑψίστος, τὴν αὐτοῦ εἰκόνα προσκυνήσαντι.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἀμαρτίας χρέους πανάμωμε, χαριστήριον ἐφύμνιον, ἀναπέμπομέν σοι Θεονύμφευτε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Αἰ χεῖρές σου ὁσίως θεόπνευστε, πρὸς τὸν Θεὸν, Πάτερ ἐπαιρόμεναι τοὺς δυσσεβεῖς ἐτροπώσαντο.

Κρατήσας τῆς χειρὸς σου ὁ Κύριος, τῆς δεξιᾶς, Πάτερ καθωδήγησε, πρὸς οὐρανίαν ἀπόλαυσιν.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν Θεοφύλακτε, διαμερῶν, πρὸς πλάτος κατήνησας, τοῦ Παράδεισου θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Οὐ μὴ σὲ Θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομητορ φῶς οὐ μὴ θεάσωνται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σῆ πάναγγε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὃ ἀνα-
» βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, παλυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Νεκρώσας τὰς αἰσθήσεις ἐγκρατῶς, παθῶν ἐβάσιλευσας, καὶ νῦν Θεοφύλακτε, ἀπαθείας ἐντροφᾶς ταῖς λαμπρότησιν.

Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος προσκυνεῖν, τοὺς πάντας ἐδίδαξας, ἔργοις καὶ δόγμασι, διαπρέψας ἐμφανῶς Θεοφύλακτε.

Νεφέλην σε τὸν ὄμβρον τῆς ζωῆς, ὁ Χριστὸς ἀνέδειξε, Πάτερ πηγαῖζουσαν, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Θεοφύλακτε.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος παρὰ πάντας τοὺς βροτούς, ὁ Υἱὸς σου Πάναγνε, κάλλει Θεότητος, εἰ καὶ σάρκα δι' ἡμᾶς ἀνελάβετο.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆς Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι.

Καὶ σαρκὸς ἐξόριστος, ὡς καὶ πατρίδος,
Θεῖος Θεοφύλακτος, οὗ Θεὸς φύλαξ.

Ἦλυθεν ὀγδοάτη Θεοφύλακτος Θεοῦ ἄγχι.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν ὄρμητο· καὶ παιδιόθεν καλῶς τὸν ἑαυτοῦ βίον διεξάγων, Δεῖα τινὶ προνοίᾳ ἐκείθεν ἀπάσας, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο· καὶ τῷ ἀφηγουμένῳ ἐντυχῶν, τῶν ἐν ταῖς Βασιλικαῖς Σάκραις ὑπηρετουμένων (ἐσηκρήτας αὐτοὺς καλοῦσι Λατίνων φωνῇ)· εἰς ὑπηρεσίαν ἑαυτοῦ δίδωσι. Ταράσιος οὗτος ἦν, τὸ μέγα τῆς ὀρθοδοξίας ἀγλαΐσμα. Ἐπεὶ οὖν οὗτος Δεῖα ψήφῳ προεκρίθη εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, Παύλου τοῦ Κυπρίου ἑαυτὸν ἐκὼν ἐξώσαντο· τοῦ θρόνου, ἀνάγεται ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν· καὶ αὐτίκα ὁ Δεῖος Ἀρχιερεὺς, μοναστήριον δειμαμένος, πρὸς τῇ εἰσβολῇ τοῦ Εὐξείνου πόντου, τὸν πανόσιον Θεοφύλακτον καὶ Μιχαὴλ τῶν Συνάδων ἔργοις καὶ λόγοις, κομῶντας, μοναστὰς ἀντὶ κοσμικῶν ἀναδείκνυσιν. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς, μαθὼν τὴν ἀπαστράπτουσαν τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴν τε, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν προκοπὴν, μεταστελαμένος αὐτοὺς εὐθύς, τῷ καθ' αὐτὸν Εὐκτηρίῳ αὐτοὺς καθιστᾷ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίῳ, καὶ Μιχαὴλ μὲν εἰς Σύναδα, τὸν δὲ τίμιον Θεοφύλακτον ἐν Νικομηδείᾳ προχειρίζεται Ἐπισκόπους.

Ὅποσα ἐν ταῖς τούτοις κατορθώματα, αὐτὰ δηλοῖ τὰ πράγματα, οἱ τε δορηθέντες παρ' αὐτοῦ Δεῖοι Οἴκοι, καὶ τὰ Νοσοκομεία, καὶ αἱ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προστασία, καὶ ἡ ἀμετρος ἐλεημοσύνη. Τοσούτου δὲ ἦν πρακτικὸς ὁ μέγας τοῦ Θεοῦ μιμητής, ὅτι πληρῶν τὴν φιάλην εὐκράτους Σερμοῦ, τοὺς ἀναπήρους καὶ χηλοὺς καὶ τὰ μέλη λελωδημένους αὐτόχειρ ὁ μακάριος ἔαμνε καὶ ἀπέρριπτε.

Τοῦ τοίνυν μεγάλου Ταρασίου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἐν νείᾳ καὶ δέκα χρόνους ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ διαπρέψαντος, καὶ Νικηφόρου τοῦ πανσόφου τούτου διαδεξαμένου, ἐλευσὴν συμπίπτει πρᾶγμα. Λέοντος γὰρ τοῦ μισοχριστοῦ δραξαμένου τῆς βασιλείας τὰ ἀκῆπτρα, παραυτὰ ἐδὲλταιος πρὸς τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων καθάρειαν χωραῖ. Τούτου δὲ καταδήλου γεγεμένου, τοὺς λαγάδας τῶν Ἀρχιερέων ὁ μέγας Νικηφόρος μεταστελαμένος, τὸν τε Αἰμιλιανὸν Κυζικίου, καὶ Εὐθύμιον τῶν Σάρδεων, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Εὐδόξου Ἀμορίου, Μιχαὴλ Συνάδων, σὺν πολλοῖς ἄλλοις, καὶ τὸν μακάριον

Θεοφύλακτον, πρὸς τὸν ἀσιθεὶ καὶ ἀποστάτην παραγίνεται Βασιλεῖα, καὶ πολλὰ ἀπὸ τῶν Δείων Γραφῶν αὐτῷ προσάγουσι φάρμακα. Ὁ δὲ, ὡς περ ἀσπίς, τὰ ὠτα βύσας, τῶν λεγομένων οὐκ ἤσθετο. Πάντα δὲ ἐκείνος ὡς οὐδὲν Δέμενος, τῶν προτέρων εἶχετο. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι σιγὴν εἶχον τὸ ἀπὸ τοῦ δε· μόνος δὲ ὁ μακάριος Θεοφύλακτος πρὸς αὐτὸν ἔφη· Οἶδα, ὅτι τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ καὶ μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀλλ' ἤξει ἐπὶ σὲ ἐξάπινα δεινὸς ὄλεθρος, καὶ ἡ καταστροφὴ ὁμοία καταιγίδι, καὶ οὐχ εὐρήσει τὸν βυόμενον.

Ἐπὶ τούτοις θυμοῦ πλησθεῖς, ἅπαντας ὑπερορία καταδικάζει· καὶ τὸν μὲν Δεῖον Νικηφόρον ἐν Θάσῳ τῇ νήσῳ· τὸν δὲ αἰοίδιμον Μιχαὴλ Συνάδων εἰς Εὐδοκιάδα, καὶ ἄλλον ἀλλαχοῦ. Θεοφύλακτον δὲ τὸν τρισόλβιον εἰς Στρέβηλον (φρούριον δὲ τοῦτό ἐστιν ὑπὸ τὸ Δεῖμα τῶν Κυβερράιωτων, παραλίον κείμενον). Ἐκείσε ὁ μακάριος οὗτος ὁμολογητὴς Θεοφύλακτος χρόνους διαρκέσας τριακοντα, τὴν ἐκ τῆς ἀλλετριάς κακουχίαν ἐγκαρτερῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Μετὰ δέ τινος χρόνους, παυσάμενης τῆς Αἰρέσεως, καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀναλαμφάσης, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγουστής, καὶ Μεθοδίου τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριάρχου, τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνακομίζεται, καὶ κατατίθεται ἐν Νικομηδείᾳ, ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι ναῷ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Πλουσιᾶδος τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Σάλπιγγε σιωπᾷ Παῦλος ὁ Πλουσιᾶδος,
Σάλπιγγος ἠχὴν τὴν τελευταίαν μένων.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Εἰκονομάχων· καὶ τοὺς ἀφρόνως κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μαινόμενος, καὶ πᾶσαν ἀνατρέποντας Δεσμῶν ἀκρίθειαν, καὶ τὰς μορφὰς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀφανίζοντας, καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἁγίων ναῶν καταλύοντας, Δεῖοις ῥήμασιν ὡς βίβησι κατηκέντισε, διωγμοὺς, ἐξορίας, καὶ σκληραγωγίας ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος αἰρετισάμενος· ἔθεν καλῶς ἀνδρισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθιτο.

Τῆς αὐτοῦ ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἐρμού, οὗ μέμνηται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Στίχ. Ἐρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,
Ἐρμῶν ἔμπνου ἐκ λόγων διαγλύφω.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Δίων μαχαίρα τελειοῦται.

Στίχ. Κἂν δεξιά σφάττει σε δεινὴ τοῦ πλάου,
Ἡ δεξιά στέφει σε Δεσπότης Δίων.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ὁσῖος Δομέτιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δομέτιος τῆς τελευτῆς τὸ χρέος,
Δι' ἐκθιβαστῶν ἐξέτισεν Ἀγγέλων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
• τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
• τὸ πῦρ, μετέβαλον βαῶντες· Εὐλογητὸς εἶ
• Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δρόμον τὸν θεῖον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίσιν
σε τηρήσας μέχρι τέλους, τῶν σῶν πόνων
σοφῆ, τὸν στέφανον ἐκτήσω, ἀναβοῶν μακάριε·
Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αρματι θεῶν ἀρετῶν σου, ἐποχοῦμενος
πρὸς ὕψος ἀνηνέχθης· τῷ Θεῷ δὲ ταυῦν,
παρέστηκας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιδεν ὁ πλάσας κατὰ μόνας, τὰς καρδίας τῶν
ἀνθρώπων θεοφόρε, τῆς καρδίας τῆς σῆς,
τὸ ἔνθεον καὶ θρόνοις, διδασκαλίας ἴδρυσε,
θεοφυλακτε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Σοὶ νῦν προσφεύγω θεοτόκε, τῇ σῇ σκέπῃ
σε καὶ θεῖα προστασία, λυτρωθῆναι δει-
νῶν, δεόμενος πταισμάτων, εὐλογημένη πάνα-
γγε, ἢ θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

▶ **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
▶ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
▶ καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
▶ τούτης ἰδῶν, τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν
▶ ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
▶ τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
▶ νας.

Εὐφραينوμένων ἔνθα νῦν, κατοικία κατώκη-
σας, ὁμολογητὰ τῆς ἀληθείας πρόμαχε·
καὶ φῶς σοὶ ἀνέτειλεν, οἷα δικαίῳ πάνσοφε,
καὶ τοὺς τῶν μαρτύρων ἠθληκότη ἀγῶνας, μεθ-
ῶν νῦν ἀνακραζέεις· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπομονῆς τὸν στέφανον, ἐκομίσω θεολη-
πτε· τὰς ὑπερορίας γὰρ πικρῶς κατώ-
κησας, μισθὸν ἐκδεχόμενος, ἀπολαβεῖν τῶν ἀ-
δῶλων σου, καὶ τῆς ἀγαθῆς οὐ διεψεύσθης ἐλπί-
δος, Χριστῷ ἀνακραυγάζων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, θεοφόρε τελεῖται
νῦν, τῆς ὁμολογίας φωτισμῷ πυρσεύουσα·
ἀγίαν εἰκόνα γὰρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησας,
καὶ τῆς θεοτόκου, τῶν ἁγίων τε πάντων, μεθ-
ῶν νῦν ἀναμελπεῖς· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Η θεομήτωρ πάναγνος, τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλας
ἐξάλειψον, θεὸν ἢ κηῖσασα, τὸν ἐπὶ πάντων
κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμης νηδύος·
ὄν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ
ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

▶ **Κ**υρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
▶ σοῦ σωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἁ-
▶ σωματίων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Μεγάλων χαρισμάτων, ὄντως ἠξιώθης, ὑπὲρ
Χριστοῦ κινδυνεύσας φρονήματι, καρτε-
ρικῶ θεοφόρε θεομακάριστε.

Ημᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, μάκαρ ἐπο-
πτεύοις, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων
λυτρουόμενος, καὶ τῶν αἰρέσεων θραύων τὰ
μηχανήματα.

Σωφρόνως καὶ δικαίως, ὡς ἱεροφάντωρ, πο-
λιτευσάμενος Μάρτυς ἐγένου λαμπρὸς, τὴν
σὴν πορφύραν ὑφάνας ἐκ τῶν αἱμάτων σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὀρθρος τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημέ-
νοις, δικαιοσύνης τὸν ἥλιον ἔχουσα, ἐν
ταῖς ἀγκάλαις Παρθένε Χριστὸν ἀνέτειλας·

τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἡχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Ἀἰνῶν, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ
Ἰδιόμελον καὶ τὰ ἐπόμενα τούτω.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα
μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρ-
τυρησάντων.

Α΄. Ἐὰν τύχη ἐν ἡμέρᾳ νηστίμῳ.

Εσπέρας ἐν τῇ Παραμονῇ, εἰ μὲν ἴσθι τετάρτη, καθ' ἣν
τελεῖται Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τὴν συνήθη
Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους β.
καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, τὸ μαρτυ-
ρικόν, τὰ γ'. Προσόμεια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν μαρτύρων
στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, τῶν μαρ-
τύρων, Ἔχος πλ. β'. Ἐν ᾧ δαῖς ᾄσμάτων. Καὶ νῦν,
θεοτοκίον. Εἰσοδος, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ
καθεξῆς ἡ θεῖα λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. α. Εἰ δὲ ἴσθι ἐν τῇ Παραμονῇ ἄλλη ἡμέρα, ἐν ἣ
Λειτουργία οὐ γίνεται ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν
στιχηρὰ προσόμεια τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῶν μαρτύρων
Ἰδιόμελα γ'. Δόξα, τὸ α'. Φέροντες τὰ παρόντα γεν-
ναίως. Καὶ νῦν, θεοτοκίον, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ
Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, τῶν
μαρτύρων, Ἐν ᾧ δαῖς ᾄσμάτων. Καὶ νῦν, θεοτοκίον.
Ἀπολυτικίον τῶν μαρτύρων, εἶτα τὸ, θεοτόκε Παρ-
θένε, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Σχολαζοῦσι δὲ αἱ Μετανοεῖαι, πλὴν τῶν τριῶν Μεγάλων.
Εἰς τὸν Ὄρθρον, ψάλλεται ἡ τῶν μαρτύρων Ἀκολουθία,

καθώς ἐστὶν ἱφιξῆς τετυπωμένη. Οἱ Κανόνες χύμα. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, κτλ.

Β'. Ἐὰν τύχη τῇ Α'. Παρασκευῇ τῶν Νησειῶν.

Τῇ μὲν Παραμονῇ Ἑσπέρας, καὶ τῇ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται, ὡς διατάχθη ἀνωτέρω (§. α.).

§. β'. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις· εἶτα, Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Φέροντες τὰ παρόντα, κτλ. δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ᾧ δαίς ἐσμάτων. Καὶ νῦν, τὸ α'. τῷ Ἦχῳ. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὰ Κατευθυνθήτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτύρων, καὶ καθεξῆς ἡ Δεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικόν, εἰς μνημόσυνον.

Γ'. Ἐὰν τύχη τῷ Α'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ Ἑσπέρας, ὁ Ἑσπερινὸς ψάλλεται, ὡς διατάχθη ἀνωτέρω (§. β.).

Τῇ δὲ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Κάθισμα τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Μαρτύρων ὁμοίως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ἀναβαθμοί, Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ τῶν Μαρτύρων. Κανόνες, τοῦ Ἁγ. Θεοδ. γ. καὶ τῶν Μαρτύρων. εἰς τοὺς Αἴνους, τοῦ Ἁγίου Θεοδ. γ. καὶ τῶν Μαρτύρων γ. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη, κτλ.

Δ'. Ἐὰν τύχη ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Εν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ συμφάλλονται καὶ αἱ τρεῖς Ἀκολουθίαι ὁμοῦ· ἡ Ἀναστάσιμος τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Μαρτύρων. Καὶ Ἀπόστολος μὲν λήγεται τῶν Μαρτύρων, Εὐαγγελίου δὲ τῆς Κυριακῆς.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῷ Β'. Γ'. ἢ Δ'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς οὕτως· Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, τὰ δ'. Μαρτυρικά τοῦ Ἦχου, καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ᾧ δαίς ἐσμάτων. Καὶ νῦν, τὰ α'. τοῦ Ἦχου, κτλ.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρῶτῃ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μαρτύρων ἰορταστικώτερον. Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Μαρτύρων, κτλ.

Σ'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, τῆς Ἀκαθίστου Προσόμοια δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ᾧ δαίς ἐσμάτων. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου, Ἐὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Ὁ δὲ Ἀκαθίστος Ὑμνος, ἐν μὲν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ψάλλεται ἀφ' ἑσπέρας, κεχωρισμένος ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου, περι-

τὴν ἢ ὠραν τῆς Παρασκευῆς. Ἀφ' ἑσπέρας ψάλλεται ὡσαύτως, εἰ καὶ βραδύτερον, καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις τῶν πόλεων Ἐκκλησίαις. Καὶ αὗται μὲν ποιήτωσαν, κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν. Οἱ δὲ ψάλλοντες τὸν Ἀκαθίστον τοῦτον Ὑμνον, κατὰ τὴν παλαιὰν διατύπωσιν, τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ, συνημμένον μετὰ τοῦ Ὁρθρου, ψαλλέτωσαν αὐτὸν οὕτως.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ψάλλομεν Τροπάριον τῆς Ἀκαθίστου, τὸ προσταχθὲν μυσικῶς. Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἀκαθίστου. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, τὸ Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου, καὶ μετ' αὐτὸ ἐξ Οἴκου. Ὁσαύτως καὶ μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, καθὼς διατίθεται ἐν τῷ Τριωδίῳ. εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἀκαθίστου εἰς σ'. καὶ τῶν Μαρτύρων εἰς δ'. Ἀπὸ γ. ᾠδῆς, μετὰ τὴν γ. ἐξάδα τῶν Οἴκων, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μαρτύρων· εἶτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου. Ὁ μέγας στρατηγός. Ἀφ' ἕκτης, μετὰ τὴν τελευταίαν ἐξάδα τῶν Οἴκων, Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἐν τῇ δ'. Ὁδῇ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, Ἐξαποσειλάριον τῶν Μαρτύρων, καὶ τῆς Ἀκαθίστου. εἰς τοὺς Αἴνους ἰστώμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀκαθίστου γ. καὶ τῶν Μαρτύρων γ. Δόξα, τῶν αὐτῶν, Ἦχου πλ. α'. Ἀθλοφόροι Χριστῆ. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου. Δοξολογία Μεγάλη.

εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικῆ, καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Ἀπόστολος τῶν Μαρτύρων. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Κοινωνικόν τῆς Θεοτόκου, κτλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἀπερισκέπτως σημειοῦται ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, σελ. 155, ὅτι· Ἐὰν τύχη ἡ Ἑορτὴ τῶν μ. Μαρτύρων τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται, κτλ. πρᾶγμα, ὅπερ οὐ δύναται συμβῆναι, εἰμὴ εἴαν τὸ Πάσχα ὀφίμῃσιν ἕως Μαΐου 5.

Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. εἶτα τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· εἶθ' οὕτω τῶν Ἁγίων τὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπίζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἐμάτιον ἀποδυόμεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμύς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παραδει-

σος· ἀλγεῖν ἢ πῆξις, ἀλλ' ἠδεῖα ἢ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν, ἐκκλίνωμεν, ὡς συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τοῦ αὐτοῦ.

Ρίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες ἀτρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Διὰ Παραδείσον, ὃν ἀπώλεσαμεν, ἱμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀντισχώμεθα· δι' ὅφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν· καταφρονήσωμεν κρούους λυομένου, καὶ σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τοῦ αὐτοῦ.

Βλέποντες ὡς τρυφᾶς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυωδῆ, ὡς πρὸς Δάλφιν, ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ ὑποπτῆξωμεν ὧραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβεράν γέενναν τοῦ πυρός φύγωμεν· καυθῆτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἢ δὲ χεὶρ ῥυεῖτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον· καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκουσύης· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ πρῶτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Εργοῖς σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὄλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, σολισμὸν κατακρίσεων, καὶ σιότης· διό σε, δέομαι Πανάμωμε· Τῇ δυναθείᾳ σου, ῥῆξον τῶν παθῶν με τὰ νέφη, καὶ τῆς ἀφθαρσίας με χλαῖναν, ἐνδυσσον γυμνώττοντα καὶ σῶσόν με.

Κατὰ δὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν, Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐν ὧδαῖς ἁσμάτων· Ἔρα εἰς τὸν Στίχον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἴσοδος, κτλ. καὶ καθέξις ἢ θεία Λειτουργία.

Μὴ τελουμένης δὲ Λειτουργίας,

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων, Ἦχος πλ. β'.

Εν ὧδαῖς ἁσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοὶ, τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα Μάρτυρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελωδικῶς ἐκβοήσωμεν, λέγοντες· Χαίrete Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἠσύχιε Μελίτων, Ἠρόικιε Σμάραγδε καὶ Δόμνε, Εὐνοϊκὲ Οὐάλη καὶ Βιβιανέ, Κλαυδίε καὶ Πρίσκε. Χαίrete Θεόδωλε Εὐτύχιε καὶ Ἰωάννη, Ξανθία Ἠλιανέ, Σισίνιε, Κυρίων Ἀγγία, Ἀέτιε

καὶ Φλάβιε. Χαίrete Ἀκάκιε Ἐκδίκιε, Λυσίμαχε Ἀλέξανδρε, Ἠλία καὶ Γοργόνιε, Θεόφιλε Δομετιανέ, καὶ Θεῖε Γαῖε καὶ Γοργόνιε. Χαίrete Εὐτυχές καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σακερδῶν, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτῆμον, Σεβηριανέ, Χουδίων καὶ Ἀγλαῖε. Ὡς ἔχοντες παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Μάρτυρες ποναοῖδιμοι, αὐτὸν ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ.

Αἱ γ'· μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν σερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρης μέγιστοι, καταλαμπρύνετε αἰεὶ, καὶ τοὺς Πιστοὺς καταυγάζετε, Μάρτυρες Θεῖοι, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης· πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ανδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμασταὶ Ἀθλοφόροι, διὰ πυρός καὶ ὕδατος διήλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτηρίαν πρὸς πλάτος, κληρὸν κομισάμενοι, ἔρανον βασιλείαν· ἐν ἣ ποιεῖσθε τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, θείας δεήσεις, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη δώρησαι τοῖς δούλοις σε, κράζουσι καὶ λέγουσι· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἢ θεόστεπτος αὕτη καὶ θεοσυλλεκτος, τῶν

Τεσσαράκοντα πληθὺς, ἀνευφημήσθωσαν νῦν·
διὰ κρυμοῦ γὰρ καὶ πυρός, δοκιμασθέντες οἱ
σοφοί, ἐδείχθησαν σρατιῶται, Χριστοῦ τῆ παμ-
βασιλείως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχειάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν,
καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου·
καὶ τὰ κύματα Ἀγνῆ καταπραΰνον, τῶν μα-
ταίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν με ψυχὴν,
ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε,
ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον.

Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες
ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Στιχ. Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρῶται τὸ ἀργύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος..... Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀν-
θρώπων (ὄρα εἰς τὸν Ὅρθρον τοῦ Ἁγίου
Γεωργίου, Ἀπριλίου 23).

Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτότου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Προφητικῶς ἀνεβόα.

Ζῆτει εἰς τὴν ἐπαύριον, μετὰ τοὺς Αἴνους (*).

Οἱ Κανόνες, τῶν Ἁγίων εἰς ε'. καὶ τὰ Τριῶ-
δια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, ε' ἢ Ἀκροστιχίς: Ἄνευ
τῶν Εἰρμῶν, καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοστεφῆ φαλλαγὰ μέλπω Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ ἀ. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

- **Δ**εῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
- τῷ διελόντι θάλασσαν καὶ ὀδηγήσαν-
- τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
- ὅτι δεδόξασται.

Θεοστεφῆ, φαλλαγὰ μέλπω Μαρτύρων Χρι-
στοῦ, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι, τῶν Τεσ-
σαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανη-
γυρίζων· ὅτι δεδόξασται.

Επὶ τῆς γῆς, ἀπασαν ἀπαρνησάμενοι, προσ-
ηγορίαν εἶλοντο οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν
Χριστώνυμον κλησιν, δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις, νῦν
πολιτεύονται.

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαν-
τες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξε-

(*) Τὰ ἀνωτέρω Καθίσματα, καὶ τὰ λοιπὰ ἐφεξῆς, μετεγρά-
φησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων, ἵνα εὐρίσκωνται πρόχειρα,
ὅταν τυπικῆ διάταξις ἀπαιτήσῃ αὐτά. Σημειωτέον δέ, ὅτι
τὰ χειρόγραφα ἔχουσι καὶ Ἀναγνώσματα εἰς τοὺς Μάρτυρας
τούτους, καὶ ἕτερον Κανόνα, Θεοφάνους ποίημα.

δύσασθε, τῇ προσκαιρῷ ἐσθῆτι, στολὴν δὲ ἀ-
φθαρσίας περιεβάλεσθε.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνησεται, τὴν
ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας,
ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα
πάντων ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
- κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
- σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
- ὑμνούντων σε.

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ὠραιότητος, σωμα-
των καὶ ὀλβου ἠλογηκότες, εὐκλεῶς οἱ
Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκλη-
ρώσαντο.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προσ-
τάξει βαλλόμενοι τῶν Τυράννων, τὰς βο-
λαῖς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προστα-
τόντων ἀπεκρούσαντο.

Ελάλει κατὰ σοῦ Τυράννων χεῖλεσιν, ὁ ὄφιν
τοῦ Κτίσαντος βλασφημίαν, ἀλλ' αὐτοῦ
τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων
λίθοις θλάττεται.

Θεοτοκίον.

Τῆ ἀνθρακος χρυσῆν θυμιατήριον, τοῦ θεῖο
ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες τῆς καρ-
δίας μου, εὐωδίασον μόνῃ Ἀειπάρθενε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς τὸν
ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐκ-
πληρώσαντες, τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα, διὰ
πυρός καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθετε, ἀνα-
ψυχὴν εὐράμενοι ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ
στεφάνους, οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευ-
φραίνεσθε, Ἀσωμάτων δυνάμεων. Ἀθλοφόροι
πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σῶν
πταισμάτων, ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέ-
τασιν τρέμω τὴν φοβερὰν, φρίττω τὴν ἀ-
πόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ
πυρός ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, τὸν
βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄϋπνον σκώληκα.
Οἶμοι! τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ
βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται,
καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται; Τότε Δέσποινα βρο-
χεῖά μοι γενου, καὶ προστάτις θερμότητος· σὲ
γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Φρενοβλαβεῖτε ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὴν πρόξενον ζημίας, δωρεὰν προτείνοντες ἀδελφώτατοι.

Ἡκονημένα ξίφητε, καὶ θῆρας καὶ πῦρ, σαυρόν τε τοῖς Ἁγίοις, οἱ Χριστοῦ διώκται, ἐπανετείνοντο.

Φοβερόν ἡμῖν ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὸ πῦρ τὸ τῆς γεέννης· τὸ δὲ νῦν, ὡς σύνδουλον, οὐ πτοούμεθα.

Ἀπαστράπτοντες Ἐνδοξοὶ, τῇ νοεῖᾳ Χριστοῦ φωταγωγία, πρὸς ἀκτῖνα θείαν μεθῆγησατε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀσπύρωσ συλλαβοῦσαν, τῆ αἰεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων μου.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων Ποιητὴς Κύριος ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσαγματίων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σε γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Λύσση παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθληταὶ αἵθριοι, ἐν τῷ κρυμῷ διανυκτερεύειν καταδικασθέντες, ἀνέμελπον ὕμνον, Θεῷ χαριστήριον.

Ἀγαλλιώμενοι, οἱ Τεσσαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυρες, τὴν ἀλγεινὴν ὑπέμεναν πῆξιν, ἐν λίμνῃ ἐστῶτες, ἐλπίδι τῶν θείων στεφάνων νευρούμενοι.

Γέλως προτίθεται, τοῖς Τεσσαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυσιν, ἀποπνιγείς ὁ πρὶν ἐμφωλεύων, τοῖς ὕδασιν ὄφιν· τὴν ὀλεθροτόκον, ἰσχὺν γὰρ ἀφήρηται.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ Τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἀγνή· χαῖρε ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἢ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Γιγνηθῶς ὁ ἀρχέκακος ἤρπασεν, ὡς τῆς δωδεκάδος Ἰουδαίων τὸν δαίλιον, καὶ τῆς Ἐδέμ τὸν ἄνθρωπον, τῆς τεσσαρακονταδὸς τὸν ἔκπτωτον.

Ἀναίδης ὢν εἰκαίως φρουάττεται· οἶα γὰρ Ληστή, καὶ Μαθθία τὸ πρότερον, οὕτω καὶ νῦν ὁ Τύραννος τοῦ φρουροῦντος τῇ κλήσει σπαράττεται.

Ματαιόφρων καὶ θρήνων ἐπάξιος, ὃς τις τῶν ζῶν ἀμφοτέρων διήμαρτε· διὰ πυρὸς γὰρ λελυται καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἄσβεστον.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ δικαιονίζεις Παρθένο ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολληθήτε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπάξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ θρονῷ ἀστέκτῳ ἐποχομένῳ, τῷ ἐκτείναντι τὸν οὐρανὸν καθάπερ δέρον, τῷ τὴν γῆν ἐδράσαντι, καὶ συναΐξαντι τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορηγοῦντι πνοὴν καὶ ζωὴν, τῷ προσδεχομένῳ τῶν Ἀρχαγγέλων τὸν ὕμνον, καὶ ὑπὲρ Ἀγγελῶν δαξαζομένῳ, καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, Χριστῷ τῷ παντοκράτορι, τῷ Πλάσῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, προσπίπτω ὁ ἀνάξιος, προσάγων μου τὴν δέησιν, λόγου χάριν αἰτῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ὑμῆσαι καὶ γὰρ τοὺς Ἁγίους, οὓς αὐτὸς ἔδειξας νικητὰς, δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ΄. τοῦ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Πληροῦμεν ὑστέρημα σοῦ Σῶτερ πάθους Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.

Ἄμφ' ἐνάτη ἐάγη σκέλη ἀνδρῶν τεσσαράκοντα.

Ὁ ὄψτος οἱ Ἅγιοι, ἐκ διαφόρων πατρίδων ὄντες, ἐφ' ἐνὶ τάγματι ἰσπρατεύοντο. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ἐμολογίαν κατασχεθέντες, καὶ εἰς ἐξέτασιν ἀχθέντες, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, λίθοις τὰς ἔψεις καὶ τὸ στόμα πρότερον βάλλονται· αἱ δὲ βολαὶ, οὐ μᾶλλον τούτους, ἢ τοὺς βάλλοντας ἀντιστρέφονται ἐπληττον. Ἐπειτα, ἐν ὥρᾳ χειμερινῇ, γυμνοὶ διανυκτερεύειν κατεδικάσθησαν μέσον τῆς λίμνης, τῆς πρὸ τῆς πόλεως. Ἐνθα εἶός ἐξ αὐτῶν φιλοψυχίαστος, καὶ πρὸς τὸ πλησίον βαλα-

νίον προσδραμέντος, και ἅμα τῇ προσβολῇ τῆς Σίρμης διαλυθέντος, ὁ παρατηρῶν αὐτοὺς δῆμιος καὶ φυλάττων, εὐθὺς μετὰ τῶν Ἁγίων, ἀντὶ τοῦ λιπόντος, κατέστησεν ἑαυτὸν, ὡς ἐν νυκτὶ περὶ τοὺς Μάρτυρας ἰδῶν, και στεφάνους ἐφ' ἕκαστον αὐτῶν κατιόντας.

Ἦδη δὲ τῆς ἡμέρας ἐπιφανείσης, ὡς λιποφυγοῦντες ἴσαν μὲν οἱ Ἅγιοι, ἔτι δὲ ἐμπνέοντες ὤφθησαν, τὰ σκέλη θλασθίντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στίφανον ἐκομίσαντο. Οὕτω δὲ ἄρα αὐτοῖς ἀσπαστὸς και καθ' ἴδουνην ὁ θάνατος ἔγνωρίζετο, ὡς καταλειφθέντα τινα παρὰ τοῦ Τυράνου, δι' ἡλικίαν και ῥώμην σώματος ἔτι ἐμπνέοντα, νομίσαντος αὐτὸν ἴσως μεταβουλεύσεσθαι. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ παρέμενε αὐτοῖς πάσχουσι, παῖδα τὸν ἑαυτῆς βλέπουσα· και γὰρ ἦν οὗτος ὑπὲρ πάντας τὴν ἡλικίαν νεώτερος, και ἐδεδοίκει, μήποτε θειλίαν αὐτῷ ἐμποίησῃ τὸ νεαρὸν, και φιλόζωον, και ἀνάξιον τῆς τῶν συστρατιωτῶν τάξεώς τε και τιμῆς εὐρεθῆ.

Ἰστατο οὖν ἀτενῆς ὄρωσα σχήματί τε και βλέμματι, ἔπως εἶχε, θάρσος αὐτῷ ἐμβάλλουσα, χείρας τίως εἰς αὐτὸν ἐκτεινούσα, και, τέκνον ἰμοὶ γλυκυτάτου, λίγουσα, τέκνον ἦδη Πατρός οὐρανοῦ, μικρὸν ὑπόμεινον, ἵνα τέλειος καταστῆς· μή φοβηθῆς τὰς βασάνους· ἰδοὺ γὰρ παρίσταται σοι βοηθὸς Χριστὸς ὁ Θεός· οὐδὲν τὸ λοιπὸν ἀηδὲς, οὐδὲν ἐπίπονον ἀπαντήσῃ· πάντα ἐκείνα παρηλθον, πάντα ταῦτα τῇ σῇ νενίκηκας γενυαιότητι· χαρὰ τὸ μετὰ ταῦτα, ἴδουνη, ἀνεσις, εὐφροσύνη, ὧν μεθίξεις συμβασιλεύων Χριστῷ, και πρέσβυς ἰμοὶ τῇ τεκούσῃ τὰ πρὸς αὐτὸν γινόμενος.

Οἱ οὖν Ἅγιοι, συντριβίντες τὰ σκέλη, τῷ Θεῷ παρέδωκε τὰς ψυχὰς· οἱ δὲ στρατιῶται, ἀμάξας ἐνεγκόντες, και ταύταις τὰ ἱερά σώματα ἐπιθέντες, παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ἐκ γειτόνων ποταμοῦ ἄρουν. Τὸν μὲν τοὶ νέον ἐκείνον, ὃ Μελίτων ὄνομα, ἐμπνέοντα ἔτι κατιδόντες, καταλείπουσιν· ἐν ἡ μήτηρ μόνου ὑπολειφθέντα θρασυμένη τῷ μάλλον θάνατον αὐτῆς και τοῦ παιδὸς εἶναι λογισαμένη, ὑπεριδοῦσα, γυναικὸς ἀσθένειαν, και σπλάγγνων μητρικῶν ἐπιλαθομένη, τὸν υἱὸν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ταῖς ἀμάξαις, ἠκολούθει μεγαλοψύχως, τότε ζήσῃ οἰομένη, ὅταν νεκρὸν μάλλον και ἐκλειροπότη θρασάτο.

Ἐπεὶ οὖν οὕτω φερόμενος ὑπ' αὐτῆς ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τότε δὴ τῶν φροντῖδων ἡ μήτηρ ἑαυτὴν λύσασα, μέγα τε και ὑπερηδιστον ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ υἱοῦ σκιρτήσασα, μέχρι τοῦ τόπου, οὗ τὰ σώματα τῶν Ἁγίων ἦν, ἀπενέγκασα τὸν τοῦ φιλάτου νεκρὸν, ἐπάνω αὐτῶν τίθησι, και τοῖς ἄλλοις συναριθμῆ, ἵνα μηδὲ τὸ σῶμα τῶν σωμάτων ἀπολειφθῆ, οὗ τὴν ψυχὴν ἐσπευδε ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων συναριθμεῖσθαι. Μείγα δὲ πῦρ ἀνάφαντες οἱ τῷ ἀντικειμένῳ ὑπηρετούμενοι, τὰ τῶν Ἁγίων σώματα κατακαίρουσιν· εἰτα τῶν λειψάνων Χριστιανοῖς φθονοῦντες, εἰς τὸν ποταμὸν αὐτὰ ἀφιᾶσιν. Ἄλλ' ἐκεῖ, θεῖα πάντως οἰκονομία, ἐχόμενα κρημνοῦ σπηλῆθη τινός· και Χριστιανῶν ταῦτα χεῖρες ἐλόμεναι, πλοῦτον ἡμῖν ἀσυλον ἐδώρησατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξὶς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῷ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Χαλκοῦ Τετραπύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ.

Στίχ. Ὁ κλωβὸς ἄρμα πυρός· αἱ δ' αὖ λαμπάδες, Οὐρπασιανέ, σοὶ τέθριππος ἀνδρῶν.

Ἀρτι τότε τὴν βασιλείαν Μαξιμιανὸς ἐνδυσάμενος, τὴν περίοικον Νικομηδείας κατετυράνει, διάπυρος ἐκδικῶς τῶν εἰδώλων γινόμενος. Τούτου ποτὶ τὸν θυμὸν, ὡς φλόγα μεγάλην, ἀνῆψαν κατὰ τῶν Χριστιανῶν οἱ τοῦτο σύμφρονες και συμπίται. Τότε σχεδὸν πάντα τοὺς

ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ Συγκλητικὸς ἐκκλησιάσας ἅμα και τοὺς ἄρχοντας, κατεβρόντησεν· Εἴτις ὑμῶν περιέπασεν εἰς τὴν τῶν Χριστιανῶν θρησκείαν, και οὐ θεῖται μετὰ μελος πρὸς τοὺς εὐμενῆς θεοὺς γενέσθαι, λυσατω τὴν ζῶνῃ αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων, και ὑποχωρεῖτω τοῦ τε παλατίου και τῆς πόλεως ἡμῶν· ἡ γὰρ πόλις αὕτη θεοὺς μεμάθηκε λατρεύειν ἐκ προγόνων, και οὐ Θεὸν ἕνα, και τοῦτον ἐσταυρωμένον.

Τότε δὴ τότε φρίκη περίσχευ ἀπαντας τοὺς εἰς Χριστὸν πεπιστευκότας, και ἦν ἰδεῖν ἀληθῶς τὴν εἰς Χριστὸν γυμναζομένην ὄντως εὐσίθειαν· οἱ μὲν γὰρ ὑπεκρύπτοντο, οἱ δὲ ταῖς βασάνοις ὑπέκυπτον. Ὅσοι δὲ τὴν κατὰ Θεὸν ἀγάπην ἀκίβδηλον ἔφερον, ἀπειθήσαντες τῶν βασάνων, και καταγελῶντες τοῦ τυράνου, τὰς αὐτῶν ζῶνας ἀπορρίπτοντες, ἀπίτρεχον ἐξ αὐτοῦ. Τότε και ὁ μεγαλόφρων και ἀδαμάντινος τὴν ψυχὴν Οὐρπασιανός, εἰς ὧν και αὐτὸς τῆς Συγκλήτου, ἔρριψε τὴν ἑαυτοῦ χλαμίδα και ζῶνῃ, εἰπὼν μεγαλοφώνως πρὸς τὸν Βασιλέα· Ἐπειδὴ, Βασιλεῦ, ἐγὼ σημερον στρατεύομαι· τῷ οὐρανίῳ Βασιλεῖ, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, λαβε σου τὴν ζῶνῃ και τὴν τιμὴν και τὴν δόξαν· πρὸς καιρος γὰρ εἰσι και εἰς οὐδὲν χρησιμύουσα.

Ταῦτα ἀπροσδοκῆτως τοῦ Οὐρπασιανοῦ ὁ Βασιλεὺς Μαξιμιανὸς ἀκούσας, ἠλλοιωθῆ τὰς φρένας, και ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἔμεινε ἀφωνος· εἰθ' οὕτω τὴν ὄψιν τριψας, και λοξῶς προσβλεψάμενος πρὸς τὸν Μάρτυρα, ἐξεβρόντησεν ὡς ἀνήμερος θῆρ, προσειπὼν· Τὸν ἀλιτρηιον τοῦτον κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτοῦ τοῖς βουνεύροις καταξάνατε. Τούτου δὲ γινόμενου μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους, και τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος ἐπὶ πολλὰς ὥρας τοῖς βουνεύροις ἀνηλεως συγκοπτομένου, τὸ ἔμμα ἔχοντος εἰς τὸν οὐρανὸν και προσευχομένου, και μηδ' ἔπωσον στυγνάζοντος, καταγαγὼν αὐτὸν ὁ Τυράνος ἀπὸ τοῦ μαγγάνου, φησὶ πρὸς τοὺς παριστώτας· Ἐν φρουρᾷ ἀφιγγεῖ και ἀσφαλιστάτη ἀνεπιμέλητον τοῦτον ταριχεύσατε, ἕως ἂν σκίψωμαι· ποίῳ θανάτῳ ἀναλώσω αὐτόν.

Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος χαίροντες και εὐφραινομένου ἐν τῇ φυλακῇ ἐπὶ ἡμέρας τινὰς, και τὰς εὐχὰς αὐτοῦ Κυρίῳ ἀποδιδόντος, κατεσχεύασεν ὁ δυσσεβῆς Βασιλεὺς ὄργανον τιμωρητικόν· τὸν δὲ ἦν κλωβὸς σιδηροῦς· και ἐξαγαγὼν τὸν Ἅγιον τῆς εἰρκτῆς, προέταξε βληθῆναι ἐν αὐτῷ, και κρεμασθῆναι. Τούτου δὲ γινόμενου, και ἐνδεδομένου τὸν σιδηροῦν κλωβὸν ἐκείνου δι' ἔλευ τοῦ σώματος, ἐκίλισεν ὁ δυστηνος λαμπάδας ἀναψῆναι, και γύροθεν αὐτοῦ ἀνηλεως κατακαίεσθαι.

Τότε ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἐνδον τοῦ ὀργάνου ἐκείνου ὧν κρεμάμενος και προσευχόμενος, τοσοῦτον κατεκαύθη, ἕως οὗ πᾶσαι αἱ σάρκες αὐτοῦ κατέρρευσαν, ὡς περ κηρός, συγχοσθεῖσαι και ἀναμιγῆσαι τῇ γῆ, και τὰ ὄρατᾳ αὐτοῦ γεγύνασιν ὡς χουὸς ἀπὸ ἄλωνος. Και οὕτως ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, προσευχόμενος και ἀναλύμενος, τὸν αἶρα γεμίσας μυρεφικῆς εὐωδίας, ἀνῆλθεν, ὡς ἀστὴρ φαινός, πρὸς Κύριον, καθὼς τινὲς τῶν Πιστῶν ἰδεῖν ἠξιώθησαν. Ὁ δὲ δύστηνος και θεομισῆς Βασιλεὺς, ἔτι τῇ μανίᾳ ἐμμένων, τὸν χουὸν τῆς γῆς, ἐν ὃ αἱ σάρκες τοῦ Ἁγίου κατέρρευσαν, και τὸν χουὸν τῶν ὀστέων ἐπιμελῶς συλλέξας, εἰς τὴν θάλασσαν ἐνώπιον αὐτοῦ σκορπισθῆναι πεποίηκε. Ταῦτα γεγύνασιν ἐν πόλει Νικομηδείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Καισαρίου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Στίχ. Ὁ Γρηγορίου πρὸς νεκρὸν Καισαρίου, Γλώττης χαλινοῖ τῆς ἐμῆς λόγους, λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Πάππος, Μάμμη, Πατήρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ζῆσαι τελειοῦνται.

Στίχ. Διὰ ζήφους ἤβλησε συγγενές γένος,

Ἡ παππόμαμμος πατρομητροτεχνία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνοσ χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Διηρᾷ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πύρρος ἐμβληθέντες, θροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» **Ε**ξέστη ὄρων, τοὺς στεφάνους ὁ φρουρός τῶν Τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος τὸ φιλόζωνον, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης σου δόξης, καὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλον· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» **Λ**ουτρῷ προσδραμῶν, ψυχοφθάρῳ θανατοῦται ὁ φιλόζωος· ὁ δὲ φιλόχριστος ἀρπαξέριςτος, τῶν θραθέντων γενόμενος, ὡσπερ ἐν λουτρῷ ἀφθαρσίας, σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλον· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» **Π**υρὸς τοητοῦ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν Τεσσαράκοντα, ἡ πολυμήχανος κατεπλέγετο, τῶν ἀσεβούντων ἀπένοια, ὡς κέρ τις κέρως τηκομένη, σοὶ δὲ Χριστέ ἀνεμέλπετο· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» **Ο**σίαν παιδρά, εὐπρεπῆς τε τοῦ Σταυροῦ Χριστοῦ ἡ δύναμις, δι' ἐναντίων γέφυρα πλέκυσσα, ταῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν· ὕδωρ γὰρ καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφθαρσίᾳ κραυγαῖζουσιν· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

» **Σ**εβάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολημένην, Ἄγνη προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἀστεικτον, αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μίας τῶν ἐν αὐτῇ, Ἁγίων Ὑπαστάσεων.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταθάβαντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄροσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

» **Μ**ανιωδῶς τοῖς Ἀθληταῖς, ἐποτρύνει ὁ ἐχθρὸς ἅπασαν κτίσιν, δια πάσης ἡσυχυῆς· οἱ Τεσσαράκοντα γὰρ, ἀπαύστως Ὑμνεῖτε κραυγαῖζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

» **Α**νηλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος ὑμῶν μέλη θλασθέντες, ὀλοκαύτωμα θεῖον προσενεχθέντες Θεῷ, Ἀγγέλων χοροῖς συναγαλλεσθε Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

» **Ρ**ωμαλεότητι φρενῶν, ὃν ἐκύησεν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ἡ φιλόθεος μήτηρ, τῆς εὐσεβείας καρπὸν, προσάγει σὺν Μάρτυσι Μάρτυρα, τὴν ἱερουργίαν, Ἀβραάμ μμομένην.

» **Τ**ὴν πρὸς τὴν ἀληκτον ζωὴν, εὐθυδρόμως ὡς γίε, στελλου πορείαν, ἡ φιλόχριστος μήτηρ τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐβόα· οὐ φέρω σε δεῦτερον, τῷ ἀγωναθέτῃ, Θεῷ ἐμφακισθῆναι.

Τριαδικόν.

» **Τ**ὴν ὡς ἡλίαις ἐν τρισίν, ἐνιαίαν εὐσεβῶς φύσιν νοοῦντες (*), ἐχομένοις ἀλλήλων, τὸ τρισυπόστατον Φῶς, ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

» **Ν**εῦσον θεάσειν ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀγαθῇ Θεοκλήτῳ, καὶ δεικῶν ταῖς ἐφοδῆς, καὶ πειρασμῶν προσβολῆς, ταχέως κατάπαισον Δέσπονα· ἵνα σε τιμῶμεν ὑπερευλογημένην.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεῶν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἦκοντα καιναουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεικῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφραίστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

» **Υ**πὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις βληθέντες, ἀέρος ὑπεμείνατε κρυμὸν, ὕδατος πῆξιν, καὶ θλάσιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλογισθέντες, ἐν ποταμίῳ λάμπετε ροῖ, τηλαυγεῖς ὡς φωστῆρες, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

» **Ρ**άβδον δυνάμεως θείας, τὸν Σταυρὸν κρηκτικῆς, ἐβόων τῷ Χριστῷ οἱ Ἀθληταί, οἱ τεσσαράκοντα· Δέσπστα, πανσθενεῖ τροπαιχω, τῇ σῇ στεφανωθείημεν χειρὶ· ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

(*) Ἀντὶ τοῦ, φύσιν νοοῦντες, ἐγράφετο πρότερον εἰς μίαν λέξιν, κατανοοῦντες, ἀνευ οὐσιαστικοῦ δηλαδὴ. Ἔστι δὲ τὸ Τροπάριον τοῦτο ἠρανισμένον ἐκ τοῦ θεολογικοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, αὐτῷ λέγοντος περὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος· « Ἀμείριστος γὰρ ἐν μεμερισμένοις (εἰ δεῖ συντόμως εἰπεῖν) ἡ Θεότης, καὶ αἰὼν ἐν ἡλίσις τρεῖσιν, ἐχομένοις ἀλλήλων, καὶ ἀδιαστάτοις οὐσί, μία ταῦ φωτός σύγκρασις τε καὶ συνάφεια ». (Βιβλ. Α΄. Κεφ. η΄). Ἄλλ' ἐπειδὴ οὔτε ἐν τῇ Ἀκροστιχίδι ἐμπεριέχεται, οὔτε ἐν τοῖς χειρογράφοις εὐρίσκειται, δύναται τις ἐκ τούτου εἰκάσαι πιθανῶς, ὅτι τὸ Τριαδικόν τοῦτο Τροπάριον οὐκ ἴστω ἀρχαῖον καὶ γνήσιον ποίημα τοῦ θείου Πατρὸς, ἀλλὰ τινος μεταγενεστέρου χειρὸς προσθήκη.

Ος ἀλγεινὴ μὲν ἢ πῆξις, ὡς δὲ λίαν ἐκτό-
πως, δριμύς ὄν ὑπεμείνατε κρυμὸν, ἀλλὰ
γλυκὺς ὁ Παραδείσος· Ἀβραάμ γάρ οἱ κόλποι,
τοῦ Πατριάρχου θαλάσσης ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς
αἰώνιοις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νενικηκότες τοῖς ἄθλοις, καὶ τῇ τρισυπο-
στάτῳ Τριάδι, παρεστῶτες Ἀθληταί, νῦν
δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κό-
σμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν
σωτηρίαν, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας· χαῖρε κούφη νεφέ-
λη· χαῖρε τερπνὴ Παράδεισε Θεοῦ· χαῖ-
ρε πηγὴ ἰαμάτων ψυχῶν· χαῖρε ἅγιον ὄρος, ὃ
εἶδεν ὁ Προφήτης Δανιὴλ· χαῖρε Μήτηρ Παρ-
θένη· χαῖρε ἢ πάντων Ἄνασσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων Τεσσα-
ράκοντα, τῆς ὑπερθέε Τριάδος τῶν ἀρε-
τῶν τετρακτιῦ, πυρὸς αἴρος ὕδατος, καὶ γῆς
στοιχείων τετραδος, ἄσμασι θείοις ὑμνεῖσθω,
ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἀπάντων
Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κατάρτας λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδάμ
ἀνάκλησις· χαῖρε Ἀγνή Θεοτόκε, ἐλπίς
καὶ σκέπη τοῦ κόσμου· χαῖρε σεμνὴ μητρόθεε·
χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε ἢ κλίμαξ καὶ πύ-
λη· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε τῆς Εὐας ἢ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν Στίχους δ'. Εἰ βούλει
δὲ, ψάλλε τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων, καὶ ποιή-
σον Στίχους ἕξ.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί, μετ' ἐγκωμίων
ἀνυμνήσωμεν φαλαγγα, τῷ κρύει πυρ-
ποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμὸν, δια-
πύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν· στρατὸν γενναϊό-
τατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμόν τε,
ἀρράγῃ καὶ ἀνίκητον, τοὺς τῆς πίστεως, περι-
βόλης καὶ φύλακας, Μάρτυρας τεσσαράκοντα,
χορείαν τὴν ἐνθεον τῆς ἐκκλησίας τῆς πρέσβεις,
τῆς δυνατῶς ἱκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις συναγωγὴ κραταιά, καὶ ἱερά καὶ
τροπαιοῦχος παράταξις· οἱ πύργοι τῆς
εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στερροὶ
ὀπλίται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονώτατοι,
καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ
Θεῷ ποθεινότατοι· χορὸς ἅγιος, καὶ Θεόλε-
κτον σύστημα· Μάρτυρες τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι

τὴν ἀθλήσασιν, ἴσοι τὴν γλώσσαν καὶ ἴσους, καὶ
τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τροπαιοφόρος πλήθυσ, ἢ ἐν πολέ-
μας ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα· ἀστέρες οἱ
διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὕδατων
πῆξιν διαλύσαντες· οἱ γῆς οὐρανῶσαντες, καὶ
τὰ πάντα φωτίσαντες· οἱ ἐν ταῖς κόλποις, Ἀ-
βραάμ νῦν θαλάπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν
Ἀγγέλων στρατεύμασι. Μάρτυρες τεσσαράκον-
τα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄν-
τως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖ-
τε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰδιόμελον, Ἦχος α'.

Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος, στρατὸς ὅλος
θεοσυλλεκτος, συνεξέλαμψε τῇ νηστείᾳ
ἄθλοις σεπτοῖς, ἀγιαζὼν καὶ φωτίζων ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Ἐτερον, Ἦχος β'.

Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν τῶν Μαρτύρων,
τίς μὴ ἀνυμνήσει; τῷ γὰρ ὕδατι τῆς λίμνης
εἰσῆλθον θαρσαλέως, καὶ τῷ κρύει σφιγγόμενοι,
τὴν ὠδὴν ἀνέμελλον τῷ Κυρίῳ· Μὴ ἐν ποταμοῖς
ὀργισθῆς ἡμῖν Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς ἡ-
μῖν φιλόανθρωπε· ἐλάφρυνον τὸ βάρος, καὶ τὴν
πικρότητα τοῦ αἵρος· τῷ οἰκείῳ γὰρ αἵματι, ἐ-
βάψασαν ἡμῶν οἱ πόδες· καὶ εἰσήγαγες ἡμᾶς ὁ
Θεός, εἰς ταῖς αἰωνίους σε σκηναῖς, ἵνα ὁ κόλπος
ἡμᾶς θαλάσῃ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ.

Ἐτερον, ὁ αὐτός.

Αληθείας σε κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων, τῷ
πυρὶ τῶν βασάνων, καὶ τῇ τοῦ ὕδατος
πῆξει, τοῖς πιστοῖς κατήρδευσαν· τετραρίθμῳ
γὰρ ἄδοντες δεκάδι τῷ Σωτῆρι, εἰς μὲν ὄντες
τοῖς πνεύμασι, ἐν σώμασι δὲ πλείους, προση-
νέχθησαν Χριστῷ· καὶ θεόνυμφος Μήτηρ τῷ φι-
λοχρίστῳ παιδί, ἐπ' ὤμων ἀραμένη ἔλεγε. Δεῦρο
Ἀθλητὰ, καὶ συναγωνίζου τοῖς προλοιποῖς.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Αθλοφόροι Χριστοῦ, τὴν πάνσεπτον Νησεῖαν
φαιδροτέραν ἀπειργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς
ἐνδόξου ἡμῶν ἀθλήσεως· τεσσαράκοντα γὰρ
ὄντες, τὴν τεσσαρακονημέρον ἀγιαζετε, τὸ
σωτήριον πάθος μιμησάμενοι, διὰ τῆς ὑπὲρ
Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. Διὸ ἔχοντες παρρη-
σίαν πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ καταντῆσαι ἡ-
μᾶς, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ,
καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένη, καὶ δο-
ξαίζομέν σε, οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν

πόλι τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀράραγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Ἡ πρώτη Ὥρα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφεξῆς ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, ποιούντες καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας.

Ἐὰν δὲ μὴ ψάλλεται Δοξολογία,

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Τὴν λίμνην ὡς Παραδείσον, καὶ τὸ κρῦος ὡς καύσωνα, οἱ Μάρτυρες ἠγάσαντο, Χριστέ ὁ Θεός· οὐκ ἐπτήξαν τὸν λογισμόν αἱ τῶν Τυραννῶν ἀπειλαί· οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι τῶν βεσβάνων τὰς προσβολάς, ἄπλον δὲ πλοῦτος κτημένοι τὸν Σταυρόν· δι' αὐτῆ γὰρ τὸν ἐχθρόν, ὡς κραταιοὶ ἐτρεπώσαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αδιέδρευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτάκε Παρθένη, δεξάσαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολοθία, αἱ γ' μεγάλαι μετανοίαι, καὶ ἡ α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον, τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Ἦχος β'.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως.

Ζητεῖ αὐτὰ τῆ χθές εἰς τὸν Ἑσπερινόν· καὶ τὰ ἕτερα β'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ Μοναχοῦ.

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυὶδ ἐν ψαλμοῖς.

Διήλομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν· ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων, τὸ λόγιον πληροῦντες, δηλήθετε διὰ πρὸς τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μὲ, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φυλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τὸ, Κατευθυνθήτω.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε ὅτι ἐκλελοιπεν ὁσῖος.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἰβραίους.

Ἀδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος β'.

Διήλομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ.

Τέλος. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προσηγιασμένων.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν ἐσθίομεν ἔλαιον καὶ οἶνον.

Εἰ δὲ ἐν τῇ Α'. Ἑβδομαδί τυχῆ, οἶνον μόνον.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κοδράτε πανάριστε ζωῆς, θείας ἐφέμενος, ζωῆς φθαρτῆς κατεφρόνησας· τῆς τῶν ρεόντων γὰρ, προτιμήσας ὕλης, τὴν αὐλον ὑπαρξίν, τὴν ἀλήκτον ἐκτίσω ἀπολαυσίν· διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς ἀθάνατον μετέβης τρυφήν, καὶ πρὸς δόξαν, τὴν μὴ διαπίπτουσαν.

Κοδράτε θεόληπτε ὁδόν, Μαρτυρίου ἔδραμες, ἀνεπιστρόφῳ φραγήματι· τὰ διαθήματα, ἐπλατύνθη γὰρ σου, τῆς ψυχῆς καὶ ἰχνη σου, οὐδόλως τῆς ἀνδρείας ἠσθένησαν· ἐν οἷς γενόμενος, ὁδηγός τῶν συναθλούντων σοι, πρὸς τὴν ἄνω Μητρόπολιν, ἔφθασας.

Κοδράτε καλλίνικε στρατῶν, εἰς Θεοῦ παρτάξιν, νεανικῶς ἀριθμούμενον, συνεπαγόμενος τῶν σῶν συμμαρτύρων, στρατηγός ὡς ἄριστος, κατὰ τῶν ἀντιθέων ἠρίστευσας· καὶ νίκης τρόπαια, εὐληθῶς ἐν μυριάσι Χριστῷ, στεφηφόρος σὺν αὐτοῖς παρέστήσας.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυελεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθηες.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα κατὰ τὴν τάξιν, καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἀγίων, καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν.
Οἱ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ριστάτας κράταιους, ὃ τεχθεῖς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελωδήμα.

Μαρτύρων ἱερῶν, ἱερῶς ἀθλησάντων, ἱερά καὶ θαυμασῆ, ἐπέστη Ἑορτῇ, φωταυγεία σου Πνεύματος, ἀπαντας φωταγωγοῦσα· συνελθόντες φιλέορτοι, κατὰ χρέος αὐτῆς μακαρίσωμεν.

Ὡς ἡλῖος φαίδρος, ἀρετῶν δαδουχία, ἀνατέταλκας ἦρῖν, Κοδράτε ἀθλητά, φεγγοβόλοις σου λάμπησι, σκότος τῆς πολυθείας, ἐκδιώκων μακάριε, καὶ φωτίζων Πιστῶν τὰ συστήματα.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, καταγγέλλοντες Θεόν, ἠθλήσατε ζεφρώως· καὶ πηγὴν ἀγιάσματος, πέτραν ὑποδεξαρένην, τῶν αἱμάτων τὰ ρεύματα, φωταυγῆ ἀπειργασασθε Μάρτυρες·

Θεοτοκίον.

Ἰλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον, ἀχραντε Θεοκυῆτορ ταῖς

ψυχὰς τῶν ὑμνουμένων σου, τὸν ἀνέκφραστον τόκον πανάμωμε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὅ**τι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ ἔθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε
• Συναγωγῇ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Ὅι στερροὶ ἀδάμαντες τυμπανιζόμενοι ξίφει, καὶ ἀλγεινῶν ἰδέαις, προσομιλοῦντες καρτερῶς, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν ἐκραύγαζον· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Τῇ σοφίᾳ Κοδράτος τῇ θεοδότῳ κατήργει, Ἑλληνικῆς σοφίας ἐρεσχελίας ἐναθλῶν, καὶ τοῖς οἰκείοις αἵμασιν, ἐν Πνεύματι θείῳ καλλυνόμενος.

Σὺν Κοδράτῳ Ἄνεκτον, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ Κρήσιεντα, Κυπριανὸν τὸν θείον, καὶ Διονύσιον θεοῦ, εὐσεβοφρόνως μελψωμεν τοῖς ἄσμασι, πίστει ἐναθλήσαντας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεύσαι Κόρη δύναται. Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνή συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστήσαμένον.

Καθίσμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν θανατώσας, τὸν ὑπερήφανον ἐχθρὸν Ἀθλοφόρε, τὸν διὰ ξίφους θάνατον ὑπέμεινας, ἅμα τοῖς συναθλοῖς σου, τοῖς πανσόφοις Κοδράτε· ὅθεν ἐορταίζομεν, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ἀναβοῶντες, Μνήσθητε ὑμῶν, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀήττητοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ὅὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα Χριστέ, Οἴμοι ποθεινότατε Ἰησοῦ! ἀνεθόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυρωθεῖσαι; Ὑμῶν σε μακροθύμει·

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὁ** καθήμενος ἐν δοξῇ ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφελῇ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπερθεός τῇ ἀκηρατῷ παλάμῃ καὶ δίσσωσε,

• τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῆ τῆ δυνά-
• μει σου.

Τῆς σοφίας σου τῷ λόγῳ, τοὺς ἀσόφους κα-
• τήσχυνας· καὶ τῆ παρανέσει, τῶν θεο-
• πειθῶν διδαγμάτων σου, Μάρτυς Κοδράτε ζω-
• γρήσας θεῖον ἄνεκτον, τῷ Δεσπότη σου καρ-
• τερικὸν φέρεις Μάρτυρα.

Εκ σπαργάνων ὠκειώθης, τῷ τὰ πάντα
• ποιήσαντι· ἐκ παιδὸς τελείου, φρόνημα
• ἀνδρός ἐπιδέδειξαι· καὶ τὴν σοφίαν ποθήσας
• ὅλος γέγονας, καθαρῶτατον, Μάρτυς Χριστοῦ
• ἐνδιαίτημα.

Η ἐξάφωτος λυχνία, τῶν Μαρτύρων σου
• Κύριε, μυστικῶ ελαίῳ, ἐπαρδευομένη ἐ-
• μείωσε, πολυθείας τὴν νύκτα καὶ κατήγαγε,
• τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῆ τῆ δυνά-
• μει σου.

Θεοτοκίον.

Η ἀγία Θεοτόκος, ἣν αἰκῆσαι νυδόκησεν, ὡς
• εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁμοῖσιος,
• οὐ κατεφλέχθη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδίνησε· καὶ
• γὰρ τέτοκεν, Ἑρμανουὴλ τὸν Θεάνθρωπον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν φωτισμὸν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡ-
• μῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισμά-
• των, λύσον ἀγαθῆ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρανόθεν
• δωρούμενος.

Τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως, ἀγνοίας τὴν ἀχ-
• λύν, ἀποδιώκων Κυρίῳ προσάγεις, δῆμον
• Ἀθλητῶν σοφῆ Κοδράτε, σὺν αὐτοῖς στεφα-
• νούμενος.

Ασκητικῶς τὸ πρότερον, νικήσας τῶν πα-
• θῶν, ἐπαναστάσεις τὸ δεύτερον, εἶλες
• κράτος δυσσεβῶν, Κοδράτε Μάρτυς, ἐναθλήσας
• στερρότατα.

Αναστομοῦται ἀνικμος, ἡ πέτρα προχοαῖς,
• σεπτῶν αἱμάτων, καὶ ρεῖθρον διαυγῆς,
• δίδωσι πῖσους καθαρχάζον, θεϊκαῖς ἐπινεύσει.

Θεοτοκίον.

Ο πλαστουργήσας ἀχράντε, τὴν Εὐάν ἐκ
• πλευρᾶς, σου ἐκ νηδύος Ἁγνῆ πλαστῆρ-
• γεῖται, σώσαι τὸν Ἀδάμ δι' εὐσπλαγχνίαν,
• βουληθεὶς ὡς φιλόνησος.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν τὴν τριῆ-
• μερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
• τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ
• Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Εξάριθμος, Ἀθλοφόρων χορὸς ἡμῖν ἐλαμ-
• ψεν, ὡς ἀστέρων, Ἐκκλησίας σεπτῶ στε-

• ρεώματι, τοὺς Πιστοὺς φωτίζων, καὶ τῆς πλά-
• νης σκεδάζων σκοτόμαιναν.

Τὸ πέλαγος τῶν βασάνων δηλήθετε Μάρτυ-
• ρες, ἀκυμάντως, καὶ τῆς ἄνω γαλήνης
• ἐτύχετε, τῶν Πιστῶν λιμένες, γεγονότες καὶ
• πρέσβεις θερμότατοι.

Αινέσωμεν, σὺν Ἀνέκτῳ Κοδράτον τὸν ἐν-
• δοξον, καὶ σὺν Παύλῳ, Κυπριανὸν Διο-
• νυσίον Κρήσκεντα, τῆς Χριστοῦ ἀμπέλου, τὰ
• καλὰ καὶ κατόκαρπα κλήματα.

Θεοτοκίον.

Οὐράκωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμω-
• με, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐ-
• τὴν ἐθεούρησας· διὰ τοῦτο πάντες, ἀσιγήτοις
• φωναῖς σε δοξάζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ Ι. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
• Μάρτυρος Κοδράτου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν
• σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου, Διονυσίου, Κυ-
• πριανοῦ, καὶ Κρήσκεντος.

Στίχοι.

• Τῶν δυσσεβῶν τὴν πίστιν ὕβρεσι πλύνας,
• Τμηθεὶς Κοδράτε, σὼν ἀφ' αἱμάτων πλύνη.

• Γνωστοῖς Ἄνεκτον σὺν δυσὶ κτείνει ξίφος,
• Οἷς οὐκ ἀνεκτὸν μὴ θανεῖν Θεοῦ χάριν.

• Ὅρῳν καταθνήσκοντα Κρήσκεντα ξίφει,
• Σπευδει σὺν αὐτῷ Κυπριανὸς τεθνᾶναι.

• Ἀμφὶ δεκάτῃ Κοδράτον ξίφος ἐγκατέ-
• πεψαγε.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐκ Κορίνθου, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου
• καὶ Οὐαλεριανοῦ, Ἰάσωνος τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονεύον-
• τος. Ὁ δὲ Ἅγιος Κοδράτος, κομιδῆ νήπιος καταλειφθεὶς,
• τῆς μητρὸς αὐτοῦ τελευτήσασσας, παραδόξως ἐτρέφετο, νέ-
• φους ἐπ' αὐτὸν ἐρχομένων, καὶ χορηγούτος τὴν τροφήν. Ἦ-
• δη δὲ καὶ ἐν νεανισκοῖς τελῶν, συνήθεις αὐτῷ οἱ εἰρημέ-
• νοι γηγόνασιν Ἅγιοι, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἐρμώμενος· μεθ'
• ὧν συναλήφθη διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, καὶ τυφθεὶς
• σφοδρῶς, εἶτα σὺν αὐταῖς ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
• μῶν Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.

Εν ταῖς ἡμέραις Ἰουστιανοῦ τοῦ Βασιλέως, γέγονε τις
• γυνὴ ἐν τῷ Βυζαντίῳ, τοῦνομα Ἀναστασία, εὐλαβο-
• μένη τὸν Θεόν, ἐξ εὐγενῶν καὶ πλουσίων γενεῶν. Αὕτη,
• Πατρικία εἶσα τοῦ Βασιλέως πρώτη, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον
• ἐν αὐτῇ ἔχουσα, ἐπορεύετο κατὰ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ. Εἶχε
• δὲ φυσικὴν εὐστάθειαν, καὶ πολλὴν πραότητα, ὡς τε παν-
• τὸς ἐπιτέρεσθαι εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, ἀλλὰ μὴ καὶ αὐ-
• τὸν τὸν βασιλέα. Καὶ ἐπειδὴ αἰεὶ ὁ τῶν ζιζανίων σπο-
• ρεῖς τὸ κῆλόν εἴθε φθονεῖν καὶ διαβάλλειν, καὶ μὴ συγ-

χωρεῖν ἀναπαθεῖσθαι, ἐφθονήθη καὶ αὐτὴ κατὰ τῆς Βασιλείου· καὶ γνοῦσα τὸν φθόνον παρὰ τινος, ἢ ἔντως πεκυκνωμένη κατὰ Θεόν, λέγει πρὸς ἑαυτὴν· Ἀναστασία, εὐκαίρου ὑποβίσεως γενομένης, σώζουσα σῶσον τὴν σεαυτῆς ψυχὴν, καὶ τὴν Βασιλίαν ἀπαλλάξεις τοῦ ἀλόγου φθόνου, καὶ σεαυτῆ προξενήσεις τὴν σὺν ἡμῶν βασιλείαν. Καὶ ὡς ταῦτα πρὸς ἑαυτὴν ἐβουλεύσατο, μισθωσαμένη πλοῖον, καὶ συναΐασα ἐκ τοῦ πλοῦτου αὐτῆς μέρος τι, τὰ λοιπὰ πάντα καταλιπούσα, τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατέλαβε· καὶ κτίσασα ἐν τῷ Πέρπῳ (τόπῳ οὕτω καλουμένῳ) μοναστήριον, ἐξέφαινε θεῖους μίτους, ἐκίσει καθίζομενη, καὶ τῷ Θεῷ ἀρίσται σπουδάζουσα· ἐν ᾧ καὶ μέχρι τῆς σήμερον σῶζεται ἡ ταύτης Μονή, τὸ Πατρικίας ὄνομα περιφέρουσα.

Μετὰ δὲ χρόνον τινα, παρελθούσης τῆς Βασιλείου τὸν τῆ δε βίον, ἀναμνηθεὶς ὁ Βασιλεὺς τῆς Πατρικίας, ἐξίπεμψε πανταχοῦ, μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτάσεως ἀναζητῶν αὐτήν. Τοῦτο κάλιν γνοῦσα ἡ ἀμνάς τοῦ Θεοῦ, νυκτὸς ἔασασα τὸ ἑαυτῆς μοναστήριον, ἀνῆλθεν ἐν τῇ σκῆτῃ πρὸς τὸν Ἀββᾶν Δανιὴλ· καὶ προσαναθεῖσα τῷ μακαριωτάτῳ Γέροντι τὰ κατ' αὐτήν, ἐίδυσε αὐτὴν ἀνδρῶν στολὴν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, Ἀναστάσιον εὐνοῦχον· καὶ εἰσαγαγὼν αὐτήν ἐν σπηλαίῳ, μήκοθεν ἐντὶ τῆς λαύρας αὐτοῦ, καθεῖρεν αὐτήν, δόξας αὐτῇ καὶ κανόνα, καὶ προσέταξε μηδέποτε ἐξέρχασθαι τοῦ κελίου, μήτι τινα ἔρχασθαι πρὸς αὐτήν τὸ παράπαν· τυπώσας ἵνα τῶν Ἀδελφῶν αὐτῆ κομίζωι ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος κεράρτιον ὕδατος, καὶ τιθῆναι ἔξω τοῦ σπηλαίου, καὶ λαμβάνειν εὐχὴν καὶ ὑπαναχωρεῖν.

Ἐκίσει οὖν ἡ ἀδαμάντινος αὐτῆ καὶ ἀνδρεία ψυχῆ, ἀπρόιτος ἐκτελείσασα χρόνους ὀκτώ πρὸς τοῖς εἰκοσιν, ἐφύλαττε τὸν κανόνα τοῦ Γέροντος ἀπαράτρεπτον. Ποῖος οὖν νοῦς, ἢ γλῶσσα, τῶν εἰκοσιοκτῶ χρόνων τὰς κατὰ Θεὸν ἀρετὰς αὐτῆς ἐνοήσει, ἢ διηγήσασθαι, ἢ γραφῇ παραδοῦναι δυνήσεται, ἃς αὐτῆ μόνῃ καθ' ἑαυτὴν τῷ Θεῷ καθεῖκαστην προσῆγε; τὸ δάκρυον, τοὺς στεναγμούς, τοὺς ὀδυρμούς, τὴν ἀγρυπνίαν, τὴν εὐχὴν, τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν στάσιν, τὴν γουγκλισίαν, τὴν νηστιάν; πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὰς τῶν δαιμόνων συμπλοκάς καὶ ὑπαναστάσεις, τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονὰς, καὶ πονηρὰς ἐνθυμήσεις καὶ τὰ τούτων ἀντίρροπα; Τὸ δὲ εἶναι αὐτὴν παντάπασι ἀπρόιτον, πάσας τὰς ἡμέρας τῶν τοσοῦτων ἐνιαυτῶν, γυναῖκα Συγκλητικὴν, καὶ εἰς τὰ Βασιλεία αἰεὶ ἐκ συνηθείας μετὰ πλήθους ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἀναστρεφομένην, ἐκπλήττει πάντα νοῦν καὶ διάνοιαν. Ἐν τούτοις πᾶσι καλῶς ἀγωνισαμένη, γέγονε σκεῦος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Προγνοῦσα δὲ τὴν ἑαυτῆς πρὸς Κύριον μετᾴησιν, ἐγραψεν ἑστρακὸν πρὸς τὸν Γέροντα, λέγουσα· Πάτερ τίμιε, λάβε μετὰ σοῦ ἐν σπουδῇ τὸν τὸ ὕδωρ κομίζοντά μοι μαθητὴν, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐργαλεῖα πρὸς ταφήν, καὶ ἔλθῃ ἵνα κηδεύσῃ; Ἀναστάσιον τὸν εὐνοῦχον. Ταῦτα ὡς ἐγραψεν, ἐναπίθετο ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου. Ὁ δὲ Γέρον, διὰ νυκτερινῆς ὄπτασιος μνηθεὶς ταῦτα, φησὶ πρὸς τὸν μαθητὴν· Σπῦσον, ἀδελφε, πρὸς τὸ σπηλαίον, ἐν ᾧ ἐστὶν ὁ ἀδελφός, Ἀναστάσιος ὁ εὐνοῦχος, καὶ προσχῶν ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου, εὐρήσεις ἑστρακὸν γεγραμμένον· τοῦτο λαβὼν, σπουδῇ πολλῇ ὑπόστρεψον πρὸς ἡμᾶς. Τοῦτο δὲ ἀπελθόντος, καὶ ἀνευγκόντος αὐτό, ἀναγνοὺς ὁ Γέρον ἐδάκρυσε· καὶ λαβὼν ἐν σπουδῇ τὸν ἀδελφόν, καὶ τὰ πρὸς ταφήν ἐπιτήδεια, ἐπορεύθη· καὶ ἀνοίξαντες τὸ σπηλαίον, εὗρον τὸν εὐνοῦχον πυρετῶ συνεχόμενον· καὶ προσπισῶν ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ ὁ Γέρον ἐκλαυσε λέγων· Μακάριος εἶ, ἀδελφε Ἀναστάσιε· ὅτι τῆς ὥρας ταύτης αἰεὶ φροντίζων, κατεφρόνησας Βασιλείας ἐπιγίγῃ.

Ἡὲτα· οὖν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον. Ἡ δὲ· Ἐγὼ μᾶλλον, Πάτερ, φησὶ χρεῖαν ἔχω πολλῶν εὐχῶν ἐν τῇ

ὥρα ταύτῃ. Καὶ ἔπειτα ὁ Γέρον· Ἐὶ προέβλεπεν ἡμεῖς, εἶχον ἂν παρακαλῆσαι τὸν Θεόν. Καὶ ἀνακαθίσασα ἐπὶ τοῦ ψιαθίου, τὴν κεφαλὴν τοῦ Γέροντος κατεπίλησε προσευξαμένη. Καὶ λαβὼν ὁ γέρον τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, ἔβριψε παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, λέγων· Εὐλόγησον τὸν μαθητὴν μου, τὸ τίκνον σου. Ἡ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, ὁ παριστηκῶς μοι ἐν τῇ ὥρα ταύτῃ τοῦ χωρεῖσαι με ἐκ τοῦ σώματος τούτου, ὁ εἰδὼς τὰ ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ διαθήματά μου, διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν καὶ ταλιπυρίαν, ἀνάπαυσον τὸ πνεῦμα τῶν πατέρων ἐπ' αὐτοῦ, ὡς ἀνεπαύσατο τὸ πνεῦμα Ἡλιοῦ ἐπὶ τὸν Ἐλισσαιί. Καὶ ἐπιστραφείς ὁ εὐνοῦχος πρὸς τὸν Γέροντα λέγει· Διὰ τὸν Κύριον, Πάτερ, μὴ ἀποδύσῃτε ἂ περιβίβληται, καὶ μηδεὶς γινῶ τὰ περὶ ἐμοῦ· καὶ μεταλαβούσα τῶν Θεῶν Μυστηρίων, λέγει· Δότε μοι τὴν ἐν Χριστῷ σφραγίδα, καὶ εὐξασθε ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ ἀναβλέψασα κατὰ Ἀνατολὰς, ἔλαμψε, ὡσπερ πυρσὸν δεξαμένη ἐν τῷ σπηλαίῳ πρὸ προσώπου αὐτῆς· καὶ ποιήσασα τὸ σμῆρτον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, εἶπε· Κύριε, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ τοῦτο εἰπύσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ὁρῦματος δὲ γενομένου ἐμπροσθεν τοῦ σπηλαίου, ἀπεδυσάμενος ὁ Γέρον ὁ ἐφέρει ἱμάτιον, λέγει τῷ μαθητῇ· Ἐνδύσον τὸν ἀδελφόν, τίκνον, ἄνωθεν ὡς περιβίβληται· ἐνδύοντος δὲ τοῦ Ἀδελφοῦ τὴν μακαρίαν, ἐφάνησαν μὲν τούτῳ οἱ ταύτης μασθοί, ὡς φύλλα κατεξηραμένα, οὐδὲν δὲ περὶ τούτου τῷ Γέροντι ἐσαφῆσε. Μετὰ δὲ τὸ ἀπαρτιοθῆναι τῶν κηδεῖαν, κατερχαμένων αὐτῶν, λέγει ὁ μαθητῆς· Ἐγὼ, Πάτερ, ὅτι ὁ εὐνοῦχος γυνὴ ἦν; Ὁ δὲ Γέρον ἀπεκρίνατο· Οἶδα καὶ γὰρ, τίκνον, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐξηγηθῆναι πανταχοῦ, τούτου χάριν ἀνδρῶν στολὴν ἐνεδυσάμεν αὐτήν, καὶ Ἀναστάσιον εὐνοῦχον ὠνόματα αὐτήν, διὰ τὸ ἀνύποπτον· πολλὴ γὰρ ζήτησις ἐγένετο παρὰ τοῦ Βασιλέως περὶ ταύτης κατὰ πᾶσαν χώραν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς μέρει τούτοις· ἀλλ' ἰδοὺ χάριτι Θεοῦ ἐφυλάχθη παρ' ἡμῶν· καὶ τότε διηγήσατο ὁ Γέρον τῷ Μαθητῇ λεπτομερῶς τὸν βίον αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαρκιανός, ξύλοις θλασθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐθαύμασαν βροτοὶ σε θλασθέντα ξύλοις, Ἀμὴν λέγω σοι, Μαρκιανέ, καὶ νόες.

Ταῖς τῶν ἀγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμὴν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους
» σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους, ἀνε-
» λῶν, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερ-
» ὕμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
» γητὸς εἶ.

Εν τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, ἄνωθεν δεχόμε-
νοι δρόσον, ὑπομονῆς σὺν τοῖς Παισίν, οἱ
γενναῖοι ἐκράυγαζον Μάρτυρες· Ὑπερῦμνητε
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ σεπτοῦ, αἵματος ὑμῶν Ἀ-
θλοφόροι, πέτρα ἢ ἀνικμος τὸ πρὶν, ἀνε-
στόμωται ῥεῖθρα προχέουσα, ἰαμάτων τοῖς
μέλπωμασιν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογη-
τὸς εἶ.

Ως μυροθήκη νοστή, μύρα ἰαμάτων Κοδρά-
τε, ἢ τῶν λειψάνων σου σορός, ἀναβλύζει
παθῶν ἀπελαύνουσα, τὸ δυσῶδες καὶ φλέγου-
σα, τῶν δαιμόνων παρατάξεις θεία προνοία.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γα-
στρός σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ Δυ-
νάμεις, βροτῶν τε συστήματα, ὃ ἡμᾶς λυτρώσα-
μενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλογημένη.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
• ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
• ταθὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάν-
• τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λαμπρυνθεὶς ταῖς τῶν ἀθλῶν λαμπρότησι,
στεφηνφόρος Κυρίῳ παρίστασαι, σὺν τοῖς
συναθλοῖς ἔνδοξε, ἀναμέλπων Κοδράτε Πάντα
τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αρετῶν τῷ φωτὶ καλλυνόμενος, ἐπὶ τέλει
Μαρτύρων λαμπρότητα, κατεκληρώσω
πάνσοφε, ἀναμέλπων Κοδράτε Πάντα τὰ ἔρ-
γα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Προτειχίσματα Κόρινθος κέκτηται, τῶν Ἀ-
γίων τὰ τίμια λείψανα, καὶ ἰατρεῖον ἄ-
μισθον, τὸν ναόν· ἔνθα πίστει, πᾶς ὁ προστρέ-
χων, ἀλγεινῶν καὶ παθῶν ἀπαλλάττεται.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες ἀράς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ
τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέ-
σποινα, εὐλογεῖμέν σε πίστει, καὶ μελωδοῦμεν·
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὗα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
• κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
• Θεοτόκε τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήγησας· ὅθεν σε πάν-
• τες μεγαλύνομεν.

Γχωρὲς ἡμῖν μαρτυρικοὶ ἐκπέμπουσιν, εὐώ-
διαν πλήρη χάριτος· αἵματα τούτων ἰαμά-
των, προχέουσι κρουνοὺς θείῳ Πνεύματι, καὶ
πάθη τῶν ψυχῶν θεραπεύουσιν· οὓς ἐπαξίως
μακαρίζωμεν.

Ωραῖος σιγμάτων καλλοναῖς γενόμενος, τοῖς
Ἀγγέλοις ἐξωμοίωσαι· αἵματι δὲ τῷ ἐκ-
χυθέντι, Κοδράτε ἐπιθάς ὡς ἐν ἄρματι, ἀνέ-
πτῃς πρὸς τὰ ἄνω βασιλεια, γέρα τῶν πόνων
κρμισόμενος.

Σταλάζων τὸν θείον γλυκασμὸν ἐκ στόμα-
τος, Ἀθλοφόρων δῆμον ἔπεισας, Μάρτυς
Κοδράτε συναθλεῖν σοι, τὸν Ἄνεκτον καὶ Παῦ-

λον καὶ Κρήσκεντα, Κυπριανόν τε καὶ σοφὸν
Διονύσιον, οἷς συγχορεύεις ἀξιάγαστε.

Ημέραν ἑόρτιον ὑμῶν τὴν ἀθλησιν, Ἀθλο-
φόροι πάντες ἄγομεν· ταύτη γὰρ στέφος
ἀφθαρσίας, ἀράμενοι υἱοὶ χρηματίζετε, φωτός
τε καὶ ἡμέρας χορεύοντες, περὶ τὸν θρόνον τοῦ
Παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσκα τοῦ πάντων Ποιητῆ λοχεύτρια, ὑ-
πὲρ πάντα νοῦν πανάμωμε, τῶν οὐρανῶν
ὑψηλότερα, ἐδείχθης καὶ τῶν ὅλων δεσπόζουσα,
Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε· ὅθεν σε πάντες
μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας σὺν
τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεο-
τοκίον. Αἱ μετάνοιαι, ἢ α. Ὡρα, ὡς σύννηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου,
Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Σωφροσύνης ἐπώνυμος, ἐξ ἐνθέου προγνώ-
σεως, προκληθεὶς Σωφρόνιος, σώφρων γέ-
γονας, ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ δίκαιος, ἀνδρεῖος
καὶ φρόνιμος, ἀρεταῖς ταῖς γενικαῖς, γενικῶς
στεφανούμενος, καὶ διένειμας, προσφυῶς ἐκα-
τέρῳ τῇ ψυχῇ τε, καὶ τῷ σώματι καθάπερ,
δαιτητῆς ἀκριβέστατος.

Θεολόγου ἐκ στόματος, Θεολόγους ἐβρόντη-
σας, διδαχὰς Σωφρόνιε, παμμακάριστε,
θεολογήσας τρανότατα, Πατέρα τὸν ἀναρχον,
καὶ συνἀναρχον Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄ-
γιον, συναἰδιον, ἐν Μονάδι Τριάδα καὶ Μονά-
δα, ἐν Τριάδι Θεὸν ἓνα, τῇ οὐσιώδει ταυτότητι.

Τῆ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄ-
σαρκον, καὶ Πατρὶ συνἀναρχον Λόγον
πάνσοφε, δίχρα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς
ἐδογματίσας, ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς καταλλή-
λως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς
θεωρεῖται εἰς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι,
τοῦτο κἀκεῖνο νοούμενος,

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμ-
φε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν

μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου, καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, μετανοία καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρῶν ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς κατεῖδέ σε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήτετο, καὶ τί τὸ ὄραμα, ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότητε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, παράνομος, ὁ πολλῶν σου θουμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Τὸ Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σωφροσύνης μελπωτὸν ἐπώνυμον, αἴσιμα ρείζων.
Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
• Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
• Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
• νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
• θαύματα.

Σωφρόνως διέπλευσας, τῆς σωφροσύνης τὸ
πέλαγος, ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος, οἰα-
κιζόμενος, καὶ συνήθροισας, πολλὴν περιβίαν
σοφίας χάρισματι, Πάτερ Σωφρόνιε.

Ὡς Ἄγγελος γέγονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀ-
ναστάσεως, καὶ πρόεδρος ἐνθεός, τῷ θείῳ
Μνήματι, τοῦ πλουτήσαντος, πηγὴν ἀθανασίας,
Χριστὸν τὸν ἐγείραντα, πτώσιν τοῦ γέ-
νους ἡμῶν.

Φαιδρότητι λόγων σου, καὶ διανοίας ὀξύτητι,
τὸν κόσμον ἐφαιδρυνας, θεολογήσας τρα-
νῶς, τρισυπόστατον, Θεότητος οὐσίαν, μονάδα
τρισάριθμον, Πάτερ Σωφρόνιε.

Ρημάτων ὁ φθόγγος σου, καὶ τῶν δογμάτων
ἡ εὐσημος, κιθάρα διέδραμε, τῆς γῆς τὰ
πέρατα, τὸ μυστήριον, τὸ τῆς οἰκονομίας, τοῦ
Λόγου διδάσκουσα, Πάτερ θεοληπτε.

Θεοτοκίον.

Ὡν φύσει ἀκτιστός, καὶ τῷ Πατρὶ συναϊ-
διος, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώ-

νιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα, κτιστός καὶ ὑπὸ χρόνον,
ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σώζων τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφία, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
• τρός, ἐνυποστάτῳ Σοφία Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔ-
• στιν Ἅγιος, πλήν σου φιλόανθρωπε.

Στηριζομένη, βακτηρία τῶν λόγων σου Ὅσιε,
τὰς ὁρμαῖς τῶν δυσσεβῶν, καὶ θεομάχων
αἱρέσεων, ἐλαύνει διώκῃσα, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ.

Υπερμαχήσας τοῦ σепτου θεοφόρε κηρύγ-
ματος, ἀνεδείχθης νικητῆς, τῇ συμμαχίᾳ
τοῦ Πνεύματος, σοφῶς δυναμούμενος, Πάτερ
Σωφρόνιε.

Νεκρώσας πᾶσαν, φθειρομένης σαρκὸς ἠδὲ υπά-
δειαν, τὴν ἀκήρατον ψυχὴν, δι' εὐσεβείας
ἐζώωσας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐνθεον ὄργανον.

Ἡ γλωσσά σου, τοὺς τοῦ λόγου ποταμοὺς
ἀναπηγάζει θεοληπτε, τὰ θεῖα διδάγματα,
πᾶσι προχέουσα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τεκοῦσα, τὸν Θεόν, Θεοτόκον δοξά-
ζομεν, τῷ Γεννήματι τῷ σωῖ, προσηγορίαν
ἀρμόζοντες, καὶ κλησὶν καταλλήλον, πάναγνε
Δέσποτα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χρι-
στῷ, τοῖς ἔργοις ἐτήρησας, τὸ κατ' εἰκόνα,
Θεοῦ, Σωφρόνιε, Ὅσιε· ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ,
ἡ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτος διδαγμάτων, ἀ-
παστράπτουσα πᾶσι, τοῖς πίστει ἐορτάζουσι,
Πάτερ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου,
ἐφθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν
θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεiras, πάντας ἐκ τοῦ
θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ
χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξα-
σμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψέμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραν-
τος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρη-
νουῖσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦ-
το θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμι-
λεῖς τῷ θανάτῳ, ζῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέ-
λων ὡς εὐσπλαγγῆς.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὁ** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
• τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ

» ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε,
» τοὺς κραγαζόντας· Δόξα Χριστῆ τῇ δυνά-
» μει σου.

Μίαν ἀναρχον οὐσίαν, ἐν τρισὶν ὑποστάσε-
σιν, ἀδικαῖς τελείαις, Πάτερ σὺ σοφῶς
ἔδογματίσας, διαιρουμένην ἀτμήτως ἐνουμένην
τε, ἀσυγχύτως, βουλήσει μιᾶ καὶ θεότητι.

Εἴχων σῶφρονας τὰς φρένας, καὶ τὸν νοῦν
σωφρονέστερον, οὐ φυρμὸν ἐφρόνεις, Πά-
τερ, οὐ τροπὴν οὐδὲ σύγχυσιν, τῶν ἠνωμένων
ἀτρέπτως δύο φύσεων, ἐν ἐνὶ Χριστῶ, μονογε-
νεῖ παμμακάριστε.

Λαμπρυνόμενος ἐνθέως, φωτισμῶ τῶ τοῦ
Πνεύματος, τὴν δεινὴν μαρίαν τὴν τοῦ
Ἰστορίου διέλυσας, ταυτοβουλία καὶ γνώμη
τοῦ τὴν ἔνωσιν δογματίσαντος, ἐπὶ Χριστοῦ
δύο φύσεων.

Πύρρον ἐφλεξας θεόφρον, τῶ πυρὶ τῶν δογ-
μάτων σου, ἀθετοῦντα δύο, εἶναι τοῦ Χρι-
στοῦ τὰ θελήματα, ταῖς διαφόροις οὐσίαις τὰ
κατάλληλα, ἐνεργείας τε, ἅμα διπλᾶς Πάτερ
Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ωραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν, τῶν Ἀγγέλων εὐπρέ-
πειαν, ὡς τεκοῦσα τούτων, Κόρη Ποιητὴν
τε καὶ Κύριον, ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων, σω-
ματούμενον, τὸν ρύομενον, πάντας αὐτὸν τοὺς
δοξαζόντας.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται τὴν δόξαν σου Χρι-
» στέ· ἀλλ' ἡμεῖς σέ μονογενές, πατρικῆς
» ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὄρ-
» θρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σέ Φιλάνθρωπε.

Τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τάφον τῆς Ζωῆς
ἀκλινεῖ πόθῳ θεωρῶν, θεωρίας ἠντλησας
κρυφιομύστους, καὶ Πιστοῖς μετέδωκας, Ἱεράρ-
χα τῆς ἐλλάμψεως.

Ολικῶς ἐπόθησας, τὸν μόνον Ἀγαθόν, πυρ-
σωθείς φέγγει νοητῶ, καὶ πηγὴν ἠγάπη-
σας τῆς ἀφθαρσίας, θεωρίαις Πάνσοφε, πρὸς
αὐτὴν ἀνατεινόμενος.

Ναὸς ζῶν καὶ ἔμφυχος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ,
νεκρωθεὶς πᾶσι τοῖς ἐν γῆ, τὴν τοῦ λόγου
τράπεζαν εὐθηνουμένην, κεκτημένος Ὅσιε, καὶ
λυχνίαν τὴν τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Εἴν δυσι νοούμενον, ἐσίαις τὸν Χριστὸν, τὸν
Υἱὸν τὸν μονογενῆ, τῆ Θεοῦ τὸν ἀναρχον,
σάρκα γενόμενον, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, Θεομη-
τορ ἀπειρόγαμε.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἔνσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῶ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Πλουσίως, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος,
τοῦ παναγίου Θεοφρον, ἐν τοῖς χεῖλεσί
σου· ὅθεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν λόγων, τοῦ πο-
ταμοῦ μιμεῖται τὰ ρεύματα.

Ως φοινίξ, ἐν τῶ οἴκῳ Κυρίου ἐξήνθησας, τῇ
εὐκαρπία τοῦ λόγου, καθαρῶ τε βίῳ κα-
ταγλυκαίνων, τὰς καρδίας, Ἱεράρχα τῶν πί-
στει τιμώντων σε.

Νεκροῦται, τῇ ζωτικῇ ρομφαίᾳ τῆς γλώτ-
της σου, τὸ τῶν αἰρέσεων στίφος, καὶ
Ἰρασεῖα φαλαγξ τῶν θεωμάτων, σφαττομένη,
θανατοῦται δογμάτων σου ξίφεσιν.

Θεοτοκίον.

Υμνήμεν, Θεοτόκε τὸν ἀχραντον τόκον σου,
δι' οὗ σωζόμεθα πάντες, καὶ θανάτῳ βρό-
χων καὶ δεινοτάτης, ἀμαρτίας, καὶ τῶν μυχῶν
τοῦ Ἄδου λυτρούμεθα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱερο-
σολύμων.

Στίχοι.

Ἔσπευδε τηρεῖν καὶ κεραίαν τοῦ νόμου,
Ὁ Σωφρόνιος, οὗ παρ' οὐρανοῖς κέρας.

Ἐνδεκάτη σαόφρων ἔδου Σωφρόνιος παρὰ
τύμβον.

Ούτος ὁ μέγιστος τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ χώρας μὲν
Ἰερὺ Φοινίκης Λιβανοστεφάνου, πόλειος δὲ Δαμασκοῦ,
εὐσεβῶν καὶ σωφρόνων γονέων τέκνον, πατὴρ μὲν καλου-
μένου Πλινθᾶ, μητὴρ δὲ Μυροῦς· ἐντεῦθεν εὐφυτὰ φύ-
σεως τὴν ἐπιμίλειαν κερατάμενος, ὑπερφυῶς ἐπιστημῶν
ἀπασῶν τὸ κράτος ἀνεδήσατο. Ἐτι δὲ τὴν Δαμασκὸν
οἰκῶν, πᾶσαν ἀρετὴν, τὴν ἐν ταῖς ἐρήμοις πραττομένην,
μετήρχειτο. Ἐπειτα τὴν μάνδραν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου
καταλαμβάνει· ἐν ἣ σχολάζων, καὶ τῶ Θεῷ ἐν ἡσυχίᾳ
συγγινόμενος, τῇ τῶν θείων Γραφῶν μελέτῃ τὴν καρδίαν
καὶ τὸν νοῦν κατωχύρωσε, πᾶν νόημα αἰχμαλωτίσας εἰς
τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ. Ἐπειτα περισσοτέρως γλιχό-
μενος παιδείας καὶ φιλοσοφίας, ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου με-
γαλόκληρον ἀποπλεῖ· καὶ Ἰωάννη, ἀξιολόγῳ τινὶ περιτυ-
χῶν ἀνδρὶ, κάσσης σοφίας καὶ συνέσεως πεπληρωμένῳ,
τούτῳ γίνεται σύσκηνος καὶ ὁμορόφιός, ὁμοδαίετος καὶ
ὁμογνώμων, τὰ παρ' ἐκείνου λαμβάνων, καὶ μεταδίδους
τὰ σφέτερα. Ἐνθα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκίχυσιν παθῶν, ὑπὸ
τῶν Ἁγίων Κύρου καὶ Ἰωάννου θεραπεύεται, καὶ τῆς
ιατρίας ἐπαιτυῖται μισθόν, τὰ καθ' ἑκάστην παρ' αὐτῶν

τελούμενα θαύματα γραφή παραδούναι. Καὶ μὲν τοὶ καὶ παρέδωκεν.

Ἐπειτα Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, διὰ τὸ ὑπερανιστηκὸς τοῦ βίου καθίσταται· καὶ τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱεροσαλήμ ὑπὸ τῶν ἀλιτηρίων Περσῶν αἰούσης, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα παραγίνεται, τῆνικαὺτα τὸν Ἀποστολικὸν ἐκείνου θρόνον ἰθύοντα· οὐ πρὸς τὴν μακαρίαν λῆξιν ἀπάραντος, τὸν ἄπειρον αὐτοῦ τῆς Ἐλεημοσύνης θησαυρὸν καὶ τοῦ βίου τὸ ὑψηλόν, διὰ τοῦ ἰγκωμιαστικοῦ λόγου ἀνεδίδαξε, πολλὰ καὶ αὐτὸς τὸν μακάριον ἐκείνον θρηνησας.

Ἐπεὶ δὲ αὐθις πρὸς τὴν Ἁγίαν Πόλιν ὑπέστρεψεν, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν μεθ' ὄσης φροντίδος καὶ πόνου τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἐποίμανεν· οὐδαμῶς γὰρ δίδωκεν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις νυσταγμέν· οὐδὲ γὰρ κατὰ δαιμόνων ἦν αὐτοῦ ἢ πάλῃ μένειν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν αἰρετιζόντων, οὓς Γραφικαῖς ἀποδείξεις, καὶ Πατρικαῖς παραδόσεις ἀνατρέπων, καὶ μύθοι καὶ οἰκίαις διδασκαλίαις, φρούδους ἀπετίλει. Καὶ ἄλλα δὲ πλείστα, λόγου καὶ μνήμης ἀξία συγγράμματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλείπει, βιοῦν ὀρθῶς ἐκδιδάσκοντα, καὶ κατὰ τὸ Θεῷ δοκοῦν πολιτεύεσθαι· ὧν ἔστι τὸ ὑπερθαύμαστον διήγημα τῆς ἐν γυναιξὶν ἰσαγγέλου Μαρίας τῆς Αἴγυπτίας, τῆς ὑπὲρ ἀνθρωπίνην φύσιν ἐρημικούς ἀγωνισαμένης ἀγῶνας. Οὕτως καλῶς καὶ θεοφιλῶς αὐτὸς βιώσας, καὶ ἄλλους ἐκδιδάξας, καὶ στόμα Χριστοῦ χρηματίσας, καὶ ὁσίως τὸ δοθὲν αὐτῷ ποίμνιον ἰθύνας ἐν χρόνοις τρισίν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μεθίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πιονίου, Πρεσβυτέρου τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἁγίας Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ὡς ἐγκρυφίας ἄρτος ἐξωπτημένος,

Καυθεῖς προσήχθη Πιόνιος Κυρίῳ.

Οὗτος ἦν τῆς ἐν τῇ Σμύρνῃ Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου τοῦ Βασιλέως· συνελήφθη δὲ μετὰ καὶ ἑτέρων. Καὶ πρῶτον μὲν ἄγεται παρὰ Πολέμονα τὸν Νεωκόρου, πρὸς ὃν διηνήχθη περὶ τῆς θρησκείας, Γραφικαῖς ἀποδείξεις καὶ ἱστορικαῖς, ὅτι πιστοῦται παρὰ τῶν ἡδὴ γεγνότων τὰ ἰσόμμενα, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς διὰ πυρὸς δοκιμάζειν μέλλει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα· καὶ παρατίθῃσιν εἰς πίστιν τὰς πυρίνους σταγόνας, αἷς τὴν Σοδόμων γῆν ἀπετέφρωσε, καὶ τὰς πολλαχοῦ τοῦ πυρὸς ἀναβλύσεις. Εἶτα παρ' Ἐλπίδιον τὸν Ἀρχοντα, συνεδρεύσαντα τῷ Νεωκόρῳ, ὁ Ἅγιος ἄγεται· ὕστερον δὲ παρὰ Κυντιλιανῷ, τῷ Ἀνθυπάτῳ γενόμενος, τὴν διὰ πυρὸς λαμβάνει τελείωσιν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ Λιβοστρώτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, τῆ Θεοφόρου καὶ Θαυματουργῆ, τοῦ ἐν τῷ Δυῖπείῳ λεγομένῳ, τοῦ Νεοφανοῦς.

Στίχ. Ἐκ γειτόνων εἶ, Γεώργιε, κἀνθάδε,

Κἀκεῖθεν, οἶμαι, Χριστομύστη Παρθένῳ.

Οὗτος, καταλιπὼν γυναῖκα καὶ τέκνα καὶ συγγενεῖς, τὴν στενὴν ἐδὸν εἴλετο· καὶ ὑπελθὼν τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, διήρχετο πόλεις καὶ χώρας, καὶ αὐτὴν τὴν ἐρημον, ἑστερούμενος, θλιβόμενος, κακοχούμενος. Ὄθεν, γνωσθεῖσης αὐτῷ θεῶν τῆς ἀναλύσεως, κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν· καὶ ἐλθὼν ἐν τῷ πανσιπτῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν τῷ Δυῖπείῳ, ἀνεκαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἑπτὰ ἡμέρας διαρκέσας αὐτόθι. Ἐκεῖ δὲ παρῆσαν οἱ ἑταφιάζειν αὐτὸν μέλλοντες, καὶ τὸν

περικείμενον αὐτοῦ τῷ σώματι σίδηρον, πολυτάλαντον ὄντα εἶδον, καὶ ἅπαν τὸ σῶμα προσηλωμένων αὐτῷ, τὸ· Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Διὸ καὶ τῇ ἐκ μαρμάρου κατασκευασθείσῃ θήκῃ τῷ εἰρημένῳ Ναῷ κατατίθεται, πολλῶν θαυμάτων ἰάσεις προχέον τοῖς μετὰ πίστει προσερχομένοις· ὧν ἐνιοὶ τῶν ἀπολειμακῶν τῆς αὐτοῦ ἐπικουρίας, ἔτι καὶ νῦν πᾶσι διαμαρτύρονται τὰς εἰς αὐτοῦ γενομένας θαυματοποιίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ, τῶν ἐν Λαοδικείᾳ μαρτυρησάντων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, ἡγμονεύοντος Ἀσκληπιοῦ ἐν Λαοδικείᾳ, διωγμὸς γέγονε κατὰ τῶν Χριστιανῶν· καὶ κρατηθέντες οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Τρόφιμος καὶ Θαλλὸς διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐλιθοβολήθησαν ἐπὶ ὄρας ἰκανάς· τοῦ δὲ Θεοῦ περιφρουροῦντος αὐτούς, ἔμειναν ἀβλαβεῖς. Τοῦτο θαυμάσιμος ὁ Ἄρχων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, αἰδισθέντες, εἶασαν αὐτοὺς πρὸς μικρὸν διαγῆν ἀτιμωρήτους· καὶ πάλιν διαβληθέντες, παρίστησαν τῷ Κριτηρίῳ· καὶ τὸν Χριστὸν μετὰ παρρησίας Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν ἐνώπιον πάντων ὁμολογήσαντες, τὰ δὲ εἶδωλα κωμωδήσαντες, καὶ τὲς Τυράννους ἐλέξαντες, εἰς ὀργὴν αὐτοὺς ἐκίνησαν. Διὸ καὶ γυμνοὺς ἐπὶ ξύλου κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτῶν εὐτόνως κατέβησαν· οἱ δὲ Ἅγιοι προσευχόμενοι, καὶ τοὺς Ἑλληνας μυκτηρίζοντες, ἐξέμνηναν αὐτὸν τὸν Ἄρχοντα. Διὸ καὶ ψηφισάμενος κατ' αὐτῶν, ἐν σταυρῷ κρεμασθῆναι αὐτούς προσέταξεν.

Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὸν προκείμενον τόπον, πολὺ πλῆθος λαοῦ ἠκολούθησεν αὐτοῖς· καὶ σταυρωθέντες προσηύχοντο, καὶ ὠμίλου τῷ λαῷ τὰ εἰς ψυχὴν συνεκίνουνα. Οἱ δὲ λαοὶ ἔσπευδον προσφῶσαι τοῖς ἱεροῖς τῶν Ἁγίων σώμασιν, οἱ μὲν σταγόνας αἱμάτων, οἱ δὲ σουδάφρια, ἄλλοι δακτυλίους, καὶ ἕτερα δὴ τινα εἶδη ἐλαμβάνον, εὐλογίας χάριν, καὶ εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τότε οἱ Ἅγιοι, εὐλογήσαντες καὶ προπέμφσαντες πάντας, τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέβητο. Τινὲς δὲ τῶν εὐσιδῶν, τὰ τῶν Ἁγίων λαβόντες λειψάνα, μύροις ἀλείψαντες, καὶ ὀθονίοις εἰλήσαντες, κατέθεντο ἐν τῷ Ναῷ καὶ προσελθοῦσα τοῦ Ἀρχοντος, Ἀσκληπιοῦ ἢ γυνῆ, καὶ μυρίσασα τὴν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων θήκην, ὀθόνην πολλοῦ ἀξίαν ἀνωθεν τῆς θήκης ἐφήπλωσεν· ὕστερον δὲ τις Ζώσιμος, καὶ Ἀρτέμιος, ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ πιστοὶ, τῶν Ἁγίων συμπολίται ὄντες, τὴν τῶν λειψάνων θήκην ἀναλαβόντες, καὶ εἰς τὴν αὐτῶν Πόλιν κομισάμενοι, Στρατονικήν καλουμένην, πρὸ μελίου ἐνὸς ἐν τοῖς Λατομίαις κατέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Στίχ. Κομίζεται σοι ὄλθος, ὄλβια Πόλις,

Ἐπιμάχου τὸ σῶμα τοῦ τρισολβίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους
» **Ο** σὺ Παῖδας, καὶ τοὺς Καλδαίους, ἀνε-
» λῶν, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερ-
» ὕμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
» γητὸς εἶ.

Μετὰ τῆς ἀνωθεν βοῆς, ταῖς αἰρετικαῖς γλωσσαλγίαις, ἀντιταττόμενος Σοφὲ, νικηφόρος γενόμενος ἔφαλλες· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ολος ἀνάθημα Θεῷ, ταῖς τῶν Ἀσκητῶν φειτρυγίας, περιπτάμενος, Σοφὲ, τὸν λειμῶνα τὸν σὸν κατεφύτευσας, ἀρετῶν ἐμμελέτημα, τῷ Θεῷ τῷ ἐν ὑψίστοις καθιερώσας.

Νιόμῳ πειθόμενος Χριστοῦ, τῆς σῆς ἐπισήμης τὸν πλοῦτον, τοῖς δεσμένοις εὐσεβῶς, ἀναμέλπων Θεόφρον μετέδωκας· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Αγασθεῖσα τὴν ψυχὴν, καὶ προκαθαρθεῖσα τὸ σῶμα, τῇ ἐπελεύσει ἐπὶ σέ, τοῦ Ἁγίου Πανάμωμε Πνεύματος, τοῦ Ὑψίστου τὴν δύναμιν, ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα τίκεις ἀσπόρως.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγειρεῖ ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιεραρχικῆς ἱερουργίας, τῷ μύρῳ καθηγιασθῆς τῷ τῆς χάριτος, ἐνθα πεφανέρωται, κόσμου ἡ σωτήριος, Ἱεραρχία πάνσοφε, Πάτερ Σωφρόνιε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφίαν τιμῶν διαφερόντως, στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων ἐστεφάνωσα, δόξαν τὴν ἀμάραντον, πλεῖστον ἀναφαίρετον, τὸ τῆς σοφίας· Ἐνδοξε δῶρον, δεξάμενος, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ιεροπρεπῶς Ἱερομύστα, τὴν θείαν δικαιοσύνην ἐνδυσάμενος, ἴθυνας πανόλβιε, Πάτερ γενναιότατα, τὸ τοῦ Δεσπότης ποιμνιον λόγοις καὶ πράξεσι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεγαλοπρεπῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, ὁ Λόγος ὁ τῷ Πατρὶ Πάτερ συναναρχος, λόγον σοὶ δωδῶρηται, λόγους διατρέχοντα, καὶ γλωσσαλγίας λύοντα τὰς τῶν αἰρέσεων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιοπρεπῆς γὰρ ἐδείχθης, τοῦ Λόγου τοῦ πᾶσαν κτίσιν ἀγιασάντος, ὅρος πῖον ἄγιον, ὅρος ἐμφανέστατον, εὐλογημένη Δέσπονα

μόνη πανῦμνητε· Διό σε Θεομήτορ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σὺ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χριστὸς συναΐψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ρῆσις ἐκ χειλέων σου θείων, προερχομένη Θεορρήμων, τὰς τῶν εὐσεβῶν διανοίας, καταγλυκαίνει διὰ τῆς χάριτος, ὡς περ κηρίον σταζούσα, τῶν νοσημάτων τὴν εὐπρέπειαν.

Ενδον οὐρανίων ἀδύτων, περιπολεύεις Θεηγόρε, περὶ τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, καὶ Βασιλέα, ἐνθα χορεύουσιν, Ἀγγελικαὶ λαμπρότητες, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ στρατεύματα.

Ζωνὴν μετερχόμενος Πάτερ ἐπὶ τῆς γῆς τὴν τῶν Ἀγγέλων, τῆς ἀγγελικῆς ἐν οὐρανοῖς, κατηξιώθης μακαριότητος· ἐνθα Χριστὸν δυσώπησον, σωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ως τῶν ἀρωμάτων φιάλαι, αἱ σιαγόνες σου Θεόφρον· νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, σοφίας γέμον ὡφθην ἀλάβαστρον, Σῶμα Χριστοῦ τὸ τίμιον, ἀρωματίζων τοῖς σοῖς δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην σε κούφην Παρθένε, ὁ Ἡσαίας ἐθεώρει· ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ἐλθὼν, καθείλε πάντα τὰ χειροποίητα, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίγνωσιν, τοῖς σέ ὑμνοῦσιν ἐφανέρωσε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ Θεοφάνους τῆς Σιγγριανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ΄. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες, Θεοφανείας Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπώνυμος, ζωφόροις ἴχνησι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ τερπνά τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοι, κάλλει πανάριστε, καὶ ταῖς θείαις νεύσεσι ταῖς πρὸς αὐτὸν, ἄριστα θεούμενος, καὶ τελειώτατα.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες, ὑπερορίας πικρίας, ἀσθενῶς διακείμενος, καρτερῶς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος, ὑπὲρ σε

πτῶν εἰκόνων πανεύφημε, θυμῷ Λεόντων ἐξοριζόμενος ὧν κατορχούμενος, τὰς βουλαῖς ἐμώρανας, καὶ λογισμῆς, ὄντας ματαιόφρονας, καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Οὐτως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτὴρ, δαψιλῶς σοι δεδώρηται ἀπελαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα, παρεσχηκῶς Τρισμάκαρ τὴν δύναμιν, καὶ ἀξιώσας σε τῆς ἀφράστου χαρᾶς, ἔνθα χορεύουσι, τῶν Ἀγγέλων τὰ γέματα διὰ παντός, πρόσωπον θεώμενον, τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχὴ μου στεναζούσα, καὶ τῶν δακρύων πηγὰς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἄγνη, τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωίζουσα καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μητὴρ σου, Τέκνον, ἐβόα, Τέκνον γλυκύτατον, πηγὰς ἀδίκων πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθένειαν καὶ τῆς φθορᾶς ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγγίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν, τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροσιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοφάνης μέλπει σε τὸν Θεοφάνην.

Ἐδὴ ἀ. Ἡχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χειρὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Θερῦ τοῦ σαρκὶ φανέντος ἔχνεσιν, ἐπηκούθησας, τῇ εὐσεβείᾳ Πάτερ πυρωθεῖς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλησιν πλουτεῖν, τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

Εθέλχθης ποθεινοτάτῳ ἔρωτι, τῷ τοῦ Δεσπότη σου, καταφρονήσας πόθου κοσμικοῦ συγκραθεῖς δὲ τῇ θεῖᾳ στοργῇ, βιωτικὴν τερπνότητα, οὐδὲν ἠγήσω Παμμακάριστε.

Ορμήσας θηριωδῶς ἐδίωξε, Λέων ὁ τύραννος, τοὺς ἐκλεκτοὺς, μὴ φέρων καθορᾶν,

σεβομένους εἰκόνα Χριστοῦ· μεθ' ὧν καὶ σὲ Θεόφανες, ὑπερορία κατεδίκασεν.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, τὸ τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἐδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν
• Ἄγιος, πλήν σου φιλόνηρωπε.

Φωτὸς τῆ θεῖς, πεπλησμένος ὠράθης Θεόφανες, δι' ἀγάπης συγκραθεῖς, τῷ ποθουμένῳ μακάριε· διό σε τὴν ἔνδοξον, μνήμην γεραίρομεν.

Απαγορεύσας, τὰ δυσσεβῆ τῆ Λέοντος δόγματα, τοὺς θεσμοὺς πανευσεβῶς, Ἐκκλησίας ἐκράτυνας· διό σε τοῖς θαύμασι, Χριστὸς ἐδόξασε.

Νενευρωμένη, δι' ἐλπίδος καὶ πίστεως Ὅσιε, σοῦ σαρκὸς τὸ ἀσθενές, ψυχὴ στερόρῳτῃ ῥώννυσι, Θεῷ οἰκειώσασα, σῶμα ὁμόδουλον.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμω, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κηύσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με ζερέωσον· οὐ γὰρ ἔχω Ἀχραντε, πλήν σου βοήθειαν.

Κάθισμα, Ἡχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Ζήλον ἔνθεον προσκεκτημένος, δόγμα ἄθεον ἀπεβδελύξω, καὶ κινδύνοις πολυτρόποις ὠμίλησας, ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος, καὶ εὐσεβῶς παμμακάκαρ τελειούμενος. Πάτερ Θεόφανες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖας φύσεως οὐκ ἐχωρίστη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαψήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱμοὶ τέκνον μὲ! πῶς πάσχεις; θελῶν ῥύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ἐδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,

» ἔσθῃ ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Η οὐράνιος ἠτοίμασται βασιλεία, ὡς Ἀθλη-
τῇ σοι Ἐνδοξε· τῆς γὰρ ἐπιγείου, χαίρων
μετετέθης σκηνῆς, βωῶν τῷ Δεσπότῃ σου· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδείχθης· τὸ γὰρ
σεπτὸν εἰκότισμα, Χριστοῦ Θεοφόρε, μά-
καρ ἐκ ἠρνήσω τιμᾶν· διὸ καὶ ἀνέκραζες· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεθιστάμενος προστάγμασι τοῦ Τυράννου,
τοῦ δυσσεβοῦς ὁ Ὅσιος, σαρκὸς ἀσθε-
νείας, ὅλως οὐκ ἐφρόντισε, κραυγάζων τῷ Κτί-
σαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εμεγαλύνθη τοῖς θαύμασι Θεοφόρε· ὁ γὰρ
Χριστὸς ἠμείψατο σὲ τῆς καρτερίας· ὅθεν
καὶ ἰάματα, πηγάζεις τοῖς χηρῶσι, ὡσπερ
ἐκ πηγῆς ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὡ Παρθένε, καὶ με-
τὰ τόκον ὠφθης παρθενεύουσα πάλιν·
ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα,
πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς, ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Λόγῳ πανευσεβεῖ, ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν, ὁ
Ὅσιος Θεοφάνης, τὸ τῆς πίστεως δόγμα,
τῷ Πνεύματι λαμπόμενος.

Πλοῦτον παντοδαπῆ, θαυρόνως διένειμας,
προστάγματι τοῦ Δεσπότου, τοῖς πενία
συζῶσιν, ἐπόμενος Πανεύφημε.

Εχῶν σου τὴν ψυχὴν, κατ' εἰκόνα τοῦ Κτί-
σαντος, τὴν ἀχραντὸν τῷ Δεσπότῃ, προσ-
εκύεις Εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἀσπαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-
μεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτῆμεθα.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεικαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Ιθυνον, πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου Ὅσιε, τὴν
τῆς ἀσκήσεως τρίβον, ταῖς εὐχαῖς σου Πά-
τερ ἐξομαλίζων· ἦν συντόνως, εὐθυπορεῖν με
μάκαρ ἀξιώσον.

Σωφρόνως, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας Ὅσιε· με-
τὰ φρονήσεως ἔσχες, σὺν ἀνδρείᾳ γὰρ τὴν

δικαιοσύνην, καὶ τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφά-
νης κοσμούμενος.

Εὐκλείας, μαρτυρικῆς ἐπέθης Θεόφανες, τῆς
Θεομήτορος Κόρης, καὶ Μαρτύρων Πάτερ
τῆς χαρακτῆρας, ὡς τιμήσας, καὶ τοῖς διώκταις
ἀντιταξάμενος. Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινό-
τερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ
σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλα-
βοῦσα οὐκ ἔστενοχώρησε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξ-
ἤλθες σπουδῇ ἐκ μέσου τῶν θορύβων,
καὶ μονάσας Ὅσιε, ἐνεργείας θαυμάτων εἴλη-
φας, καὶ προφητείας χάρισμα, συμβίου καὶ
πλούτου στερούμενος. Ὁ Οἶκος.

Επὶ τῆς γῆς μηδὲν προτιμήσας, ἠκολούθησας
χαίρων τῷ καλοῦντί σε Χριστῷ· καὶ τὸν ζυ-
γὸν αὐτῷ ἔλαβες ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν σῶν προθύ-
μως, καὶ ἀνάπαυσιν εὔρες τῇ ψυχῇ σου· ἦν περ
κάμοι τῷ πτωχῷ καὶ ῥαθύμῳ κατάπεμψον τῷ
λέγοντι, καὶ μηδὲν ἐκτελεῖντι, ἀλλ' ἔτι σχολά-
ζοντι, ἐν τοῖς τοῦ βίῃ πράγμασι, καὶ θαυμάζον-
τι, πῶς πάντα ἔφυγες, συμβίου καὶ πλούτου
στερούμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς
Σιγγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.
Στίχοι.

Θεόφανες φάνηθι, πιστοῖς προστάτης,
Τιμῶσι πιστῶς σὸν μετ' εἰρήνης τέλος.

Δωδεκάτη φθινύθοντος ἀπῆρε βίῃ Θεοφάνης.
Οὗτος πατὴρ μὲν ἱεροῦ Ἰσαάκ, μητὴρ δὲ Θεοδότης·
τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διεπο-
μένη τῶν Αἰγαιοπελαγικῶν ἀρχῆ, ἦν παρὰ τῇ μητρὶ ἀ-
ναγόμενος, καὶ τρεφόμενος. Γενόμενος δὲ δωδεκαετής, ἀρ-
μόζεται γυναικί, καὶ αὐτῇ συνδιαγῶν ἦν χρόνους ὀκτώ,
πλοῦτος δὲ ἦν ἀμφοτέροις πολὺς· συμβούλῳ δὲ τινι χρῆ-
σάμενος ἰδίῳ οἰκίῃ, πάθον ἔσχε πολὺν τὸν τῶν Μονα-
στῶν ὑπελθεῖν βίον. Τῆς δὲ μητρός τὸν βίον ἀπολιπού-
σης, καὶ πλοῦτον ἀπειρον αὐτῷ καταλειποῖας, ὁ κηδε-
στῆς αὐτοῦ πληρῶσαι τὰ τῷ γάμῳ νενομισμένα τοῦτον
ἐξεβιάζετο. Καὶ δὴ τῆς κυρίας ἡμέρας καταλαβούσης,
καὶ παστὰς ἐπήγγυτο, καὶ ὑμένα ἦδετο, καὶ τὰ λοι-
πὰ ἐτελεῖτο. Ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτὸν τὸν μακάριον καὶ
τῇ συνεύῳ κατὰ μόνας γενέσθαι ἐκάλει, τὰ τῶν λογι-
σμῶν αὐτοῦ κρύφια ἐφάνερυν τῇ νεανιδί, ἥτις καὶ συγ-
κατέθετο, καὶ εἴτι δ' ἂν καὶ βούληται αὐτὸς πράττειν, καὶ
αὐτῇ τοῦτο μετὰ προθυμίας διεβεβαίουτο ποιεῖν· ὅπερ ἀκού-
σας ἠγαθήσθη τῷ Θεῷ. Ἐκτοτε οὖν ἐποίουν ἀμφοτέρω
τὰς ἡμερινὰς καὶ νυκτερινὰς εὐχάς.

Ταῦτα μαθὼν Λέων ὁ δυσσεβὴς Βασιλεὺς, καὶ ὁ τοῦ-
του κηδεστής, διεκώλουν τοὺς νέους τοῦ σκοποῦ· ἐξαπέ-
στειλε δὲ αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς Κυζικίου Κά-
στρον συγχειρίσαστα· ἦδη γὰρ τότε ἐκτίζετο· καὶ ἀπελ-
θὼν ὁ τίμιος παῖς, ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων τὴν τοῦ κρα-
τοῦντος δουλείαν πεποίηκε. Τῷ δὲ εἰκοστῷ πρώτῳ χρόνῳ
τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ἔ, τε Σηριώνυμος Βασιλεὺς, καὶ πεν-
δερὸς αὐτῆ, καταστρέφουσι τὸν βίον· καὶ λοιπὸν ἐν ἔλευ-
θερίᾳ, οὐ μόνον ὁ νέος, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμένη γίνεται,
Εἰρήνης τὰ σκῆπτρα διαδεξαμένης.

Ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν αὐτῷ πάντα γέγονε, τοῖς ἐνδείσει
καὶ πτωχοῖς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ διεσκόρπισε, καὶ τοὺς οἰ-
κίους ἐλευθερίᾳ τετίμηκε· τῇ δὲ τιμίᾳ αὐτοῦ συζύγῳ
χρήματα πολλὰ παρασχόμενος, ἐν τῇ τοῦ Πρίγγιπρος Μο-
νῆ ἀπέκλειρεν, Εἰρήνην αὐτὴν, ἀντὶ Μεγαλοῦς, ὀνομάσας·
αὐτὸς δὲ τῷ Κυρίῳ ἑαυτὸν προσφέρων, ἱερούργει ἐν τῇ
τῶν Σιγγριανικίων ὄρει κειμένη Μονῇ, Πολυχρονίῳ λεγο-
μένη. Μοναχὸς δὲ γενόμενος, οὐδόλως τὸ ἄρχειν κατεδί-
ξατο, ἀλλ' ἐν τῇ κέλλῃ καθεζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν
τροφὴν ἐπορίζετο, καλλιγραφῶν, ἐξαιτῇ χρόνον διηνουκῶς
ἐν αὐτῇ. Μετὰ ταῦτα ἀνάχωρήσας ἐκεῖθεν, ἀπῆλθεν ἐν
τῇ καλουμένῳ Νήσῳ τῆς Καλωνύμου, ἐν ἣ καὶ Μονὴν
συνεστήσατο, καὶ πάλιν ἔρχεται ἐν τῷ τῆς Σιγγριανῆς ὄ-
ρει. Τῷ δὲ πεντηκοστῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀσθενείᾳ
τινὶ παραδίδοται, ἧτις ἦν λιθίασις κύστεως, καὶ νεφριτι-
κῆς ἀκολουθίας σύμπτωμα. Ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ χα-
λεποῦ νοσήματος ἔμεινε διαπαντός τῆ βίου κληῆρης καὶ
ἀκίνητος.

Μετὰ ταῦτα ἐδέξατο τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας Λέων
ὁ Ἀρμένιος· ἀλλ' οἷα τούτῳ συμβέβηκεν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ.
Τέως δὲ ὁ ἀνόητος καὶ ἀνόσιος πέμπει πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ
ἄνθρωπον· Ἐλθί, λέγων, εὐχαὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ βαρ-
βάρων ἀπέρχομαι. Αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἀκίνητος εἶναι, ἐκ
τῆς ἀμάξης μετετέθη εἰς πλοῖον, καὶ ἦχθη πρὸς τὴν Βα-
σιλεύουσαν· καὶ τῆς μὲν δυσειδοῦς ὄψεως τοῦ τυράννου
οὐκ ἔτυχε, πλὴν μνηύσει ἐχρήσατο πρὸς αὐτόν· Εἰ κατα-
νεύσεις, λέγων, τῇ παρακλήσει μου, καὶ σοὶ καὶ τῇ Μο-
νῆ σου ἀγαθὰ παρέξω· εἰδὶ μήγε, ξύλῳ ἀγγώνης σε πα-
ραδειγματίσω, καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φόβον σε προθήσω. Ὁ
δὲ Ὁμολογητὴς· Τῶν δωριῶν σου, ἔφη, μὴ κενώσης τοὺς
Σησαυρῆς, τὸ δὲ ἀγγώνης ξύλον, ἢ καὶ τὸ πῦρ, εὐτρέπι-
σον σήμερον· τοῦτο γὰρ ἐφίεμαι, διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ
μου ἀγάπην.

Ταῦτα ὁ ἀναιδὴς ἀκούσας, παρέδωκεν αὐτόν τῷ τότε
πατριαρχεῦντι, Ἰωάννῃ τῷ Μάντει, περὶ λόγους αὐχοῦν-
τι, καὶ τοῦ μύσους τῶν εἰκονομάχων ἐμπεπλησμένῳ, στρε-
βλότῃ ἀντεπεκκλίνας αὐτόν ἡγούμενος· ὃς παραληφθεὶς
ἐν τῇ Ὁρμισδι Μονῇ Σεργίου καὶ Βάκχου, τῇ παρακει-
μένη τῷ Παλατίῳ, καὶ πρὸς λόγων ἀμίλλαν τῷ Μάντει
συνελθὼν, καὶ τοῦτο ἠπτήσας, καὶ τῷ περιόντι τῆς σοφίας
καταβροντήσας, καὶ τὸ ἀμετάθετον ἐνδειξάμενος, τοῦτο
ἤσχυμένον εἰς τὸν μανιώδη τυράννον ἀπέπεμψεν, ἀγροί-
κου μᾶλλον, ἢ ῥήτερος δόξαν τὸν δαίλαιον ἀπενεγκάμενον·
ὃς ἀνελθὼν πρὸς αὐτόν, Κρεῖσσον, ἔφη, Βασιλεῦ, κηρῷ
μαλάξαι σίδηρον, ἢ πῆσαι τὸν ἄνδρα, μεταθεῖναι πρὸς
τὸ σοὶ ἰφετόν.

Τούτων ἐπακούσας ὁ τυράννος, μετάγει τσοῦτον εἰς τὰ
Ἐλευθερίου ἀνάκτορα, καὶ κατακλείει αὐτόν ἐν τινὶ οἰκῆ-
ματι σκοτεινοτάτῳ, καταστήσας καὶ φρουροῦς, ὡς μηδὲ
διακονεῖσθαι αὐτόν παράτινος. Οὕτω διετῆ χρόνον τελεί-
σας, θλίψεις καὶ στενοχωρίας, πιεζόμενος, κατήσχυε καὶ
τούτῳ τὸν τυράννον. Ἐπεὶ δὲ καθ' ἐκάστην ὑποκύψαι τῇ
αὐτοῦ βουλῇ ἠναγκάζετο, μὴ εἶξας, ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς
Σαμοθράκης Νήσῳ· ἢ δὲ πρὸς τὴν ὑπερορίαν ἀπαγωγῆ
ταχείαν ἔσχε τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐξαγωγὴν· ἡμέραις

γὰρ τρισὶ πρὸς ταῖς εἰκοσι τὴν ἐν τῇ Νήσῳ ζῶν δια-
νύσας, ἐκεῖ κατεπαύσατο, ἀπελθὼν ἐν Κυρίῳ ὁσίως καὶ
εἰρηνικῶς. Τί δὲ χρὴ λέγειν ὁπόσους μὲν εὐλογίας τὸν τό-
πον ἐνέπλησε, καὶ ὁπόσων δὲ ἰατρῶν ὁ χώρος ἐκείνος
εὐπύρρσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Γρηγορίου Πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου.

Στίχ. Ὁ Γρηγόριος ἐκ μέσου μὲν τοῦ βίου,

Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆ χορῆ τῶν Ἀγγέλων.

Ὁ ὧτος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτον μὲν
Μοναχὸς, καὶ Ἠγούμενον γεγονώς τῆς Μονῆς, τῆς
οὕτω καλουμένης Κλεισοκάβρης· ἔπειτα δὲ τὸν Ἀρχιερα-
τικὸν ἔθρονον ἐγχειρίζεται, οὐ κατὰ συντυχίαν καὶ ἀπο-
κλήρωσιν τὴν ἀλογον, ἀλλὰ θεῖα ψήφῳ τῆν Ἀρχιερωσύ-
νην λαθῶν, ὡς προῖων ὁ λόγος δηλώσει. Ἐτι γὰρ αὐτοῦ
ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὄντος, καὶ κατὰ τὸ ἴδιον κελλίον, κα-
λάμῳ καὶ μέλανι πρὸς γραφὴν τὴν χεῖρα κινεῦντος, ἐπί-
στη τις αὐτῷ ἐκ ναυαγίου, κατατραγωδῶν, καὶ τὸν Ὁσιον
εἰς οἶκτον ἐπικαλούμενος, καὶ ἐπαρκέσαι αὐτοῦ τῇ συμφο-
ρᾷ δόμενος· ἦν δὲ ἄρα εὐ κατὰ τὸ φαινόμενον ἐνδείης
ὁ αἰτῶν· οὐδὲ γὰρ ἄνθρωπος ἦν, ἀνάγκην ἔχων ὡς γυ-
μνός ἐκ ναυαγίου ἐπανελθὼν τι λαβεῖν, ἀλλ' ἐν προσχήμα-
τι δεομένου, τὴν προσεῦσαν αὐτῷ συμπαθείαν ἐξέκαλυπτεν
Ἄγγελος· ὃς ἄσπεξ καὶ δις καὶ τρίς προσελθὼν, οὐκ ἀπε-
πέμφθη κενός, ὡς μηδεὺς χρυσοῦ νομίσματος τῷ Ἀγίῳ
καταλειφθέντος, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς Μονῆς ἐκομίσαστο τρυ-
βλίον ἀργυροῦν, τοῦτο τοῦ Ὁσίου προθύμως ἐπιδόντος αὐ-
τῷ. Τσοῦτον ἦν ἄρα πρὸς τοὺς δεομένους ἀνεξίκακος ἄ-
μα καὶ συμπαθὴς· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ, καὶ διὰ τὴν σπάνιν
τοῦ χρυσοῦ, καὶ τὸ τοῦ αἰτούντος φορτικόν, ὅτε δις καὶ
τρὶς λαθῶν προσέειπε ὀχληρῶς, ὑπειδόμενον νεμεσησῆαι
καὶ ἀποπέμψασθαι· ἀλλὰ μᾶλλον εἴλετο τῶν ἀνεκποιήτων
τῆς Μονῆς ἀφασθαι, ἢ τὸν ἄνθρωπον παρῆδειν, ὧν εἶδει-
το μὴ τυχόντα ἐπανελθεῖν ἄπρακτον.

Τοιγαροῦν ἐν τῇ τάξει τῆς Ἀρχιερωσύνης γεγονώς, καὶ
τῇ συνῆθει πρὸς τοὺς πίνητας φιλοφροσύνῃ χρώμενος, καὶ
συγκατακλιθῆναι κελεύσας αὐτῷ δωδεκά, ὡς αὐτῷ μόνῳ
καὶ τρισκαίδέκατος διεφαίνετο, τῶν ἄλλων μὴ δυναμένων
αὐτόν καθορᾶν, καὶ τῇ τοῦ προσώπου μορφῇ, καὶ τοῖς
ἐνδοθεν κινήμασι ἐδόκει τῷ Ὁσίῳ ἄλλοιότερον τῶν δώ-
δεκα διακείσθαι, κατασχὼν αὐτόν, τὸ αὐτοῦ ἐπυθάνετο
ὄνομα, καὶ τίς ὦν παραγίνοι· τὸν δὲ, ὄνομα μὲν αὐτοῦ,
φάναι, μὴ Σεμιτρὸν ἀκούσαι τινά, εἶναι γὰρ αὐτὸ Σαυμα-
στόν· ὅτι δὲ Ἄγγελος εἶη μόνου προσερεῖν, καὶ πρότερον
παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῇ τοῦ χρυσοῦ αἰτήσῃ πεμφθεὶς, καὶ
συνεῖναι αὐτῷ ἔκτοτε, καὶ φρουρεῖν αὐτόν προσταχθεὶς.

Γενόμενος δὲ ὁ Ὁσιος Γρηγόριος πάσης σοφίας καὶ
γραφῆς ἔμπειρος, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ κα-
τέλιπεν, ἃ πρὸς τὴν Ἑλληνίδα διαλέκτος ὑστερον μετηνέ-
χθησαν, οὐ δὲ ἀνθρωπίνων μόνον συλλογισμῶν, καὶ τῆς
ἐν λόγῳ σοφίας συντεθέντα, ἀλλὰ καὶ διὰ Πνεύματος
Ἀγίου, ὡς μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν καὶ ἀνάλυσιν, Πέ-
τρος ὁ Ἀρχιδιάκονος αὐτοῦ ἐξηγήσατο, ἰδεῖν λέγων περι-
στερὰν λευκὴν, ἐν τῷ γράφειν αὐτόν, τῷ αὐτοῦ προσεγγί-
ζουσαν στόματι, καὶ οἷον ἐξηγουμένην καὶ συνεφορμῶσαν
πρὸς τὰ γραφόμενα. Γενόμενος δὲ ἐν τοῖς κατὰ Δύσειν
τόποις, διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων διετέλει τὸ τῶν Σάξων
γένος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· οἱ καὶ ταῖς δι' ἔτους
αὐτόν τιμαῖς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην καταλαβόντες, ἔνθα
τὸ ἱερόν αὐτοῦ κατακεῖται σῶμα, γεραίρουσι. Φασὶ δὲ,
ὅτι ἐπιτελεῖσθαι Λειτουργίαν παρὰ Ῥωμαίοις ἐν ταῖς νη-
στήμοις ἡμέραις οὗτός ἐστιν ὁ νομοθετήσας, ἔπερ κρατεῖται
μέχρι τῆς σήμερον παρ' αὐτοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Φινεές ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἔστη Φινεές, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ πέλας,
Ἡμῖν ἰλασμῶ ψυχικὴν θραῦσιν λύων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖον Παῖδες τῇ
• **Ε**περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ
• φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογη-
• μένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τὸ κατ' εἰκόνα, σὺ κεκτημένος καὶ ὁμοίωσιν,
βίῳ λαμπροτάτῳ, Πάτερ προσειληφώς, δι'
ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ
Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ομολογίας, σὺ τῷ στεφάνῳ Πάτερ διέπρε-
ψας, ἔργῳ διελέγξας λόγους τῶν δυσσε-
βῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας, Εὐλογημέ-
νος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Νοῦ στερρότατη, ἐν προθυμίᾳ τὰς τοῦ σώ-
ματος, Πάτερ, ἀληθόνας ἠνεγκας καρ-
τερῶς, εὐχαρίστως τῷ Δεσπότη σου, Εὐλογη-
μένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνω-
μα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δίδεται ἡ χαρὰ,
Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ,
ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• **Χ**σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
• ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
• σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεώμενος μάκαρ τὸ στερρόν, τῆς σῆς ἐν-
στάσεως, Λέων ὁ τύραννος, ὑπερορία σε
ἔκρινε, πικροτάτη ὁ παμπόνηρος· ἐν εὐφροσύ-
νῃ δὲ βοῶν, ταύτην ὑπήνεγκας, Εὐλογεῖτε, πάν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Επί τὸ πρωτότυπον εἰδώς, τὴν τῆς εἰκόνης
τιμὴν διαβιβάζεσθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔ-
δραμες, Ἀθλητὴς ὡς ἐννομώτατος, καὶ νικητὴς
ἀναδειχθεὶς, σέφανον εἴληψας, ἀναμέλπων· Πάν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ούράνιον ἀντὶ τῆς ἐν γῆ, σκητῆν σοι δέδω-
κεν, ὁ πάντων Κύριος· ἀντὶ στενώσεως
εὖρες δὲ πλατυσμὸν ἀγαλλιάσεως, ἐν Παρα-
δείσῳ τῆς τρυφῆς, μετὰ Μαρτύρων βοῶν· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωτὶ ἐλαμπρύνθησ νοητῶ, τοῦ θεοῦ Πνεύ-
ματος, μάκαρ Θεόφανες· ὅθεν ἰάματα
βρῦεις νῦν, τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέχουσι,
καὶ τὴν ἀγίαν σε σορὸν, πόθῳ γεραίρουσι, καὶ
βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς Παρθένε ἀχραν-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεῶ· σὺ τῆς Θεότητος
γέγονας, ἐνδιδίχθησ πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα
τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες,
σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χρι-
• στὸς συναΐψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Απαντα τὸν βίον σκορπίσας, τοῖς δεομέ-
νοισ Θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνης σου σαφῶς,
ἀντικομίζη σοὶ ἀνατέλλουσαν, ἀντὶ φθαρτῶν
δρεπόμενος, τὰ δι' αἰῶνος διαμένοντα.

Νόσους θεραπεύειν Παμμακάρι, τοῦ Παρα-
κλήτου τῇ δυνάμει, δαίμονας σαφῶς ἀ-
πελαύνεις, τῇ ἐνεργείᾳ τούτου πανόλβιε· διὸ
πιστοὶ θεώμενοι, σὲ θεοφόρε μακαρίζομεν.

Ησὴ φωτοφόρος Θεόφρον, τῆς μεταστά-
σεως ἡμέρα, πάντας προσκαλεῖται τοὺς
πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν τοῦ ἀγιάσματος· ἦν
περ καὶ νῦν γηθόμενοι, ἐπιτελοῦμεν ἱερώτατε.

Νέμοις τὴν σὴν ἀφθονον χάριν, τῷ τῶν ἐ-
παίνων σε τοὺς λόγους, πλέξαντι Θεόφρον
προθύμως, ὁμότροπόν σοι ὡσπερ ὁμώνυμον, τῆ-
τον δεικνὺς πρεσβείαις σου, ταῖς εὐπροσδέκτοις
ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τῆ **Λαῖ** σε, πρὸς τὸν Υἱόν
σου Θεοτόκε, ἰλεωσαμένη εὐμενῶς, ἡμᾶς
κινδύνων καὶ περιστάσεων, ῥυσθῆναι τῆς ὑμνῆ-
τάς σε· σὺ γὰρ προστατίς τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ Ἦχου.

Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Αἰ μετάνοια, καὶ ἡ ἀ. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγω τὰ πάθη Πανόλβιε, καθυποτάξας σαφῶς, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, ἀρετῶν ἐν χρώμασι, καὶ δογματῶν ὀρθότητι, τὸν τῆς σοφίας πλεῖτον δρεψάμενος, καὶ διανείμας τοῖς σοὶ προστρέχουσι· λύχνος πολύφωτος, γεγονὼς τῇ χάριτι, θεοπρεπῶς, ὠφθης ἐγκαλλώπισμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Νίκη κατ' ἐχθρῶν ἀράμενος, δικαιοσύνης λαμπρῶ, νῦν στεφάνῳ κεκόσμησαι, Νικηφόρε πάνσοφε, τῆς ἀγνείας διδάσκαλε· τῆς εὐσεβείας στύλος ἀκράδαντος, τῆς Ἐκκλησίας ἀκαταμάχητος, πύργος γενόμενος, τῶν ἀφρόνων ἅπασαν αἰρετικῶν, φαίλαγγα κατέσρεψας, θεόφρον Ὅσιε.

Εἴδον τῶν ἀρρήτων πέφνησας, εἰς οὐρανοὺς ἀναβαῖς, ἀρετῶν ἐποχούμενος, Θεορρήμον ἄρματι, διφρηλάτης αἰθέριος, ὡς ὁ Θεσβίτης νῦν ἀνυψούμενος, οὗ καὶ τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, ξίφει τοῦ Πνεύματος, τῆς αἰσχύνης ἅπαντας, τοὺς ἱερεῖς, ἄριστα κατέσφαξας, μακαριώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίου ναέ· χαῖρε ὄρος κατάσκιον· χαῖρε καταφύγιον· χαῖρε λυχνία χρυσῇ· χαῖρε τὸ κλέος, τῶν ὀρθοδόξων σεμνή· χαῖρε Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Παραδείσει· χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε σικνή· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ἢ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοιόντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἅπερ ὡς ἔβλεψεν, ἡ Παρθένοσ Δέσποινα, ἐν σεναγμοῖς, Οἶμοι ἀνεκραύγαζε! τί τὸ ὀρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.
Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαν-
» τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
» ὅτι δεδοξασται.

Αμαρτιῶν, τάφῳ δεινῷ συσχεθέντα με, τῇ ἀθανάτῳ νεύσει σου, καὶ τῇ εὐσπλαγγνῶ σου, ἀναστήσας παλάμη, ζώωσον ὡς οἰκτιρμῶν καὶ πολυέλεος.

Τὰς γενικὰς τῶν ἀρετῶν τελειότητας, τετραμερῶς κτησάμενος, καὶ ὡς ἐν ἄρματι, ἐπιβάς Θεοφόρε, εἰς νύσσαν θεωρίας, ἦρθης ἐκ πράξεως.

Σὺ τῆς ζωῆς, τῆς ἀκηράτου δεξάμενος, ἐκ τῆς κρατῆρος Ὅσιε, τὸ θεῖον ἔπιες, καὶ νηφάλιον πόμα· διὸ καὶ τῆς σοφίας, δοχεῖον γέγονας.

Απελαθεῖς, θρόνου καὶ δόξης καὶ ποιμένης σου, χειρὶ βιαία Ὅσιε, τῶν τῆς αἰρέσεως, θυμοφθόρων θηρίων, νυνὶ πρὸς τὴν οἰκείαν, μάνδραν εἰσήλασας.

Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον τῷ λόγῳ συνείληφας, καὶ ὑπὲρ λόγον τέτοκας, καὶ μετὰ κύψιν, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, παρθένοσ ὡς πρὸ τόκου, πάλιν διέμεινας.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνουμένων σε.

Τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ θωρακισάμενος, τὸ θεῖον ἐκτύπωμα τοῦ Σωτῆρος, περιγράφων προσεκύνεις εὐσεβῶς, πατρικοῖς, ἐφεπόμενος θεσπίσμασιν.

Η ποιμένη τὸν ποιμένα σε ποθήσασα, τὸν ταύτην κατ' ὄνομα συγκαλοῦντα, καὶ τῆς λύκουσ ἐκδιώκοντα, τῇ τῆς πίστεωσ ῥάβδῳ, σοὶ προστρέχει Σοφέ.

Οὗσ πάλαι Ἰωσήφ τοῦ θείου σώφρονος, τὸ σῶμα ὁ Ἰσραὴλ συγκαμίζει, οὕτω νῦν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὴν σοφὸν τῶν Λειψάνων σου σεβάζεται.

Θεοτοκίον.

Ναὸσ καὶ ἱερὸν κατοικητήριον, τοῦ Λόγου ὑπάρχουσα Θεοτόκε, τῶν πταισμάτων ἱλαστήριον, Παναγία γενοῦ μοι θεοσύμφευτε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νίκαις ἔστεψας τὴν Ἐκκλησίαν, πλάνην ἔ-
τρεψας κακοδοξίας Νικηφόρος φερωνύ-
μως γενόμενος· καὶ ἀγιάζεις τοῦ κόσμου τὰ
πέρατα, συγκομιδῇ τοῦ Ἁγίου Λειψάνου σου.
Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενομέ-
νος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
δρωπήσας μεμάνηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα
Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Παν-
άμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῶς ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθеноμήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη
κρεπάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίως βλαστή-
σαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν·
Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσα-
σθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ἦ δὲ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Κιβωτὸς ἀγιάσματος, ἐξ ἧς πηγὴν ἰάσεων ἀν-
τλήθμεν, ἡ σορός σε γέγονε τοῖς τιμῶσί σε.
Τὰς αἰρέσεις ἐδίωξας, καὶ τὴν τῆς ποιμένης
μαίνδραν ἠσφαλίσω, διδαχαῖς ἐνθέοις πε-
ριφραζόμενος.

Κατὰ χρέος τιμῶμέν σου, τὴν τῶν Λειψά-
νων Μάκαρ μυροθήκην, ὡς ζωῆς πηγαζου-
σαν εὐωδίαν πιστοῖς.

Θεοτοκίον.

Νοητόνσε Παράδεισον, τῆς ζωῆς τὸ ξύλον δεξα-
μένην, ἐν γαστρὶ Παρθένε Χριστὸν δοξάζομεν.

Ἦ δὲ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» Ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γνώσκομεν.

Εἴχθροι αἰσχύνονται νῦν, αἰρεσιάρχαι σὺν
αὐτοῖς μαίνονται, τὴν σὴν σορὸν ὀρῶντες
Θεόφρον, πιστῶς τιμωμένην, ὑπὸ Βασιλέως,
καὶ πάσης τῆς ποιμένης σου.

Η ἱερά σου σορός, τὰ τῶν δαιμόνων πονη-
ρὰ πνεύματα, ὡς φοβερά, μάλιστα ἐκδιώ-
κει, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν, Νικηφόρε δόξης
θεοθεν κομίζεται.

Τοῦ συνειδότος ἐν σοί, τὸ χωνευτήριον πυρὶ
Πνεύματος ἀναφλεχθέν, ὡς χρυσὸν τῇ

πίστει, σὲ ἔδειξε λαμπρὸν, τῶν αἰρετιζόντων,
ἐλέγχον τὸ κίβδηλον.

Θεοτοκίον.

Ο ραιωθεῖσα Σεμνή, τῇ ἐπελεύσει τοῦ σε-
πτου Πνεύματος, Θεὸν μαζοῖς θηλάζεις,
καὶ τοῦτον συνέχεις ἀγκάλαις, τὸν πᾶσαν τὴν
κτίσιν, παλάμαις συνέχοντα.

Ἦ δὲ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
» ἀνάγαγε.

Υπὲρ πίστεως πάθη ὑπέμεινας· ὑπὲρ τῆς
Πατέρων σεπτῆς παραδόσεως, ὑπερορίας
ἠνεγκας, δι' ὧν δόξαν ἐκτήσω ὑπέρτιμον.

Η ἔδραϊά σου πίστις καὶ ἔνστασις, τὰς τῶν
τυραννούντων ἀνοίας διέσεισε· στύλος πυ-
ρὸς δὲ γέγονε, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριε.

Ο σ φαῖδρους μαργαρίτας καὶ λίθους Σοφῆ,
ὑπερδιαυγεῖς τὴν σορὸν καὶ τὴν κόνιν
σου ἡ Ἐκκλησία φέρουσα, ὀρθοτόμῳ στεφάνῳ
καλλύνεται.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπόρρητον τρόπον τοῦ τόκου σε, γλῶσ-
σαι γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων γεραίρουσι,
τῶν ποιημάτων Δέσποινα, ὑπερτέραν σε πάν-
των δοξάζουσαι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἀνακομι-
δῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Νίκης ἑορτὴν ἡ πόλις Νικηφόρε,
Δοχὴν ἄγει σου Λειψάνου Νικηφόρου.

Χθὲς τρισκαιδεκάτῃ Νικηφόρε ἄστῳ ἐσήχθη.

Θεοφίλου τοῦ Σομισσοῦ Βασιλέως τὸν βίον ἀπολιπόντος,
καὶ Θεοδώρας καὶ Μιχαὴλ τῶν εὐσεβεσάτων τὴν Βα-
σιλείαν τῶν Ῥωμαίων ἰθύνοντων, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅπασιν
ἀριστεύμασιν, εὐσεβεῖν εἰς τὸ θεῖον δάμνωσαν· μηδὲ γὰρ
ἂν ἄλλως τὴν ἀρχὴν ἀσφελῆ καταστήσασθαι ἐπειθήσαν.
Ταῦτα σκοπήσαντες, μεταστέλλονται τοὺς ἐν μονάζουσι
προὔχοντας, καὶ περὶ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἀναστηλώ-
σεως ἐποιούντο ζήτησιν· καὶ πάντες συμφρονούντες αὐτοῖς,
τὸν παραβάτην καὶ ἀνίερὸν Ἰωάννην τοῦ θρόνου ἀπήλα-
σαν· καὶ θείᾳ ψήφῳ καὶ κοινῇ γνώμῃ τὸν μέγαν Μεθόδιον
Ἀρχιερεῖα κατεστήσαντο· ὃς βίῳ καὶ λόγῳ εἰς ἅγαν ἐξηκολη-
μεινος, πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τοῦ ὀρθοῦ δόγματος ὑπνέγκαι-
το, καὶ πληγαῖς καὶ φρουραῖς ἐπαρχέσας, τὴν πίστιν εὐ-
προὔδηκε. Καὶ αὐτίκα ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν οἰκίαν
εὐπρέπειαν ἀπέλαβε, καὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων
τῷ κάλλει κεκόσμηται· καὶ οἱ ἀναξίως ταύτην διεπόντες
ἀτίμως σπηλαθήσαν, καὶ ἀντ' αὐτῶν, τοὺς τοῦ ὀρθοῦ δόγ-
ματος σπουδαστάς κατίστησαν.

Χρόνου δὲ τετραετοῦς ἐκ τούτου παρῖπυσαντος, Δεῖω κινηθεὶς ζήλω ὁ πανίερος Μεθόδιος, τῇ τιμίᾳ Βασιλίδι ἔφη, καὶ Μιχαὴλ· Οὐ δίκαιόν ἐστι τὸν αἰδέσιμον καὶ πανόσιον ἐν Πατριάρχεις Νικηφόρον, ὑπὲρ τῆς ἀμωμότητος Πίστειος τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ θρόνου ἐξωσθίνα, καὶ ἐν ὑπερορίᾳ τὴν ζωὴν συμπεράναντα, μὴ τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἱερὸν Λεῖψανον ἐνδον Κωνσταντινουπόλεως γενέσθαι. Τέτω ἰστοίμως οἱ βασιλεύοντες πειθαρχήσαντες, τοὺς αὐτὸ μετακομίσοντας ἀποστέλλουσι τάχιον. Σὺν αὐταῖς δὲ καὶ ὁ μέγας Μεθόδιος σὺν Ἱερῦσι καὶ Μοναχαῖς, καὶ πλήθει λαοῦ, τὸ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου σεμνεῖον, ἐν ᾧ ἦν κατακεῖμενον τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λεῖψανον, καταλαβὼν καὶ κατασπασάμενος, παννύχοις τε στάσεισι λιτανεύσας, καὶ ὑμνωδίας τετελεκώς, ἀπογυμνοῖ τῆς σοροῦ τὸ πάντιμον ἱκεῖνο καὶ ἀθλοφορικὸν σῶμα. Εὗρε δὲ αὐτὸ ὄλεον διόλου ἀκραιφνές καὶ ὀλόκληρον, ἐν ὅλοις ἔτεσι δέκα καὶ ἐννέα συντηρηθῆν· ἔπερ λαβὼν καὶ ἐν γλωσσοκόμῳ μεταθεῖς χερσὶν ἱερέων καὶ πρεσβυτέρων, ἅμα δὲ καὶ μοναχῶν, μετὰ φωτῶν καὶ ἔμνων εἰς τὴν βασιλικὴν τριήρη εἰσήνεγκαν. Ἦνίκα δὲ καὶ ἐπαιεῦτο τὸν πορθμὸν τῆς ἀκροπόλεως, ὅ, τε Βασιλεὺς καὶ ἡ Σύγκλητος λαμπαδηφόροι προσυπνύτων καὶ κατησπάζοντο, καὶ ἐπ' ὤμων φέροντες, ἐν τῇ μεγάλῃ ἀπίθειντο Ἐκκλησία· κἀκεῖσε διανυκτερεύσαντες, ἔωθεν ὁμοίως ἀναλαβόμενοι τὸν Ἅγιον ἐκείθεν, ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων κατατιθείασι, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Μαρτίου Μηνός, ἐν ἧ καὶ πρὸς τὴν ἔξοριαν ἀπηνέχθη. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀφρικανοῦ, Πουπλίου, καὶ Τερεντίου, ὧν ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ Παυλοπετρεῖῳ.

Στίχ. Συμμάρτυρας τρεῖς, ὧν διὰ ζήφους τέλος,

Ἴσα στεφάνοις τοῖς ἰάμβοις χρὴ στέφειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀβιβος ἐξ Ἐρμουπόλεως, λίθῳ προσδεθείς, καὶ ἐν ποταμῷ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Βληθεὶς Ἀβιβος εἰς ποταμὸν σὺν λίθῳ,

Ἐκπλεῖ ποταμὸν συρφετωδῆ τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Χριστίνα ἡ ἐκ Περσίδος, μαστιζομένη, τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξ τὸ τύπτον· σὰρξ τὸ πάσχον, Χριστίνης.

Χριστοῦ χάριν χέουσα κρουνοῦς αἱμάτων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐἰκόνοσ χρυστῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτε προσάγματος· μέσον δὲ πύρρος ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔφαλλον· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ Δεῖα ῥοπῇ, ἀδιάφθορα τηρεῖται τὰ ἐντάφια, καὶ τὰ ὄστα δὲ Δεῖω νεύματι, τὴν ἀρμονίαν μὴ λύσαντα, πᾶσαν ἀκαθάρτων πνευμάτων, διασκεδάζει κακόνοιαν. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντρέχει Ποιμὴν, Βασιλεὺς τε εὐσεβῆς καὶ τῶν ἐν τέλει πληθὺς, καὶ ὑποθέντες τῇ ἐνδόξῳ σου, σορῶ ἀυχένας Θεόληπτε, ὥσπερ κιβωτῷ παναγία, δορυφοροῦσι καὶ ψάλλουσιν. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Θεὸς σηκός, τῶν τοῦ Λόγου Μαθητῶν ὑποδεχέσθω σεμνῶς, τῶν Ἀποστόλων τὸν συνόμιλον, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸν σύσκηνον, τῶν Ἱεραρχῶν τὴν κρηπίδα, καὶ τὸν Ὀσίῳν ὁμότροπον. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὁρῶν Μωϋσῆς, βάτον ἄφλεκτον πυρὶ ἀναπτομένην, ἐν τῷ Σιναίῳ Μῆτερ πάναγνε, προδιετύπου τὴν μήτραν σου· πῦρ γὰρ συλλαβοῦσα τὸ Δεῖον, οὐ κατεφλέχθης, ἀλλ' ἔτεκες, τὸν τοῦ φωτός δημιουργόν, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῷ λιμένι τῆς ζωῆς, ἐκ πολλῶν τρικυμιῶν ἔφθασας Πάτερ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὔρα, καὶ τὸ τοῦ φόρτου καλόν, ἀβρόχῳ ποδὶ σου διέσωσας, καὶ νῦν ἀπολαύεις τῆς ἐκεῖσε γαλήνης.

Τάφου ὀρῶντες οἱ πιστοί, εἰς καιῶν Θυσιαστήριον ληφθέντα, ἐν ᾧ Δεῖαι τελοῦνται ὀλοκαυτώσεις πιστῶς, καὶ ἐνδον νεκρὸν ἱερώτατον, τὸν θαυματουργόν, τὸν Θεὸν ὑπερυψῆμεν.

Χαίρει τὸ ποίμνιον φαιδρῶς, ἑορτάζει Μοναχῶν λαμπρὰ χορεία, καὶ πιστῶν Βασιλέων ἡ εὐσεβῆς πορφυρὶς, καὶ πᾶσα δυναστῶν ὀμήγυρις, ἐπὶ τῇ σεμνῇ κομιδῇ τῶν σῶν λειψάνων.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν τὰ πάντα συστησάμενον τῷ λόγῳ, συλλαβοῦσα ἀσπόρως Θεοκυῆτορ Ἄγνη, Παρθένε ὑπὲρ λόγον τέτοκας· ὃν ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐπὶ τῇ σῇ πανηγύρει, καὶ τοῖς ἐπαίνοισι Πατέρων, Ἀγγέλων συγχορευούσα πληθὺς, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, εὐχαρίστως δοξάζει, καὶ

τὴν εἰρήνην ἄνωθεν ἡμῖν, ἐξαιτεῖται τοῖς πίσει, τιμῶσί σου τὸ λείψανον.

Η τῶν λειψάνων σου χάρις, ὡς σεπτὸν ἰατρεῖον, τῇ ἀσθενείᾳ γένοιτο ἡμῖν· καὶ ἡ πρεσβεία Πανεύφημε, ἔλασθήριον πᾶσι, καὶ πρὸς Θεὸν ὁδὸς καὶ ὁδηγός, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τιμῶσί σε μακάριε.

Νικητικαῖς πανοπλίαις, τοὺς πιστοὺς Σωρακίσας, Παντάναξ τῇ χειρί σου Βασιλεῖς, κατὰ Βαρβάρων ἐνίσχυσον, καὶ τὴν σὴν Ἐκκλησίαν, ὡς ἀσφαλῆ κρηπίδα τῶν πιστῶν, τῷ Οὐρανοῦ πρεσβείαις, ὀρθοτομέσαν φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Ος κραταιὰν προστασίαν, ὡς ἐλπίδα καὶ τεῖχος, καὶ ἀγκυραν καὶ σκέπην ἀσφαλῆ, καὶ ἀπροσμάχητον ἔρεισμα, καὶ ἀχειμάσον ὄρμον, καὶ μόνον καταφύγιον ἀγνῆ, κερτημένοι σε πάντες, σωζόμεθα Πανύμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρ.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πίστει, καὶ ἀγάπῃ ἀληθεῖ, κόσμον ἀρνησάμενος Πάτερ, ἐκ βρέφους Ὁσίε, χαίρων ἠκολούθησας, τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νεκρώσας, χάριν τῶν ἰάσεων πλεσίως ἔλαβες, παύειν ἀσθενείας ποικίλας, καὶ τῆς πονηρίας διώκειν, πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος.

Κόσμος, γεγονὼς τῶν Μοναστῶν, ἤθροισας Ὁσίε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐράνιον, πάντας τρίβον ὠδήγησας, καλῶς ἐπομένους, θείοις σου διδάγμασι, καὶ μιμουμένους σου, βίον τὸν ἐνάρετον μάκαρ· οὓς καὶ πάλιν ἅμα συνῆξας, ἐν τῇ μεταστάσει σου Βενέδικτε.

Πάλαι ὡς Ἡλίας ὑετοῦς, Πάτερ οὐρανόθεν ἐντεύξει, θεία κατήγαγες· βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον ἀγγὸς ἐποίησας, καὶ νεκρὸν ἐξανέστησας, καὶ ἄλλα μυρία, θαύματα ἐτέλεσας, εἰς δόξαν Ὁσίε, πάντως τῷ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος· ὅθεν σε τὴν ἐνθεὸν μνήμην, πόθῳ ἐορτάζομεν Βενέδικτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στήσον, τῷ νοός μου ἐκτροπᾶς, καὶ τὰς τῶν αἰσθήσεων πλάνας, καὶ τὰ ἰνδαλματα, τέλεον ἐξάλειψον τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, καὶ ψυχῆς μου τὸν ταραχόν, κατεύνασον Κόρη, ἵνα μεγαλύνω σε τὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ τῆς ζωῆς με ἀπάσης, κέκτημαι προσάτην Παρθένε, καὶ τῆς ἀσθενείας με βοήθειαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμναῖς, ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα, κατακεντημένον, ἦλοις, ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε· Πῶς θνήσκεις Υἱέμου, θείων τὸ χειρόγραφον τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ρῆξαι καὶ θανάτῳ λυτῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σε φιλόνηρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, τὸ Μαρτυρικόν, τὸ Θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῷ Ἁγίῳ, καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Τοῦ Ἁγίου ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Υμνον προσάξω τῷ σοφῷ Βενεδίκτῳ. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
• τῷ διελόντι θαλάσσαν καὶ ὁδηγήσαντι,
• τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
• ὅτι δεδόξασται.

Υμνολογεῖν, τὴν ἀξιεπαινον μνήμην σου, προαιρημένῳ Ὁσίε, χάριν δοθῆναι μοι, Βενέδικτε δυσώπει, καὶ πάντων ἐπταισμένων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Μοναδικῶς, τὸν σὸν ἐκ βρέφους ἀράμενος, σταυρὸν κατηκολούθησας τῷ Παντοκράτορι, καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα, ζωῆς κατηξιώθης Μακαριώτατε.

Νόμῳ Θεῷ, ὑποκλιθεὶς Παμμακάριστε, τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα ἐναπεμάρανας, ἐγκρατείας ἰδρῶσι, καὶ τὴν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἀφθαρσίαν πλουτήσαντες, Θεοκυῆτορ πάναγνε, Χαῖρε βοῶμέν σοι, ἢ κεχαριτωμένη, Ὁσίων, καὶ Δικαίων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον

» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε .

Ῥδὴ γ' . Στερέωσον ἡμᾶς .

Ναμάτων ζωτικῶν τοῦ Θεοῦ Πνεύματος,
πλησθεῖσα Βενέδικτε ἡ ψυχὴ σου, ποτα-
μὸς θαυματίων ἔβλυσε, νοσημάτων ξηραίνοντας,
ἐπήρειαν .

Πρὸς πλάτος Παραδείσου κατεσκήνωσας,
Παμμακάρι οἰκίσσας στενὴν τὴν τρίβον,
καὶ δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ πορείας ἀ-
τάκτους ἀπεστένωσας .

Ροαῖς σου τῶν δακρύων ἀρδευόμενος, ὡς δέν-
δρον Βενέδικτε καρποφόρον, εὐκαρπίαν
θεῖαν ἠνεγκας, ἀρετῶν καὶ θαυματίων θεῖα
χάριτι . Θεοτοκίον .

Ομόνος ἀγαθὸς τὴν σὴν σαρκούμενος, ὑπέ-
δω Παναμώμητε γαστέρα, καὶ βροτὸς ὠρά-
θη τέλειος ὃν ἰκέτευε σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κάθισμα, Ἦχος α' . Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Μονάσας θαρρέως, ἐναρέτως ἐβίωσας, καὶ
χάριν ἰαμάτων, ἐκομίσω Βενέδικτε, θαυ-
μάσια τελέσας φοβερά . Μονὴν δὲ συγκροτήσας
ἱεράν, προσενήνοχας Κυρίῳ, τῶν σωζομένων
πληθὺν παναοίδιμε . Δόξα τῷ σὲ λαμπρύναντι
Θεῷ ὁδὸς τῷ σὲ σεφανώσαντι ὁδὸς τῷ ἐνεργ-
οῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα . Θεοτοκίον .

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην
ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέν-
τα χρηστότητι, προτείνουσα δυσώπησον αὐ-
τόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ πα-
θῶν καὶ τῶν κινδύνων, τὴς εὐφημοῦντάς σε πό-
δω καὶ βοῶντάς σοι ὁδὸς τῷ ἐνοικήσαντι ἐν
σοί ὁδὸς τῷ προελθόντι ἐκ σῆ ὁδὸς τῷ ἐλευ-
θερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου .

Ἡ Σταυροθεοτοκίον .

Σταυρῷ σου προσπαγένης, ὑπὸ τῶν παρα-
νόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγγη, τὴν
πλευρὰν ὀρυγένης, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πι-
κρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ
τὸ πολὺ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο
βοῶσα ὁδὸς τῷ ἀνθρώπου σου στοργῇ ὁδὸς
τῷ σὴ χρηστότητι ὁδὸς τῷ ἐν τῷ θανά-
τῳ σου βροτὸς ἀθανατίζοντι .

Ῥδὴ δ' . Ὁ Εἰρμός .

» Ὑμῶν σε ἀκοῇ γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
» καὶ ἐξέστην ἕως ἐμοῦ ἡκεις γὰρ, ἐμέ
» ζητῶν τὸν πλανηθέντα διὸ τὴν πολλὴν σου
» ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμέ δοξάζω πολυέλεε .

Σταυρώσας, σεαυτὸν τοῖς πάθεσι, καὶ τῷ
κόσμῳ θεόφρον Πάτερ, τὸν ἐν Σταυρῷ

τείναντα, ἐθελουσίως τὰς παλάμας Χριστόν,
ἐθεράπευσας Βενέδικτε ὃν ἐκδυσώπει σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Αγῶσιν, ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς νε-
κρώσας τὰ μέλη, νεκροὺς εὐχῇ ἠγειρας,
καὶ παρειμένους εὐδρομίαν πιστῶς, θαυμαζό-
μενος ἀπένειμας, καὶ πᾶσαν νόσον Πάτερ ἐθε-
ράπευσας .

Ξηράστε, καὶ ἀνίκτους Ὅσιε, ἀπειργάσω
ψυχὰς γονίμους, τῷ ζωτικῷ λόγῳ σου,
καὶ τῶν θαυματίων ἐπιδείξει, Ποιμὴν θεοπρό-
βλητος γενόμενος, καὶ Μοναζόντων κόσμος ὠ-
ραιότατος . Θεοτοκίον .

Ως ὄμβρος, ἐπὶ πόκον Ἄχραντε, τῇ σεπτῇ σε
γασρὶ ὁ Λόγος, κατῆλθε σαρκίμενος, καὶ
ἐπαυσε πολυθείας σαφῶς, τὰ ὄμβρήματα Πα-
νάμωμε, καὶ τὸν πικρὸν χειμῶνα διεσκέδασε .

Ῥδὴ ε' . Ὁ Εἰρμός .

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν .

Τὸν ἐν ἐλέει Θεὸν, ἐκδυσωπῶν Πάτερ σοφῆ
ἐπλησας ὡς Ἡλιοῦ καμψάκην ἐλαίου, τὸ
ἄγγος τὸ μέγα, ὑπὸ τῶν ὀρώντων πιστῶς θαυ-
μαζόμενος .

Ως καθαρὸς τὴν ψυχὴν, σὺ ἐν ἐκστάσει γε-
γονὸς ἐβλεψας, πᾶσαν τὴν γῆν, ὡς ὑπὸ
ἀκτῖνα λαμπομένην μίαν, Θεοῦ σε τιμῶντος,
παμμακάρι Βενέδικτε .

Σημιουργῶν ἐν Χριστῷ, ὕδωρ πηγᾶσαι δι-
εὐχῆς Ὅσιε, ἐκδυσωπεῖς τὸν ἀγαθοδότην ὅ-
περ διαμένει, ἐπανακηρύττον, τὸ θαῦμα Βε-
νέδικτε . Θεοτοκίον .

Ο κατοικῶν οὐρανοῦς, τὴν σὴν πανάμωμον
νηδὺν ὠκνησεν, ὅπως ἡμᾶς, οἴκους τῆς
Τριάδος ἐναποτελέσῃ, τοὺς σὲ Θεοτόκον, κη-
ρύττοντας Ἄχραντε .

Ῥδὴ ς' . Ὁ Εἰρμός .

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε .

Φωταυγείαις λαμπόμενος Πνεύματος, σκότος
πονηρῶν τῶν δαιμόνων ἀμείωσας, θαυμα-
τουργέ Βενέδικτε, Μοναζόντων φωστήρ διαυγέ-
στατε .

Ως περιδοξος Μάκαρ ὁ βίος σου, ὡς περιφα-
νῆς ἡ σεπτὴ πολιτεία σου, δι' ἧς ἀγέλας
εἰλκυσας, Μοναζόντων πρὸς γνῶσιν σωτήριον .

Βασιλείας οικήτωρ γενόμενος, τῆς ἐπουρα-
νίου, θεόφρον Βενέδικτε, ταύτης τυχεῖν
ἐκέτευε, τοὺς πιστῶς σε αἰεὶ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Εκ γαστρὸς σου ἀγίας ἀνέτειλε, τῆς δικαιο-
σύνης ἀνέσπερος Ἥλιος, καὶ τοὺς πιστοὺς
ἐφώτισε, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Στίχοι.

Ἄγξας λογισμοῖς, ὡς χαλινοῖς, πᾶν πάθος,
Ζωῆς χαλινούς Βενέδικτος ἐκπτύει.

Οὐλυμπόν Βενέδικτος ἔβη δεκάτηγε τετάρτη.

Οὗτος, τῇ Ἑλλάδι γλώττῃ Εὐλογημένος ἑρμηνεύ-
ται· ἦν δὲ ἐκ τῆς Ῥωμαίων γῆς ἐκ χώρας λεγομέ-
νης Νουσίας, γονίων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Καταλείψας
δὲ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, καὶ τοὺς γεννητόρας καὶ τὴν πα-
τρικὴν περιουσίαν, ἐν πάνυ μικρᾷ τῇ ἡλικίᾳ καὶ ἀτελεῖ,
ἔρημόν τινα τόπον μετὰ τῆς τροφῆς καταλαμβάνει· ἐνθα
δὲ ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως προσοικειώσας ἑαυτὸν τῷ Θεῷ,
θαυμάτων παρ' αὐτοῦ δύναμιν ἐπλούτησε καὶ ἰάσεων. Καί
τὰς μὲν ἄλλας τῶν παραδοξοποιῶν διεξοδικώτερον ἢ κα-
τ' αὐτὸν Ἱστορία δηλοῖ, δι' ὧν παντοῖα κατεργάσατο θαύ-
ματα, καὶ νεκροὺς ἀνίστων, καὶ τὰ μέλλοντα προλέγων,
καὶ περὶ τῶν ἀπόντων ὡς παρόντων διαλεγόμενος. Ἐκεῖνο
δὲ χρῆ προσεῖπεν ὡς ἀναγκαῖον· ὅτι μέλλοντος αὐτοῦ
πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, προλαβὼν, εἶπε τοῖς τότε συνοῦσιν
αὐτῷ μαθηταῖς, καὶ τοῖς μακρὰν οὐσίαν ἐμήνυσεν, ὅτι
καὶ σημειῖν τι γενήσεται, δι' οὗ γνώσονται πάντες ὅτι αὐ-
τὸς χωρίζεται ἐκ τοῦ σώματος.

Πρὸ οὖν ἐξ ἡμερῶν τῆς ὀσίας αὐτοῦ κοιμήσεως, ἀνοι-
γῆναι τὸ ἑαυτοῦ μνημεῖον ἐκέλευσε· καὶ εὐθὺς λαυροτά-
τῳ πυρετῷ κατεσχέθη, ὑφ' οὗ ἐπὶ ἐξ ἡμέρας τὸ σῶμα αὐ-
τοῦ κατεφύσαστο. Ἐν δὲ τῇ ἑκτῇ ἡμέρᾳ ἐκέλευσε τοῖς ἑαυ-
τοῦ μαθηταῖς ἄραι αὐτόν, καὶ ἀπενεγκεῖν εἰς τὸ εὐκτή-
ριον. Ἀπενεχθεὶς οὖν ἐκεῖ, καὶ τῶν ἀχράντων μεταλαβὼν
Μυστηρίων, ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν ἰστώσ, καὶ διαδαστα-
ζόμενός τε καὶ σκηριζόμενος, ὕψωσε τὰς χεῖρας εἰς οὐρα-
νόν, καὶ οὕτως ἄνω ἀτενίζων καὶ προσευχόμενος, τὴν ἐ-
γιασμένην ἀφήκε ψυχὴν. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ, δυσὶν Ἀ-
δελφοῖς, τῷ ἐνὶ ἡουχάζοντι ἐν τῷ ἑαυτοῦ κελλίῳ, τῷ δὲ
ἐτέρῳ μήκοθεν οἰκοῦντι, ὄρασις ὁμοία ἐφάνη. Εἶδον τοίνυν
ἐκάτεροι, καὶ ἰδοὺ ὁδὸς τις θαυμαστὴ ἀπὸ τοῦ κελλίου τοῦ
Ὁσίου μέχρι τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἀνετείνετο, ἐκ
λαμπρῶν τιμίων ἱματίων σπηρικῶν ἐστρωμένη ὅλη· ἐν αὐτῇ
δὲ καὶ τινες ἄνδρες ἐξαισιοί, λαμπάδας κατέχοντες καὶ ἐν-
ορδίνως βασιλεύοντες ἀνῆρχοντο. Ἄνθρωπος δὲ τις ἕτερος, λευ-
χείμων καὶ αὐτὸς καὶ φωτεινός, πλησίον αὐτῶν ἰστηκώς,
ἠρώτα τούτους· Εἰ τὴν ὁδὸν ταύτην, ἣν κατανοοῦσι θαυ-
μάζοντες, ἐπίστανται, τίος ἐστί. Τῶν δὲ ἀγνοεῖν εἰπόν-
των, ἔφη ὁ φανείς· Αὐτῆ ἐστὶν ἡ ὁδός, δι' ἧς ὁ Θεοῦ ἀ-
γαπητός Βενέδικτος εἰς οὐρανοὺς ἀνέρχεται. Ἐν ἑαυτοῖς
οὖν γενόμενοι τῶν ὁρῶντων ἐκάτερος, συνῆκαν τὴν τοῦ
Ἀγίου Ἄνδρός τελείωσιν, καθάπερ ὄντες καὶ ὁρῶντες αὐ-
τὸν τελειούμενον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν Πίδνῃ.

Στίχ. Μὴ τοὺς στεφάνους ζημιωθῆναι φέρων,
Φέρει κεφαλῆς Ἀλεξάνδρος ζημίαν.

Οὗτος ἦν ἐν σκοτομνήνῃ τῆς πλάνης· ἀναλόμφας δὲ οἶα
τις πολύφωτος Ἄστὴρ, καὶ τὴν μανίαν τῶν δυσσεβῶν
διήλεξε, καὶ τὸν κατεπαιρόμενον ἀντίπαλον, ὡς βίλεισι,
τοῖς ῥήμασι κατέσρωσε, καὶ πᾶσαν πλάνην κατέβαλε, παρρη-
σίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Ὅθεν οἱ τῇ πλάνῃ προσετηκότες,
τὴν παρρησίαν αὐτῆ καὶ ἀνδρείαν μὴ ἐνεγκόντες, ποικίλαις
μαγανείαις ἐπειρῶντο τὸ εὐτονον αὐτῆ καταβαλεῖν· καὶ μὴ
ἰσχύσαντες, ἀποτέμνωσι ξίφει τὴν αὐτῆ κεφαλὴν. Ὁ δὲ Θεὸς
χαρίσμασιν αὐτὸν ἰαμάτων ἀνταμεῖβεται· ἅπασαν γὰρ νό-
σον πονηρὰν ἀπελαύνει ἀπὸ τῶν πίστει προσιόντων αὐτῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσχήμονος, Ἐπισκόπου
Λαμφάκου.

Στίχ. Πρὸ τῆ θανεῖν Εὐσχημος, εἶπεν ἂν Παῦλος
Εὐσχημόνως ὠδεύειν, ὡς ἐν ἡμέρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώ-
τατοι ποτέ· ἐκ θεολύπτου ψυχῆς γὰρ,
θεολογούντες χεῖλεσιν ἔμελλον· Ὁ ὑπέρθεος
τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Νέκρωσιν ζωηφόρον ἐκτίσω, τῶν ἡδονῶν τῇ
ἀποχῇ· ὅθεν νεκροὺς ἐξεγείρειν, κατηξιώ-
θης παμμακάρ Βενέδικτε, θαυμαζόμενος ὑπὸ
πάντων, τῶν πιστῶν, ὡς Ἥλιου ὁ μέγας.

Εἰργάσω τοῖς ὀσίοις σου πόνοις, μάνδραν
ἀπείρων Μοναστῶν, ἧτις αἰεὶ διαμένει,
τεριζομένη ταῖς προστασίαις σου, ἀξιάγαστε
πειθομένη, τοῖς καλῶς ὑπὸ σοῦ τυπωθεῖσι.

Δόξαντες θανατῶσαι ἀφρόνως, μάκαρ φαρ-
μάκοις πονηροῖς, σὲ τὸν φρουρούμενον
θεῖα τοῦ Πανουργοῦ παλάμη, οἱ ἀφρονες κα-
τησχύνθησαν, φωραθέντες τῇ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύ-
ματός προγνώσει.

Θεοτοκίον.

Ιᾶσαι τῆς ψυχῆς μετὰ τὰ πάθη, τῆς ἀπαθείας
τὴν πηγὴν, ἣ συλλαβοῦσα Παρθένη· καὶ
κατανύξεως ὄμβρους παράσχου μοι, προξενούν-
τάς μοι τὴν παράκλησιν ἐκεῖ, ἀγία Θεοτόκε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
γα εἰς ὄροσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ παθῶν φθοροποιῶν, βασιλεύσας ἐν
Χριστῷ θεόφρον Πάτερ, Οὐρανῶν Βασι-

λείαν, κατηξιώθης οἰκεῖν, σὺν πᾶσι τοῖς καλῶς βιώσασι, καὶ τὸν παντεπόπτην, Θεὸν ἡγαπηκοῖσι.

Τὰς σὰς ἀγίας προσευχὰς, προσδεχόμενος Θεὸς τοῖς ἐνδεέσι, διὰ σοῦ ἐχορήγει, τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμὰς, μεγαλῶς ἐπὶ γῆς δοξαζών σε, ταῖς θαυματουργίαις, Βενέδικτε τρισμάκαρ.

Οῦραιωθείς ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, πρὸς τοὺς ὠραίους, μετετέθης νυμφῶνας, Πάτερ συνεῖναι Θεῶ, καὶ τούτου θείας ὠραιότητος, εἰς τοὺς ἀπεράντους, αἰῶνας ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ γεγέννηται ἐκ σοῦ, Ἡσαΐας ὡς βοᾷ Ἄγγη παιδίον, ὁ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, καὶ σὸς ὁράται Υἱὸς, Παρθένε, υἱοὺς ἐργαζόμενος, τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Οφθης ὡς ἥλιος μέγας, καταυγάζων τὴν κτίσιν, σημείοις Θεοφόρε φοβεροῖς, καὶ ἀρετῶν ἀναλάμπουσι· διὰ τούτου τελοῦμεν, τὴν μνήμην σου τὴν ὄντως φωταυγῆ, φωτιζόμενοι Πάτερ καρδίας αἰσθητήρια.

Σὲ Μοναζόντων ἀγέλαι, ὑπὸ σοῦ κροτηθεῖσαι, ἡμέρας εὐφημῆσι καὶ νυκτὸς, μέσον τὸ σῶμά σου ἔχοντες, ἀναβλύζον πλοσίως, θαυμάτων ποταμῆς, Πάτερ σοφέ, καὶ φωτίζον τὰ τούτων, ἀπαύστως διαθήματα.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, ὑπερήστραψας Πάτερ, τελέσας τοῦ Θεῦ τὰς ἐντολὰς, καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, μετετέθης πρεσβευῶν, δοθῆναι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, αἰοῖδιμε Βενέδικτε,

Θεοτοκίον.

Φωτοκυῆτορ Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, ἀπέλασον καὶ δίδε καθαρῶς, προσενοπριζέσθαι Δέσποινα, τὸ σωτήριο κάλλος, τῆ λάμπαντος ἀρρήτως, ἐκ τῆς σῆς, παναγίας νηδύος, εἰς φῶς Ἐθνῶν πανύμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῶ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῶ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυρες Χριστῆ ἐπτάρηθμοι, τῶν διωκτῶν τὰς ὁρμὰς, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, εἰς ἔδεν ἠγήσασθε, ἀλλ' ἐτοίμως ἐσπεύσατε, ἀνδρειοφρόνως πρὸς τὰ παλαίσματα· καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενοι, συνηριθμήητε, τοῖς δικαίοις ἅπασι, μεθ' ὧν ἡμᾶς πάντοτε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγάπιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ἀγαπήσας ἐσπεύσας, τοῦ πιεῖν τὸ ποτήριον, τῆ μαρτυρίου ἐπικαλούμενος, Θεοῦ τοῦ ζῶντος τὸ θεῖον ὄνομα. Ὡ τῆς ἀνδρείας σου! Ὡ τῆς καρτερίας σου! δι' ἧς τυχεῖν, δόξης καὶ λαμπρότητος, σαφῶς ἠξίωσαι.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, ἐθελουσίῳ σφαγῆ, ἑαυτῆς ἐξεδώκατε, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, τοῖς ὑμῶν ἠγιάσατε, καὶ τὸν αἰθέρα καταλαμπρύνετε, τῇ διαβάσει· καὶ νῦν οἰκίζεσθε, εἰς τὰ οὐράνια, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, θεοειδέστατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε φωτὸς θεῖον ὄχημα· χαῖρε Κυρίῳ ναε, καὶ σκηνῇ ἀγιάσματος· φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας, ἐξ ἀχράντης νηδύος σου, καταφωτίζον κόσμους τὰ πέρατα, καὶ ἀγιάζον ἡμᾶς χρηστότητι· χαῖρε κεφάλαιον, σωτηρίας Ἀχραντε· χαῖρε φρικτὸν, ἄκυσμα καὶ λαλήμα, τῶν πεποιοθῶτων εἰς σέ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος Τέκνον ἡμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἰμάτιον, ζοφερῶς μετέβαλε· γῆ κλονεῖται καὶ ῥήγνυται, φρικτῶς Ναε σου τὸ καταπέτασμα· καὶ γὰρ πῶς Τέκνον μὴ διαρρήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα; πῶς δὲ μὴ τὸ πρόσωπον καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέψασα Σωτέρ μου;

Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες. Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἐπτὰ προσάξω Μάρτυσι μελωδίαν. Ἰωσήφ.

Ωδή α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Εν τοῖς ἐπουρανότοις, Μάρτυρες ὑπάρχοντες σκηνώμασι, τοὺς ἡμᾶς εὐφημοῦντας, ἐπὶ γῆς φωτισμοῦ ἀξιώσατε.

Πύργοι τῆς Ἐκκλησίας, ὠφθητε τὰ τεῖχη καταστρέφοντες, τῆς εἰδωλομανίας, Ἄσλοφοὶ Χριστοῦ γενναϊότατοι.

Τέτρωςαι τῇ ἀγάπῃ, Μάρτυς ἀξιάγαστε Ἀγάπιε, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, καὶ θάψειν δι' αὐτὸν προτεθύμησαι. Θεοτοκίον.

Αἴγλη φαεινοτάτῃ, τοῦ ἐκ σοῦ Παρθένε ἀνατειλαντος, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας, φωταγωγήσον ὅπως δοξάζω σε.

Ωδή γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστι Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ ἐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ

• **Π**ῦρὶ ἀναπτόμενος, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν πυρὰν ἐναπέσβεσας, Μάρτυς Ἀγάπιε, τῆς εἰδωλομανίας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου ὄθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ρομφαῖαι ὠράθητε, διακόπτουσα τομῶς, μυριάδες μακάριοι, δαιμόνων ἐν χάριτι καὶ νῦν ταῖς μυριάσιν, ἠνώθητε χαίροντες τῶν νοερῶν Δυνάμεων.

Οδὸν διανύοντες, Μαρτυρίᾳ ἀνδρικῶς, ἀποθέσει τοῦ πνεύματος, τὴν ἄκω ἐφθάσατε Βασιλείαν, ἐν ἧπερ ἐκέκτησθε, Μάρτυρες, θεῖοι τὸ πολίτευμα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐμφανισθέντα ἐκ τῆς σῆς, φωτοφόρου νηδύος, τὸν Κτίστην ἐπέγνωμεν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἡμῖν τοῖς ὑμνεσί σε, Μητέρα ἀειπάρθενε.

Επτάριθμος χορὸς, τῶν Μαρτύρων ὑμνεῖσθω, αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, ἐκδιώκουσι βλάβην, ὡς φύλακες τῆς Πίστews, Ἐκκλησίας προπύργια· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, καὶ πρεσβεύουσι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Δεσπότην, εἰρήνην βραβεύοντες. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὄφθεισαν, αἰ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια Πάθη, Θεε ὑπεράγαθε;

Ωδή δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουθῆναι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Αγαν τὸν Χριστὸν Ἀγάπιε ποθήσας, πάθη τὰ αὐτοῦ ἀνδρείως ἐμιμήσω, σφαγιασθεὶς ὡς ἀρνίον ἐθελουσίως, Μεγαλομάρτυς ἀξιάγαγε.

Ξίφει ἑαυτοὺς ἐνδόντες ὀλοφύχως, Μάρτυρες σοφοὶ ῥάνισι τῶν αἱμάτων, ἐπορφυρώσατε χλαῖναν, ἣν στολισθέντες, τῆς οὐρανοῦς περιπολεῦετε.

Ο τῆς πρὸς Θεὸν ὑμῶν θερμῆς ἀγάπης! δι' ἧς ἑαυτοὺς ἠρνήσασθε τελείως, καὶ βιαότατον θάνατον ὑποσάντες, ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Μύρον ἐν γαστρὶ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, ἀχραντε Ἀγνή τὸν κόσμον δυσωδίας, ἀποκαθαίροντα πάσης τῶν ἐπταισμένων· ὄθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ωδή ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίᾳ φαιδρῶνας τὰ σύμπαντα, φωτίσον με πρὸς ὄρθρον, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Αγαπητὸς τῇ πράξει, ὡς καὶ τῇ κλήσει γινόμενος Ἐνδοξε, ἠθλησας δι' ἀγάπην, τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ ἡμῶν.

Ρῆμα δεινοῦ Τυράννου, ἐξεφαυλίσσατε, Ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ Χριστῷ στρατευθέντες, φάλαγγας δαιμόνων ὠλέσατε.

Τροῖς ἱεροῖς ἀγῶσι, καταβαλόντες ἀνόμων τὸ φρούραγμα, στέφος ἀθανασίας, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδήσασθε.

Θεοτοκίον.

Υμνολογίαις θεαῖς, τὴν Θεοτόκον πιστοὶ μακαρίσωμεν, Χαῖρε λέγοντες πύλη, μένος ἣν δώδευσε Κύριε.

Ωδή ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λαίσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Σὺν Ἀλεξάνδροις δυσὶ, Διονυσίοις τε μέλψωμεν, Ἀγάπιον τὸν κλεινὸν Τιμόλαον Ῥω-

μυλον, στερρώς ἐναθλήσαντας, καὶ τὰς μυριάδας, τοῦ ἐχθροῦ καταπαλαίσαντας.

Γάσεων ποταμούς, ἀναπηγάζοντες Μάρτυρες, τὰ πάθη τῶν γηγενῶν, ἐνθέως καθαίρετε· διὰ τοῦτο χαίροντες, τὰ ὑμῶν ἐν πίστει, εὐφημοῦμεν προτερήματα.

Νομίμως τὸν ἱερόν, ἀγῶνα διατελέσαντες, νομίμως παντουργικῆ, παλαίμῃ ἐστέφητε, ἐπτάρηθμοι Μάρτυρες, οὐρανοπολίται, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι. Θεοτοκίον.

Μαράνασα τὰ φυτὰ, τῆς ἀθείας Πανάμωμε, τῷ σῶ Ἁγίῳ βλαστῶ, τὴν ἀναβλαστάνουσαν, ἐν ἐμοὶ ἐκάστοτε, τοῦ ἐχθροῦ κικίαν, ἀπομείωσον Θεόνυμφε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Πλησίου, Ῥωμύλου, Τιμολαίου, Ἀλεξάνδρων δύο, καὶ δύο Διονυσίων.

Στίχοι.

Ἔσπευδεν Ἀγάπιος εἰς μαρτυρίαν·
Θεοῦ γὰρ αὐτὸν ὑπέθαλπεν ἀγάπη.

Μετὰ τριῶν Πλήσιος ἐκτμηθεὶς ξίφεις,
Θεοῦ σὺν αὐτοῖς ἴσταται νῦν πλησίον.

Ὡς Ἀλεξάνδροις κληῖσις, ἐκτομή, στέφος.
Καὶ Διονυσίοις τε κοινὰ ἦν τάδε.

Ἡέμπτῃ καὶ δεκάτῃ τμῆθῃ Ἀγάπιος, ἑταῖροι.

Οὔτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ· ὁ μὲν Ἀγάπιος ἀπὸ τῆς Πέλεως Γάζης· Τιμολαὸς δὲ, ἐκ τοῦ Πόντου· οἱ δὲ δύο Διονύσιοι, ἐκ Τριπόλεως τῆς ἐν Φοινίκῃ· ὁ δὲ Ῥωμύλος, Ὑποδιάκονος ἦν τῆς ἐν Δισσπόλει Ἐκκλησίας· ὁ δὲ Πλήσιος, καὶ οἱ δύο Ἀλέξανδροι, ἐξ Αἰγύπτου ἐτύγχανον. Οὔτοι, πρῶτον μὲν τὰς ψυχὰς τῷ προσ Χριστὸν πόθῳ συνδήσαντες, ἔπειτα δὲ τὰς χεῖρας ὑπεβαλόντες κλεισίς, Οὐρβανῷ τῷ τῆς Καισαρίας Ἡγεμόνι προσήλθον, Χριστιανούς ἑαυτοὺς προσαγγέλλοντες. Ὁ δὲ, μῆτε ἀπειλαῖς, μῆτε κολακίαις χαννώσαι αὐτοὺς δυνήθεις, ἢ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως ἀποστήσαι, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προσέταξε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀριστοβούλου, Ἐπισκόπου Βρεττανίας, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ἦν εἰς τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν· ἠκολούθησε δὲ τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, διακονῶν αὐτῷ, ὑφ' οὗ καὶ χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος εἰς τὴν τῶν Βρεττανῶν χώραν, ἀγρίων ἀνθρώπων καὶ ὠμωτάτων. Παρ' ὧν ποτὲ μὲν τυπτόμενος, ποτὲ δὲ καὶ κατὰ τῆς ἀγροῦς σφύριμος, πολλοὺς ἐπέισε τῷ Χριστῷ προσελθεῖν· ὅθεν καὶ Ἐκκλησίας συστασάμενος, καὶ Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους, ἐν αὐτῇ καταστήσας, ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικάνδρου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

Στίχ. Νικάνδρον ἐκδαίρουσιν, ὥσπερ ἀρνίον,

Χεῖρας βαλόντες οἱ ῥάγειροι τῆς πλάνης.

Καὶ οὗτος ὁ Ἅγιος ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῆν Διοκλητιανοῦ· τῇ εὐσεβείᾳ δὲ συντετραμμένος, καὶ τῇ τῶν Μαρτύρων ἀγάπῃ συνδεδεμένος, ἔργον εἶχε τὰ τούτων λείψανα κρυφίως αἶρειν, καὶ σεβασμίως καὶ ἐντιμῶς καταστέλλειν. Καὶ ποτε, ἰδὼν τὰ τῶν Ἁγίων λείψανον ἐρριμμένα οὕτω, καὶ ἀνεπιμέλιστα, νυκτὸς ἔλθων καὶ ἀνελόμενος ταῦτα, κατέθετο ἐν τινὶ τόπῳ ὁσίως τε καὶ κοσμίως. Θεαθεὶς δὲ ὑπό τινος τῶν Εἰδωλολατρῶν, διεβλήθη τῷ Ἀρχοντι· καὶ κρατήθεις, καὶ παρρησία τὸν Χριστὸν κηρύξας Θεὸν ἀληθινόν, τὴν δορὰν ἀφαιρεθείς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριαξῆς, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εσπεύτους ἐκουσίως, πρὸς σφαγὴν ὡς ἀρνία, παραδεδώκατε, μὴ πτήξαντες βασάνους, πανεύφημοι Ὀπλίται, ἀλλ' εὐθύμως κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δακρυθῆεις τῇ ἀγάπῃ τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότη, Μάρτυς Ἀγάπιε, ὑπέκλινας ἀχχένα, τῷ ξίφει καὶ Μαρτύρων, ἠριθμηθῆς στρατεύμασιν· Ὁ τῶν Πατέρων βρωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὗς λυχμία ῥάσθε, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίῃ Μαρτυρες ἐνδοξοὶ ἐπτάφωτος τῷ κόσμῳ, φωτίζουσα βρωῶντας, τοὺς ἡμῖν καταφεύγοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ (*).

Θεοτοκίον.

Δεδξιμέτον σεيراῖς με, ἀμυθῆτων πταισμάτων λῦσον Πανάμωμε, παρέχουσα μὲ ὄμβρους, θαυμάσιων μελφδοῦντι, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλοντι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τῶν ἐν ὄρει ἀγίῳ δαξάσαντα, καὶ ἐν βάτῳ τῆς Πυρὶ τῆς Αἰειπαρθένου, τῷ Μωϋσῆ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πατήρες παικίλων νοσημάτων, χειρουργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δειχθέντες, πάσας ἡμῶν τὰς νόσους θεραπεύετε, ὅπως εὐφημῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην.

(*) Ἡ χειρόγραφος ἔχουσθ' αὐτῷ, καὶ ἰσως ἐρρότερον ἐπτάκαυλος τὸν κόσμον, φωτίζουσα βρωῶντας, θαυμάσιον τῆς χάριτος. Ὁ τῶν Πατέρων...

Αγαπήσας Θεόν, πρὸς τούτου Μάρτυς, ἠγάπηθης· διό σε τὸν ἀγῶνα, τὸν θεῖον ἐκτέλεσαντα προσήκατο, σὺν ταῖς ὁμοζήλοις, ἐν ἐπουρανίοις, Ἀγάπιδε θαλάμοις.

Νευρωθέντες τῇ πίστει τοῦ Δεσπότη, δυναστείαν καθείλετε τοῦ πλάνου, καὶ εὐκλεῶς ταῖς νίκαις κλειζόμενοι, εἰς ἐπουρανίους, Μάρτυς Κυρίου, αἰκεῖτε καταπαύσεις.

Θεοτοκίον.

Γασαί μου τὰ πάθη τῆς καρδίας, ἀπαθείας πηγὴν ἢ τετοκουῖα, καὶ πρὸς ζωὴν με θεῖαν καθοδήγησον, ἵνα σε δοξάζω, Μῆτερ τοῦ Σωτήρος, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμαίοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ωραῖαι γεγονότες, θεαῖαις εὐμορφίαις, τῆς μαρτυρίας Κυρίῳ παρέστητε, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀθλοφόροι αἰεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατὸς ὑμᾶς Ἀγγέλων, ἐπανακομίζει, διαζευχθέντας τοῦ σώματος Μάρτυρες, πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν, πρὸς φῶς ἀνέσπερον.

Ημῶν τῶν ἐκτελούντων, σήμερον τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν ὑμῶν Μάρτυρες ἐνδοξοί, πρὸς τὸν Θεὸν μνημονεύειν μὴ διαλίπητε.

Θεοτοκίον.

Φωτί με μετανοίας, τὸν ἐσκοτισμένον, τῇ ἀμελείᾳ Πανάμωμε λάμπρυνα, ὅπως ὑμῶν καὶ δοξάζω τὰ μεγαλεῖά σου.

Τὸ Φωταγωγικὸν τὸ Ἰδιόμελον εἰς τὸν Στίχον, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

ΤΗ 15. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΗΡΙΝΟΝ.

τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω.

Κύριε, σὺ τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρώπων, ὡς ἐπιστάμενος φύσεως, ζῶσον ἐν καρδίᾳ τῆς νηστείας, ἰσχυρὴν ἡμᾶς καὶ κραταίωσον κατὰ παθῶν καὶ ἐχθρῶν, νοουμένων ὡς εὐσπλαγχνος, ἀπαθείας ψυχῆς, τειχίσας τοῦ θανάτου σου τὸ ἔλεος.

Κύριε, σὺ τὸν Ἀθλοφόρον ἐκ σκότους, πρὸς φῶς τῆς θείας σκηνώσεως, τῇ τοῦ Παρρακλήτου ἐμπνεύσει, ὡς ἀγαθὸς μετεποίησας, καὶ κραταῖον κατ' ἐχθρῶν, ἀνέδειξας ὀπλίτην σου· διὰ τοῦτο ἀριστεύων, ἐδόξασέ σε φιλήθρωπε.

Κύριε, σὺ ταῖς τῶν Μαρτύρων πρεσβείαις, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλήθρωπος, φυλάξον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν νοουμένων πτερύγων ἰθι, καὶ καθαρῶς καὶ ἀγνῶς, ἀξιώσον θεάσασθαι, τὴν τριήμερόν σου Λόγε, ἐξανάστασιν ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, δέξαι σῆς Μητρὸς ἰκεσίας, καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπικάμφθητι· σῶσον ἅπαν γένος ἀνθρώπων, τῶν δοξαζόντων τὸ κράτος σου, καὶ ἐκλύτρωσαι ἡμᾶς, τῆς πλάνης τῆ ἀλάστροφας, καὶ ἐλέησον ἐλεῆμον, καὶ σφαλμάτων δίδου ἄφεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον, Ἦλιε τῆς Δικαιοσύνης, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς σκότος μετεβάλετο· ἡ δὲ πανάμωμός σου Μήτηρ, τὰ σπλάγγνα διετέτρωτο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες κατὰ τάξιν, ὡς σύνηθες.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς, ἐν τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Υ**γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεθόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τὸ ὄμμα καθάραντες τῆς ψυχῆς, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ δακρυῶν καταρροαῖς, νοητῶς τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, ἐξαναστάντα θεασώμεθα.

Εν ὕψει τῆς γνώσεως τοῦ Χριστοῦ, σοφῆ διανοίᾳ, Ἀθλοφόρε ἀναδραμῶν, τοῦ ψεύδους κατέλιπες τὴν πλάνην, καὶ οὐράνιου δόξης ἔτυχες.

Χρυσορόδος Μάρτυς ἄλλος Χριστοῦ, ἐν γῇ Αἰγυπτίων, καὶ ἐν κόσμῳ ἀθλητικῶς, πλημμυρῆσας αἵματι Σαβίνε, θεογνωσία ἀνθρώπους κατήρδευσας.

(*) Τα χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα, οὗ ἢ ἀκροστιχίς· ἀθλητικῶς Σαβίναν αἰτίσω πόθω. Θεοφάνους.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης Πανάχραντε ὁ ἐκ σοῦ, τεχθεὶς ὑπὲρ λόγον, ταῖς πρεσβείαις σου ἐκπληροῖ, τὸν παρόντα χρόνον καὶ ἰθύνει, τοὺς σὲ δοξαζόντας πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Σὺ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, διὰ νηστείας σοι Κύριε, εὐαρεστεῖν, καὶ πληροῦν προθύμως, τὰ σεπτά σου θελήματα.

Κράτος ἀπροσμάχητον, θωρακισάμενος Ἐνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ, πίστιν καὶ ἀγάπην, κατ' ἐχθρῶν σὺ ἠρίστευσας.

Πλάνης τὰ θεμέλια, τῆ καρτερίᾳ σου ἔσεισας, καὶ εἰς βυθόν, βωμοὺς τῶν εἰδώλων, **Σαβῖνε** καταβέβληκας. Θεοτοκίον.

Ε'ν σοὶ δυναμούμενοι, καὶ κραταιούμενοι Ἀχραντε, ἐν τῷ καιρῷ τῷ τῆς ἐγκρατείας, παθῶν νικῶμεν τὸν πολεμον.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Α'θλοφόρε μέγιστε, τῆς ἀληθείας ὀπλίτα, Χριστομάρτυς ἔνδοξε, Κήρυξ τῆς θείας Τριάδος, αἴτησαι τοῖς σὲ τιμῶσιν ἐξ ὑψους χάριν· δώρησαι ταῖς σαῖς πρεσβείαις πᾶσιν εἰρήνην, τοῖς ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, τὴν θείαν μνήμην τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ε"καστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προσρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπησα τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

Ρ'άβδον δυνάμειως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυαγμάτα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
• μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
• ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, νηστεία καὶ πόνοις καθυποτάξαντες, ἀπαθῶς Χριστοῦ ὀψάμεθα, καὶ ἀγνώως τὰ πάθη τὰ σωτήρια.

Ὡσπερ μάστιγι ἐπληξας, ῥήμασι **Σαβῖνε** ὁμολογίας σου, τῆς ἐνθέου τοὺς διώκοντας, καὶ αὐτὸς ἐσώθης ἀπαρατίρωτος.

Τοὺς τῆ κτίσει λατρεύοντας, ἔπεισας **Σαβῖνε** καὶ καθωδήγησας, εἰς λατρείαν τοῦ τῶν ὅλων Θεᾶ, ὁδηγόν σε Μάρτυς καταγγέλλοντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀγκύρας δραξάμενοι, τῆς σῆς προστασίας μόνη Πανύμνητε, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἰς λιμένα θείον ἀναγόμεθα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσταγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ,
• τὴν σὴν εἰρήνην παράσχε ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Λάμπρυνον ἡμᾶς, τῆς νηστείας ταῖς ἐλλάμψαι, καὶ ἀξίωσον ἀγνώως κατιδεῖν σε, τῆς δόξης καὶ Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Ε"χων ἐν ψυχῇ, ὡσπερ λύχνον φαεινότατον, τὴν Χριστοῦ θείαν ἀγάπην, πρὸς τοῦτον Μάρτυς ὠδηγήθης δι' ἀθλήσεως.

Ε"κτεινας Σοφέ, Αἰγυπτίων τὰ σεβάσματα, ἐν τῇ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, τὸν τῶν ἀπάντων ποιητὴν δοξαζῶν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ρ'ώμην τὴν ἡμῶν, περιβάλλουσα ἀσθένειαν, ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας Ἀγνή, κατὰ πολέμων, καὶ παθῶν ἡμᾶς ἐνίσχυσον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Απόλαυσιν ἀγαθῶν, καὶ μέθεξιν ἀκηράτου τρυφῆς, ἡ νηστεία προξενεῖ, τοῖς ταύτης μετέχουσι, καὶ Χριστὸν δοξαζουσι, καθαρᾷ καρδίᾳ, σωτηρίας μόνον πρόξενον.

Εὐπρέπειαν ὀρατὴν, καὶ κοσμικὴν περιφάνειαν, ἐβδελύξω εὐσεβῶς, καὶ δόξης τῆς κρείττονος, καὶ πλούτου τοῦ μένοντος, ἐραστής ἐδείχθης Ἀθλοφόρε παναοίδιμε.

Τὴν ζάλην τοῦ μοχθηροῦ, **Σαβῖνε** βίου κατελίπες· εἰς ὄρμον δὲ τῆς Χριστοῦ, κατήντησας πίστεως· δι' ἧς τῆς ἀθλήσεως, τὸν πλοῦτον εἰς θεία, ταμιεῖα ἐναπέθηκας.

Θεοτοκίον.

Γευσάμενοι τοῦ φυτοῦ, παρακοῆ οἱ Πρωτόπλαστοι, ἐξόριστοι τῆς τρυφῆς, γεγόνασιν Ἀχραντε· ἡμεῖς δὲ μετέχοντες, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, ἐντρυφῶμεν ἀκηράτῳ ζωῇ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος **Σαβίνου** τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Ῥεῖθρον Σκαμάνδρου, ὡς ἐλέγξεως ὕδωρ, **Εὐανδρίας** ἐλεγχος ἦν τῆς **Σαβίνου**.

Τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ ἐντεῦθεν ἀπῆρε Σαβίνος.

Οὗτος ἦν ἐξ Ἑρμοπολεως τῆς κατ' Αἴγυπτον, κατὰ τὰς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, κρυπτόμενος ἐξω τῆς Πόλεως μετὰ καὶ ἐτέρων εὐσεβῶν ἐν δωματίῳ μικρῷ καὶ ζητούμενον παρὰ τῶν Εἰδωλοατρῶν, διὰ τὸ πολὺν εἶναι λόγον περὶ αὐτοῦ παρὰ Χριστιανοῖς, γένους τε πρώτου μετέχοντος, καὶ τῷ τῆς εὐσεβείας ζῆλῳ τῶν ἄλλων προίχοντος, ὕστερον πεφώραται. Ἀχθεῖς τοίνυν πρὸς Ἀρβιανόν τινα, τῆς Πόλεως Ἠγεμόνα, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, ἀναρτηθεῖς, ξέεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καταρρέῦσαι τὰς σάρκας αὐτοῦ πρὸς τὴν γῆν. Εἶτα λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ πρὸς τούτοις λίθῳ προσοδίζεις, κατὰ τοῦ ποταμοῦ Σκαμάνδρου ἀφίεται, καὶ τὸν τῆ Μαρτυρίου κομίζεται στίφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πάπα.

Στίχ. Δεσμῆ πέδαις εἰς δένδρον, ᾧ προσβαῖς Πάπα.

Ζακχαῖος οἶα Χριστὸν ἐκπνεύσας βλέπεις.

Οὗτος, ναυαγοῦσαν ὄρων τὴν οἰκουμένην, παραστάς τῷ Ἄρχοντι, καὶ τῶν κατασχύνας τὴ πολλῇ πρὸς Χριστὸν παρρησία, ῥίφθεις πρὸς γῆν, τύπτεται ῥάβδοις τὰς σάρκας, εἶτα τὸ πρόσωπον. Μετεωρισθεῖς δὲ πρὸς ὕψος, σπαράττεται σιδηροῖς ὄνυξι· καὶ κρηπίσι καθηλωθεῖς τοὺς πόδας, τόπους ἐλαύνεται μακροῦς· καὶ αὐθις δένδρῳ ἀκάρπῳ προσδιθείς καρποφόρον ἀποτελεῖ, εἰς ὃ καὶ τελειοῦται· καὶ ἡ Λυκαόνων δὲ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἔχουσα, γάννυται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρβείων Πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλικίων ἐπαρχίας, υἱὸς βουλευτοῦ τινος Ἑλληνοσ, μητρός δὲ Χριστιανῆς· παρ' ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μιμαθικῶς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν σχολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας Μαρτιανῷ προσήχθη τῷ Ἠγεμόνι. Καὶ μὴ καταδεξάμενος θῦσαι τοῖς Εἰδωλοῖς, ἐν διαφόροις μέρει τοῦ σώματος τύπτεται· εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, καὶ τῇ μητρὶ συμβούλῳ χρησάμενος, εἶτα ἐρωτηθεῖς, καὶ· Ἐμμένειν, εἰπὼν, καὶ ἐναποθνήσκειν τῇ πίστει τῇ εἰς Χριστὸν, ἐν σάκκῳ βληθεῖς, μιστῷ ψάμμου καὶ ἑρπετῶν ἰοβόλων, μίσον τοῦ πελάγους ἀφίεται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στίφανον δίχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ἐν Ῥουφαναῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμῶμεν, Ἰωάννη, σὴν ἐκδημίαν, Ἐνδημίαν δὲ πρὸς Θεὸν μᾶλλον φάναί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ῥωμανός, ὁ ἐν τῷ Παρίῳ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὸ πρὸς σὲ φίλτρον εἰς ἀγῶνας δεικνύει, Ὁ Ῥωμανός σου, Σῶτερ, ὀρμῶν πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δέκα Μάρτυρες οἱ ἐν Φοινίκη, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χορὸν δέκανδρον Μαρτύρων διὰ ξίφους, Ἄνδροκτόνοι κτείνουσι Μαρτυροκτόνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀλεξανδρίων, Πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ῥώμης παλαιᾶς Ἀλεξανδρίων Πάπας,

Ἐδὲμ κατοικεῖ τὴν παλαιὰν Πατρίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνίνα τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Σορῶ καλυφθεῖς Θαυματουργὸς Ἀνίνας, Οὐ συγκαλύπτει τὴν χάριν τῶν θαυμάτων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἀνευ μαθήσεως τιμὸς, τὴν πραότητα καὶ τὴν ἠουχίαν ἀγαπήσας, ἠουχαζῶν ἦν καθ' ἑαυτὸν. Πεντεκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, ἀπορφανισθεῖς ἐκ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ, καταλιπὼν πάντα, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ εὐρῶν Μοναχόν τινα, Μαΐουμᾶν οὕτω καλούμενον, ἀκτημοσύνην ὑπερβάλλουσαν ἔχοντα, παρ' αὐτῷ ἦν ἀγροπῶν καὶ προσευχόμενος. Τοσαύτη δὲ ἦν ἐγκράτεια παρ' αὐτοῖς, ὥστε πολλάκις, δι' ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων, διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἦσθιον, καὶ τοσαύτη στενωπὴ ὑπάρχοντες, ὡς ἐπὶ βασιλικῆς τραπέζης ἐσθίοντες, τοσοῦτον ἠδύνοντο. Καὶ μετὰ χρόνον τινα ὁ τούτου Διδάσκαλος τίθεισεν ἀναχωρῆσαι ἐκεῖθεν· ὃ καὶ πεποίηκεν. Οὗτος δὲ ὁ Μακάριος πρὸς αὐτὸν εἰπὼν, Συγχωρησόν μοι, Πάτερ τίμιε, ἐτι οὐκ ἔστι μοι καταθύμιον ὑπαναχωρῆσαι ἐντεῦθεν, ἔμεινεν ἐκεῖσε. Ἐξήρχετο δὲ πολλοῖς καὶ πρὸς τὴν ἰσωτέραν ἔρημον ἐπὶ εἴκοσι ἢ καὶ τριάκοντα ἡμέρας, καὶ πάλιν ὑπίστρεφεν εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ. Καὶ ὑποτάξας τὰ πάθη τῆς σαρκὸς, ἐδέξατο, ὡς εἰκεν, τὴν τῶν ἀγρίων θηρίων ὑποταγήν· ὅθεν καὶ δύο λέοντες ἠκολούθουν αὐτῷ πανταχοῦ· καὶ ἀκάνθης τραχείας ἐμπαγίσσης ποδὶ τῶν λεόντων ἑνὸς, ὁ Μακάριος ταύτην ἐκβαλὼν, καὶ τὸν πόδα ἀσφαλῶς καταθήσας, ὑγιῆ ἀπειργάσατο.

Τῆς φήμης δὲ πανταχοῦ διαδραμοῦσης, προσήρχοντο πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν κα ἀσθενεῖς· καὶ ὅς, τῇ ἐνοικουσῇ αὐτῷ θείᾳ χάριτι, καὶ μένῃ προσουχῇ, ἴατο πάντας, οἰωδῆτινι καταχομένους νοσήματι. Ἐάσας οὖν τὸ εἰσέρχεται ἐν τῇ ἔρημῳ, ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ ἦν προσμένων· ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν προσεχὲς ἀλλ' ἐκ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου διεκομίζετο, ἀπὸ τεσσάρων, ἢ πέντε σχεδὸν μιλίων· καὶ πρώην μὲν σπανίως διεκομίζετο, ἐτι καὶ μὴ χρῆσις τούτου ἦν. Ὀπνίκα δὲ τὸ τῶν προσερχομένων πλήθος, δι' ὄχλου τῷ Ἁγίῳ γεγονός, ἀναγκαίαν εἶναι καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρῆσιν εἰς πόσιν ἐπέτρεπε, τότε καὶ μικρὸν τι δοχεῖον πρὸς ὑποδοχὴν ὀμβριμαίου ὕδατος κατεσκευάσεν.

Ἄλλᾳ καὶ τοῦ τοιοῦτου δοχεῖου, ποτὶ πλήθους ὄντος, καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἐξαντληθέντος, προσρύντος δὲ καὶ ἐτέρου πλήθους, καὶ τοῦ διακονικοῦ ἐπιταγέντος ἀντλήσαι ὕδωρ, ὡς ἤκουσε μηδὲ τὴν κύλικα δυνατὸν γεμισθῆναι, διὰ τὸ ἐκφορηθῆναι ἅπαν τὸ ὕδωρ, τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας, καὶ στενάξας βαθύ, ἐν ἰλαρῷ τῷ προσώπῳ λέγει· Ἀπελθε, Τέκνον, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου· ἐγὼ σοι ἰπιτάσω· καὶ ἀντλήσας διακόνησον. Πεισθεῖς οὖν, ὦ τῷ θαύματι! καὶ ἀπελθὼν, εἶρε τὸν λάκκον πεπληρωμένον ὕδατος, καὶ Πάντες ἴδετε, ἀνεβίβασε, πρᾶγμα ἐξάισιον. Εἰσπηδήσαντες οὖν, καὶ ψυχροῦ καὶ διειδεστατοῦ ἐμφορηθέντες νόματος, ἐξίστησαν, καὶ τῷ Θεῷ τὴν εὐχαριστίαν ἀνέπιμπον, τῷ δοξάζοντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Τούτου οὖν τοῦ θαύματος θείων ὁ Ἅγιος συνομίασεν τὸν θρίαμβρον, αὐτὸ δὲ ἑαυτοῦ κομίζειν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἐβουλεύσατο, καθὼς καὶ πρώην ἦν ποίων· καὶ πάσας μὲν τὰς νύκτας ἔργον ἦν αὐτῷ ἀπαραιτήτων ἢ τοῦ ὕδατος μετακομιδῆ. Καί τε πάλιν λαοῦ προσρύντος καὶ πᾶν τὸ ὕδωρ ἐξαντλησάντος, ὁ Γέρον,

κεράμιον λαβών, πρὸς τὸν ποταμὸν ἔτρεχε· καὶ μὴ πόλι-
θου βολὴν ἀπιῶν, ὑπέστρεψε. Νομίσαντες οὖν οἱ ἐκείσε
τότε παρευρεθίντες, δι' ἀσθένειαν ὑποστρέφειν τὸν Γέροντα,
ἔδραμον εἰς ὑπαντήν αὐτοῦ· καὶ λαβὼν εἰς τὸ κεράμιον
ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πρὸς μετακομιδὴν ὕδατος, καὶ ἰδὼν
αὐτὸ πλήρες, ἀνεβήσας, λέγων μεγάλη τῇ φωνῇ· Δότε
πάντες δόξαν τῷ Θεῷ, ἔτι οἱ βραχίονες τοῦ Γέροντος ὕ-
δωρ ζῶν ἀναβλύζουσι. Δραμόντες οὖν ἅπαντες εἰς τὸ κε-
ράμιον, καὶ ἰδόντες πεπληρωμένον ὕδατος ψυχροῦ, ἐξε-
πλάγησαν· καὶ ἤρξαντο κυλιόμενοι παρὰ τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ, δυσωποῦντες ἀποσχέσθαι τοῦ τοιοῦτου ἔργου, καὶ μὴ
δι' αὐτοὺς τοσοῦτον κόπον ὑφίστασθαι· εἰμὴ γὰρ τὸ θαῦμα
γέγονεν, ἔλεγον, πάντως ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου τὴν
τοῦ ὕδατος μετακομιδὴν ποιήσασθαι ἐμελλες. Ὁ δὲ καὶ
αὐτὸς τῇ γῇ ἑαυτὸν καταβαλὼν, γῆν καὶ σποδὸν καὶ
σκῶληκα καὶ παντὸς ἐξουθινημα ἑαυτὸν ἀπεκάλει, καὶ
οὕτω μόλις κατεπαυσευ αὐτοὺς.

Τότε Πατρίκιος, ὁ Καισαρείας Ἐπίσκοπος, ἀκηκῶς,
ἔτι ὁ Ἅγιος δι' ἑαυτοῦ τὸ ὕδωρ κομίζει, ζῶν ἀχθοφόρον
εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ Γέροντος δέδωκε. Πένης δὲ τις ὀχλού-
μενος ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ τῷ Γέροντι προσελθὼν,
τὴν ἑαυτοῦ ἀνεδίδασκε συμφορὰν· ὁ δὲ, μῆτε ἕτερον ἔχων,
μῆτε κενὸν αὐτὸν ἀποστρέψαι βουλόμενος, τὸν ἔνον δούς·
Πῶλῃσον, εἶπε, τέκνον, καὶ δούς τὸ χρεὶς ἀπαλλάγηθι.
Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἐπίσκοπος, ἕτερον αὐτὸς δέδωκεν, εἰπὼν·
Τοῦτο οὐ κατὰ χάριν σοι δίδωμι, ἀλλ' ἵνα κομίζῃ τὸ ὕ-
δωρ· καὶ ὅταν μοι χρεῖα γένηται, ἀναλήψωμαι τοῦτον. Ἐ-
τερος δὲ πάλιν μετ' οὐ πολὺ προσαίτης ἔλθων, ἐξ ἀπορίας
τοῦ Ἁγίου, τὸν ἔνον ἔλαβε. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἐπίσκο-
πος, δοχεῖον μίγα κατεσκευάσει, μέχρι τοῦ νῦν σωζόμενον,
ἕπερ καὶ δι' ἀποστολῆς ἀχθοφόρων ζῶων πληγῶν ὕδατος,
ὑποστρέφειν πρὸς ἑαυτὸν πάλιν τοῖς ὑπηρεταῖς ἐπίταττε.

Στυλίτης δὲ τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ περιβήτορος· καὶ
ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας συνέβη μαχήσασθαι αὐτὸν μετὰ
τινος, ὡς καὶ λίθον ἀποβρίφῃναι κατ' αὐτοῦ, κακὸν τούτου
πληγῆναι. Εἰς ἐκδίκησιν οὖν τοῦ τολμημάτος ὀρμήσαι
βουληθέντος, ἐφ' ᾧ καὶ τοῦ στύλου κατελθεῖν, καὶ τοὺς ἀ-
τακτῆσαντας ἀμύνασθαι, ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὗτος Ἀ-
νίνας, τοῦτο προγευὼς διὰ Πνεύματος Ἁγίου, γράψας ἀ-
πίστευε τὸν χάρτην διὰ θηρῶν λέοντος· ἐν ἰδῶν ὁ Στυ-
λίτης, ἔμφοθος γενόμενος, ἐξεπλάγη. Ὁ γοῦν Μαθητῆς
λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν, τῷ Στυλίτῃ δέδωκεν· ὃς καὶ ἀνα-
γευὼς κατενύγη, καὶ ἀναθεὶς τὴν ἐκδίκησιν τῷ Θεῷ ἀν-
τέγραψε τῇ μακαρίῳ διὰ τοῦ λέοντος, πολλὰ τῷ Θεῷ καὶ
τῷ αὐτοῦ θαράσσοντι ἐπευχαριστῶν.

Γυνὴ δὲ τις, ἔχουσα νόσημα χαλεπὸν, ἀνῆρχετο πρὸς τὸν
Ἅγιον· συναντήσας δὲ αὐτῇ Βάρβαρος, καὶ βιάσασθαι αὐ-
τὴν ὀρμήσας, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ τῆς βοήθειας τοῦ Ἁγίου
ἡμερωθεὶς μετεβλήθη· καὶ ἀπλώσας τὴν χεῖρα λαβεῖν ἕπερ
ἔφθασε προσπῆξαι ὄπλον τῇ γῇ, πρὸ τοῦ τῆς βίας ἀπαρξά-
σθαι, εὗρεν ἐρριζωμένον· καὶ ὑπερθαυμάσας τοῦτο τὸ παρά-
δοξον, ἔδραμε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν Ἅγιον· καὶ κατηχηθεὶς,
ἔσαπτίσθη, καὶ μονάσας παρὰ τῷ Ἁγίῳ, γέγονε δοκιμώτα-
τος· λαβοῦσα δὲ τὴν ἴασιν ἡ γυνὴ, χαίρουσα ὑπέστρεψε.
Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα τὰ διὰ τοῦ Ἁγίου ὑπερφυῆ καὶ
ἐξαισιᾶ· ἀλλ' ἵνα μὴ προσκορεῖς νομισθεῖν μεν, παρεδρά-
μειν ταῦτα, καὶ βουλόμενος.

Ἐτη δὲ πέντε πρὸς τοῖς ἐννενήκοντα διαβίου· ἐν τῷ Ἀ-
σκητηρίῳ, μὴδ' ὅπως οὖν ἐκείθεν μεταβάς, ὡς τὸ πᾶν τῆς
ζωῆς εἰς χράνευς δέκα πρὸς τοῖς ἑκατὸν περιήσασθαι, προση-
αίς διαφοροὺς προαγγελίας, εἰς ἕκβασις προαχθείσας, καὶ
ἀδελφότητά ἱκανὴν συλλεξαμένος, καὶ πάντας προσκαλε-
σάμενος τοὺς τῆς ἀδελφότητος καὶ εἰς ἀρετὴν ἵνα ἐπιλεξά-
μενος τῶν λοιπῶν ὑπερέχοντα, καὶ· Τῆτον ὁ Θεὸς αὐτ' ἐμοῦ
προεφράγησε Ποιμένα ἡμῶν, προσειπὼν, καὶ τῇ χεῖρι ὑπο-

δέξας τὸν Ἀδελφόν, καὶ κατασπατάμενος, εὐλόγησεν αὐ-
τοὺς· καὶ ἐπιζησας ἡμέρας ἑπτὰ, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον κατὰ
τὴν ἑκαταδεκάτην τοῦ Μαρτίου μηνός.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παί-
• δεσ ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
• Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
• σαν ψαλλόντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
• εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀχλὺν τῶν ὀμμάτων, τῆς ψυχῆς ἀφελόν-
τες διὰ νηστείας τὸ φῶς, τὸ ἔνθεον τῇ
πίστει, δεξώμεθα ἐν φόβῳ, καὶ ἀγνεῖα κραι-
γάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, τῷ τῆ σώματος Μάρ-
• τυς κάλλει ἐνέφηνας· φαιδρὸς γὰρ θεω-
• ρίαις, ἠδύς τε ἐν τοῖς λόγοις, ἀνεδείχθης καὶ
• ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλο-
• γητὸς εἶ.

Γενναϊότητι Μάρτυς, τῆς ψυχῆς καὶ ἀνδρεία
• θράσος ἀντίπαλον, τυράννων ἀνομούντων,
• διηλεγξας Σαβῖνε, καὶ Χριστῷ ἀνεκραύγαζες·
• Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν Θεοκυῆτορ, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὴν
• θείαν ἔγερσιν, νηστεία καθαρθέντας, ἀξίω-
• στον τῆς πίστει, εὐλογοῦντας καὶ λέγοντας· Ὁ
• τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
• **Τ**στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ
• ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν κοσμηθέντες, ταῖς
• ψυχᾶς νηστεία καὶ δεήσει, πίστει ἀδιστά-
• κτω, δεξώμεθα ἐνθέως.

Τοῦ Παρακλητοῦ ταῖς νοσταῖς Ἀθλοφόρε,
• ἀρδευθεὶς ῥοαῖς καρποὺς προσηξας, τοὺς
• τοῦ Μαρτυρίου, Σαβῖνε τῷ Κυρίῳ.

Οἱ τῶν αἱμάτων σου ποταμοὶ πλημμυροῦν-
• τες, ἐπὶ γῆς Σαβῖνε ἰαμάτων, ναίματα
• τοῖς πᾶσι, προχέουσιν ἀνθρώποις.

Θεοτοκίον.

Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, τύχοι-
• μεν τῆς δόξης τοῦ Υἱοῦ σου, ταῖς σοῖς
• ἰκεσίαις, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐγέρσει.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σέ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
• σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
• σωμάτων χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Τὰ πάθη χαλινοῦντες, διὰ ἐγκρατείας, κα-
δυποτάξωμεν νοῖ καθαρῶ, ἵνα τῷ πάν-
των Δεσπότη συμβασιλεύσωμεν.

Κρατήσας Ἀθλοφόρε, νοητῶν πολέμων, καὶ
ὑποτάξας Τυράννους γενναία ψυχῇ, τῷ
Ποιητῇ τῶν ἀπάντων συμβασιλεύεις Χριστῷ.

Απάρας πρὸς τὸν πόλον, ἐκ τῆς γῆς Σα-
βίνε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε πρέσ-
βευε, τῷ Ποιητῇ τῶν ἀπάντων καὶ στεφοδό-
τη σου.

Θεοτοκίον.

Υπάρχεις Θεοτόκε, δόξα τῶν σῶν δούλων,
καὶ παρρησία καὶ σθένος καὶ καύχημα,
καὶ ἀσφαλῆς ἀμαρτία τῆς προσδοκίας μου.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ
καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,

ἢ α΄. Ὠρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου
τοῦ Θεοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσομοία.
Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ανθρώπον σε ἔγνωμεν Θεοῦ, κλήσει τε καὶ
πράγματι ταῖς ἀρεταῖς γὰρ διέλαμψας,
πτωχεῖαν ἀμετρον, καὶ στενοχωρίαν, ἐπὶ γῆς
πησάμενος, καὶ θαύμασι πιστοὺς πιστωσά-
μενος· διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ερωτι δροσίζοντι σαρκὸς, ἔρωτας φλογί-
ζοντας, ἐναποσθέσας Ἀλέξιε, θαλάμου
θαλάμου, εὐσεβῶς ἠλλάξω, ἡδονῆς τε σώμα-
τος, τὴν θείαν τῶν Ἀγγέλων ἐμοίωσιν· με-
θ' ὧν ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μένεις ἀγνωσούμενος Σοφῆ, πρὸ πυλῶν θλι-
βόμενος, τῶν εὐγενῶν γεννητέρων σου, ἐμ-
παροινούντων σου, τῶν οἰκείων παιδῶν, ἐπὶ
χρόνον μήκιστον· θανάτων δὲ φανεροῦσαι τοῖς
θαύμασιν, οἷς ἐπετέλεσας, θεραπεύων τὰ νο-
σήματα, καὶ διώκων ἀκάθαρτα πνεύματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἀκουσμα Ἀγνή· Χαῖρε ξύλον
ἅγιον, τοῦ Παραδείσου· θρόνον· Χαῖρε

ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων, χαῖρε ξίφος δί-
στομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ
ξένῳ τόκῳ σου, Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέν-
τας ἡμᾶς ἀνεκάλεσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικῶν Χριστέ, ἢ Παρθένο
βλέπουσα, ὀδυραμένη ἐβόα σου· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύ-
λῳ κρέμασαι, ὁ πάσαν γῆς κρεμάσας τοῖς ὕ-
δασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέρομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τὸν Θεοῦ Ἄνθρωπον αἰνέσω μάκαρ· Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραῶ-
» νίτιδα, πανστρατιανὴν ἢ ὑπέροπλος δύ-
» ναμις σαρκωθεὶς ὁ Λόγος, δὲ, τὴν παμμό-
» χθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Στενωτάτην ὠδεύσας ὁδὸν, ἀμειπτον καὶ ὀ-
σιον, βίον Σοφῆ μετελθὼν ἐκ νεότητος· διὸ
μου τὴν στενωσιν, καταπλάτυνον, τοῦ νοός εὐ-
φημησαί σε, τὸν πρὸς Παραδείσου, πλάτος ἀυ-
λιζόμενον Ἀλέξιε.

Εαυτὸν διόλου τῷ Θεῷ, μάκαρ ἀναθέμενος,
ἔξω σαρκὸς καὶ κόσμου ἐχρημάτισας,
πλούτου διαρρέοντος, τὸν οὐράνιον προτιμήσας
καὶ μένοντα, καὶ ἐνεγκαμένης, πόλιν τὴν Σιών
τὴν αἰωνίζουσαν (*).

Τῆς νηδύος σὺ τῆς μητρικῆς, στείρωσιν διέ-
λυσας, ἀποτεχθεὶς ὡς Σαμωνὴλ πανόλβιε·
ἐν γαστρὶ καρδίας δὲ, τὸν ἀγνότατον, συλλα-
βῶν ὄσθον ἔτεκες, πνεῦμα σωτηρίας, θείαις ἀ-
ρεταῖς διατῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ συνάναρχον Υἱός, ἔσχεν ὡς αἷτιον
σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ἐμοιώσεως,
μόνην ὑπὲρ ἅπασαν, κτίσιν ἀχραντε καθαρεῖν
σε εὐράμενος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πᾶσαι γενεαὶ
καὶ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήνθησεν ἢ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε,
» ἢ τῶν ἐθνῶν στερεῖουσα, Ἐκκλησία.

(*) Ἡ ἀρχὴ τοῦ Τροπαρίου τούτου, Ἐαυτὸν, ἀντὶ τοῦ κα-
καλῆν ἐν τῇ συντάξει, Σεαυτὸν, ὡς τοῦτο διορθῶναι
πνευματικῶς ἐστὶν ἀμαρτηρῶν, ἀλλ' ἐτέθη ἐπίτηδες ὑπὸ τοῦ Ἱ-
μνωτοῦ, διὰ τὸ μέτρον τῆς Ἀκροστιχίδος, ἥτις ἀπαιτεῖ ἐν-
ταῦθα Ε, καὶ εὐχὴ Σ.

» τῆ παρουσίᾳ σου, ἐν ἧ ἔστερωθή ἡ καρ-
» διά μου.

Νυττόμενος τῷ ἔρωτι, τῆς ἀγνείας θαλάμον,
τῆ ἐπὶ γῆς ἑράνιον, ἀντηλλάξω καὶ γυναι-
κὸς ἡδονῆς, τὴν ἡδίστην Ἀγγέλων ἐξομοίωσιν.

Θορύβους τοὺς ἐν βίῳ, καὶ ὄγκον πλοῦτου
ἔλιπες, καὶ μετανάστῃς γέγονας, τῆς πα-
τρίδος Πάτερ Ἀλέξιε, τοῦ Χριστοῦ τὴν πτω-
χείαν ἐκμιμούμενος.

Εν δάκρυσιν καὶ πόνοις, καὶ ἐγκρατεῖα Πάν-
σοφε, τὸ ἀγαθὸν ἐζήτησας, πότε ἦξει φῶς
ἐπιγνώσεως, τὴν ἀπάθειαν νέμον τῆ καρδίᾳ σε.

Θεοτοκίον.

Ο ἄνω ἀθεώρητος, τοῖς Ἀγγέλοις Ἀχραντε,
κάτω ἐκ σῆ γενόμενος, καθορᾶται τέλειος
ἄνθρωπος, ἀπολλύμενον κόσμον ἀνακτώμενος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς ἰδρώτας, καὶ πόνους τοὺς σοῦς σοφῆ,
νοερῶς θεωροῦντες πάντες πιστοί, πάσης
κατανύξεως, ταῖς ψυχὰς ἐμπιπλάμεθα καὶ πρὸς
θεῖους ὕμνους, καὶ δόξαν καὶ αἴνεσιν, τοῦ Δε-
σπότη τοῦ ὅλων, παμμάκαρ Ἀλέξιε, πόθῳ ἐγ-
καρδίῳ, ἑαυτοὺς συγκινοῦμεν, ὡδαῖς σε γεραί-
ροντες, καὶ πιστῶς ἐκβοῶντές σοι, ὡς Κυρίου
θεράποντι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμη σου.

Δόξα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα ὁσίως ἔλιπες, ἀνταλ-
λαζάμενος πλοῦτου τοῦ ρέοντος, τὸν ἀ-
διάρρηστον σαφῶς, καὶ μένοντα Ἀλέξιε ὅθεν
μετὰ πάντων σε, τῶν Ἀγίων δοξάζομεν, καὶ πα-
νηγυρίζομεν ἱερῶς ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἰτούμενοι
εὐρεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, Πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ακατανόητον καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει
Δέσποινα Θεοχαρίτῳτε, τὸ πεπραγμέ-
νον, ἐπὶ σοί, φρικτὸν μέγα μυστήριον· τὸν γὰρ
ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα πε-
ριθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάν-
τοτε Ἀγνὴ ἐκδυσώπει, ὡς Υἱόν σου, τοῦ σῶσαι
ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ησέ κηύσασα, Χριστέ εἰσβλέψασα, Σταυ-
ρῷ ὑψούμενον, ὡσπερ κατάκριτον, θρη-
νολογοῦσα γοερῶς, τοιαῦτα ἀπεφθέγγετο· Οἴ-
μοι! πῶς σε ἄνομος, δῆμος ὅλως οὐκ ὦκτειρε,
τοῦτον οἰκτειρήσαντα, διὰ πλῆθος ἐλέους σου;
Μή με ἐγκαταλίπῃς ἐν Κόσμῳ μόνην, ὁ μόνος
ἀναμάρτητος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-
» κωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Υπέμεινας, τὴν πτωχείαν προσαίτης γενό-
μενος, πτωχὸς ὡσπερ Λάζαρος· ἔρως γὰρ
θεῖος ἠρέθιζε, μάκαρ τὴν καρδίαν σου, ἐπιπο-
δοῦσαν τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον.

Απέριπτον, καὶ ἀπραγμονα βίον ἐπόθησας,
ἄπαξ σιτιζόμενος, τῆς ἑβδομάδος Ἀλέξιε,
πόθῳ τῆς μενούσης σε, ἀδιάρρηστου παμμά-
καρ ἀπολαύσεως.

Ναὸν Θεοῦ, τὴν καρδίαν ζητῶν ἀπεργάσα-
σθαι, ἐν οἴκῳ ἠγάπησας, τῆς Θεομήτορος
Ἐνδοξε, πάντοτε καθεζεσθαι, καὶ τὰ οὐράνια
κάλλη ἐνοπτρίζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Θηλάσασα, τὸν Δοτῆρα Παρθένε τοῦ γά-
λακτος, πεινώσαν καὶ στένουσαν, νῦν τὴν
καρδίαν μου κόρεσον, πάσης ἐπιγνώσεως, καὶ
κατανύξεως θείας ἱκετεύω σε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» **Χ**ριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Ροαῖς ἱερῶν, καταρδεύων πάντοτε δακρῶν
σου, ψυχὴν ἐγεώργησας, στάχυν ἀληθῶς
ἐκατοστεύοντα, γεωργῶ ἀθανάτῳ, καλῶς δια-
τηρούμενον.

Ωράθης ἐν γῆ, πολιτείαν ἄσαρκον μιμού-
μενος, τῇ ὑπερβαλλούσῃ σου, Πάτερ ἐγ-
κρατεῖα ἀξιάγαστε, καὶ εὐχῆς προσεδρεῖα, δι
ἧς φῶς ἐχρημάτισας.

Πυρὶ προσευχῶν, ἀμαρτίας ἐφλέξας τὴν ὑ-
πὲρ ἡμῶν Σοφίαν· ἀγρύπνοις δὲ στάσεσι, πᾶσαν
ἡδυπάθειαν ἐκοίμισας· κοιμηθεὶς δὲ πρὸς φέγ-
γος, μετέβης τὸ ἀνέσπερον. Θεοτοκίον.

Οφῶς κατοικῶν, τὴν ἀγίαν ὦκησε νηδὺν
σου Ἀγνὴ, κόσμου ἀπολλύμενον, σκότει
ἀγνωσίας ἀνακτώμενος· ὃν ἱκέτευε πάντας,
φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλιμένος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλῆμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Ναὸν ζῶντα Θεοῦ σε γενόμενον, τοῦ Χριστοῦ
τὸ σκῆνωμα, ἢ Ἀπειρόγαμος, προσφανε-

ροῖ κρυπτόμενον, καὶ δοξάζει λαυθαίνεν σπυδαίζοντα.

Αὶ εὐχαὶ σοι Θεῶ ὡς θυμίαμα, Μαίκαρ προσεδέχθησαν· ἔνθεν τῷ βίῳ σου, τὰ τῶν πιστῶν φρονήματα, εὐωδίασας Πνεύματος χάριτι.

Γεῖα πολιτεία κοσμούμενον, πάλιν ὁ Χριστὸς μὴ βουλόμενον Ἐνδοξε, σὲ τῇ πατρίδι δίδωσιν, ἀποφεύγοντα δόξαν τὴν πρόσκαιρον.

Θεοτοκίον.

Νόμος φύσεως ἄχραντε Δέσποινα, ὁ δημιουργὸς καινουργήσας τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀρρήτως τίκτεται, καὶ θεοὶ με δι' ἄμετρον ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αλέξιου σήμερον τοῦ πανολβίου, ἑορτὴν τὴν πάνσεπτον, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις Ὀσίων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα. Ὁ Οἶκος.

Τὶς τὰς σεπτὰς σου ἀρετὰς ἀξίως εὐφημήσει, καὶ ἱκανῶς ὑμνήσει, Ἀλέξιε θεόφρον; τὴν σωφροσύνην, τὴν ὑπομονὴν, τὴν πραότητα, τὴν ἐγκράτειαν, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον, τὴν ἄκραν σκληραγωγίαν, καὶ ἄμετρον ταπεινώσιν, δι' ὧν Ἀγγέλοις ἐφάμιλλοι γενόμενος, πρεσβεύεις αἰεὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντός· διὸ ἀκούεις Ὅσιε, νῦν παρὰ πάντων πιστῶν· Χαίροις Ὀσίων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Στίχοι.

Ἄνθρωπος ἐν γῇ τοῦ Θεοῦ κληθεὶς μόνος,

Ἐξεῖς τι καινὸν καὶ πάλω, Πάτερ, μόνος.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀλέξιε, πότμον ἀνέτλης.

Οὗτος ἦν ἐκ Ῥώμης, πατρὸς Εὐφημιανοῦ Πατρικίου, καὶ μητρὸς Ἀγλαίδος, πλουσίων, καὶ πάντων εὐγενῶν, μονογενῆς ὑπάρχων αὐτοῖς. Παστάδος δὲ γαμικῆς πλακείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ Πατρὸς, κατὰ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἶδαι τῇ νύμφῃ συγκαθευδῆσαι, δούς αὐτῇ δακτύλιον, καὶ ἱπευξάμενος, λαθῶν ἐξῆλθε τοῦ οἴκου, καὶ τὴν Ἐδέσσαν καταλαβάνει. Προσέμεινε δὲ τῇ ἐκεῖ Ἐκκλησίᾳ δίκαια καὶ ὀκτῶ ἔτη, ἐν πεινχοῖς καὶ ῥακώδεσιν ἱματίοις, ἐλεῶ καὶ φιλανθρωπία τῶν προσιόντων τριψόμενος.

Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν (οὐ γὰρ ἦν λαβεῖν, καὶ διὰ πάντας τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν κρύπτεσθαι, ἤδη προσφοιτῶντων αὐτῷ πλειόνων καὶ ἐνοχλούντων), καὶ μέλλων εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας καταίρειν, ἐν τῷ ναῶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, ταύτης μὲν τῆς ἐφέσεως οὐκ ἔτυχε, τῆς νηὸς πνεύμασιν ἰναντίοις ἐκλυθεῖσας ἐτίρωθε. Παραγινόμενος δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ, κατέλαβε τὸν οἶκον τοῦ ἰδίου Πατρὸς· καὶ ἀγνοηθεὶς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ἐν τῷ πυλῶνι αὐτοῦ διήγυσεν, ἰμπαροινούμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων οἰκητῶν, καὶ ἐμπαιζόμενος· καὶ τοσαῦτα πάσχων, ὅσα εἰκὸς ἀνθρώπων

εἶναι, καὶ μηδεμιᾶς μετέχοντα παθήσεως, ὑπὸ τρυφῶντων ἀνθρώπων καὶ ἀτακτούντων. Ἐπιστάσης δὲ τῆς μακαρίας τελευτῆς, αἰτίσας χάρτην, καὶ ὅστις εἶη, καὶ ὅστις ἔφυ γράφας, τοῦτον κατέχειν, ἴως οὐ ὁ Βασιλεὺς Ὀνώριος, θεῶθεν ἀποκαλυφθεὶς, παρεγένετο· καὶ δεηθεὶς αὐτοῦ, ἡδὴ τεθνηκότος, τὸν χάρτην ἔλαβε· καὶ ἀναγνωσθέντος αὐτοῦ εἰς ἐπήκοον πάντων, ἐγνωσθη τὰ κατ' αὐτόν· καὶ πάντων ἐκπλαγύντων, τὸ Ἅγιον αὐτοῦ Λείψανον ταφῆς ἐντίμου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἔτυχεν ἐν τῷ ναῶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, μύρα εὐωδία, καὶ ἱάματα τοῖς προσιοῦσιν αἰννεῶς προχέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέφθασε καὶ ἡ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβεραῖς ἀπειλῆς τοῦ Σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Κύριος· γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Παῦλος ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ζῆλος διεξέκαυσε Παῦλον Εἰκόνων,

Ἡ φλόξ δὲ αὐταῖς ἐξεκαύθη καμίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Θεοστήρικτος, ὁ Ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Στήριγμα πιστοῖς, καὶ μετασταῖς ἐκ βίου,

Τὰς σὰς Θεοστήρικτε πρεσβείας δίδου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ
» Ἀράννης μεταρσίον, τὴν φλόγα ἀνερόριπι-
» σε. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβῆσαι Παισί,
» δρόσον τὴν τῆ Πνεύματος, ὃ ὦν εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Επέμενες Ὅσιε τῶν γεννητόρων, πυλῶσι καθήμενος, καὶ ὄλωσ ἀγνοούμενος, παίδων παροιμίαν τε ὑποδεχόμενος, καὶ καταπαίζόμενος δεικῶς, καὶ ἐν πτωχείᾳ πολλῇ θλιβόμενος.

» Ἄρκος σου τὸ φρόνημα ἀπονεκρώσας, ὄρων
» τοὺς γεννήτορας, καὶ τούτοις ἀγνοούμενος,
» τῆς φύσεως ἔστεγες τὴν βίαν Ὅσιε, καὶ τὴν
» ἐξουθέντησιν τῶν σῶν, ἀπείρων παίδων ἐπιθλιβόντων σε.

Ο θαῦμα! πῶς ἔμεινας αἰεὶ πτωχεύων, ἐν πλούτῳ Ἀλέξιε, ἀπείρου ταπεινώσεως! πῶς ἠνεγκας παίζεσθαι καὶ ὄνειδιζεσθαι, ὑπὸ παιδῶν πάνσοφε τῶν σῶν, ἀγνοησάντων τὴν πολιτείαν σου!

Θεοτοκίον.

Μεγάλου διάκονος σὺ Μυστηρίου, ἐγένου Παναμίωμε· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, μεγάλων κακῶν ἡμᾶς ἀπολυτρούμενον, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας ἀγνή, εὐλογημένη Θεοχαρίτῳτε

Ὡδή η̄. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**άμνος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
• ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
• ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
• δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογοῦ-
• τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Αγνωστος τὸ πρὶν, γεννητόρσιν ὑπάρχων,
ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκδημίας σου, τούτοις
τὸ μυστήριον ἐκκαλύπτεις φανερούμενος, εἰς
δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἐνδοξε τοῦ μεγάλως σε,
καὶ ἀξίως δοξάσαντος.

Κύριος φωνῆ, μεγάλη φανεροῖ σε, πάση τῇ
Ῥώμῃ τὸν κρυπτόμενον, θησαυρὸν Παν-
ῶλβιε, ἐν πτωχοῦ σχήματι κείμενον, καὶ δω-
ρεαῖς ἰάσεων, ἅπαντας τοὺς ἐν πίστει, σοὶ
προσιόντας· πλουτίζοντα.

Αρχοντες λαῶν, καὶ Βασιλεῖς συνῆλθον, καὶ
Ἱερεῖς μακάρ κηδεῦσαί σε, Θεοῦ ἐπινεύ-
σει· καὶ κατεῖδον μέγα θάμα, θαμβούμενοι
θαύμασιν, Ὅσπερ οἷς ἐτέλεις, θεία δυνάμει τοῦ
Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Ρεύσαντας ἡμᾶς, τῇ παλαι παραβάσει, ἀ-
νακαινίζων ὁ φιλόανθρωπος, ἀρρέυστως
σεσάρκωται, ἐξ ἀφθόρου σου Παναμίωμε, γη-
δύος καὶ ἐρρύσατο, ἅπαντας ἀμαρτίας, κα-
ταφθορᾶς παναμώμητε.

Ὡδή θ̄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νάρχου Γεννητορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
• ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
• πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
• γεῖν, τὰ ἐσκητισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
• Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ιδεῖν κατηξίωσαι, Θεοῦ τὴν δόξαν Ὅσπερ, τοῦ
λαμπρῶς σε ἐν τέλει μακάρ δοξάσαντος·
φῶς γὰρ οἱ μὴ βλέποντες εἶδον, καὶ τὸ λα-
λεῖν ἔλαβον οἱ πρῶν, τυγχάνοντες ἄλαλοι,
παναοῖδιμε Ἀλέξιε.

Οράθης προκείμενος, καὶ πρὸς ταφὴν ἀγό-
μενος, ὡσπερ ἥλιος Παῖτερ, πέμπων ἰά-
σεων, τὰς μαρμαρυγαῖς παραδόξως, καὶ σκο-
τεινὰ πάθη φυγαδεύων, καὶ φλέγων τοὺς δαι-
μονας, καὶ φωτίζων τοὺς θεόφρονας.

Συνῆλθε κηδεῦσαί σε, Πατριαρχῶν ὁ πρόκρι-
τος, Βασιλεὺς τε ὁ λίαν φιλοχριστότατος,
Ἄρχοντες πρεσβῦται καὶ νεοί, καὶ μοναστῶν
χοροὶ θεία νεύσει, καθαγιαζόμενοι, τῇ προ-
ψύσει σου Μακάριε.

Ηρπάγης ἐν ἄρματι, τῶν ἀρετῶν ὀχούμενος,
καὶ κατέπαυσας ἐνθα Ὅσίων τάγματα,
καὶ τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, Πατριαρχῶν,

καὶ πάντων Δικαίων· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμησο,
τῶν τιμώντων σε Ἀλέξιε.

Θεοτοκίον.

Φωνῆν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθό-
μενοι, χαῖρε λέγοντες χώρα ἡ ἀγεώργη-
τος· χαῖρε τῆς κατάρας ἡ λύσις· χαῖρε πηγῆ,
ὑδατος τοῦ ζῶντος, Ὅσίων τὸ καύχημα, Θεοτό-
κε ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο θαῦμα! πῶς ἐν πυλῶσι, τῶν γεννητόρων
χρονίως, ὡς τις ἀδάμας ὑπέστης, φύσεως
βία μὴ καμφθεῖς, Γονέων τε καὶ Συζύγου, Ἀ-
λέξιε πικροῖς θρήνοις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ ἀΨαλ-
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου,
Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ̄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ος ἀστὴρ ἀνατέταλκας, καὶ πιστοὺς κατε-
φώτισας, ἱεραῖς λαμπρότησι τῶν δογμα-
των σου, καὶ τὰς αἰρέσεις ἐσκοτάσας, καὶ τέ-
λεον ἔτρεψας, καὶ ὡς δοῦλος τὸ δοθὲν, πλεονά-
σας σου τάλαντον, εὐηρέστησας, τῷ Δεσπότη
Θεόφρον· οὐ εἰς χεῖρα, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦ-
μα, τὸ ἱερώτατον Κύριλλε.

Τῆ σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τὸ φέγγει τοῦ
βίβ σου, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος Ἀξιάγαστε,
μέσον Συνόδου διέλαμψας, Πατέρων τὸν ἄθεον,
Μακεδόنيον νευραῖς, ἀποπνίξας τῆς χάριτος,
εἰς τὸ Ἅγιον, καὶ ζωῶσαν τὰ πάντα θείον
Πνεῦμα, βλασφημήσαντα ἀφρόνως, καὶ προ-
φανῶς ἀνομήσαντα.

Νοῦν ἀλάστορα ἠσχυνας, τοῦ παράφρονος
Μάνεντος, στηλιτεύσας κάλλιστα καὶ σο-
φώτατα, τὰ βορβορώδη διδάγματα, τῆς τούτου
σκαιότητος, Διδασκάλων ἀρχηγέ, Ἱερέων εὐ-
πρέπεια, θεῖε πρόμαχε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίας· διὰ τοῦτο, τὴν ἀγίαν γεγηθότες, ἐπιτε-
λοῦμέν σου κοίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότη ὑπάρ-
χουσα, καὶ φωτὸς νεφέλη Θεοχαρίτωσε,

τοῦ νοητοῦ ἀνατείλαντος, τῷ κόσμῳ πανάμωμε, φωταγωγήσον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα τοῦ δολίου, τῇ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστήναι, συνανιστῶν τῆς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα, καὶ αἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Κύριλλον ὑμνῶ τὸν πρόεδρον Αἰλίας.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελωδῆμα.

Κοσμήσας τὴν ψυχὴν, ἀρετῶν ταῖς ιδέαις, χαρισμάτων δεκτικὴν, τοῦ Πνεύματος αὐτῆν, τοῦ Ἁγίου τετέλεκας· ὅθεν ἄβυσσον σοφίας, ἐξηρεύξω Αἰρέσεων, τὰ πελάγη ξηραίνουσαν Κύριλλε.

Υπέρτερον τὸν νῦν, τῶν ἐνύλων εἰργάσω, τῶν αὐλῶν λειτουργῶν, συνόμιλος δειχθεὶς· τῷ πυρὶ δὲ τῶν λόγων σου, πᾶσαν ἔφλεξας τὴν ὕλην, τῶν αἰρέσεων Κύριλλε, Ἐκκλησίας πυρσὸς ὁ ἀκοίμητος.

Ρῆμάτων σου ὄσμαῖς, ἠδυνόοις μανίας, τὸν ἐπώνυμον Σοφῆ, αἰρέσεων πασῶν, τὸν ἀνύπαστον βόρβορον, ἤλασας μακρὰν ποιήσας, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, ὡς Χριστοῦ εὐωδία γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Γλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον, ἅπαντας τοὺς ἀνυμνοῦντας, σοῦ πανάμωμε Δέσποινα, τὸν ἀνέκφραστον τόκαν Πανάχραντε.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ ἐθνῶν, Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε

» Συναγωγῇ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Λάμπων ταῖς φαιδρότησι πνευματικῆς τῆς σοφίας, τὸ τριφεγγές τῆς Θείας Τριάδος, Πάτερ τυλαυγῶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐτράνωσας, δι᾽ ἧς σκότους πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Λύρα ὠφθης Πνεύματος τοῦ παναγίου Θεόφρον, ἀναφωνοῦσα μέλος ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν ἐκήρυξας, θέλγων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἶκος ἀγιάσματος σοῦ ἡ ψυχὴ ἀνεδείχθη, ἐν ᾧ Πατὴρ Υἱὸς τε καὶ Πνεῦμα τὸ ζωαρχικόν, ὑπερφυῶς κατώκησεν, ᾧ ψάλλομεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἡδὲ οὐράνιος τὴν ὑπὲρ νοῦν σε λοχείαν, διερμηνεῦει Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, λόγον Ἀγνῆ συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου πεπλουτηκῶς, ἐξηρεύξω δογματῶν ρεῖθρα ζωῆς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας εὐσεβήτων διάνοιαν· καὶ βακτηρίᾳ θείᾳ, ποιμάνας τὸ ποίμνιον, ἐπὶ χλόην θείας, ἐξέθρεψας γνώσεως· ὅθεν ὡς Ποιμένα, καὶ Διδάσκαλον μέγαν, καὶ Πίστεως πρόμαχον, εὐφημοῦμέν σε Κύριλλε, Ἱεράρχα κραυγάζοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η γλώσσά σου Σοφῆ, θεϊκαῖς ἐπιπνοίαις, ἐφώτισε λαοὺς, μίαν σέθειν Τριάδα, τῇ φύσει ἀμέριστον, μεριστὴν τοῖς προσώποις δέ· ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβευτὴν σε, αἰεὶ προβαλλόμενοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότητος δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ῥαθυμίας πταισμάτων, τοῦ δοξάζου σε, Παντελεῆμον τὴν μόνην, ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορώσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη, δι᾽ ἧς ἔσωσας τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα;

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε,
• καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου Χρι-
• στέ· διὸ ἀπαύστως κρᾶζομεν· Δόξα τῇ δυ-
• νάμει σου Κύριε.

Υπερκοσμίου τῆς σοφίας ρεῖθρον Ὅσιε, σοῦ
ἡ καρδία δεξαμένη, ἐξηρεύξατο Διδασκα-
λίας ἄβυσσον, νόας ἀσεβούντων βυθίζουσαν.

Μίαν ἰσχὺν μίαν οὐσίαν καὶ βούλησιν, τρισυ-
ποστάτου Θεότητος ἐκήρυξας, καὶ πολυ-
δέε Κύριλλε, πλάνης τὸν χειμάρρουν διέλυσας.

Νοῦν βορβορώδη καὶ παράφρονα τοῦ Μά-
νευτος, ὡς νουνεχῆς καὶ θεοδίδακτος Μα-
κάριε, ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου, φλέξας
ἐμφανῶς ἐστηλίτευσας. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα πάντων τῶν ποιημάτων Ἀγνή,
τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως συνέλαβες, καὶ
ὑπὲρ φύσιν τέτοκας, φύσιν τὴν ἡμῶν ἀναπλαί-
τοντα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυ-
• θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶ-
• δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τῇ ράβδῳ τῆς σεπτῆς, Ἱεράρχα σοφίας σου,
ἐποίμανας ἐπὶ ὕδωρ, ὀρθοδόξου λατρείας,
τὴν ποιμνὴν σου μακάριε.

Ὁ λόγος σου φωτὶ, θεῖκῳ ἀστραπτόμενος,
ὦ Κύριλλε φωτισθέντες, ἐν Ἱεροσολύμοις,
ἀγλὴν ἀγνοίας ἔλυσε. Θεοτοκίον.

Νυξ Πάναγγε παθῶν, καὶ κακῶν ἀμαυρό-
τητες, καλύπτουσι τὴν ψυχὴν μου· φω-
τοδότην τεκοῦσα, καταύγασόν με δέομαι.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
• ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεό-
• μενον· Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ
• τῶν Δυναμέων.

Ποταμὸς σὺ, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ ἐκπεπό-
ρευσαι, ζωηρόντων, πεπλησμένος ναμά-
των τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱε-
ράρχα μεθύσκεις τὰς αὐλάκας.

Ρημάτων σου, τῷ πυρσῷ θαλαττίου ἐκ κλύ-
δωνος, ἀσεβείας, διασωζεῖς λαὸν Ἱερῶτατε
γαληνὸν πρὸς ὄρμον, ὀρθοδόξως αὐτὸν ἐκκα-
λούμενος. Θεοτοκίον.

Ὁὐράνωσαι, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμω-
με, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν
ἐκαινούργησας· διὰ τοῦτο Κόρη, ἀσιγήτοις φω-
ναῖς σε γεραίρομεν.

Τὰ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἰηχοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱερο-
σολύμων.

Στίχοι.

Εἴσελθε, κέρδος ἐκ ταλαίντων προσφέρων,
Εἰς τὴν χαρὰν, Κύριλλε, τοῦ σοῦ Κυρίου.

Ὀγδοάτη δεκάτη θάνατος μελας εἶλε Κύ-
ριλλον.

Ὁὗτος ἐφυ γονείων μὲν εὐσεβῶν, καὶ τὴν ὀρθὴν πρεσβευέ-
των Πίστιν· ἐφ' ὁμοίοις δὲ παιδεύμασι καὶ αὐτὸς ἐνε-
τίθραπτο ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίου. Ἐπεὶ δὲ τῶν
Ἱεροσολύμων ὁ Ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἀγῆρω ζωὴν μετέστη,
ὁ μακάριος, οὗτος Κύριλλος τῆς Ἐπισκοπικῆς χάριτος ἠ-
ξιώθη, τῶν Ἀποστολικῶν δογμάτων πρεθύμως ὑπερμαχῶν.
Ἀκακίου δὲ τὸν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης θρόνον
ἐπέχοντα, ὑπὸ δὲ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου ἀποκηρυχθέν-
τος, διὰ τὸ μὴ ἀνίχεσθαι τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ἐμοῦσιον
λέγειν, καὶ τὴν ἐξινεχθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς καθαιρετικὴν ψῆ-
φον μὴ καταδεχάμενον, ἀλλ' ἐτι τὸν θρόνον τυραννοῦντος,
ἐπεὶ γνώριμος τῷ Βασιλεῖ ἦν, ἐκείθεν ἔλκων τὴν ἐξουσίαν,
τὸν μακάριον τοῦ θρόνου καθεῖλε Κύριλλον, καὶ τῶν Ἱε-
ροσολύμων ἐξίωσεν.

Ὁ δὲ Κύριλλος, εἰς Ταρσὸν ἀφικόμενος, τῷ θαυμασίῳ
συνῆν Σιλουανῷ· καὶ δὴ εἰς Σιλεύκιαν συγκροτηθείσης
Συνόδου, δι' αὐτὸ δὴ τοῦτο, Ἀκάκιος ἀπεισκήρτησι, καὶ
πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐξίδραμι, καὶ οἷς εἶπε, τὸν
τοῦ Βασιλέως ἀνῆψε θυμὸν κατὰ Κυρίλλου, καὶ ὑπερορί-
αυτον καταδικάζει. Τῷ οὖν Κωνσταντίου τὸν βίον ἀπε-
λιπόντος, καὶ Ἰουλιανοῦ τὴν Βασιλείαν διαδεχάμενον, εἰς
εὐνοίαν ἅπαντας εὐτος ἐφελκόμενος, τοὺς ὑπὸ Κωνσταντίου
τῶν Ἐκκλησιῶν ἐξελαθέντας Ἐπισκόπους, εἰς τὰς οἰκίας
Ἐκκλησίας ἐπανελθεῖν ἐκέλευσε· μετὰ πάντων οὖν καὶ αὐ-
τὸς τὸν ἴδιον θρόνον ἀπέληψε. Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς
τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποιμίον ποιμάντας, καὶ τὰς ἐμφορεμέ-
νας αὐτῷ κατηχήσεις μνημόσυνον τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλε-
λοιπῶς, ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἐπάνοδον βιώσας, ἐπανεπαύ-
σατο μακαρίως.

Ἦν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέ-
τριος, ὠχρὸς, κομήτης, ὑπόσιμος, τετραγώνος τὸ πρόσω-
πον, τὰς ἐφρῶς εὐθύτητι περιφίρων ἐπισουμένας, γενεῖ-
ταις σιαγόνας λευκῷ δατυνόμενος, διχῆ κατὰ τὸν πώγωνα
διηρημένῳ, ἀγροίκῳ τὸ πᾶν ἦθος προσοικίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι μύριοι Μάρτυρες τῆς
αὐχένας τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Τμηθέντες ἄνδρες μύριοι τοὺς αὐχένας,
Ἀπῆλθον ἔνθα μυριάμματοι Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τοῦ διωγμοῦ τῶν Χριστιανῶν ἐν Νικομηδείᾳ παφλά-
ζοντος, πάντας τοὺς Χριστιανοὺς οἱ συλλαμβάνοντες
ἐν ταῖς φυλακαῖς κατεῖχον· εἰθ' οὕτως, ἐπανακρίναντες μετὰ
πολλῶν ἐξετάσεων καὶ ποικίλων τιμωριῶν τοὺς ἐμμένοντα
τῇ ἐμολογίᾳ Χριστοῦ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ζῆν ἀπῆλταν. Κατὰ
δὲ τὴν καιρὸν ἐκείνον, οὗτοι οἱ Μάρτυρες, Τροφίμος καὶ Εὐ-

καρπίων, δυνατοί τε ὄντες καὶ τολμηροί, καὶ στρατευόμενοι, διώκται καὶ τίλειοι ἐχθροὶ ἐτύχανον. συλλέγοντες τοὺς Χριστιανούς, καὶ ταῖς φυλακαῖς ἐμβάλλοντες, ὡς πᾶσαν ἐξουσίαν λαβόντες κατ' αὐτῶν· οὗς γὰρ ἤθελον ἐτιμῶρουν, τινὰς δὲ καὶ περιποιούντο.

Ποτὶ οὖν ἀπερχομένων αὐτῶν πρὸς τὸ κατασχῆναι τινὰς, εἶδον πυρκαϊάν μεγάλην, βόηθου κατερχομένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς αὐτούς· καὶ φωνῆς ἐκείθεν ἤκουσαν λεγούσης· Ἰνα τί σπεύδετε τοῖς ἐμοῖς ἐπαπειλούμενοι δούλοις; μὴ κλανᾶσθε, οὐδὲ γὰρ δυνήσεται τις κατακυριεύσαι τῶν εἰς ἐμὲ πιστευόντων, μᾶλλον δὲ προσκολληθήτε τοῖς, καὶ κερδανίετε τὴν τῶν Οὐρανῶν Βασιλείαν. Ταύτης τῆς φωνῆς ἀκούσαντες οἱ πρῶην ὦμοι καὶ θρασεῖς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ δούλων ἀλαζονεύμενοι, ἔπεισον χαμαί, μὴτε τὴν θείαν ὑπερίροντες, μὴτε τὴν βροντῶσαν ἐκείνην φωνὴν ὑπενηγκόντες· τοῦτο δὲ μόνον οἱ κείμενοι ἔλεγον· Ἀληθῶς μίγας ἐστὶν ὁ Θεός, ὃ φανείς ἡμῖν σήμερον! καὶ μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, ἰάν αὐτοῦ γενώμεθα δούλοι. Καὶ ὡς ταῦτα μετὰ φόβου ἔλεγον, σχισθεῖσα ἡ πυρίνη νεφέλη, ἔστη ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ αὐθις ἐτίρα φωνὴ ἦλθε λέγουσα ἐξ αὐτῆς· Ἀνάστητε, καὶ μεταμεληθεῖσιν ἡμῖν ἀφείωνται αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἀναστάντες, εἶδον μίσην τῆς νεφέλης καθήμενον τινὰ λευχειμονούντα καὶ πανευειδῆ, καὶ πλῆθος περισσῶτων αὐτῷ πολὺ, καὶ ἐπὶ τῇ θείᾳ καταπλαγίντες· Δίξαι καὶ ἡμᾶς, ὡς ἐξ ἐνός ἀνεθόσαν στόματος, ὅτι πολλὰ ἡμῖν τὰ ἰσφαλμένα καὶ ἄμετρα· καὶ γὰρ εἰς σὲ τὸν ἀληθινὸν μόνον Θεόν, καὶ τοὺς σοὺς δούλους καὶ πεπαρωνήκαμεν. Ταῦτα τούτων εἰπόντων, εὐθίως ἡ νεφέλη, εἰς εὐνομένην, ἀνῆλθεν εἰς τὸν οὐρανόν. Οὗτοι δὲ πολλὰ κλαύσαντες, ὑπέστρεψαν· καὶ ὅσους εἶχον ἐγκλεισμένους, πάντα φόβον καὶ δειλίαν ἀπεθέμενοι, ὡς ἀδελφοὺς ἠσπάζοντο καταπροσκυνῶντες, καὶ παρεκαλεύοντο οἴκαδε πορεύεσθαι.

Ταῦτα μεμαθηκώς ὁ Ἄρχων, οὐ μικρῶς ἐχαλίπαινε χατ' αὐτῶν· καὶ παραστήσας αὐτούς, ἐπυθάνετο τὴν αἰτίαν. Ὡς δὲ πᾶσαν τὴν ὄπτασίαν οὗτοι λεπτομερῶς ἐξηγήσαντο, προσέταξεν ὁ Ἄρχων ἀναρτηθῆναι αὐτούς ξύλῳ· καὶ τέτου γενομένου, τὰς πλευρὰς αὐτῶν ταῖς χειράγραις κατέξαινον· εἰδ' οὕτω τριῶν ὑφάσμασι κελυεὶ κατατριβίσθαι τὰς πληγὰς. Οἱ δὲ ἅγιοι, γενναίως ἐγκαρτεροῦντες, προσηύχοντο εὐφραίνεσθαι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες· ὅθεν καὶ τὸν Ἄρχοντα εἰς μεγάλην ἐργὴν ἐκ τούτου κινήσαντες, κάμνον ἐκκαῆναι μίσην τῆς πόλεως προστάττει, καὶ ἐν αὐτῇ τοὺς ἁγίους ἀπορρίψῃ. Καὶ τέτου γενομένου, οἱ ἅγιοι τῆς καμίνου ἐπιβεβηκότες, τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ἐν αὐτῇ ἀνεδήσαντο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσαγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβῶν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εχῶν πῦρ ἐν διανοίᾳ, φόβου Πάτερ τοῦ Θεοῦ, ὕλην ἀπετέφρωσας, τὴν τῶν ἡδονῶν ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δάκρυσι παθῶν τὴν φλόγα, σθέσας Μάκαρ τὸν πυρσόν, ἐτήρησας ἄσβεστον, σοῦ τὸν τῆς ψυχῆς ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρεῖθρον ζῶν ἔχων τὴν χάριν, Πνεύματος ἐν τῇ ψυχῇ, θεόφρον ἀνέβλυσας, Πάτερ ποταμὸς διδαγμάτων, τὴν Ἐκκλησίαν ἄρδονται, εὐσεβῶς σε γεραίρουσαν. Θεοτοκίον.

Ολὴν σε καθαγιαῖζει, Ἅγιος ὁ ἐκ τῆς σῆς, σαρκὸς δομησάμενος, σάρκα ἐαυτῷ Θεοτόκε, ὃ ἐν ἁγίοις Κύριος, κατοικῶν καὶ Θεὸς ἡμῶν. ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νυσταγμὸν ἀμελείας Μακάριε, ἐκ βλεφάρων ψυχῆς ἀπώσαμενος, τὸν τοῖς δικαίοις πρέποντα, νῦν κεκοίμησαι ὕπνον, καὶ πρὸς ἡμέραν, ἀνεσπέρου φωτὸς μεταβέθηκας.

Αστραπαῖς σε τῶν λόγων κατέφλεξας, φρουγανώδεις αἰρέσεις Ἀοίδιμε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, μίαν σέβειν Τριάδα, τοῖς χαρακτῆρσιν, ἐν μονάδι ὑπάρχουσαν φύσεως.

Γερεύσας σαυτὸν ταῖς ἀσκήσεσι, τὸν νεκρὸν διὰ σὲ χρηματίσαντα, σὺ ἀναιμάκτως τέθυκας Ἱεράρχης ὡς θεῖος, ὡς Μυστηρίων, ἀπορρήτων διάκονος Κύριλλε.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες ἀράς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέσποινα, εὐλογοῦμεν Παρθένε δεδεδασμένη, τὸν πανάγιον τόκον σου σέβοντες.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ιδεῖν ἐφείμενος Χριστοῦ τὴν ἀρρήτον, Ἱεράρχα δόξαν ἔσπευσας, πάθη νεκρῶσαι ψυχοφθόρα, καρδίαν τε δοχεῖον ποιήσασθαι, σοφίας τῆς ἀμείκτω καὶ κρείττονος· ὅθεν σε πιστεῖ μακαρίζομεν.

Αστέρα πολύφωτον Χριστὸς ὁ ἥλιος, Ἐκκλησίας ἐν τῷ ὕψει σε, ἔθετο Κύριλλε ἀκτίσι δογμάτων ἱερῶν καταυγαζόντα, καρδίας τῶν πιστῶς ἐκτελούντων σου, τὴν φωτοφόρον μνήμην Ὅσιε.

Συνόμιλος καὶ συλλειτουργὸς γεγένησαι, τῶν Ἁγγέλων· ὡς γὰρ ἄσαρκος, Πάτερ ἐν γῆ ἐπολιτεύσω· Ὅσιων ἀνεδείχθης συμμέτοχος, καὶ τῶν Ἱεραρχῶν ἰσοστάσιος· οἷς συγχορεύων ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσαν Δείων ἀρετῶν πανάχραντε,
Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δεῖξον Παρθένη
καρποφόρον, ἐκ στερείρας ἢ τεχθεῖσα βουλήμα-
τι, τὰ πάντα τοῦ ποιούντος τῷ νεύματι, ἵνα
ὑμῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου
καὶ Δαρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Θείας ἐπιγνώσεως, εἰσδεδεγμένος τὴν ἔλ-
λαμψιν, ἐφωτίσθης τὰ ὄμματα, σοφὴ τῆς
καρδίας σε, καὶ τῆς πλάνης ζόρον, ἔλιπες ἐμ-
φρόνως, καὶ ὠμολόγησας Χριστὸν, σάρκα λα-
βόντα, τὸν πάντων Κύριον· ἐντεῦθεν δυναμού-
μενος, δυνάμει Πνεύματος Χρυσάνθε, τῶν βα-
σάνων ἀνώτερος, ἀνεδείχθης πανεύφημε.

Εχθροῦ δελεάσματά, καὶ ἠδονῆς ὑπεκκαύ-
ματα, ὡς ἀράχην λελόγισαι· ζοφῶδη δὲ
κάθειρξιν, ὑποστὰς ἐνθέῳ, φέγγει κατφυγασθης.
καὶ εὐωδίας νοητῆς, ἀπεπληρώθης μέσον ἰστα-
μενος, βορβόρου καὶ προσήγαγες, ὡς νυμφο-
στόλος πανάριστος, τῷ Χριστῷ νύμφην ἄμω-
μος, τὴν μωμῆσαι σε σπεύσασαν.

Ετρώθης τῷ ἔρωτι, τῷ γλυκυτάτῳ τοῦ κτί-
σαντος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ἄθεον, μέλον
ἐξεκλινας, καὶ νυμφῶνος Δείου, ἐχώρησας ἔν-
δον, νενυμφευμένη τῷ Χριστῷ, διὰ βασάνων
πολλῶν τοῦ σώματος, Δαρεία μεγαλώνυμε,
Δεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Ἀθλητῶν ἐγκαλ-
λώπισμα, καὶ Παρθένων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν κλίνῃ κατάνειμαι, τῆς ἀμελείας πανά-
μωμε, καὶ ῥαθύμως διέρχομαι, τὸν βίον
καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεο-
τόκε, μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν
ταπεινὴν με ψυχὴν, ὃ ὄφισ ὃ παμπόνηρος· διὸ
τῇ σῇ ἀγαθότητι, πρὸ τῆς τέλους προφθάσασα,
πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πανά-
γνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον,
ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγ-

χνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον
αὐτοῦ, ἀποθαυμαζουσα· ἀνεκραύγαζε· Τέκνον·
μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου,
μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες ὡς
σύνηθες· Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σὲ τὸ χρυσαυγὲς Μαρτύρων ἄνθος σέβω.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
χοις ἔχνεσιν, ὃ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
ραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
μαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στεφάνῳ ὑπὲρ χρυσὸν ἐκλάμποντι, Μάρτυς
κοσμούμενος, καὶ μαρτυρίου λάμπων καλλ-
λοναῖς, τῷ Δεσπότη παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν
δεόμενος, τῶν σὲ τιμώντων ἀξιάγαστε.

Ετρώθης τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Μάρτυς τοῦ
Κτίσαντος, καὶ τὰ τερπνά τοῦ βίου πα-
ριδῶν, τὴν ῥοπήν ὅλην δέδωκας, τῆς σῆς καρ-
δίας Χρυσάνθε, τῷ ποθουμένῳ προθυμότατα.

Τῇ Πίστει θωρακισθεῖς κατέβαλες, τὸν πο-
λυμήχανον, σοὶ προσβαλόντα Μάρτυς γυ-
ναικῆς, ἠδονῆς δελεάσματι, καὶ τῆς ἀγνεῖας
τίμιον, Χρυσάνθε σκευὸς ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει τῇ Θεϊκῇ ἀπρόσιτος, προσιτὸς
ᾤφθη μοι, ἐκ τοῦ Παρθένε σάρκα προσ-
λαβὼν· ὃν Δαρεία ποθήσασα, καρτερικῶς ἐνή-
θλησε, καὶ νυμφικῶς αὐτῷ προσήνεκται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστέ, κρᾶζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε
καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Χρυσίον δοκιμασθὲν, τῇ τῶν κολάσεων πυ-
ρᾷ πέφηνας, Βασιλικῶς Χρυσάνθε, φέρων
παθημάτων ἐκσφράγισμα.

Ρητόρων καταλιπὼν, ἀδολεσχίαν ταῖς πλο-
καῖς ἠγρευσαι, τῶν μαθητῶν Χρυσάνθε,
τοῦ περιφανῶς σε σοφίσαντος.

Υπέικεις τῷ ἔραστῇ, νυμφαγωγῆντί σε Χρι-
στῷ Πάισοφε, διὰ σεπτῆς πίστεως, ἔρωτα
σαρκὸς καταλείψασα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ τεχθεῖς ἐκ γαστροῦ, σοῦ τῆς Παρθέ-
νου Ἰησοῦς Ἀχραντε, Νύμφην ἀγνήν Μάρ-
τυρα, ἑαυτῷ Δαρείαν μνηστεύεται.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ὠραιότατον κάλλος ἐπόθησας, καὶ τὰ ὀρώμενα κάλλη παρέδραμες, καὶ προσηγάγω τῷ Χριστῷ, χρυσίοις Μάρτυς λόγοις σου, Χρυσάνθε μακάριε, τὴν Δαρείαν τὴν ἐνδοξον, ἄθλης διανύσασαν, καὶ Τυράννης αἰσχύνασαν μεθ' ἧς ἡμῶν μνημόνευε πάντων, τῶν πίστει τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Ως ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βῶδμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονεϊδίσιον Οἰκτίριμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ, ὄρωσα ἐπιτρώσκετο, Οἴμοι τέκνον! λέγῃσα, τί τὸ ξένον μυστήριο; Ἡς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλαγχνὰ ἐλέους σε, οἴκτειρήσαν καὶ εἴψαν τὸν κόσμον, ὁ αἴρων πῆν τῆτι ἀμαρτίαν.

Ωδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Επαρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἐση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἰ τοῦ Πνεύματος ἀστράψασαι λαμπηδόνες, τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου ὅλον φωταυγῆ σε, Μάρτυς ἀπειργάσατο, προθύμως κραυγάζοντά· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υφαντόν σε θείας χάριτος ἐκ τῶν ἄνω, ὁ Παιστής ἐνδύσεν ἄφθαρτον χιτῶνα, ἄμωμον τηρήσαντα, τὸ σῶμα Μακάριε, καὶ ὡς νικητὴν ἐστεφάνωσε.

Γενναϊότητι καρδίας ἀπετινάξω, τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος, κάλλει ἀσυγκρίτῳ, θείῳ ἐνθόμενος, καὶ χαίρων διήνυσας, τὸ τῆς μαρτυρίας σου σταδίον.

Εθεώθης κατὰ μέθεξιν Ἀθλοφόρε, θεοποιουῦ ἐνώσεως καὶ πρὸς οὐρανίους, εἰσωκίσθης χαίρουσα, θαλάμους ὡς ἄμωμος, Νύμφη τοῦ Δεσπότη τοῦ κτίσεως. Θεοτοκίον.

Συντηρήσας σε Παρθένον ὡς πρὸ τῆς τόκου, μετὰ τὸν τόκον Ἀχραντε, ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, ὁ ἀπερινώτος, Δαρείαν τὴν Μάρτυρα, Νύμφην ἐαυτῷ ἐπαγόμενος.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μετάρσιον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων ποιούμενος, δεσμούμενος τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ Ἀθλοφόρε, διέλυσας μακάριε.

Αγνείας ἐραστής, γεγωνὶς Ἱερώτατε, μετήνεγκας τῆς παρθένου, τὸ διάπυρον φίλτρον, εἰς Κύριον πανεύφημε.

Ρηγνύμενον ὀρών, καὶ ποσὶ συμπατούμενον, τὸν Τύραννον γεγηθότι, λογισμῷ τὸν Δεσπότην, Παμμακάριε ἐμεγαλυνες.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεύσαι Μυστήριον, ὦ Πάναγνε; Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, διπλοῦν τῇ φύσει τέτοκας.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου· κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Υμνοῦντα, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων αἰοῖδι με, φῶς οὐρανόθεν δι' ὄλου, σὲ περικυκλώσαν καταφωτίζει, καθειργμένον, ζοφωτάτῳ οἰκήματι Χρυσάνθε.

Ρώμη σε, μαρτυρίῳ σεπτῷ κλειζόμενον, χρυσοειδῆ ὡς ἀστέρα, κεκτημένη Μάρτυς εὐλιξεται, τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς θείοις σου Χρυσάνθε θαύμασι.

Ωραία, περικαλλῆς τε καὶ περιδέξιος, Μάρτυς Δαρεία Παρθένε, δεδειγμένη Λόγῳ ὠραιότατῳ, ἐνύμφευθης, διὰ πόνων παντοίων τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Νιέον σε, ὡς παιδίον Παρθένου, ἐκύησε, τὸν προαιώνιον Λόγον· ὃν ποθοῦσαι Κόραι, ταύτης ὀπίσω, σοὶ τῷ πάντων, Βασιλεῖ νυμφικῶς ἀπηνέχθησαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Στίχοι.

Ζῶσι Χρυσάνθος καὶ Δαρεία ἐν πόλῳ,
Κἂν ἐκπνέωσι, ζῶντες εἰσδύντες βόθρῳ.

Χῶσαν συζυγίην δεκάτη ἐνάτη ὁμόλεκτρον.

Οὗτοι ἐπῆρχον ἐπὶ Νουβερμανοῦ βασιλέως· ἦν δὲ ὁ μὲν Χρυσάνθος, πατὴρ Σουλκτικεῦ, ὀνόματι Πολέμωνος Ἀλεξανδρέως, ἡ δὲ Δαρεία ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Χρυσάνθος παρά τινος Χριστιανοῦ ἐμυθήθη τὰ θεῖα, καὶ βλαπτεῖς, παρρησία τὸν Χριστὸν ἐκήρυττε, παρά τοῦ πατρὸς καθειργηται. Ὡς δὲ οὐκ ἐνεδίδου, ἀλλ' ἀτρεπτοῦς ἦν

καὶ ἀσάλευτος, ἀρμόζει αὐτῷ ὁ πατὴρ κόρην εὐπρόσωπον καὶ ὡραίαν, ἐξ Ἀθηνῶν μεταπεμφάμενος, Δαρίαν ὀνόματι· ὡς τε τῷ πρὸς αὐτὴν ἱρωτικῶς μεταστῆσαι αὐτὸν τῆς τῶν Χριστιανῶν Πίστιος· ἢ δὲ, ἀντὶ τοῦ πείσαι, μᾶλλον ἐπεισθῆ· καὶ τὴν αἰσίθειαν ἐξομοσαμένη, τὸ Ἅγιον δίχεται Βάπτισμα, καὶ διεφυλάχθη ἀμφοτέρων ἢ παρθενία ἀτρωτος.

Ὅθεν διαβληθέντες πρὸς Κελλερῖνον Ἐπαρχον, εἰς ἐξίτασιν δίδονται Κλαυδίῳ τῷ Ἐπάρχῳ καὶ Τριβούνῳ· ὁ δὲ, πολλαῖς βασάνων ἰδίαις τιμωρησάμενος τούτους, ἐπεὶ περιγενομένους αὐτούς, καὶ τῶν αἰκισμῶν ἀνωτέρους ἰώρα, μεταβαλέμενος, ἐπίστειψεν εἰς τὸν Χριστὸν ἅμα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰλαρία, καὶ τοῖς δυοῖν υἱοῖς αὐτῶν Ἰάσῳ καὶ Μαύρῳ, καὶ τοῖς ὑπ' αὐτῶν στρατιώταις, οἱ καὶ ὕστερον τὸν τῆς μαρτυρίας ἐδέξατο στέφανον, κατὰ τὴν ἐννάτην καὶ δεκάτην τοῦ Μαρτίου Μηνός. Καὶ ὁ μὲν Κλαύδιος, λίθῳ προσδιθείς, καὶ ἀπορρίφεις τῷ βυθῷ, τελειοῦται· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ σὺν τοῖς στρατιώταις τὰς κεφαλὰς ἀπιτηύθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος Χρῦσανθος καὶ ἡ Δαρεία ἐβλήθησαν εἰς βόθρον· καὶ ἀνωθεν γῆς ἐπιχειθείσης αὐτοῖς κατεχώθησαν, ἔνθα καὶ τὸ τοῦ Μαρτυρίου τέλος ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κλαύδιος ὁ Τριβῦνος, ἐν θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Φυγῶν θαλάσσαν Κλαύδιος τὴν φῆς πλάνης,
Ἐνδον θαλάσσης βάλλεται παρὰ πλάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἰλαρία, ἢ τούτου σύζυγος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἰλαρία τμηθεῖσαν τὴν κάραν ξίφει,
Θεοῦ πρόσωπον Ἰλαρώτατα βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἰάσων καὶ Μαῦρος, οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν αὐταδέλφῳ τέμνεται Μαύρῳ κάραν,
Ἀδελφὰ τούτῳ συμφρονήσας Ἰάσων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παγχαρίου.

Στίχ. Ὁ Παγχαρίος πᾶσαν ἦν πλουτῶν χάριν,
Ὅν πρὸς τομὴν ἤλειψεν ἡ Θεοῦ χάρις.

Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ πᾶσα μὲν Εἰδωλικῆς ἐπιπλήρωτα πλάνης ἢ οἰκουμένη, πᾶς δὲ ὁ Χριστὸν ὁμολογῶν, οὐ μόνον ἀφηρηπάζετο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀναπνεῖν ἐκ διαφορῶν κολάσεων ἀφηρεῖτο. Τότε τοίνυν ἦν τις, Παγχαρίος τοῦνομα, ἐκ τῆς χώρας τῶν Οὐζάνων, ἐκ Πόλιως Βιλλαπάτης, ἐκ προγόνων Χριστιανῶν, ἀνὴρ εὐμειγέθης καὶ ὡραῖος. Οὗτος, καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, ὡκειώθη τῷ βασιλεῖ· καὶ πρῶτος γενόμενος τῶν ὑπ' αὐτῷ, ἠγάπατο ὑπ' αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως. Διὰ ταῦτα οὖν, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, οὗτος μὲν ἐξωπόρατο τὴν πρὸς Χριστὸν Πίστιν, ἐκείνος δὲ αἰτηρία καὶ προσόδους πανταχῶς, τὰ μὲν τυπικῶς, τὰ δὲ δεσποτικῶς αὐτὸν διωρίσατο λαμβάνειν, καὶ κερτῆσθαι εἰς ἀπόλαυσιν Θεραπείας καὶ ἀνάπαυσιν· τοίνυν καὶ γίγονεν ὁμόφρων κατὰ πάντα τῷ βασιλεῖ.

Ταῦτα μαθεῖσα ἡ μακαρία αὐτοῦ Μήτηρ καὶ ἡ Ἀδελφή, δι' ἐπιστολμαίου λόγου ἐν πρώτοις τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν ἐν ἑαυτῷ συμβούλευον· εἰδ' οὕτω τὴν φοβερὰν ἐκείνην κρίσιν, δι' ἧς οἱ μὲν ἐπιγινόντες αὐτὸν, καὶ παρρησιαῶς ὁμολογήσαντες ἐνώπιον Βασιλέων καὶ Ἀρχόντων, οἶαν τὴν ἐπαγγελίαν ἔλαβον, καὶ γινώσκειν διβεβαιούντο· ὡσπερ πάλιν, οἱ τὴν Θεότητα τούτου ἀθετή-

σαντες, ὅποιαν τὴν καταδίκην, μὴ ἀγνοεῖν. Πρὸς τούτους, καὶ τὸ· Κἄν τὸν κόσμον ἅπαντα κερδήσῃ τις, τὴν δὲ ἑαυτοῦ ψυχὴν ζημιωθῇ, οὐκ εὕρησι τὸ κέρδος ἰσοστάσιον τῆς ψυχῆς. Τοιαύτην παρα τῆς Μητρὸς γραφὴν δεξάμενος ὁ Παγχαρίος, καὶ ἀναγνούς, εἰς ἑαυτὸν ἰλθὼν, θρηνησὲν ἤφατο· καὶ τῇ γῇ ἑαυτὸν καταβαλὼν. Ἐλίθησον Κύριε παντοκράτορ, ἔβρα, καὶ μὴ καταισχύνης τὸν δούλον σου ἐνώπιον Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ φείσαι μου διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὡς οὖν τινεὶ τῶν τοῦ Παλατίου εἶδον αὐτὸν θρηνηῦντα, καὶ τοιαῦτα λέγοντα, προσήγγειλαν τῷ βασιλεῖ· καὶ παραστάντος αὐτοῦ, λέγει μοι, προσφιλέστατε Παγχαρίε, ἴφη ὁ βασιλεὺς· μὴ Ναζωραῖος εἶ; Ὁ Ἅγιος εἶπε. Ναζωραῖος εἰμὶ, καὶ Χριστιανός, ὦ βασιλεῦ. Καὶ ὁ βασιλεὺς· Ἄρνησαι τὴν προσηγορίαν ταύτην, διὰ τὴν πρὸς σέ μου ἀγάπην· ἐπεὶ γνωστὸν ἔστω σοι, ὡς οὐκ ἀποφαίνομαι θάνατον σύντομον κατὰ σοῦ, εἰμὴ πρότερον πολλαῖς καὶ διαφόροις καταναλώσω κολάσεις. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἐγὼ, μὲν, ὦ βασιλεῦ, ὑπὲρ τῷ γενέσθαι με ἐμόφρονά σοι μέχρι τοῦ παρόντος, φρίττω καὶ δέδοικα, ἵνα μὴ πῦρ ἔλθὼν ἐξ οὐρανοῦ κατακαίῃ με· μὴ γένοιτο δὲ μοι ἀπὸ τοῦ νῦν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν μου, κἄν σήμερον, κἄν μετὰ πολλοὺς χρόνους, πολυειδῶς μου τὸ σῶμα, ὡς σὺ φῆς, καταναλώσης.

Τέτε ἀποδυθεὶς ὁ Ἅγιος, γυμνὸς τοῖς βενεούροις ἐτύπτετο καὶ τῆς Συγκλήτου πύσης παραστάσης, φησὶν ὁ βασιλεὺς· Ἐγνώτε, ὅτι Παγχαρίος, ὁ Σακελλάρτιος καὶ Σκρηνιάρτιος τῆς βασιλείας, τῇ τῶν Γαλιλαίων περιέπιπε θρησκείᾳ; εἶπατε δούλοι, τί ποιήσω; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Κέλευσον, ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ τοῦ θιάτρου αὐτὸν γυμνωθέντα μαστίχεσθαι, εἰδ' οὕτω παραπέμψαι τῷ Ἀρχοντὶ ἐν Νικομηδείᾳ, πρὸς τὸ ἐκίσει αὐτὸν ὑπ' ἐκείνου τιμωρηθῆναι, ἵνα μήπω τοῦ αἵματος αὐταῦ καὶ ἡμεῖς γενώμεθα κοινωνοί, ἀγαπητοῦ σου τυγχάνοντος. Ἦρσαν ἡ βουλὴ τῷ βασιλεῖ, ὅτι πάνυ αὐτὸν ἠγάπα, καὶ οὐκ ἠθέλειν ἰδεῖν τὸν θάνατον αὐτοῦ· καὶ ἀγαγόντες αὐτὸν ἐπὶ τὸ θιάτρον, ἔτυσαν σφοδρῶς. Τέτε ὁ βασιλεὺς, τοῖς στρατιώταις ἐκδούς τὸν Ἅγιον, καὶ πρόσταγμα πρὸς τὸν ἐν Νικομηδείᾳ Ἀρχοντα ἐκτεθῆναι παρακελεύσατο, πολυειδῆ θάνατον τοῦ Ἁγίου παρεγγυώμενον.

Καὶ τοῦ Ἁγίου τὴν Νικομηδείαν καταλαβόντος, καὶ τῷ Ἀρχοντι παραστάντος, ἐπεὶ πρὸς ἀποκρίσεις οὗτος κατηπέιγετο· Ἴδού, ἐκ τοῦ βασιλικῆς προστάγματος ἐπίγνως, ὅς τις εἰμὶ, καὶ τὰ δοκοῦντά σοι λοιπὸν ἐπιμελῶς καὶ ἀναιδῶς ποιεῖ, φησὶ. Καὶ ὁ Ἀρχων εἶπε· Τί σου τὸ ὄνομα; Καὶ ὁ Μάρτυς, Παγχαρίος μὲν τοῦνομα, Χριστιανός δὲ ἤμην ἐκ προγόνων· καὶ συναπαχθεὶς τῇ τοῦ βασιλέως ἀπάτη, γέγονα ὁμόφρων αὐτοῦ, καθὼς τοῦτο βουλευσάμενος· διορθωθείς δὲ σὺν Θεῷ ὑπὸ τῆς Μητρὸς καὶ τῆς Ἀδελφῆς, προσῆλθον τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου· καὶ νῦν σπύδω ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανεῖν, ἵνα τὴν ἀρνησιν, ἣν κακῶς ἐπαησαίμην, ἀπαλείψω.

Ὁ ἄρχων εἶπεν· Ἄφες ἂ λέγεις, καὶ ποιήσον τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, καὶ μὴ δελήσης, τοιοῦτος ὢν εὐειδής καὶ ὡραῖος, ἀπολίσει τὸ μνημόσυόν σου ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἡ ἀπώλεια αὐτῆ, ἣν λέγεις, πρόσκαιρός ἐστιν, ἀλλὰ πρόξενος ζωῆς αἰωνίου τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἀπώλειαν ταύτην αἰρετισαμένοις. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἀρχων τὸ ἀμεταθέτον αὐτοῦ, δίδωκεν ἀπέφασιν· καὶ προσευξάμενος, ἀπιτηύθη τὴν κεφαλὴν ὁ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Παγχαρίος, κατὰ τὴν ἐννία καὶ δεκάτην τοῦ Μαρτίου μηνός, ἐν Νικομηδείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Διοδώρος, Πρεσβύτερος, καὶ Μαρριανός Διάκονος, σπηλαιῶ ἐγκλεισθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ὡς βῆμα τὸ σπήλαιον ἔνδον γὰρ φέρει,
 Οὕτην τε Χριστοῦ, καὶ σὺν αὐτῷ Λευίτην.
 Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ
 • Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
 • φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημέ-
 • νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ανθος μαρτύρων, χρυσοειδὲς σὺ γεγένησαι·
 δῆμον ἀθλητῶν προσῆξας γὰρ τῷ Χριστῷ,
 θείοις λόγοις σου καὶ θαύμασι, Μάρτυς θεό-
 ληπτε· μεθ' ὧν πιστῶς σε νῦν μακαρίζομεν.

Νομῇ βορβόρου, συγκλεισθέντα γυμνόν σε
 Πανένδοξε, θείας εὐωδίας δόξη φωτοειδεῖ,
 Ἰησοῦς καταφαιδρύνει σε· ὄν καθαρότητι, δια-
 νοίας πανσόφως ἠγάπησας.

Θῆρα φρουρόν σοι, Παρθενίας Χριστὸς ἐξα-
 πέστειλε, λύμην ἀσεβῶν ἀπειργοντα προ-
 φανῶς, μελωδοῦντί σοι Πανεύφημε· Εὐλογημέ-
 νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Οκατ' ἔσσαν, τὴν Θεϊκὴν ὧν ἀπερίγραπτος,
 κόλποις σου Παρθένε γέγονε καθ' ἡμᾶς,
 τῇ σαρκὶ περιγραφόμενον. Εὐλογημένη σὺ ἐν
 γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
 • σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
 • δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
 • εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
 • Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στερρότητι μάκαρ λογισμοῦ, ἀντιταξάμενος
 τῷ ματαιόφρονι, ξεσμούς τοῦ σώματος
 ἤνεγκας· καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, οὐ κα-
 τεφλέχθης, τοῖς Παισὶ συμψάλλων Χρῦσανθε·
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφία κοσμούμενος Χριστοῦ, ἐναπεμώρανας,
 ἀσόφρων φρύαγμα, καὶ νοῦν ἀλάστορα
 ἤσχυνας, τοῦ τὴν Εὐάν ἀπατήσαντος, αἰχμα-
 λωτίσας εὐσεβῶς, τούτου τὸ ὄπλον σοφέ, καὶ
 προσάξας, Νύμφην Θεῷ ἐκλεκτὴν διὰ Πίστεως.

Ενώσει ψυχῆς τὴν τῆς σαρκός, φυγόντες
 ἐνωσιν, ἀγνά κειμήλια, τοῦ Παντοκράτο-
 ρος ὤφθητε, καὶ Ναῷ προσανετέθητε, ἐπουρα-
 νίῳ Ἀθληταί, ἀναβοῶντες Χριστῷ· Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βουλήσει Θεοῦ τῶν τῆς σαρκός, παθῶν κρα-
 τήσαντες, πῦρ ἀπετέφρωσαν, τὸ τῶν κολά-
 σεων Χρῦσανθος, καὶ Δαρεία δρόσῳ Πνεύματος,

καὶ τῶν στεφάνων τῆς ζωῆς ἔτυχον μέλποντες.
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
 Θεοτοκίον.

Ος ῥόδον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, τοῦ βίου πάν-
 αγνε, Θεὸς εὐράμενος, σὲ τὴν ἀμώμητον
 ὤκησε, τὴν γαστέρα σου τὴν ἄχραντον, καὶ
 εὐωδίας μυστικῆς κόσμον ἐπλήρωσεν, ἐκβοῶν-
 τα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 • **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
 • στὸς συνάψας, τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
 • ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γερολογοῦντι τὰ θεῖα, θεῖος στρατός σοι προσ-
 τετέθη, πλάνης ἀνιέρου λυτρωθεῖς, καὶ διὰ ξί-
 φους ἄμωμα θύματα, τῷ δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον,
 Μάρτυς τυθέντι προσηνέχθησαν.

Οφθητε θηρίων ἐν μέσῳ, οἷά περ ἄρνες Ἀ-
 θλοφόροι, σάρκωσιν, κηρύττοντες θεῖαν
 τοῦ κενωθέντος καὶ μέχρις αἵματος· καὶ δια-
 πόνων ἄπονον, λῆξιν ἐνθέως ἐκληρώσασθε.

Σήμερον φαιδρῶς ἑορτάζειν, ἅπασαν Πόλιν
 τε καὶ Χώραν, Ῥώμη συγκαλεῖται ἡ Πό-
 λισ, τοὺς θεῖους ἄθλους καὶ τὰ παλαίσματα,
 ὡς πανδαισίαν ἄῦλον, προβαλλομένην ὑμῶν Ἁγιοι

Ηρῆθητε πρὸς ἀπειρον δόξαν, Χρῦσανθε Μάρ-
 τυς καὶ Δαρεία, καὶ τῷ Παντοκράτορι
 Λόγῳ, σεφανηφόροι ἅμα παρίστασθε, ὑπὲρ ἡμῶν
 πρεσβεύοντες, μακαρίζόντων ὑμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φρίττει λογισμὸς καὶ καρδία, κατανοοῦντα
 σὴν λοχείαν, τὴν ἀκατανόητον Κόρη· Θεὸν
 γὰρ Λόγον ἐκυφόρησας, τὸν διὰ σοῦ ρυόμενον,
 πάσης ἀνάγκης τοὺς τιμῶντάς σε.

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες.

καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ
 Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
 Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Εφρωτῶν τὸ ἀκρότατον, ὀλικῶς ἀγαπήσαν-
 τες, τὰ τοῦ βίου Ὅσιοι ὡς περ σκύβαλα,
 τερπνὰ ἠγήσασθε ἅπαντα· καὶ μόνα τὰ μένον-
 τα, ἀγρυπνία, καὶ εὐχῇ, νιφετῷ τε καὶ καύσῳ,

ἐποθήσατε, σπηλοδίατοι ἅμα γεγονότες, συμπολιταὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀναδειχθέντες ἐν χάριτι.

Καὶ ῥοπαλοὶς τυπτόμενοι, καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι, καὶ πυγμαῖς κοπτόμενοι τὴν ὁμόνοιαν, οὐ διελύσατε Μάρτυρες, ἀγάπη συνδούμενοι, καὶ στοργῇ ἀδελφικῇ· ἀλλ' ὑφ' ἐν θανατούμενοι, καὶ τεμνόμενοι, μεληδὸν Ἀθλοφόροι τῇ τραπέζῃ, προσηνέχθητε τῇ θείᾳ, ὡς ἱερεῖα ἀμώμητα.

Καὶ πνιγμῶ συγκλειόμενοι, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, τὰς ψυχὰς παρέθεσθε, ὡς ἀμώμητα, Μάρτυρες ἔνδοξοι θύματα, χειρὶ τοῦ Παντάναικτος, καὶ συνήφθητε χοροῖς, ἀσωμάτων Δυναμέων αἰωνίζουσας, κληρωσάμενοι δόξαν, ἧς μεθέξειν, τοὺς ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας, ἀδιαλείπτως πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἢ Θεὸν κηύσασα τὸν σωτήρά μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβεραῆς, ἀδεκάστου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόπον, καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμναῖς ἢ κηύσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντός τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες. Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς· ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Υμνοὶς γεραίρω Μάρτυρες μονοτρόπου.

Στεφάνου Σαββαΐτου.

ᾠδὴ ἀ. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ
• **Θ**εῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ
• δουλείας, ὡδὴν ἐπινίκιον, ἄδοντες καὶ βοῶν-
• τες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Υμνοὶς τὴν θεόπνευστον πληθύν, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων σου, ποθοῦντι εὐφημῆσαι, Χριστέ μοι ἕρανόθεν, παράσχου φῶς γνώσεως, τούτων ταῖς ἱεσίσαις, ἵνα μέλψω θεόφθεγκτον ἄσμα.

Νόμῳ τῷ τοῦ Πνεύματος σοφοί, τὰ μέλη κυβερνήσαντες, ὑμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις,

ναοὶ ἡγιασμένοι, Θεοῦ ἀνεδείχθητε, Μάρτυρες θεοφόροι· ἐν ὑμῖν γὰρ Χριστὸς ἐνηυλίσθη.

Ο ἄλθρον τὸν φθειρόμενον ἐν γῆ, καταλιπόντες Ἅγιον, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ὡς ὄναρ παριδόντες, Χριστοῦ ἠρετίσασθε τὴν μὴ σαλευομένην, Βασιλείαν, ἧς νῦν ἐμφορεῖσθε.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἀνεδείχθης μυστικῆ, ἦν Ἰακώβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τῆ Θεοῦ· ἐξ ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ προῆλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως ὑπάρξας, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ὑρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς
• **Ε**κκλησίας δομητορ σύ με στερέωσον,
• ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης,
• τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόνηρωπε.

Γερεύσαντες ὅλον, τὸν ἑαυτῶν Ἅγιοι, βίον ἀκηλίδωτον ὅλως τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, προσενηνόχατε, ὀλοκαυτώματα θεία, ἑαυτοὺς καὶ τέλειον, στέφανον ἤρασθε.

Σάββα τοῦ θεοφόρου, ὡς φοιτηταὶ γνήσιοι, τὴν ἐκ τῶν θορύβων ποθήσαντες ἀναχώρησιν, ἀνεπιστρόφως ὁδὸν, τὴν τεθλιμμένην πατοῦντες, πρὸς ζωὴν ἐφθάσατε τὴν ἀτελεύτητον.

Γεωργήσαντες σπόρον, τὸν ἐν ὑμῖν Ὅσιοι, ἐγκαταβληθέντα τοῦ λόγου, καὶ τῶν δακρύων ῥοαῖς, ἄγαν ἀρδεύοντες, ἑκατοστεύοντα στάχυν, τῷ Θεῷ προσάγετε, καρποφορήσαντες.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὡφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνεδείξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

Δὶ ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὄρμας καὶ τὰς κινήσεις, Ἀσκηταὶ θεόληπτοι, ἐπόμενοι κατ' ἴχνος, τῷ πάντα τεκτηναμένῳ μόνῳ Θεῷ, καθάπερ δεκτὴ θυσία καὶ ἱερά, προσηνέχθητε σφάγια, διὰ χειρὸς βαρβαρικῆς, τυπτόμενοι σφαττόμενοι, καὶ βιαίως κοπτόμενοι.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διασπλάγγνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τελους συγχώρησιν, καὶ ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ τοῦ Υἱοῦ σε καὶ Θεοῦ Σταυρῷ Παρθένε, περιφρουρούμενοι αἰεὶ τὰς τῶν δαιμόνων, προσβολὰς τροπούμεθα, καὶ τὰς μεθοδείας κυρίως σε Θεοτόκον, καὶ ἀληθῶς, ὑμνοῦντες, καὶ πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαὶ, μακαρίζομεν Ἀχραντε, ὡς προσφήτησας· διὸ, πταισμάτων ἡμῖν ἄφεςιν, ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι.

Ῥοδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πέβης ἐφ' ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους σου
• **Κ**ύριε, καὶ ἐδέξω χερσὶ σε ἡνίας αὐτῶν,
• καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς
• πιστῶς μελωδῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ερήμῳ ἀνίκημῳ, ἐγκαρτεροῦντας ὄρων ὁ ἐχθρὸς, ἀρεταῖς τε ποικίλαις ἐμπρέποντας, τῆς ἀηττήτους Μάρτυρας, ἐπυρπολεῖτο δεινῶς, τῷ φθόνῳ βεβλημένος, καὶ πρὸς παρατάξεις ἐτρέπετο.

Ρίζωσας τὴν πλάνην, ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ μαθηταῖς, πρὸς ἀλληλοφωνίαν ἠρέθισε, τὰ τῶν Βαρβάρων φύλα ὁ Δράκων ὁ δόλιος, δι' ὧν καὶ τῆς ἐρήμου, ἐξῴσαι τοὺς Ὀσίους ἠπείγετο.

Αγρίως τὰ κύκλω, περιλαβὼν ὡς ἐπόθησε, φυγαδεῦσαι μὲν τούτους, οὐκ ἴσχυσε τοὺς ἀηττήτους, ὁ τῶν Δικαίων ἀντίπαλος· νικηθεὶς δ' ἀοράτως, ὀφθαλμοφανῶς ἐπεστράτευσε.

Ιοῦ καὶ μανίας, ἐμπεπλησμένος ἐφώρμησε, ἰσὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ὁ ἀρχέκακος· θηριωδῶς δὲ τοῖς μακαρίοις ἐφήλατο, καὶ πληγαῖς ἀνηκέστοις, αἵματος λιβάδας ἐξέχεε.

Ρεούσης ἀπήτουν, ὅλης χρυσίου φθαρτοῦ θησαυροῦς, οἱ τῇ γῆ τὰς ἐλπίδας ἐρείσαντες· οἱ δὲ γενναῖοι ἐν οὐρανοῖς ἀναθέμενοι, τὰς ἐλπίδας ἐβίων· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ο'ς θῆρες ῥοπάλοις ἀνηλεῶς καὶ τοῖς ξίφεσι, τῆς Ὀσίου καὶ λίθοις ἠκίζοντο, τῆς σφῶν προκρίτους καταμηνύειν κελεύοντες· ἀλλ' ἀνένευον πάντες, νόμῳ τῆς ἀγάπης νευρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε καὶ Μήτηρ, σὺ Ἀποστόλων καλλώπισμα, καὶ Μαρτύρων Ἀγίων κραταίωμα, καὶ τῶν Ὀσίων καύχημά τε καὶ διάσωσμα, τῶν πιστῶς μελωδούντων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥοδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
• **Τ**ὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
• ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον; Ἄλλ' ἐπίσρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
• τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Μνηθέντες ἀγάπης, Σῶτερ τὸν δεσμὸν τῆς τελείας οἱ Ὅσιοι, καὶ πεπαιδευμένοι, ὑπὸ σοῦ τὰς ψυχὰς προετίθεσαν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων, φίλων, τὸν σὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἐθελούσιον θῦμα μιμούμενοι.

Αγαν ὑπὲρ τὴν φύσιν τὴν ἐκ δελημάτων σαρκὸς γεννηθεῖσαν Χριστέ, τὸ διάταγμα σου, τοῦ θανάτου ἐφάνη στερρότερον· τῷ γὰρ σῶ στοιχοῦντες, Νόμῳ θανεῖν ὑπὲρ τῶν φίλων, εὐκλεῶς οἱ Θεόφρονες εἶλοντο.

Ραντισθέντες ὑσσωπῷ, διὰ τοῦ Βαπτίσματος τῷ νοητῷ τὰς ψυχὰς, τοῖς οἰκείοις αὐθις, ἐρραντίστητε αἵμασιν Ὅσιοι· ἐν φορᾷ πυρὸς δὲ, οἷα χρυσὸς δοκιμασθέντες, προσήνεχθητε θῦμα εὐῶδες Χριστῷ. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴν παρίδης δεόμεθα, ὅτι σε καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Ῥοδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ρὸς τὸν δυνάμενον σῶζειν με Κύριον, ἐκ
• **Π**βυθοῦ ἀμαρτιῶν ἐβόησα, καὶ ἐκ φθορᾶς
• ἀνήγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Τὰς ἀπειλαῖς τῶν τυράννων οὐκ ἔπηξαν, οἱ Θεράποντες Χριστοῦ· τὸν βίον γὰρ διηνεκῶς μελέτημα, τοῦ θανάτου προκατέστησαν.

Υπονοοῦντες πλουτεῖν τῆς ἀκτήμονας, ἀφειδῶς οἱ ἀσεβεῖς ἐκόλαζον, τοὺς τὰ φθαρτὰ μὲν ῥίψαντας, κτησαμένους δὲ τὰ ἀφθαρτὰ.

Ρώμην ἀνίκητον ἀμφιασάμενοι, τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀθληταί, ἐτρέψατο τοῦ νοητοῦ Ἀλάστορος, καὶ Βαρβάρων τὰ φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Ο'ς ἐπὶ κούφης νεφέλης ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ βασιλεύων Κύριος, τῆ καθελεῖν Αἴγυπτιαν, χειροποίητα Πανάμωμε.

Τὰ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἠχοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀββάδων, τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Μαύρων ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἠγιασμένου.

Στίχοι.

Διπλοῦς στεφάνους χεῖρὸς ἐκ τοῦ Κυρίου,
Πόνων χάριν δέχεσθε, καὶ τῶν αἱμάτων.

Εἰκάδι Ἀββάδες ἐκ χθονὸς οὐρανὸν ἤλυθον
εὐρύν.

Οἱ οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἐκ διαφόρων τόπων συναθροισθέντες, καὶ τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα προσκαθε-

ζόμενοι, ἐν ἀσκήσει πολλῇ, καὶ καλῇ πολιτείᾳ τὸν Θεὸν ἐθεράπειον. Ἄλλ' ὁ βασκαίνων καὶ φθονῶν Διάβολος, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἀρεταῖς, ἐξηγείρειν ἐπ' αὐτοὺς ἀθέου Αἰθίοπας, ἐλπίζοντας πλοῦτου περιουσίαν λαβεῖν. Ὡς δὲ ἀπελθόντες οὐδὲν ὕβρον τοὺς μὲν ἀποκεφαλίσαντες, τοὺς δὲ διχοτομήσαντες, ἄλλους δὲ κατακεντήσαντες, καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν ἐκχέαντες, καὶ διαφόρως ἀνελόντες, ἀπέκτειναν. Οἱ δὲ Ὅσοι εὐχαριστοῦντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, ἀπολαβόντες τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν ζωὴν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, δι' ἣν τοὺς τε ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, καὶ τὸ μαρτύριον τῆς ἀθλήσεως προθύμως ὑπέμειναν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτη, Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν καὶ Ὁμολογητὴς ἐν τῷ καιρῷ τῶν Εἰκονομάχων ὑπῆρχεν Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος, οὗ μόνον πιστὸς καὶ εὐλαβὴς καὶ ὀρθοδόξοτατος, ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς, πολὺς τὴν γνῶσιν, πολὺς τὸν λόγον. Ὅθεν ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ τῶν ἱερῶν καὶ Θεῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐξορίας καταδικάζεται, καὶ πειρασμοῖς ἀνυποπίστοις καθυποβάλλεται· ἐφ' οἷς νοσήσας δεινῶς, παρέθετο τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων Γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀμινσῷ Ἀλεξανδρίας, Κλαυδίας, Εὐφρασίας, Ματρῶνης, Ἰουλιανῆς, Εὐφημίας, καὶ Θεοδοσίας.

Στίχ. Δηλοῖ Γυναικῶν τῶν πεπυρπολημένων,
Ἀριθμὸς ἑπτὰ παρθένων τῶν Παρθένων.

Αὗται ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς· ὑφ' οὗ, διωγμοῦ κινήθηεντος μεγάλου κατὰ τῶν Χριστιανῶν, πᾶσα ἡλικία τῶν τὸν Χριστὸν ὁμολογούντων διαφόροις βασάνοις καὶ ποικίλοις θανάτοις ἐξεκόπτετο. Ἐπεὶ δὲ ἐν Ἀμινσῷ τῇ Πόλει τὸ αὐτὸ ἐπιτελεῖτο παρὰ τοῦ Ἀρχόντος τῆς Ἡέλεως, καὶ αὗται αἱ ἑπτὰ πεπαρρησιασμέναι ἴστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ Χριστιανὰς ἑαυτὰς ὁμολογήσασαι, καὶ τὸν Ἀρχοντα ὡμὸν καὶ ἀπάνθρωπον, καὶ ἰχθρὸν τῆς ἀληθείας ἀποκαλίσασαι, πρῶτον μὲν ἰκδυθεῖσαι ραβδίζονται· ἔπειτα τοὺς μαστοὺς ξίφει ἐκκόπτονται· μετὰ δὲ ταῦτα κρεμασθεῖσαι ξίονται, ἄχρι καὶ τῆς διαφανείας τῶν ἐγκάτων αὐτῶν· καὶ τελευταίου εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεῖσαι, παρέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ῥοδιανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Ῥοδιανὸς ὡς ἐρυθρὸν σοι ῥόδον.

Χριστέ, προσήχη, τὸ σῶμα βεβαμμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀκύλας ὁ Ἐπαρχος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἄμωμον ἱερεῖον ὦφθης Ἀκύλα,

Τμηθεὶς ἀμώμω Δεσπότη διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Λολλίων πυγμαῖς βαλλόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Λολλίων ἔστηκε τὰς πυγμαῖς φέρων,
Καὶ μὴ στεναγμὸν, μηδὲ μυγμὸν ἐκφέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐμμανουὴλ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ξίφει χεθήτω, καὶ κοτύλη φησί μοι,

Ἐμμανουὴλ πέφυκεν αἵματος μία.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίνου, τὴν πανώλε-
- θρον δύναιμι σθέσαντες, μορφῇ Ἀγγέ-
- λου συγκαταβάντος, τῷ Δημιουργῷ Νεανίαι
- ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ καὶ αἰνετὸς, ὁ
- Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπνηεώθησαν ἄμφω, τὰ πολέμια τῶν ἐναντίων στίφη, τῶν ὀρωμένων καὶ ἀοράτων, ἐν τοῖς αἰκισμοῖς καθορώντες τοὺς Μάρτυρας, ὑμνολογοῦντας· Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοὶ τῷ Χριστῷ νυμφευθέντες, καὶ τῷ ἔρωτί σου τιτρωσόμενοι, τοῦ μόνου ὄντως ἡγαπημένου, γένος καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον ἠθέτησαν, οἱ πρόσφυγές σου ὧ Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μιαυφονία βαρβάρων, οὐ μετέστησε τοὺς ἑραστάς σου Χριστέ, τῆς ἐν ἐρήμῳ Θεολατρίας· τοὺς γὰρ ἀναιροῦντας τὸ σῶμα οὐκ ἔπτηξαν, τὰς σὰς κατέχοντες ἐντολαῖς, ὡς ἀκραΐδαντον Σεμέλιον.

Ὅλον πρὸς σὲ μεταθέντες, ἐκ τοῦ Κόσμου τὴν ἐπιθυμίαν Χριστέ, θυμὸν δὲ κατὰ τῆς ἁμαρτίας μόνης ἀνθοπλίσαντες, σοὶ εὐπρέστησαν πανσόφω χρώμενοι λογισμῷ, οἱ θεράποντές σου Κύριε.

Νόμον θεόγραφον ἔνδον, ἐν πλαξὶ τῶν καρδιῶν ὑμῶν, θεοθεν Μάρτυρες δεδεγμένοι, ἕνα ἐν Τριάδι Θεὸν ἐκηρύττετε, αὐτῷ βοῶντες· Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι δεῦτε ὑμνήσωμεν, τὴν θεῖαν πύλην τοῦ Βασιλείως, τῶν βασιλευάντων, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, τὴν Θεοτόκον ὡς ἀληθῶς, καὶ ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀσεβείας ὄργανα ἄλιον μέλος· εὐσεβείας
- δὲ αἱ θεόφθογοι, ἐκελάδουν φόρμιγγες·
- Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς
- αἰῶνας.

Οὐρανίαις τάξεσιν ἡμιλλημένοι, οἱ Ἰσάγγελοι ὀλονύκτοις, ἐν ἀγρυπνίαις ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι σοὶ τῷ Δεσπότη, ἠκολούθησαν ὀλοφύχως, οἱ Μάρτυρες ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ράβδοις συνθλαττόμενοι, λίθων νιφάδας, ὑφιστάμενοι οἱ Πανόλβιοι, ἀρετῆς ἀντείχοντο, Ὑμνεῖτε βωῶντες τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολοτρόπως σῶμά τε ψυχὴν καὶ πνεῦμα, καθηράμενοι οἱ Μακάριοι, τῷ Χριστῷ ἀνέμελλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Οὐ διττὴν ὑπόστασιν σὲ βλασφημοῦντες, τὸν ἀμέριστον αἰσχυνέσθωσαν, ὡς τετράδα σέβοντες· ἡμεῖς γὰρ σε ἓνα τῆς Θείας, Τριάδος προσκυνοῦμεν.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
 » κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὠφθη
 » ταῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
 » σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν διό
 » σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
 » ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ποικίλως γυμνασθέντες οἱ Ἀθληταί, καὶ νικήσαντες τοῦ Κοσμοκράτορος, ταῖς μηχαναῖς, ἠσχυσαν ἀνδρείως καὶ εὐσεβῶς, βαρβαρικήν ἀπόνοιαν, τούτων ὑπομείναντες ταῖς ὀρμαῖς· διό καὶ τοὺς στεφάνους, διπλοῦς ἐκ τοῦ δικαίου, Ἀγωνοθέτου ἐκομίσαντο.

Οπαῖς καὶ ἐν σπηλαίοις ἀσκητικῶς, τὴν ζωὴν διελθόντες Μακάριοι, ἀντροῦ στενοῦ, χάσματι καθείρχητε ἀφεγγεῖ, πεφοινιγμένοι αἵμασι, καύσει τε πυρὸς καὶ τῆ ἐκ καπνοῦ, δεινῶς ἀποσφυγούσῃ, ἀτμίδι ἐκπνιγέντες, τροπαιοφόροι ἀπεφάνθητε.

Υμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνας ὑπερφυῶς, οὓς πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἠθλήσατε, νεανικῶς, ἀντικαθιστάμενοι τοῦ Χριστοῦ, ὡς στρατιῶται ἐνδόξοι· καὶ γὰρ ἐνικήσατε εὐκλεῶς· καὶ νῦν παρεστηκότες, σὺν ταῖς ἁγίαις, τῷ πανυψίστῳ ἡμῶν μέμνησθε.

Σὺν Σάββα τῷ Πατρὶ καὶ Καθηγητῇ, ὡς ἀνόθευτα τέκνα Μακάριοι, ἐν οὐρανοῖς, αἰγλῆς ἐμφορούμενοι τριλαμποῦς, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τῶν συμφοιτητῶν τε καὶ ὑμνητῶν, εἰρήνην δωρηθῆναι, κοινῶς ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ σωτηρίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ ταῖς

βουλαῖς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ, τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεὸς, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίσει κραταιώσας· ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια· Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Κόσμου, τοὺς θορύβους ἐκφυγῶν, ἐν ἀταραξία παμμακάρε τὸν νοῦν ἐφύλαξας, μὴ περιπλανώμενον, μηδὲ ρεμβόμενον, ταῖς τοῦ βίου συγχύσεσι, καὶ ταῖς τρικυμίαις, ἀλλ' ἀνατεινόμενον, καὶ ἄνω βλέποντα, πόθῳ πρὸς τὸν ἄνω Δεσπότην, πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὄλων, ἀξιομακάριστε Ἰάκωβε.

Εξω τῆς τοῦ κόσμου ταραχῆς, Πάτερ διεξάγων τὸν βίον, παθῶν ἐλεύθερος, γέγονας τῇ χάριτι, περιφρουρούμενος· καὶ δαιμόνων ταῖς φάλαγγας, ἀσκήσει συντόνω, καὶ Θείας ἀστράψεσι, καταστρεψάμενος, χαίρων σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ὧν τὴν πολιτείαν ἐκτήσω, περὶ τὸν Παντάνακτα καὶ Κύριον.

Εξῆς ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς, ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα πάντα, ὡς τὴν ἀόρατον, δόξαν ἐνθυμούμενος, καὶ φανταζόμενος, τῆς σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν, τῆς ἐπουρανίου, καὶ τὴν ὠραιότητα τὴν ἀκατάληπτον· ἧς νῦν ἐμφορούμενος σῶσαι, τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε Πάτερ, τὸν Χριστὸν δυσώπησον Ἰάκωβε.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Πάντων θλιβομένων ἡ χάρις, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμῆν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονθμένων σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε, σπεῦσον, δόσω ποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· οἶμοι, Τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν· ὅθεν παν-

αγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει,
ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες ὡς σύνηθες.

Ο΄ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Ἰγνατίου.
Ῥδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν καὶ ὀδηγήσαν-
» τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
» ὅτι δεδόξασται.

Τὸν φωτισμὸν, τοῦ σοῦ Δεσπότη Ἰάκωβε,
ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, κόσμον κατέλιπες,
ἀχλωδῆ ἀπάτην, καὶ τῆς ὑπερκοσμίου δόξης
ἐπέτυχες.

Σὺ τὸν σταυρὸν, ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος,
τῷ σταυρωθέντι Ὅσιε, κατηκολούθησας,
καὶ μονάσας πανσόφως, τὰ πάθη ἐγκρατεία
Πάτερ ἐμείωσας.

Χωρητικὸν, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύμα-
τος, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων σου, σκεῦος γε-
γένησαι, καὶ τῆς ἄνω πολιτείας, Σιών καὶ κληρο-
νόμος, μακάριε Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ
χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπε-
κύησας Κόρη· ὃν αἴτησαι σωθῆναι τοὺς ἀνου-
μνοῦντάς σε.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνοῦντων σε.

Οβίος σου τερπνός, ὁ λόγος ἐνθεός, ἀγά-
πης τῷ ἄλατι ἠρτυμένος, ἡ καρδία εὐκα-
τάνυκτος· διὰ τοῦτά σε πίστει μακαρίζομεν.

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς φανέντος σώματι, τὸν
θεῖον σεβόμενος Χαρακτήρα, διωγμοὺς
Πάτερ ὑπέμεινας, καὶ κινδύνους καὶ πόνους
παμμακάριστε.

Ος θυμὸν καθαρὸν σαυτὸν προσήγαγες, Κυ-
ρίῳ νεκρώσει τῆς ἀμαρτίας, καὶ θυσίας
ἀναμάρτους αὐτῷ, Ἱεράρχης ὡς ἔννομος προ-
ήγαγες. Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ στά-
μνον τοῦ θείου μάννα καὶ θρόνον, καὶ
παλαίτιον τερπνότατον, τοῦ Θεοῦ σε Παρθένε
ἀναμάρτισσον.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ὠραιότητα τῶν διδασμάτων σου, καὶ
τὴν λαμπρότητα τῶν νόημάτων σου, καὶ
οὓς ὑπέστης διωγμοὺς, σεπτὰ δὲ Ἐκτυπώμα-
τα, Πάτερ ἐκπληττόμενοι, κατὰ χρέος τιμῶ-
μέν σε, Ἰάκωβε πανεύφημε, θυηπόλε τοῦ Κτί-
στου σου· διὸ σὺν ὑμνωδίαις βοῶμέν σοι. Σώ-
σον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ
προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη κα-
ταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπυσαι τὰς ψυ-
χαῖς ἡμῶν;

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν
τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλ-
λομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυγίματα, οἱ πρόθω σε
ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ῥδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνη φιλιάν-
» θρωπε.

Τῶν δακρύων τοῖς ρεύμασι, διηνεκῶς λουό-
μενος Παμμακάριε, καθαρὸν δοχεῖον ὠφθης
τοῦ Πνεύματος.

Ολονύκτοις δεήσεις, τὰς ἡδονὰς τοῦ σώ-
ματος κοιμίσας, ἀπαθείας ὠφθης λύχνος
ἀκοίμητος.

Ταπεινός τε καὶ μέτριος, καὶ συμπαθὴς ἀ-
κέραιος καὶ σώφρων, Ἱεράρχα Ὅσιε ἐχρη-
μάτισας.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεὸν ἀφρά-
στως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλί-
ψεων πάντας λύτρωσαι.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» Ποιητὴς Κύριος ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσαγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σε γὰρ
» ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Δόξης ἐρῶν ἀληθοῦς, τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψη-
λὸν Ὅσιε, περιφανῶς Πάτερ ἐβδελύξω,
καὶ γέγονας φωστὴρ, ταπεινοφροσύνης ἐμπρέ-
πων φαιδρότητι.

Ανασηλῶν σεαυτὸν, ταῖς ολονύκτοις προσευ-
χαῖς ἴστασα, τῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι τὰς
θείας, δεχόμενος αὐγάς, Πάτερ Ἱεράρχα, θεό-
φρον Ἰάκωβε.

Εν ἐγκρατεία πολλῇ, ἐν ἀγρυπνίᾳ ἐπτενεῖ
Ὅσιε, ἐν προσευχῇ καὶ κακοπαθείᾳ, ἐ-

ζήτησας Θεόν, τὸν σὲ πρὸς ταῖς ἄνω μοναῖς μεταθέμενον.

Θεοτοκίον.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς Ἀχραντε, ὡς συμπαθῆς ἴασαι καρδίαν, ἢ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ σαρκὶ πληγωθέντα, ἀρρήτως κυήσασα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
• με ἀνάγαγε.

Οἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σου Ὅσιε, θάλασσαν δεινῶν παθημάτων ἐξήραναν, καὶ τὴν ἐκεῖ παράκλησιν, τῇ σεπτῇ σε ψυχῇ προεξένησαν.

Ανεξίκακος πρᾶος ἀκέραιος, ὅσιος ἠδὺς ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ φωτισμοῦ ἀνάπλεως, παναοίδιμε Πάτερ γεγένησαι.

Τῇ τῶν θείων Ποιμένων ἢ μνήμη σου, Πάτερ συνδεδοξασται, οἷα Ποιμένος καλοῦ, Ποιμὴν σοφὴ Ἰάκωβε, ὡς ὀσίως τὴν ποιμνὴν ποιμάναντος.

Θεοτοκίον.

Ο βουλήσει τὸ πᾶν ἐργασάμενος, μήτραν βουληθεῖς ἀπειρόγαμον ᾤκησε, τοὺς τῇ φθορᾷ νοσήσαντας, ἀφθαρσίᾳ πλουτίσας ὡς εὐσπλαγγνος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Λύπας ἐνεγκὼν σῆς χάριν σκιαῶς, Λόγε,

Βίου σκιώδους Ἰάκωβος ἠρπάγη.

Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκάδ' Ἰάκωβον κατὰ πρώτην.

Ούτος, τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπελθὼν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, νησεῖα καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ ἑαυτὸν ἰκαθάρσειεν· ἔθεν ἐπὶ τὸν θρόνον ἀγεται τῆς Ἐπισκοπῆς, πολλοὺς διωγμοὺς ὑπομείνας, ὡς τοὺς εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος. Ἐν τούτοις οὐν καρτερῶν, καὶ λιμῶ καὶ δίψει προσπαλαίων τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρομένην,

Ζωὴν πρεπόντως εὔρεν οὐ μετρομένην.

Ούτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Θωμᾶς, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῷ ἀρετὴν, καὶ ἄκραν σύνεσιν καὶ εὐλάβειαν, Διάκονος προχειρίζεται τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ Σακελλάριος, ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐν θαύ-

μασι μεγίστου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ αἰοδίου καὶ μακαρίου Μαυρικίου. Καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ τε τοῦ Ἰωάννου, καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν ἀρχιερατεύσαντος Κυριακοῦ, προχειρίζεται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἔτη τρία καὶ μῆνας δύο τὸν θρόνον ταύτης διιθύνων· καὶ πολλὰ κατὰ τῶν Αἰρέσεων ἀγωνισάμενος, καὶ τὰ ὀρθόδοξα δόγματα κρατύνων, καὶ τὸ Ποίμνιον καλῶς καὶ θεαρίστως ποιμάνων, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φιλήμονος καὶ Δομνίνου.

Στίχ. Τμηθεῖς Φιλήμον, καὶ Δομνῖνον σὸν φίλον, Φιλεῖν κεφαλῆς τὴν τομὴν ἀπειργάσω.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοδόξου Πόλεως, Ῥώμης· ἐπὶ δὲ τὸν καιρὸν τοῦ διωγμοῦ ἀπίοντες ἐν Ἰταλίᾳ, κακεῖ κηρύττοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ πολλὰς ἐπιστρέφοντες ἐπὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν, ἐβάπτιζον. Διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν κρατηθέντες, καὶ τῷ τῆς χώρας προσαχθέντες Ἄρχοντι, καὶ μήτε κολακείας μαλακισθέντες, μήτε δωρεῶν ὑποσχίσοι, μόνον δὲ τὸν Χριστὸν ἐπικαλόμενοι, καὶ Θεὸν ἀνακηρύττοντες, γυμνοὶ ταθέντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τεσσάρων ἀφειδῶς τύπονται, εἶτα ρίπτονται ἐν φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα τῆς φυλακῆς ἐκβληθέντες, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βηρίλλου, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχ. Διπλᾶ θανὼν εὔρατο Βηρίλλος στέφη,

Ὡς κυριεύσας καὶ παθῶν καὶ δαιμόνων.

Ούτος ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, ἐξ Ἀντιοχείας ἔλκων τὸ γένος· ἐν τῇ Δύσει δὲ γενόμενος μετ' αὐτοῦ, Ἐπίσκοπος Κατάνης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου προχειρίζεται. Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς ποιμάνων τὸ ὑπ' αὐτὸν Ποίμνιον, καὶ θαύματα παντοῖα ἐργασάμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπίστρεψε Πίστιν. Ἐξ ὧν ἐπιμνησθῆναι ἐνός διόν ἐστί. Πηγὴ ἦν κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον, πικρότατον ἔχουσα ὕδωρ, οὐ τὴν πικρίαν, τῷ Θεῷ προσευξάμενος, μετέβαλεν εἰς γλυκύτητα· ἔπερ ἰδὼν τις Ἑλληνα, ἄκρως Εἰδωλολάτρη, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ σὺν ἐκείνῳ ἕτεροι πολλοί. Ἐν τούτοις εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, καὶ τὸν τοῖς Ἁγίοις πρίποντα ὕπνον ἀναπαυσάμενος, κατετίθη ἐν τῇ αὐτῇ Νήσῳ ἐντίμως, ἰάματα παρέχων τοῖς αὐτῷ μετὰ πίστεως προσιοῦσι μέχρι τῆς σήμερον. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεραπίων, ὁ ἀπὸ Σιδωνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Δοὺς πάντα χερσὶν ἐνδεῶν Σεραπίων,

Τέλος δίδωσι καὶ τὸ Πνεῦμα Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰκόνοσ χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεπρᾶ λατρευο-
• μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
• σαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυ-
• ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
• λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πολλοὺς διωγμοὺς, ἀνενδότους πειρασμοὺς Πάτερ ὑπέμεινας, εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος, ὡς ζηλωτῆς ἐνδικιώτατος, πάντας τοὺς ὀρῶντας φωτίζων, καὶ κραυγάζων Ἰάκωβε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστοῦ τὴν φρικτὴν, παρουσίαν ἐννοῶν ἐν
κατανύξει, πάντα τὸν βίον διετελέσας,
ἕως οὗ εὗρες Μακάριε, κάθαρσιν πταισμάτων
τελείαν, καὶ αἰωνίαν παράκλησιν, καὶ φωτι-
σμόν ἀληθινόν, καὶ δόξαν ἀρρήτον.

Ποιμένος Χριστοῦ, ἐν πραότητι ψυχῆς ὠφθης
ἀρνίον· καὶ ὑπὸ τούτου ποιμαίνόμενος,
ποιμὴν προβάτων ἐν Πνεύματι, Πάτερ λογικῶν
ἀνεδείχθης, σὺν αὐτοῖς μέλπων πάντοτε· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρία σεμνή, ἀειπάρθενε Ἄγνη εὐλογημέ-
νη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἀμαρ-
τανόντων ἢ λύτρωσις, σῶσον με τὸν ἄσωτον
σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων,
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οκαθαρώτατός σου νοῦς, καθαραῖς προσ-
ομιλῶν φωτοχυσίαις, τῶν δαιμόνων τὸ
σκότος, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀχλύν, ἐμφρόνως
ἐξέκλινεν Ὅσιε, Χριστὸν ἀνυμνεῖτε κραυγάζων
εἰς αἰῶνας.

Πεπυρωμένα τὰ ἐχθροῦ, βέλη ἔσβεσας Σοφὴ
ταῖς ἐπομβρίαις, τῶν ἀπαύστων δακρύων,
καὶ πυρωθεῖς τῇ Χριστοῦ, ἀγάπῃ παμμακά-
κατέφλεξας, τὰς ὑλομανούσας τῶν ἡδονῶν ἀ-
κάνθας.

Τοῦτο τὸ ποίμνιον Σοφὴ, ὃ συνήγαγες ταῖς
σαῖς διδασκαλίαις, καὶ τοὺς πίστει τε-
λοῦντας τὴν ἱεράν καὶ σεπτὴν, καὶ πλήρη φω-
τὸς θείαν μνήμην σου, φυλάττε εὐχαῖς σου,
πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς
ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχὴν μου τακεῖ-
σαν τῆς ἀμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε Θεοτό-
κε πότισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον τὸν ἀρρήτω
» σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἄ-
» δάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
» Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι
» ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
» λύνομεν.

Μετὰ πολλοὺς τοὺς καμάτους, μετὰ πό-
νους μυρίους, ἰδρωτὰς τε καὶ θλίψεις
ἀληθεῖς, πρὸς τὸν λιμένα κατέπαυσας, τὸν οὐ-
ράνιον φέρων, τὸν πλοῦτον τῶν ἐνθέων ἀρετῶν,
ἱερώτατε Πάτερ, Ὅσιων ἰσοστάσιε.

Ημερινὸν ὡς ἀστέρα, ὡς τοῦ Πνεύματος
οἶκον, ὡς ῥόδον εὐωδίας μυστικῆς, Πά-
τερ, ὑπάρχων ἀνάπλεων, ὡς ὑψίκομον δένδρον,
ὡς δόξης αἰωνίου κοινωνόν, ὡς σοφὸν Ἱεράρχην,
τιμῶμέν σε Ἰακῶβε.

Αἰ τῶν δακρύων λιβάδες, ἐν τῇ γῇ τῆς καρ-
δίας, πεμπόμεναι πλουσίως ἀληθῶς, στά-
χυν ἐξέθρεψαν ὠριμον, τὰς ψυχὰς τῶν ἐν πί-
στει, τιμώντων σε ἐκτρέφοντα αἰεὶ, Ἱεράρχα
θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν Ἰακῶβε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με
κρίναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ,
μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρ-
θένος, ἢ σὲ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέ-
λων τὰ πλήθη, καὶ ὁ κλεινὸς Ἰακῶβος.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθητες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου,
Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ιερωσύνης στολαῖς ἠγλαϊσμένος, Θεῷ ἐλει-
τούργησας, καθάπερ Ἄγγελος, τῷ δι ἡμᾶς
ὑλῆ σώματος, ἐπιφανέντι, θύων Βασίλειε με-
γαλώνυμε· ἐντεῦθεν ὡς τέλειον πρόβατον τέ-
θυσαι, καὶ καθαρὸν θῦμα γέγονας, καὶ προσ-
πηνέχθης, νῦν εἰς τὸ ἄνω θυσιαστήριον· ὅθεν
φωναῖς σε μακαρίζομεν, χαρμονικῶς καὶ βοῶ-
μέν σοι· Ἰκετεύων μὴ παύσῃ, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Αφαίρεθεῖς τὴν δορὰν κρίσει ἀδίκῳ, τοὺς
πόνους ὑπὲρνεγκας ἀποσκοπούμενος, λῆ-
ξιν τὴν ἄπονον Ἐνδοξε, καὶ τὰ βραβεῖα, τοῖς
ἐναθλήσασιν ἀποκείμενα· πυρὶ δὲ στομῆμενος,
οἷά περ σίδηρος, ἔρανοχάλκευτον γέγονας, παμ-
μάκαρ ξίφος, πάσας συγκόπτων ἐχθροῦ τὰς
φάλαγγας· ὅθεν τιμᾶ σε πᾶσα σήμερον, τῶν

εὐθεβῶν γλῶσσα χαίρουσα, καὶ αἰτεῖ δυσωπεῖν σε, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ποιήνης σου.

Οραϊσμένοις τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις, εἰς πόλιν ἐκ πάλεως δέσμιος ἔτρεχες, καταδεσμεύων τὸν Τύραννον, καὶ τὰς πορείας, τῶν σῶν βημάτων κατευθυνόμενος· καὶ δὴ πρὸς Καισάρειαν πόλιν γενόμενος, ἐν ταύτῃ τέλος μακάριον, καθυπεδέξω· καὶ πρὸς τὴν Πόλιν τὴν ἐπουράνιον, στεφανηφόρος ἀνεληλυθας, καὶ Θεῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι· ὃν ἐκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι εἰς βλάβη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀθλίως κατήντησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ ῥαθυμίας ὁ δαίλαιος, καὶ ἀπορία, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια καὶ ἰλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάχραντε, παραμυθίαν, εὐμενεστάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἐκετεύω, καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραυγαῶζ σοι· Μὴ δειχθεῖν εἰς τέλος, τῷ αἰλάστορι ἐπίχαρμα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα, καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἀδου Βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σοῦ τοὺς μεγίστους Μάρτυς εὐφημῶ πόνουσ.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

Ος ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἔχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κατὰ θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Σοῦ τὴν βασιλείον, δόξαν Παμβασιλεῦ, ὁ κλεινὸς Βασιλείος, ἀγαπήσας σταθερῶς, ἐπὶ γῆς ἐνήθησε, δι' οὗ, Βασιλείας οὐρανῶν ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ο ἀξιεπάρινος βίος, ἡ καθαρά, πολιτεία· Ἐνδοξε, τῶν ἀγῶνων ἡ τριβὴ, κληρονόμον,

ἔδειξε Θεοῦ, καὶ πολίτην οὐρανῶν σε ἀπειργάσατο.

Υποταγεῖς τῷ Κυρίου δι' ἀγαθῆς, πολιτείας πάνσοφε, καθυπέταξας ἐχθρόν, καὶ ποσὶ συνέτριψας λαμπρῶς, ἀριστεύσας κατ' αὐτοῦ Μάρτυς Βασιλείε.

Τῆ τῶν αἱμάτων πλημμύρα τὸν νοσητὸν, Φαραῶ ἐβύθισας, πανστρατὶ ὡς ἀληθῶς, καὶ πρὸς γῆν ἀνέδραμες Σοφέ, ἔνθα νέφος Ἀδλητῶν αἰεὶ εὐφραίνεται. Θεοτοκίον.

Ο τῷ Πατρὶ συνυπαρχῶν μονογενῆς, βουληθεὶς κατώκησε, σοῦ τὴν ἄχραντον νηδύν, καὶ βροτὸς ἐγένετο Ἀγνή, σῶσαι θέλων τοὺς βροτοὺς δι' ἀγαθότητα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Οὗκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Υψώθης οἰά περ ἀμνός, ἐπὶ ξύλου Τρισμάκαρ, τοὺς ξεσμοὺς ὑποφέρων, διανοίᾳ καθαρᾷ, καὶ καταράσων ἐχθροῦ, τὰς ἐπάρσεις, σθένει θείου Πνεύματος.

Στιγμάτων Μάρτυς καλλοναῖς, ὠραιότατος ὠφθης, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, διανοίᾳ καθαρᾷ, χαριστηρίους φωνᾶς, ἀναμείλων, τῷ ἀγωνοθέτῃ σου.

Μεγίστην εὐκλειαν ζητῶν, μεγαλόφρονι γνώμη, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, ἐκαρτέρησας σοφέ, καὶ τὸν μεγάλως αἰεὶ, ἐπηρμένον, Μάρτυς ἐταπεινώσας.

Ενθέων φύλαξ πεφυκῶς, προσαγμαίων Θεόφρον, φυλακαῖς κατεκλείσθης, ὑπανοίγων τοῖς πιστοῖς, διδασκαλίας ὁδόν, τὴν εἰς πλάτος, γνώσεως εἰσαγούσαν.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας πόρρωθεν τὴν σὴν, σύλληψιν Ἡσαΐας, διὰ Πνεύματος Κόρη, διετραίνωσεν αὐτὴν, βρωῶν· Ἴδου ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος, τὸν Θεὸν συλλήψεται.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς Βασιλείος, τὴν Βασιλείαν Θεοῦ, ποθήσας ὑπήνεγκε, τὴν τῶν βασάνων πυρᾶν, καὶ θάνατον ἀδίκον· ὅθεν ἀθανασίας, ἀληθοῦς ἠξιώθη. Τοῦτα οὖν συνελθόντες, μακαρίσωμεν πίστει, πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντα ἐκ ταῦ

θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξα-σμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησεν πταισμάτων ἡμῖν δωρησασθαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
• **Χ**σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
• ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
• ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ιδῶν ἀστράπτου σου, τὸ θεῖον πρόσωπον, τῇ τοῦ Πνεύματος ἀγγελίᾳ ὁ δυσσεβῆς, Μάρτυς κτεπλήττετο, καὶ ὡς τοῦ σκότους ὑπουργὸς ἀναισθητῶς ἐμωραίνετο.

Σοφία κρείττονι, καλλωπιζόμενος, τοὺς σοφούς τῶν Ἑλλήνων θεαρχικῶ, σθένει ἀπεμώρανας, καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, νίκης στέφανον ἀπειλήσας.

Ταθέντα πάντοθεν, καὶ ἐξαρθρούμενον, ἐκραταίου σε Λόγος ὁ ἐν Σταυρῷ, τανυσθεὶς Βασιλείε, καὶ διὰ πάθους ταῖς πιστοῖς, δωρησάμενος ἀπάθειαν.

Οὐ θύω δαίμοσιν, οὐ φρίττω θάνατον, οὐ κολάσεων εἶδη ὁ ἱερός, ἐκραζε Βασιλείος· ἕνα Θεὸν ὁμολογῶ, ἐν Τριάδι γνωριζόμενον.

Θεοτοκίον.

Υμνῶ σε Δέσποινα, τὴν πολυῦμνητον, εὐλογῶ σε Παρθένε, δι' ἧς βροτοὶ, πάντες εὐλογήθημεν, καὶ τῆς κατάρτας ἀληθῶς, τῆς ἀρχαίας ἐλυτρώθημεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ θεῷ φέγγεισθ ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
• **ζ**όντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
• δέομαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
• ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Σιδήρου βάρει κατακαμφθεὶς, ὡς τὸν ἐλαφρότατον ζυγόν, Κυρίου φέρειν ἐλόμενος, τὸν κατὰ τοῦ Κτίστου τραχηλιάσαντα, ἐχθρὸν τὸν ἀλαζόνα Μάρτυς κατέκαμψας.

Μετ' εὐφροσύνης τὰ σιδηρᾶ, Μάρτυς περι-κείμενος δεσμᾶ, τόπους ἐκ τόπων διεδραμες, τούτοις ὡς ὀρμίσκοις ὠραϊζόμενος, Βασιλείε, καὶ τέρπων τὸν Ἀθλοθέτην σου.

Αϊμάτω βρέμμασι σεαυτῷ, Μάρτυς ἐπιχρώ-σας ἀληθῶς, βασιλικὴν στολὴν ἐνδοξε,

νίκης τε διάδημα περιθέμενος, Χριστῷ συμβασιλεύεις χαίρων Βασιλείε.

Ρῶσθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Σταυροῦ, ἦνυσας μακρὰν καὶ χαλεπὴν, ὁδὸν δεινῶς ἐλαυνόμενος, μέλπων· Ἐν τῇ τρίβῳ τῶν μαρτυρίων σου, τερπόμενος καὶ χαίρων Λόγε πορεύσομαι.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ, τὴν ὑψηλοτέραν οὐρανῶν, τὴν ὑπερτέραν τῆς κτίσεως, τῶν σοφῶν Μαρτύρων τὸ περιτείχισμα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην κα-
• **θ**ορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀ-
• νάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλε.

Υψώθης τοῖς ἀθλοῖς σου, καὶ κατέρραξας ἐχθρὸν, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, καὶ πρὸς Θεὸν μετέβης νικητικῶ, στεφθεὶς διαδήματι, ἐπὶ τέλει τῶν ἀθλῶν ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, τὰς παλάμας διὰ σέ, Μάρτυς σοφὲ μιμούμενος, ἀνηρτήθης ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ξεσμούς ἐκαρτέρησας, τραυματίζων τὴν πλάνην σου τοῖς τραύμασιν.

Εδέσμευς δεσμούμενος, τοὺς ἀσάρκους δυσμενεῖς, ὑπὲρ Χριστοῦ Βασιλείε· ἀπολυθεὶς δὲ ἐνδοξε τῆς σαρκὸς, εἰς τέλος διελυσας, τὰς αὐτῶν κακουργίας θεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Υμνῶ σε Πανῦμνητε, ἦν ὕμνοῦσι στρατιαί, ἐπουρανίων τάξεων, καὶ δυσωπῶ σε, πάθη μου τῆς ψυχῆς, ἰάτρευσον Ἀχραντε, καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐλευθέρωσον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Σῶαν Προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν·

Τετρημένην δὲ Μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.

Εἰκάδι δευτερὴν Βασιλείος ἐτρήθη σούβλαις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Σαπορνίνου Ἡγεμόνος Ἀγκύρας, Πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἐκκλησίας. Διαβληθεὶς δὲ, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι· καὶ ἐρωτηθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἀναρτᾶται, καὶ τὰς πλευρὰς ξίεται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται· καὶ αὐθις τῆς φυλακῆς ἐκβληθεὶς, εὐτόπως ἐπὶ πολὺ ξίεται, καὶ σιδηροῖς πεδηθεὶς τῇ φρονεῖᾳ κατακλείεται. Μεθ' ἡμέρας δέ τινας, τῷ Ἀποστάτῃ, διερχομένῳ τῆς Ἀγκυρανῶν, προσά-

γεται δίσμιος ὁ Ἅγιος· καὶ ἱρωτηθεὶς, τῷ Κόμντι Φλαβίῳ λωροτομηθῆναι δίδοται, ὃ καὶ ἑαυτὸν ἐπληροῦτο· καὶ δὴ πολλῶν λῶρων ἀποσυρέντων, καὶ τῶν ὀπισθεν ἐμπροσθεν, καὶ τῶν ἐμπροσθεν ὀπισθεν, κατὰ τῶν ὤμων τοῦ Μάρτυρος κρηραμένων, λῶρον ἕνα ἀποσπάσας ὁ ἀδάμας, ἔρριψε κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος· ὁ δὲ, πυρωθείσας σοῦβλας κατακαῦσαι αὐτὸν ἐκίλευσε, καὶ διατρήσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ καὶ τὰ νῶτα καὶ πάσας τὰς ἀρμονίας· οὗ γενομένου, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρίθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Καλλινίκη καὶ Βασίλισσα, ζήφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καλλινίκην τέμνουσι σὺν Βασιλίσση,

Τὰς Καλλινίκους καὶ πόλου Βασιλίδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Δροσίδος, θυγατρὸς Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ πέντε Κανονικῶν.

Στίχ. Δροσίς ἀπῆλθεν ἐκ δρόσου τῆς τοῦ μύρου,
Ὡς ἐκ Λιβάνου Κανονικὴ πρὸς πόλον.

Ὁ Βασιλεὺς Τραϊανὸς, καθ' ἑκάστην τοῦ ζῆν ὑπεξάγων τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας, τὰ τούτων τίμια λείψανα ἐν ἀσέμνοις καὶ βεβήλοις τόποις ἐναπέριπτε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκείνον ἦσαν γυναῖκες πέντε ἐν Ἀσκητηρίῳ τινί, Κανονικαὶ καλούμεναι, καὶ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ τηροῦσαι, καὶ ἔργον μετὰ τῶν ἄλλων ἀπαραίτητον ἔχουσαι, τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα μύροις καὶ ὀθονίαις περιστέλλειν, καὶ ἀποτίθεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ Ἀσκητηρίῳ. Τῆτο μεμαθηκυῖα ἡ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ θυγατὴρ Δροσίς, οὕτω καλουμένη, προσῆλθε ταῖς αὐταῖς γυναῖξιν, ἔχουσα μὲθ' ἑαυτῆς καὶ ἰσθῆτα πολῦτιμος, τῶν κουδικουλαρίων (κατακοιμιστῶν) ὑπὸν συσχεθέντων, βξιοῦσα συναπελθεῖν αὐταῖς εἰς ἀνάληψιν σώματος Ἁγίου.

Ἀδριανὸς δὲ τις, σύμβουλος τοῦ Βασιλέως, καὶ μνηστὴρ τῆς Δροσίδος, Ἀυτοκράτωρ δέσποτα λέγει τῷ Βασιλεῖ, κέλευσον στήναι στρατιώτας εἰς τὴν φυλακὴν τῶν βιοθανῶν, ἵνα γνῶμεν τίμες εἰσὶν αἱ τὰ σώματα αὐτῶν ἀποσουλῶντες. Ὁ δὲ ἐπιτρέφει τούτο γενέσθαι· καὶ ἐπαγρυπνήσαντες οἱ φύλακες, ἐκράτησαν τὰς πέντε Κανονικὰς γυναῖκας, ἅμα τῇ θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως Δροσίδι, καὶ πρώτας ἀναγαγόντες, παρέστησαν αὐτὰς τῷ Βασιλεῖ. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὴν Δροσίδα, ἐξίστη· καὶ ταύτην μὲν προσέταξε φυλάττεσθαι ἐν ἀσφαλίᾳ, εἰπὼς μετὰ μελὸς γίνηται. Ἐνεκα δὲ τῶν πέντε γυναικῶν Κανονικῶν ἐκίλευσε κατασκευασθῆναι χώρων μεγάλων, καὶ ἐμβληθῆναι ἐν αὐτῇ τὰς ἑρὰς γυναῖκας, καὶ σὺν αὐταῖς χαλκῶν ἱκανόν, ἐφ' ᾧ, διὰ τῆς ἀναλύσεως ἀμφοτέρων, ἀναμιγρῆναι τὸν χαλκὸν μετὰ τοῦ χόρς τῶν Ἁγίων γυναικῶν· καὶ διὰ τοιαύτου χαλκοῦ κατασκευασθῆναι πυθμένας τῶν χαλκείων τοῦ ἐκ καινῆς ἀνεγερθέντος δημοσίου λουτροῦ, τοῦ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀπολλωνίων ὀφείλοντος ἀναφθῆναι, καὶ ἔγκαιριοθῆναι εἰς θεραπείαν τῶν ἀμοφρόνων αὐτῷ Εἰδωλοκατρῶν.

Τούτων δὲ γενομένων, καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων χωνευθειῶν, κατισκυιάσθη τὰ χαλκεία· καὶ ἀνάφαντες τὸ λουτρόν, ἐκήρυξαν πανταχοῦ λέγοντες· Ὅσοι φίλοι τῶν εὐμενῶν Θεῶν ὑπάργετε, εἰσέλθετε εἰς τὰ τοῦ δημοσίου λουτροῦ ἔγκαινια· καὶ εὐθὺς συνίτρεχον ἅπαντες. Ὁ πρῶτος οὖν ἐρμήσας εἰσελθεῖν, ἐν χρῶ τῆς πρώτης θύρας τοῦ λουτροῦ γενόμενος, χαμαὶ πρῶν, τὴν ψυχὴν ἀπέρριψεν, ὡσαύτως καὶ ἕοοι μετ' ἐκείνον προσήγγισαν· ὡδεὶς γὰρ τὴν πρώτην θύραν εἰσελθεῖν ἠδυνήθη. Τούτο δὲ μεμαθηκώς ὁ Βασιλεὺς, καὶ τοὺς τῶν Θεῶν αὐτοῦ λατρευτάς προσκαλεσάμενος· Ἐπάτε μοι, φράξέ μοι, μήπου ἄρα παρὰ τῶν

Χριστιανῶν μαγία τις γέγονεν; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐχὶ Βασιλεῦ, ἀλλὰ τὰ γενόμενα χαλκεία ἐκ τῶν λειψάνων τῶν Κανονικῶν ἐκείνων γυναικῶν τούτο πεποιήκασιν· κέλευσον οὖν ἕτερα χαλκεία γενέσθαι, καὶ οὕτως ἔξει τὸ ἔνεργον. Καὶ τούτου γενομένου, λέγει ὁ Ἀδριανὸς τῷ Βασιλεῖ· Κέλευσον Βασιλεῦ, τοὺς πρετέρους πυθμένας τῶν χαλκείων ἀναχωνευθῆναι, καὶ γενέσθαι ἐξ αὐτῶν στήλας γυναικείας γυμνάς τῶν πέντε Κανονικῶν ἐκείνων, καὶ πρὸς οὐνεδος καὶ ἀτιμίαν αὐτῶν, ἐν τῷ δημοσίῳ λουτρῷ τῆς βασιλείας σου αὐτὰς στήναι· καὶ εὐθὺς προσέταξεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ γέγονασιν. Καὶ μετὰ τὸ στήναι ταύτας, εἶδεν ὁ αὐτὸς καθ' ὕπνου πέντε ἀμνάδας ἀσπίλους, νεμερίνας ἐν παραδείσῳ, καὶ ποιμένα φοβερὸν ποιραίνοντα αὐτάς, καὶ λέγοντα τῷ Βασιλεῖ· Παρανομώτατε καὶ ἀσεβίστατε Βασιλεῦ, ἃς σὺ ἐνόμισας ἐξ ἀτιμίας ἰσθῶν, ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς Ποιμὴν ἀπὸ σοῦ ἀποσπάσας, τίθεικεν ἐν τόπῳ, εἰς ἐν μέλλει καὶ ἡ Δροσίς, ἡ ἀσπίλος ἀμνάς, καὶ σοῦ θυγατῆρ, ἔλθειν.

Ἐξυπνος δὲ γενόμενος, ἐμῶν ὁ δροσεθῆς, ὅτε μετὰ θάνατον αἱ Ἅγιοι γυναῖκες κατήρχοναν τὰς βουλάς αὐτοῦ· καὶ κελῶνι δύο κλιθάνους ἀναφθῆναι ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς πόλεως, καὶ πυροῦσθαι ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας· προστίθεσι δὲ καὶ ἐπιγραφὴν ἐν τοῖς κλιθάνοις, τύπον βασιλικῆς προσταγμάτων ἐπέχουσαν, καὶ περιέχουσαν οὕτως· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, αἱ τὸν Ἐσταυρωμένον προσκυνούντες, ῥύσασθε ἑαυτοὺς μὲν πλείστων βασάνων, τίμας δὲ κόπων· καὶ ἕκαστος ἑμῶν βαλέτω ἑαυτὸν ἐν οἰσθῆποτε κλιθάνῳ ἀκωλύτως ἂν αἰρεθῆ. Τοῦ τοιούτου οὖν διακωδωνηθέντος προσταγματος, ἀκούσασα ἡ τοῦ Θεοῦ δούλη Δροσίς, ὅτι ἕκαστος τῶν Χριστιανῶν, πόνῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ πίστει, ρίπτουσιν ἑαυτοὺς ἐν τοῖς κλιθάνοις, ἀνατείνασα τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς, εἶπε· Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰ σὺν θέλημά ἐστι σωθῆναι με, καὶ ἐκφυγεῖν τὴν μακρῶδη θρησκείαν Τραϊανοῦ τοῦ ἐμεῦ πατρὸς, αὐτὸς μοι συνέργησον κενφιθηῖναι τοῦ νυμφῶνος Ἀδριανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, ὅπου αἱ πέντε Κανονικαὶ αἱ ἐμὲ ὀδηγήσασαί εἰς τὸν φόβον σου· κοιμήσου δὲ καὶ βαθεῖ ὑπὸν τοὺς ἐμὲ φυλάσσοντας, ἵνα δυνηθῶ ἐκφυγεῖν.

Ταῦτα εἰπούσα, καὶ τὸ Βασιλικὸν σχῆμα ἀποθεμένη, ἐξῆλθεν, ἀφορητῆ, μηδενὸς νοήσαντος. Ἀπερχομένη δὲ, ἐφ' ᾧ ρίφαι ἑαυτῆς εἰς ἕνα τῶν κλιθάνων, διενεύρητο καθ' ἑαυτὴν λέγουσα· Πῶς ἀπέρχομαι εἰς Θεόν, μὴ ἔχουσα ἔνδυμα γάμου, Βάπτισμα μὴ λαβούσα; καὶ διὰ τούτου ἀκαθάρτος οὖσα; ἀλλὰ Βασιλεῦ τῶν βασιλευντων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἰδοὺ κατέλιπον τὴν βασιλείαν μου· διὰ σὺ, ἵνα με καταστήσης θυγατρὸν τῆς βασιλείας σου· σὺ οὖν ὁ δὲ ἡμᾶς βαπτισθεὶς βαπτισθὲν με ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ὡς ταῦτα εἶπεν, ἐκβαλοῦσα ὅπερ ἐβάσταζε μύρον ἐκ τοῦ χιτῶνος αὐτῆς, καὶ ἀλείψασα καὶ ρίψασα ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν κληθάνων ἀκωλύτως, ἐβαπτίσασα, εἰπούσα· Βαπτίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Δροσίς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ φυλάξασα ἑαυτὴν ἡμέρας ἑπτὰ, μετελάμβανε τροφῆς Ἀγγελικῆς. Φιλόχριστου δὲ τίμες εὐρόντες, καὶ παραμειναντες, ἔμαθον τὰ περὶ αὐτῆς, οὕτω πάντα αὐτῆς διηγησαμένης. Τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ προσευξαμένη ἐφ' ᾧ τί ἄρα διαπραξασθαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβεΐαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατα,
Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισὶ· τοὺς Καλ-

» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
 » τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
 » ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτισμῷ τῆς Δείας χάριτος λαμπόμενος,
 τὸ σκότος τῶν κολάσεων διεληλυθας, γε-
 γονῶς ἡμέρας κοινωνός, Σοφὴ ἀνεσπέρου, καὶ
 βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
 ἡμῶν.

Ηδρασμένη ἐπὶ πέτραν Δείας γνώσεως, Δεό-
 φρον ἢ καρδία σου οὐ σεσαλεύεται, πει-
 ρασμῶν ἀνέμοις Ἀθλητᾶ, βοᾶσα τῷ πάντων
 λυτρωτῇ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
 ρων ἡμῶν.

Μωραϊνόμενος ὁ Τύραννος προστάττει σε,
 λωροτομεῖσθαι Ἐνδοξε, καὶ ὡς ἄσαρκον,
 ὑπομένοντά σε καθρωῶν, συνῆκεν οὐδὲ ὅπως ἐκ-
 βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
 ἡμῶν.

Ως χρυσὸς ἐν τῇ καμίνῳ τῶν κολάσεων,
 ἐξέλαμψας πυρούμενος, καὶ ἐκσφράγι-
 σμα, παθημάτων Δείων γεγονῶς, ἐβόας Βασι-
 λειε σοφέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
 ρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἀδιάφθορον, Παρθέ-
 νε διαμένουσαν, κατανοοῦσα, τῷ ἐκ σοῦ
 τεχθέντι ὑπὲρ νοῦν, ἐβόας Σωτῆρι, καὶ Θεῷ·
 Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἢ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογός ταῖς Ὅσιαις δρόμον ἐπήγασας,
 » καὶ Δικαίου Δυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
 » ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βυλεσθαι.
 » Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
 » νας.

Ολικῶς πρὸς τὰ Δείον ἀνατεινόμενος, τοὺς
 τοῦ σώματος πόγους ὄναρ λελόγισαι· ὄ-
 θεν πρὸς ζωὴν μακαρίαν καὶ ἀπόνον, Μάρτυς
 ἀθλοφόρε, γηθόμενος μετέβης.

Νευρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος,
 σπαραγμῆς ὑποφέρεις σαρκὸς ξερότητα,
 καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ συμπνίγεις ἐχθρὸν,
 ρεῖθροις σῶν αἱμάτων, Βασιλείε τρισμάκαρ.

Ο βασιλείος κόσμος τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
 στοῦ, τῶν παθῶν τῆ Σωτῆρος τὸ ἀπεικό-
 νισμα, Μάρτυς ἁ στερρός, τῶν πιστῶν τὸ κρα-
 ταίωμα, ὕμνοις εὐφημείσθω, Βασιλείε ὁ μέγας.

Υπερκάσμιον δόξαν καὶ φῶς ἀνέσπερον, οὐ-
 ρανῶν Βασιλείαν, στέφος ἀμάραντον, ἄ-
 λυτον ζωὴν, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, Μάρτυς
 μετὰ τέλος, εὐρεῖν κατηξιώθης.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ἀνθρώπων γένος ἠξίωται, διὰ σοῦ
 Παναγία Θεοχαρίτωτε· μόνη γὰρ ἡμῖν,
 τὸν Σωτῆρα ἐκύησας· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάν-
 τας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἔ τολ-
 » μᾶ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
 » διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
 » σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
 » οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ιδεῖν Ἀγίων τερπνὰς λαμπρότητας, ἀπολυ-
 Δεὶς σαρκὸς, κατηξιώθης Πανόλβιε, καὶ
 Ἀγγέλων συνήφθης στρατεύμασι, μέλπων αἰεὶ
 σὺν τούτοις Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Τριάς, ἢ παν-
 τουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ως φῶς Παμμακάρι, ὡς μέγας ἥλιος, ἐν οὐ-
 ρανῷ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας ὀρώμενος,
 ταῖς τῶν ἄθλων φεγγοβόλοις λάμπησι, καὶ θαυ-
 ματουργημάτων, Δείαις λαμπρότησι, πάντων
 καταυγάζεις, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σαυτὸν τῶν ἄθλων ταῖς ὠραιότησι, πανευ-
 κλεῶς Θεόθεν Ἀθλοφόρε ὠραῖσας, καὶ
 Χριστῷ τῷ ὠραίῳ παρίστασαι, στέφος δικαιο-
 σύνης, νῦν περικείμενος· ὄθεν σε τιμῶμεν, οἱ
 πιστοὶ ἐπαγαλλόμενοι.

Η γῆ τῇ Δείᾳ ταφῇ ἠγίασται, τοῦ ἱεροῦ
 Βασιλείε καὶ Δείου σου σώματος· τῶν
 Δικαίων ἐσπίρτησαν πνεύματα, μέσον αὐτῶν
 τὸ πνεῦμα, σοῦ μάκαρ ἔχοντα· μεθ' ὧν πάν-
 των μέμνησα, ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον.

Φρικτὸς ὁ τρόπος ὁ τῆς λοχείας σου Ὁ Θεός
 γὰρ ἦν Παρθένε σαρκωθεὶς ὁ τεκτόμενος·
 ὃν ἱκέτευε φρικτῆς κολάσεως, πάντας τοὺς ἀ-
 διστακτικῶ πίστει τιμῶντάς σε, Μῆτερ ἀπειρά-
 γαμε, σεμνῇ ἀπολυτρώσασθαι.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, καὶ τῶν
 αὐτοῦ Μαθητῶν ἑκατὸν ἐννεήκοντα ἐννέα.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
 Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ηδοναὶς τὰς τοῦ σώματος, καὶ σαρκὸς τῆ
 δυστήνιον, τῷ κημῷ μακάριε καθυπέτα-

ξας, τῆς ἐγκρατείας ἐν χάριτι, νικήσας ὡς ἄριστος, πανοπλίαν τοῦ ἐχθροῦ, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὄθεν γέγονας, ποδηγὸς μοναζόντων ἐπομένων, τῷ πανσόφῳ σου καὶ Δεῖῳ, Νίκων κηρύγματι πάντοτε.

Αναλάμψας ὡς ἥλιος, ἐξ εἰώας Πανόλβιε, οἰκουμένην ἅπασαν κατεφώτισας, τῇ τῶν θαυμαίων λαμπρότητι, χορὸν ἐπαγόμενος, ὡς ἀστέρων φαεινῶν, ὁπαδῶν· μεθ' ὧν ἠθλησας, κάρτερώτατα, διὰ ξίφους τμηθέντες, καὶ εἰς χεῖρας, τοῦ παντάνακτος Δεσπότη, ὑμῶν τὰ πνεύματα δέμενα.

Οὐ λιμὸς ἔδὲ κίνδυνος, οὐ γυμνότης ἔ μάλιστα, οὐχ ὁ βιαιότατος ὄντως θάνατος, ὑμᾶς ἀγάπης ἐχώρισε, Χριστοῦ ἀξιάγαστοι· ἀλλ' ὡς ἄρνες εἰς σφαγὴν, τῷ ποιμένι ἐπόμενοι, ἐκ τῆς δύσεως, πρὸς ἀνέσπερον λήξιν οὐρανοῦ, Βασιλείας Ἀθλοφόροι, σεφανηφόροι ἐφθάσατε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετχνοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἢ Θεὸν κηύσασα τὸν Σωτήρα μου, καὶ τῶν δακρῶν τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδικαστου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρέμον, κα' Δεῖας τεύξασθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν ἢ ἀμνάς ἢ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς ταῖς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς

Νίκης σε μέλπω τὸν φερώνυμον μάκαρ. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Νικήσας ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, τὸν κακομήχανον, ἀθλητικαῖς ἐστέφθης καλλοναῖς καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος Ὅσιε Νίκων τῶν τιμώντων σε.

Ισχυῖ τοῦ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἐνδυναμώσαντος, δυναμωθείς ἠρίστευσας τὸ πρὶν, ἐν πολλοῖς Μακάριε· καὶ νικητὴς γενόμενος, Χριστῷ προστρέχεις τῷ Βαπτίσματι.

Κοσμεῖται τῷ μαρτυρίῳ ὄμιλος, μακαριώτατος, τῶν μαθητῶν σου πρότερον Σοφέ, λαμπρυνθεὶς ταῖς ἀσκήσεσι, καὶ ἐν διπλοῖς παλαίσμασι, διπλοῦς στεφάνους ἀνεπλέξατο.
Θεοτοκίον.

Ηΰλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἥλιον καὶ Φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς γεγέννηκε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν Θεάνθρωπον·
Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σου
• **Χ**ριστέ, κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Στρατεῖαν πνευματικὴν, περιζωσάμενος στρατὸν ἐνθεον, Μάρτυς Χριστοῦ ὦπλισας, πρὸς τὰ τῆς ἀθλήσεως σκάμματα.

Σταυρώσας ἀσκητικῶς, σάρκα Πανένδοξε τὸ πρὶν ἔσπευσας, ἀθλητικαῖς μαστιξί, φάλαγγας Δαιμόνων τροπώσασθαι.

Εἰώας ὡσπερ ἀστήρ, Νίκων ἀπάρας πρὸς δυσμᾶς ἐφθασας· ὄθεν θανάτων ἔδυσας, καὶ πρὸς τὸν Χριστὸν ἐξανέτειλας.
Θεοτοκίον.

Μαρτύρων δῆμος τὴν σὴν, ἀπεικονίσασα σφαγὴν Δέσποτα, ἐπεγνωκῶς Κόρης σε, ἐξ ἀπειρογαίμου βλαστήσαντα.
Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Φῶς ἐπέλαμψε σοῦ τῇ καρδίᾳ, Δεῖοις ῥήμασι τῆς σὲ τεκούσης· φωτισθεὶς δὲ τῷ Βαπτίσματι Ὅσιε, τῶν Μοναστῶν κατελέγης συστήματι, καὶ ποδηγὸς καὶ φωστὴρ ἐχρημάτισας, ἐπομένων σοι· μεθ' ὧν τὸν Χριστὸν ἐκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γινε Παρθενομήτωρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελου ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκαθάρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναμάσι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.
Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Ὅ μοι τέκνον με! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς αἰτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**παρθένητα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπι-
 • Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
 • στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαί-
 • σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ενηδόμενος ταῖς θείαις φωτοχυσίαις, τὰ τῶν
 βασιάνων ρεύματα ἀτρωτος διεθης, Νίκων
 ἀξιάγαστε, καὶ κίης τὸν στέφανον, Μάρτυς
 ἐπαξίως ἀπειλήσας.

Λαμπρατάταις διαπρέπων ἀνδραγαθίαις, ὡς
 ἀσκητῆς ἠγωνίσαι, πάθη θανατώσας, πρό-
 • τερον τοῦ σώματος, ἀθλήσει τὰ δεύτερον, τὰς
 δαιμονικὰς τρέπων φαλαγγας.

Παρετάξασθε τῷ ὄπλῳ τῆς εὐσεβείας, τῷ
 δυσμενεῖ Θεόφρονες, καὶ διὰ θανάτου,
 εὐκλειαν ἀθάνατον, εἰλήφατε ψάλλοντες· Δό-
 • ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Οὗς ὑπάρχουσαν τῆς κτίσεως ἀνωτέραν, ὁ
 Παικτῆς ἠγάπησεν, ὡς Παρθενομῆτορ, δεί-
 • ξας σε Μητέρα αὐτοῦ, ἦν καὶ λιτανεύουσι, δῆ-
 μοι Ἀθλητῶν εὐπρεπέστατα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
 • θας· φῶς ἄγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
 • δους ἀγνοίας, ταῦς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ταῖς θείαις τῆς μητρὸς, εὐπειθῶν παραινέ-
 • σεσι, τὴν δύνάμιν Νίκων ἔσχεσ, τοῦ Σταυ-
 ροῦ ἐν πολέμοις, μυούμενος τὰ κρείττονα.

Οβίος σου φωτὶ ἀρετῶν πρσευόμενος, τὴν
 ἄθλησιν ὡσπερ κόσμον, εὐπρεπέστατον
 ἔχει, Θεόφρον πανσεβάσμιε.

Νόμοις θεαρχικαῖς, εὐπειθοῦντες εἰ Μάρτυ-
 ρες, ἠρίστευσαν, καὶ ἀνόμοις, θεῖκῃ συμ-
 μαχίᾳ, ἀνδρείως ἐτραπώσαντο. Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγα-
 σμα, ἐγέννησας ὑπὸ χράναν, ἀγαθότητος
 πλούτῳ, γενόμενον Πανάμωμε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
 • Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθροῦ
 • κεκαθαρμένη, τῷ δὲ αἰκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
 • σου ρεύσαντι αἵματι.

Εῶς, ὡς παλῦφωτος ὠρμησας ἥλιος, ὡσ-
 περ ἀτέρας Θεόφρον, μαθητῶν χορὸν
 ἐπαγόμενος, καὶ τὴν δύσιν, ταῖς ἀκτίσιν ὑμῶν
 ἐφωτίσαστε.

Ράνισι, τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς κατέκλυ-
 σας, πολυθείας θαλάσσης, καὶ βυθῷ αἰ-
 γωνων ἀπέπνιξας, τῆς κακίας, τὸν δεινὸν εὐρε-
 τὴν καὶ παμπάνηρον.

Οὗς κρίνα, ἀρετῶν ἐν λεμῶνι ἠνθήσατε, καὶ
 ὡς ἠδύπνοα ῥόδα, τὰς ἡμῶν καρδίας μυ-
 ρίζετε, Μαρτυρίου, καλλωναῖς Ἀθλοφόροι θεό-
 πνευστοι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε, τῷ Θεῷ καὶ παλαίτιον ἔμφυχον, τῶν
 Ἀθλοφόρων χορεία, ἐπιγνοῦσα Δέσποινα
 λιτανεύει, σὲ τὴν μόνην, γυναικῶν ἀραμένην τὸ
 ὄνειδος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
 Μάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν,
 ἑκατὸν ἐννενηκονταεννέα Μαρτύρων.

Στίχοι.

Νίκης στέφανον εὐτρεπίζει σοι Νίκων,
 Βραβεὺς στεφάνων· θνήσκε λοιπὸν τῷ ξίφει.
 Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Νίκων ξίφει κράτα δῶκε.
 Εἰς τοὺς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Ἐνὸς δέοντος τέσσαρας συμμαρτύρων,
 Διὰ ξίφους τέμνουσι πεντηκοντάδας.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Νίκων ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς Κυ-
 • τιλιανῷ Ἡγεμόνος, ἐκ τῆς τῶν Νεαπολιτῶν χώρας
 ὀρμώμενος, ὠραῖος τὸ κάλλος, καὶ τὴν ὄψιν λαμπρὸς, καὶ
 φοβερός ἐν παλίοις, πατὴρ μὲν Ἕλληνας, μητὴρ δὲ Χρι-
 • στιανῆς. Πολίμου δὲ συγκροτηθέντος μεγάλου, καὶ σφο-
 • δροῦ ἀγῶνας ἐστάνας, τῶν τῆς μητρὸς παραινέσεων ἔ-
 μακάριος μνηθεῖς, καὶ βαθύ στενάξας, καὶ Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστὶ βοήθει μοι, ἐπεικῶν, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου
 ἑαυτὸν τειχισάμενος Σταυροῦ, μίσον τῶν πολεμίων ἐλαῦ-
 • νει· καὶ οὗς μὲν μαχαίρα παίων, οὗς δὲ δόρατι βάλλον,
 οὐ πρότερον ἀνῆκεν, ἕως οὗ πάντας ἐτροπώσατο, καὶ φυ-
 γάδας ἐποίησε. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, ἐπεὶ
 κατὰ ῥοῦμ αὐτοῖς τὰ τοῦ πολέμου προὔθη, μετὰ πάντων
 καὶ αὐτὰς τὸν ἴδιον αἰκου καταλαμβάνει· καὶ τῇ μητρὶ
 τὰ τοῦ σκοποῦ προσαναθείς, ἐπὶ τὰ μέρη Κωνσταντινου-
 πόλεως ἐπλεῖ.

Φθάσας δὲ τινα νῆσον, καλουμένην Χίον, προσβάλλει
 τῷ ταύτης ὄρει· καὶ ἐπιμίνας ἡμέρας ἑπτά, καὶ νηοτείαις
 καὶ ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς σχολάζων, εὐαγγελίζεται
 ὑπὸ θείου Ἀγγέλου κατελθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλὸν μετὰ τῆς
 ράβδου, ἣν παρέσχεν αὐτῷ ὁ φανείς. Καὶ καταλαβὼν τοῦ
 αἰγιαλὸν, καὶ εὐρῶν πλοῖον, ἀνῆλθεν, ἐπ' αὐτῷ, καὶ διὰ
 δύο ἡμερῶν καταλαμβάνει τὸ τοῦ Γάνου ὄρος. Καὶ κατὰ
 συγκυρίαν παρίστη αὐτῷ Ἐπίσκοπος ἐν σχήματι Μονα-
 χοῦ· καὶ ἐπελαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρὸς, ἀπήγαγεν αὐ-
 τὸν εἰς ὃ αὐτὸς κατῴκει σπήλαιον· καὶ κατηχήσας αὐτόν,
 εἰς τὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα, μεταδούς αὐ-
 τῷ καὶ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων· καὶ μετὰ χρόνους τρεῖς
 χειροτονεῖ αὐτὸν Πρεσβύτερον, ἔπειτα Ἐπίσκοπον.

Πάντων δὲ τῶν συνελθόντων Μοναχῶν τὴν προστασίαν
 ἀναδείξάμενος, ἑκατὸν ἐννευήκοντα ὄντων τὸν ἀριθμὸν, εἰς
 Μιτυλήνην μετὰ πάντων ἔρχεται· ἐκίθηεν πρὸς Ἰταλίαν
 ἀπαίρει· καὶ τὴν μητέρα θεασάμενος, καὶ θανοῦσαν αὐ-
 τὴν κηδεύσας, τὴν Σικελίαν καταλαμβάνει, καὶ τὸ τὰ
 Ταυρομενίου ὄρος οἰκῆ μετὰ καὶ ἄλλων ἐνία. Ὁ δὲ

Ἡγμών, τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον μαθὼν, αὐτίκα παρίσταναι ἀπαντὰς ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐρωτηθέντες, ἐπ' ἰδάρως τίνονται, καὶ πληγαῖς κατακόπτονται, καὶ τελευταῖον τελειῦνται τῷ ξίφει. Ὁ δὲ Ἅγιος Νίκων τείνεται ἐκ τεσσάρων, καὶ λαμπάσιν ὑποκαίεται, καὶ ὑποζυγίοις δεσμεῖται, καὶ κατὰ γῆν σύρεται, καὶ κατὰ κρημνοῦ ὠθεῖται, καὶ τὸ στόμα λίθοις τύπεται, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτέμνεται, καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται· καὶ οὕτως ἐκλήρωθη αὐτοῦ ἡ Μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομέτιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ δεινὸν οὗτος εἰσορῶν σπαθηφόρος,

Ὅργα κατοῖσαι τὴν σπάθην Δομετίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καρίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ
• Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
• φλογί, πυρπολόμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημέ-
• νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Υπὲρ χρυσίον, δοκιμασθεὶς Θεόφρον τοῖς αἰκισμοῖς, πύργος ἀρετῆς ἐφάνης ταῖς ἐμβολαῖς, τῶν δαιμόνων ἀπωθούμενος, Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Μετὰ τὸ τέλος, ἀπορρίφεν σου σῶμα Μάρτυς κρυφῇ, θείας ἰαμάτων πέμπον μαρμαρυγαῖς, ἀπελαύνει λώβην δαίμονος, τοῦ σὲ καταδῆλον, διὰ θείῃς παήσαντος Πνεύματος (*).

Ολος ταῖς θείαις, ἐνηδυνθεὶς Παμμακάρι νεύσει, σῶμα αἰκισμοῖς παρέδωκας καρτερῶς· στεφηφόρος γὰρ παρίστασθαι, τῷ Παντοκράτορι, ἐν οὐρανοῖς ἐπόθησας ἐνδοξε.

Νομεὺς προβάτων, τῶν λογικῶν τὴν μάνδραν Πάτερ σοφὲ, λύκων νοητῶν ἐτήρησας ἀβλαβῇ, καὶ σὺν τούτοις πρὸς οὐράνιον, μονὴν ἐσκήνωσας, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων παρίστασθαι.
Θεοτοκίον.

Μὴ διαφθείρας, τὴν παρθενίαν Κόρη ὄλωσ τὴν σὴν, Λόγος τῷ Πατρὸς ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοὶ, καὶ Μαρτύρων ἐπεσπάσατο, χορὸν αἰδιμον, Θεοτόκον ἀγνήν σε κηρύττοντα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
• σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
• δύναιμι ἐσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
• εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
• Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανύστακτον φέρων τὸν πυρσὸν, τὸν τῆς καρδίας σου, ἐπαρδευόμενον, δακρυῶν

νάμασιν Ὅσιε, καὶ ἀθλήσεώς ἐν αἵμασιν, εἰς ἀχειρότευκτον βοῶν, πασταδα νῦν κατοικεῖς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κόσμος Ἀσκητῶν καὶ Ἀθλητῶν, ἐδείχθης Ὅσιε· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ἐπευδοκίμησας τρόπαια, καταπλήττοντα διάνοιαν, κατὰ τοῦ μόνου δυσμενοῦς Νίκων στησάμενός, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αἵμασι κατήρδευσας ψυχὰς, πρὸς ζῆλον ἔνθεον, ἐγείρας Ὅσιε· στιγμάτων ξίφεσιν ἐπληξας, τῶν Δακμόνων τὴν παράταξιν, ἐπαληθεύουσαν ἐν σοὶ τὴν κλήσιν δείξας, βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὸν κλοιὸν μου τὸν βαρῦν, τῶν παραπτώσεων, ἢ ἀνορθώσασα, Ἄδαμ τὴν ἐκπτώσιν Ἀχραντε, τῇ κυήσει σου πανύμνητε, καὶ φωταγωγήσον βοῶν ἐν καθαρῷ λογισμῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθη, Χριστὸς συνάψας, ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ιδε σε στιγμάτων τῷ κάλλει, διηθησμένον καὶ πορφύραν, ἐκ μαρτυρικῶν σου αἱμάτων, ὁ στεφοδότης περιβαλλόμενον, καὶ σὺν αὐτῷ κατώκισε, Νίκων ἐνθέως ἀγαλλόμενον.

Ως περικαλλής σου ὁ πόθος, ὃν πρὸς τὸν Κύριον ἐκτήσω, Νίκων καὶ θερμός σου ὁ ζῆλος, πυρὶ τῷ θείῳ ἀναφλεγόμενος, καὶ θαυμαστή ἢ ἀθλησις, τοῖς οὐρανόις σε συναψασα.

Σὲ τῆς Ἐκκλησίας ἐν ὕψει, ἦλιον μέγαν κητημένοι, δῆμος Ἀθλητῶν ὡς ἀστέρες, φωτὶ τῷ θείῳ περιχεόμενοι, ἀκτινοβόλοις λάμπησι, τὴν οἰκουμένην καταυγάζουσιν.

Ηρῆθης πρὸς μονὰς ἀκηράτους, χορὸν διπλῆς ἑκατοντάδος, Μάρτυς Ἀθλητῶν παραστήσας, τῷ στεφοδότῃ· μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων σήμερον, τὸ ἱερὸν ὑμῶν μνημόσυνον.
Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ὦφθης, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐκ σου τεχθέντος, ὃν ἀδιαλείπτως δυσώπει, φωταγωγήσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον πάνταγε, Παρθενομήτορ καταγγέλλοντας.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι τὸ ἴσχατον τοῦτο κῶλον, διὰ θείαν ποιήσαντος δύναμιν.

Θεοτόκε Παρθένε, καὶ αἱ γ' μεγάλαι με-

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ
ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, καὶ τὸ
Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου,
καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον μυσηρίον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώ-
ριστον, Γαβριὴλ πιεζύεται ὁ Ἀρχάγγελος·
καὶ ἐπὶ σέ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον,
καὶ καλὴν περιστερὰν, καὶ τοῦ γένους ἀνάκλη-
σιν, καὶ βοήσει σοι, Παναγία τὸ, Χαῖρε· ἐτοι-
μάζου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς λαγό-
σιν εἰσδέξασθαι. Δίς.

Φωτοφόρον Παλάτιον, ἤτοιμάσθη σοι Δέσπο-
τα, ἡ νηδὺς ἡ ἄφθορος τῆς Θεόπαιδος·
δεῦρὸ πρὸς τοῦτο κατάβηθι, οἰκτεῖρας τὸ πλά-
σμα σθ, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δουλείᾳ κρα-
τέμενον τῆ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶην
ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριῶδη, προσαναμέ-
νον κατάβασιν.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σέ Παναμώμη-
τε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται καὶ βοήσει σοι·
Χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις·
χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ χρηματίσασα·
χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ Ἡλίου νεφέλη ὑποδέχου, τὸν
ἀσώματον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῇ Κεχαριτωμένῃ
Σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀ-
πειρόγαμε· μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένη μου μορ-
φῇ, μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελος εἰμί· ὄφισ ἐξη-
πάτησεν Εὐάν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαι σοι
τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξη τὸν
Κύριον Ἀχραντε.

Εἴσοδος τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκο-
λουθία τῶν Προηγουμένων.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια,
τὴν προεόρτιον ἄσαι προτρέπεται· ἰδοὺ
γὰρ Γαβριὴλ παραγίνεται, τῇ Παρθένω κομί-
ζων τὰ εὐαγγέλια, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐμβοήσεται·
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰ δὲ οὐ τελεῖται Λειτουργία, ψάλλομεν εἰς
τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ
Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, οἶον βούλει.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ αἱ γ' μεγάλαι με-
τάνοιαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Τριωδίου,
εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, εἰς ε'.

Ποίημα Γεωργίου· οἱ δὲ, Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
• **Θ**χοῖς ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
• **Ρ**αηλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀ-
• **Μ**αλλῆ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ο κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι, ὡσπερ
αἰσθόμενος (*), τὴν τοῦ Κυρίου κἀθοδὸν
ἐν σοί· διὰ σπλάγχνα ἐλέους γὰρ, ἐξ οὐρανοῦ
κατέρχεται, γαστρὶ Παρθένου σωματούμενος.

Γδοῦ σοι τῇ Βασιλίδι στέλλεται, θεῖος Ἀρ-
χάγγελος, τοῦ Βασιλέως πάντων καὶ Θεοῦ,
προμηνύσαι τὴν ἔλευσιν, καὶ προσφωνήσει Χαῖ-
ρέ σοι, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ Προπάτορος.

Ηστάμνος ἡ φωταυγῆς καὶ πάγχρυσος,
διευτρεπίσθητι, πρὸς εἰσδοχὴν τοῦ μάν-
να τῆς ζωῆς· ἐπὶ σέ γὰρ ἐλεύσεται, διὰ φω-
γῆς Ἀγγέλου σοι, ὑπερφυῶς εἰσοικιζόμενος.

Λαγόσι σοῦ τῆς Ἀγνῆς οἰκίζεσθαι, μέλλει
ὁ Κύριος, ὁ κατοικῶν αἰεὶ τοὺς οὐρανοὺς·
οὐρανῶσαι γὰρ ἔρχεται, τῶν γηγενῶν τὸ φύρα-
μα, τοῦτο σαφῶς ἐπενδυσάμενος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• **Ο**καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
• **Τ**ρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔ-
• **Σ**τιν Ἅγιος, πλήν σου φιλόνηρωπε.

Γῆ ταῖς ἀκάνθας, τῶν παθῶν λυπηρῶς ἡ βλα-
στήσασα, σκίρτα χόρευε· ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς
ὁ ἀθάνατος, κατάρας ἐξαίρων σε, νῦν ἐπελεύ-
σεται.

Ο θεῖος πόκος, ἐτοιμάζου Παρθένε ἀμόλυν-
τε· ἐπὶ σέ γὰρ ὁ Θεός, ὡς ὑετὸς κατα-
βήσεται, ξηρᾶναι τὰ ρεύματα, τῆς παραβάσεως.

(*) Τὸ ἐνταῦθα, ὡσπερ αἰσθόμενος, καθὼς καὶ ἐμπρο-
σθῶν. ᾠδὴ ζ'. Τροπ. β'. ὡσπερ ἐπαισθόμενος Κόρη,
εὐρίσκειται σχεδὸν τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸν Προεόρτιον Κανόνα
τῆς Μεταμορφώσεως, ᾠδὴ δ'. Τρο. α'. ἐκ γῆς ἀνατέλλον-
τα νῦν προαισθόμενος. Ἄλλ' ἐκεῖνος ἐστὶν ἀνώνομος·
δύναται τις ἀράγε εἰκάσαι ἐκ δύο μόνον λέξεων, ὅτι καὶ ἵσος
ποίημα ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ Ἱμνογράφου, οὗ τινος καὶ ὁ παρῶν,
Γεωργίου δηλαδὴ, ἢ Θεοφάνους;

Τόμος ὁ θεῖος, εὐτρεπίζου· Πατὴρ τῶ δακτύλῳ γὰρ ἐγγραφήσεται ἐν σοί, ὁ θεῖος λόγος σαρκούμενος, τὴν ἐξ ἀλογίας μου, λύων παράβασιν.

Χρυσὴ λυχνία, ὑποδέχου τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἀναλάμπων διὰ σοῦ, καὶ φῶς τῶ κόσμῳ δωρούμενον· δι' οὗ τῶν κακῶν ἡμῶν, σκότος λυθίηται.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Σήμερον ἅπαντα, κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ Χαῖρέ σοι, φάσκει ὁ Ἄγγελος· εὐλογημένη σὺ Ἀγνή, τοῦ Χριστοῦ Μήτηρ ἄχραντε. Σήμερον τοῦ ὄφους, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται, ὁ δεσμὸς τῆ Προπάτορος. Διό σοι καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ Μυστήριον τὸ πάλαι πρὸ τῶν αἰώνων, προορισθὲν φανέρωσιν, ἄρχεται λαμβάνειν γῆ καὶ τὰ οὐράνια, συμφώνως εὐφράνθητε, καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε.

Τὸ Παλάτιον τὸ μέγα τοῦ Βασιλέως, τῶν ἀκοῶν διάνοιξον τὰς θείας εἰσόδους· ἡδὴ γὰρ ἐλεύσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, καὶ κατασκευώσῃ ἐν μέσῳ σου.

Τῆς Προμήτορος τὸν ὄλισθον ἀνορθώσων, ὁ Λυτρωτὴς ὀφθήσεται, ἐν ἀπειρογάμῳ, μήτρα· οἰκίζόμενος. Αὐτῷ μελωδήσωμεν Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Α'ββακὺμ σε προηγόρευσε πάλαι Ὁρος, ταῖς ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ φανεροῦσθαι, μέλλει ὁ Θεὸς ἡμῶν, Παρθένε πανάμωμε, μόνῃ τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ω' ἄσπιλε Ἀμνάς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν μήτραν σου ὑπεισδῦναι, κατεπείγεται αἴρων, ἡμῶν τὰ ἀμαρτήματα.

Ρ' ἄβδος ἡ μυστικὴ, μετ' ὀλίγον ἀνθήσειεν, ὡς γέγραπται, θεῖον ἄνθος, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς βίβλης, ἡμῖν ἐμφανιζόμενον.

Α'γγέλου τῇ φωνῇ, πιανθεῖσα ὡς ἄμπελος, πρὸς βλαστήσιν ἐτοιμάζου, τοῦ πεπεῖρου Παρθένε, καὶ ἀκηράτου βότρυος.

Μέγιστε Προφητῶν Ἡσαΐα εὐφράνθητι· Παρθένος γὰρ ἦν προέφη, ἐν γαστρὶ συλλαμβάνει, βουλής μεγάλης Ἄγγελον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῶ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι.

Χαῖρέ σοι, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος φθέγγεται· τὴν γὰρ χαρὰν ἐν γαστρὶ σου, συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνερμηνεύτως, ἦν ἡ Εὐα, παραβάσει Παρθένε ἀπώλεσε.

Οὐ φλέξει, μὴ δειλιάσης ὄλωσ, τὴν μήτραν σου, πῦρ τῆς Θεότητος Κόρη· ἡ γὰρ βᾶτος πάλαι σὲ προετύπου, καιομένη, οὐδαμῶς φλεγόμενη δὲ Πάναγνε.

Τὸ Ὁρος, Δανιὴλ ὁ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, χαῖρε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ, ὁ νοπτὸς λίθος ἀποτμηθήσεται, καὶ συντρίψει, τῶν δαιμόνων τὰ ἀψυχα ζόανα.

Εἰρήνης, ὁ Βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπελεύσεται, τοῦ δια σοῦ εἰρνεύσαι, τοὺς πολεμηθέντας καὶ ἠττηθέντας, Θεομήτορ, πονηρᾶ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφους.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'πελεύσει Πνεύματος τοῦ παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τῆ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος, Ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισσιδείας.

Στίχοι.

Τὴν σάρκα ρίψας, ὡς ἔλυτρον, Ἀρτέμων,
Οὐ γῆς ἔχων τι στέλλεται τὴν πρὸς πόλον.

Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ ἐδέξατο Ἀρτέμον Ἐδέμ.

Οὗτος ὁ μακαρὶος τὴν Σελεύκειαν πατρίδα καὶ πόλιν ἔσχεν ἐν αὐτῇ καὶ γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς. Τοῦ δὲ μακαρίου Ἀποστόλου Παύλου τὰ ἐκείσε καταλαβόντος, οὐκ ἦν τὸν λύχεν ὑπὸ τὸν μέδιον κρύπτεσθαι, ἀλλὰ γε τοῦτον Παιμένα καὶ Διδάσκαλον τοῦ λαοῦ προεστήσατο. Καλῶς οὖν καὶ θαυμάσιως τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ὠδηγήσας, γέγονε πᾶσι τοῖς χρεῖαν ἔχουσι λιμῆν σωτήριος, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν προνοητής, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός. Ἐν τούτοις καλῶς πολιτευσάμενος, ἐν γῆρᾳ καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος, Πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Διοκλητιανῷ βασιλεύοντος ἐν Ῥώμῃ, ἀπεστάλη εἰς τὰ μέρη τῆς Λαοδικίας Κόμης τις, Πατρῖκος ὀνόματι, καὶ ἐποίει καθὼς προσετάγη. Σισίνιος δὲ ὁ τοῦ τόπου Ἐπίσκοπος, μετὰ Ἀρτίμονος Πρεσβυτέρου, καὶ τινῶν ἄλλων Χριστιανῶν, εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτίμιδος νυκτὸς, καὶ τὰ ἐκείσε εἰδῶλα συνέτριψαν καὶ ἐτίφρωσαν πυρὶ. Τοῦτο μαθὼν ὁ Κόμης, θυμοῦ πλησθεὶς, καὶ λαβῶν πλῆθος λαοῦ σὺν αὐτῷ, ἐξήρχετο μετὰ ἵππων ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, τοῦ κατακαῦσαι πάντας, καὶ Σισίνιον καὶ Ἀρτίμονα μεληδὸν κατατεμεῖν. Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ τῷ Ναῷ, φρίκη συνέπειεν αὐτῷ, καὶ πυρετῷ συνεσχίθη λαύρῳ, καὶ ὑπέστρεψε τθεὶς ἐν κλιυιδίῳ. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἄκραν ταλαιπωρίαν, ἐδήλωσε τῷ Ἐπισκόπῳ, λέγων· Εὐχαὶ τῷ Θεῷ σου ἵνα κουφισθῶ, καὶ ποιήσω τὴν στολὴν σου χρυσοῦν. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἀνεδήλωσεν, εἰπὼν· Τὸ χρυσοῖόν σου ἔσται παρὰ σοί· ἐὰν δὲ πιστεύσης τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου, ἰαθήσῃ. Ὁ δὲ ἔγραψεν οὕτω· Πιστεύω τῷ Θεῷ σου, μόνον ἰαθήσομαι· καὶ εὐθίως ἀνέστη, μὴ ἔχων λείψανον νόσου.

Ὁδεῶν δὲ ἐπὶ τὴν Καισαρίων πόλιν, ὡς ἀπὸ μιλίων τριῶν Λαοδικίας, ὑπήντησε τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀρτίμονι, ἀκολουθούντων αὐτῷ ἑλάφων δύο, καὶ ὀνάγων ἕξ, καὶ λέγει αὐτῷ· Πῶς ταῦτα ἤγρευσας; Ὁ δὲ, τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ, φησὶν, ἤγρευσα αὐτά. Καὶ ὁ Κόμης· Οὐκοῦν Χριστιανὸς εἶ σύ; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Ναί, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας Χριστιανὸς εἰμί. Τότε δῆσας αὐτὸ δυσὶν ἀλύσει, καὶ παραδούς αὐτὸν στρατιώταις, ἐπέστρεψεν ἀκολουθεῖν πρὸς Καισαρίαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, πρὸς τὰ ἀκολουθοῦντα ζῶα στραφεὶς, ἔφη· Πορεύεσθε πρὸς Σισίνιον τὸν Ἐπίσκοπον. Τῶν δὲ πορευθέντων, διεμνησθῆ αὐτῷ διὰ τοῦ θυρωροῦ. Ὁ δὲ ἔφη τῷ θυρωρῷ· Πόθεν παραγεγόνασιν τὰ ζῶα ταῦτα; Τότε, προστάζει Θεοῦ, μία ἑλάφος, ἀναλαβοῦσα φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἔφη· Ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ Ἀρτίμων, συλληφθεὶς παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Κόμης, ἄγεται δέσμιος ἐν τῇ Καισαρίων πόλει, καὶ ἡμῖν προσέταξεν ἰλθεῖν ἐνθάδε. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκθαμβος γέγονε, καὶ καλέσας Φιλίαν τὸν Διάκονον, ἀπίστειλεν εἰς Καισαρίαν, λέγων· Ἀπέλθε, καὶ μάθε, εἰ ἀληθὲς ἔστιν ὅπερ ἠκούσαμεν διὰ τῆς ἑλάφου. Καὶ ἀπελθὼν, εὔρεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, δίστησαν δὲ ἐπιταγῆς τῶν φυλάκων.

Τῇ δὲ ἐξῆς προκαθίσας ὁ Κόμης, παρέστησε τὸν μακάριον Ἀρτίμονα, καὶ φησὶ· Τίμησον τὸ γῆράς σου, ἄνδρῳπε, καὶ θυσοῦν τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Δέκα καὶ ἕξ χρόνους διεθίβασα, ὑπαναγινώσκων τῷ λαῷ τὰς βίβλους τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Ναῷ· καὶ ὀκτὼ πρὸς εἰκοσὶν ἐτέλεσα Διάκονος Χριστοῦ, ὑπαναγινώσκων τὰ Εὐαγγέλια· καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς πληρῶ Πρεσβύτερος, διδάσκων τῇ τοῦ Θεοῦ μου βοηθείᾳ· καὶ νῦν λέγεις μοι τῷ ἀναισθητῷ ἐμοίῳ σου δαίμονι ἐπιθύσαι;

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κόμης ἐταράχθη· καὶ πυρώσας ἐσχάραν, ἤπλωσε τὸν Μάρτυρα ἐν αὐτῇ. Ἀναβλέψας δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὸν οὐρανόν, ἔφη· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, μὴ συγχωρήσης τῷ μιαιφῶ τούτῳ Κόμητι, ἐπιγελάσαι μοι τῷ δούλῳ σου· ἀλλ' εἰδὼς, ὅτι διὰ σὲ πάσχω ταῦτα, δός μοι ὑπομονήν, ἵνα τελείως κατασχυρῆθῃ. Ταῦτα λέγοντος τοῦ ἁγίου, ἰδοὺ καὶ ἡ ἑλάφος, ἐκ τοῦ Ἐπισκόπου ἔλθουσα, προστάζει Θεοῦ εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπίστων, λέγει τῷ Κόμητι· Τί ἀδυνατεῖ τῷ Θεῷ; Γνωθὶ, ὅτι ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ ταχέως ἐκδικηθήσεται· δύο γὰρ ὄρνεις ἀρπάσουσί σε, καὶ βαλοῦσιν εἰς τὸν παφλάζοντα λίθοντα, καὶ αἱ σάρκες σου διαλυθήσονται· ὅτι, ἐν ὠμολόγησας Θεόν τοῦ πιστεῦσαι, ἐξηνήσω. Ὡς οὖν διηλέγχθη ὑπὸ τοῦ ἀγρίου ζῴου, ἐκίλευσε τοῖς στρατιώταις ἐκκεντῆσαι τὴν ἑλάφον·

ἡ δὲ, ἀποκηδήσασα πλησίον τοῦ συγκαθίδρου τοῦ Κόμης, καὶ διαδράσασα, ἔφυγεν ἔξω· τὸ δὲ ρίφθῃν κατὰ τῆς ἑλάφου βέλος, ἔβαλε τοῦ συγκαθίδρου καιρίαν κατὰ τῆς καρδίας, καὶ ἀπέρριψε τὴν ψυχὴν. Λυπηθεὶς οὖν ὁ Κόμης, ἀνεχώρησε, καὶ ἔβαλε τὸν Ἅγιον ἐν τῇ φυλακῇ.

Τῇ δὲ ἐξῆς, προσέταξεν ἐμβληθῆναι εἰς λίθοντα πῖσσαν, καὶ ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὸν Ἅγιον κελύει. Γενομένου δὲ τούτου, ἰδοὺ ἐκ τῆς τάξεως παρεγένοντο πρὸς τὸν Κόμητα, τὴν ἐκκαυσὶν τοῦ λίθοντος ἀπαγγέλλοντες· αὐτὸς δὲ ἵππῳ ἐπιβάς, πλησίον τοῦ λίθοντος παρεγένετο. Ἄφνω δὲ οὐρανόθεν κατελθόντες δύο ἄγγελοι, ὡς ἐν σχήματι αἰετῶν, καὶ ἀρπάσαντες αὐτὸν τοῦ ἵππου, τῷ λίθοντι ἐνέβαλον, καὶ οὕτως ἐχωνευθη, ὡς μηδὲ ὅσπου ἀπολειφθῆναι· ὅπερ ἰδόντες οἱ στρατιῶται καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐξίστησαν καὶ ἔφυγον. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλειφθεὶς μόνος, ἐδόξασεν τὸν Θεόν, καὶ διὰ προσευχῆς ἐν τῷ τέπῳ ἐκείνῳ ἐξήγαγεν ὕδωρ πολὺ.

Τοῦτο ἰδὼν Βιτάλιος, ὁ ἱερεὺς τῶν εἰδῶλων, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐβαπτίσθησαν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦλθεν φωνὴ πρὸς τὸν Ἅγιον λέγουσα· Πορεύου πρὸς τὴν Ἀσίαν ἐν τοῖς παραθαλασσίαις, καὶ ἔση πολλοὺς καθαρίζων ἀπὸ ποικίλων παθῶν, καὶ δαίμονας ἀπελαύνων· καὶ πολλοὶ ὑπὸ σοῦ φωτισθέντες, δεξάσουσι τὸν Θεόν. Ὁ δὲ Ἅγιος ὀνάγου ἐπιβάς ἐπορεύετο· καὶ ἀρπαγῆς ὑπὸ θεοῦ ἁγγέλου, εὐρέθη ἐν ᾧ ἐχρηματίσθη τόπῳ, πολλὰ ἐκείσε σημεῖα πεποιηκῶς· καὶ πολλοὺς φωτίσας, καὶ πρὸς Θεόν ὀδηγήσας, ὕστερον κρατηθεὶς ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ζαχαρίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεῷ πρὸς ἰσχὺν ἐξομοιωθεὶς Πάτερ,

Υἱῷ Θεοῦ σύγκληρος ἐκσταὶς γῆς γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σωτῆρος ὀκτάρημος ἐτμήθη φαλαγξ,

Τοῦ πρὶν περιτμηθέντος ὀκταήμερου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Μαρτῖνος ὁ Θηβαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καλῶ τραφεὶς κάλλιστα γήρα Μαρτῖνε,
Θανῶν θανούσι προστέθεισαι Πατράσι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς· Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμαιοὺς
» σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους, ἀνε-
» λῶν, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερ-
» ὕμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
» γητὸς εἶ.

Η κίβωτός ἡ λογικὴ, ἣν ὁ ἀληθὴς Νομοθέτης,
ἠγαπηκῶς τὴν ἐπὶ σοί, κατασκήνωσιν
μελλεῖ ποιήσασθαι, θυμηδίας ἐμπλήσθητι· δια-
σοῦ γὰρ τοὺς φθαρέντας ἀνακαινίσει.

Προφητικὸς θεῖος χορὸς, ὡσπερ ἐπαισθόμε-
νος Κόρη, τὴν ἐπὶ σοί τοῦ Λυτρωτοῦ, εἰ-
ρηναίαν ἐπέλευσιν κράζει σοί· Χαῖρε πάντων ἡ
λύτρωσις· χαῖρε μόνῃ τῶν ἀνθρώπων ἡ σωτηρία.

Μὴ δειλιάσης τὴν φωνὴν, μὴ καταπλαγῆς τὸν λαλοῦντα· Θεοῦ διάκονος ἐστὶ· φανερωσαί σοι ἦκει Μυστήριον, τὸ Ἀγγέλοις ἀπόρρητον, ἀπειρόγαμε Μαρία εὐλογημένη.

Οῦρας τὴν κτίσιν τῷ ἐχθρῷ, πᾶσαν δουλωθεῖσαν Παρθένε· κατελεῆσαι δὲ αὐτήν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους βουλόμενον, διὰ σοῦ τὸν φιλάγαθον· μὴ οὖν λόγοις τοῦ Ἀγγέλου προσαπιστήσης. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύνανμιν ἐσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ηκούφη νεφέλη τοῦ φωτός, ἡ ἀπειρόγαμος, διευτρεπίσθητι· ἰδοὺ ὁ Ἥλιος ἀνωθεν, ἐπιλάμψει σοὶ ὁ ἄδυτος, πρὸς μὲν ὀλίγον ἐπὶ σοὶ κατακρυπτόμενος, τῷ δὲ κόσμῳ, φαίνων καὶ λύων κακίας τὴν ζόφωσιν.

Αγγέλων ὁ πρῶτος λειτηργός, προσεπαφίησι, φωνὴν χαρμόσυνον, καταμηνύων σοὶ Ἀχραντε, τὸν μεγάλης βουλήs Ἀγγελον, σαρκωθῆσομενον ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα· ὧ βρωῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οὐς ῥόδον κοιλάδων καθαρὸν, ὡς κρίνον εὐοσμον, κατανοήσας σε, ὁ πλαγουργὸς ἡμῶν Κύριος, νῦν ἠράσθη σου τῆ κάλλους Ἀγνή, καὶ σαρκωθῆναι ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων βούλεται, τὸ δυσῶδες, ὅπως διώξῃ τῆς πλάνης χρηστότητι.

Πατὴρ δεξιόθεν οὐκ ἐκσταίς, ἐν σοὶ τὴν οἴκησιν, μέλλει ποιήσασθαι, ὁ ὑπερούσιος Ἀχραντε, ὅπως στήσῃ δεξιᾷ αὐτῆ, σὲ τὴν πλησίον καὶ καλὴν, οἷα Βασιλισσαν, δεξιάν τε, πᾶσι προτείνῃ πεσοῦσι, καὶ σῶσῃ ἡμᾶς.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆs νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
• Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Εὐα μὲν ἐτρύγησε καρπὸν, τὸν θάνατον, γεωργοῦντα τὸν ὀλέθριον· σοῦ δὲ μέσῳ ἐκβλαστήσει, καρπὸς ἀθανασίας ὁ πρόξενος, Χριστὸς, ὁ γλυκασμὸς ἡμῶν Δέσποινα· ἐν ἀνυμνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Κλίνας οὐρανοῦς νῦν πρὸς ἡμᾶς κατέβητι· θρόνος ἤδη ἠτοιμάσθη σοὶ, Λόγε, ἡ μήτρα τῆς Παρθένου· ἐν ᾧ ὡς Βασιλεὺς ὠραιότατος, καθίσεις ἐξεγεῖραι τοῦ πτώματος, τῆς δεξιᾶς σου τὸ πλαστούργημα.

Ηράσθη τοῦ κάλλους σου Χριστὸς, Πανάμωμε, καὶ τὴν μήτραν σου κατώκησεν, ὅπως παθῶν ἐξ ἀμορφίας, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων λυτρώσῃται, καὶ κάλλος τὸ ἀρχαῖον δωρήσῃται· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Η χώρα ἡ ἄσπορος Ἀγνή ὑπόδεξαι, διὰ λόγου τὸν οὐράνιον, Λόγον ὡς σῖτον καρποφόρον, βλαστάνοντα ἐκ σοῦ καὶ τὰ σπέρματα, ἐκτρέφοντα τῷ ἄρτῳ τῆς γνώσεως· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Οὐς δῶρα προεόρτια, προσφερομέν σοὶ Πάναγνε, φιλοπτωχείας τὸν πλοῦτον, ἀγνεῖαν καὶ σωφροσύνην, ὕμνους εὐχαῖς καὶ δάκρυα, νηστεῖαν καὶ ταπείνωσιν, ἐφ' οἷς συμπράττοις Δέσποινα, καὶ ἅπαντας ἐποπτεύοις, εὐσπλάγχυνος, ὦ Θεομητορ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Γλωσσο ἦν οὐκ ἔγνω, ἠκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτήν ὁ Ἀρχάγγελος, τῆ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βρωῶμεν σοὶ· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον, καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, κατὰ τὴν τάξιν.

Περὶ δὲ τρίτην Ὠραν τῆς ἡμέρας, συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν, κατὰ τὴν συνήθειαν, τὴν γ'. Ὠραν, καὶ τὴν ε'. καὶ μικρὸν παρατηρήσαντες, συνάπτομεν καὶ τὴν δ'. καὶ μετὰ τοῦτο, ὁ Ἑσπερινὸς ταχύτερον, διὰ τὸν κόπον τῆς Ἀγρυπνίας.

Εἰ τύχη ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐν Κυριακῇ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Κατοικτειρήσας τὸ ποίημα ὁ Πλάστης, σπλάγχνοις τοῖς οἰκείοις τε κατακαμπτόμενος, Κόρης ἐν μήτρᾳ Θεόπαιδος, οἰκῆσαι σπεύδει, πρὸς ἣν ὁ μέγας ἦλθεν Ἀρχάγγελος, Χαῖρε προσθεγγόμενος, Θεοχαρίτωτε· νῦν μετὰ σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν· μὴ πτοηθῆς με, τοῦ Βασιλέως τὸν Ἀρχιστράτηγον· εὔρες γὰρ χάριν,

ἦν ἀπώλεσεν. Εὐὰ τὸ πρὶν ἢ Προμήτωρ σε, καὶ συλλήψη καὶ τέξη, τοῦ Πατρὸς τὸν ὁμοούσιον. **Ξ**ένος ἐστὶ σε ὁ λόγος καὶ ἡ θεα, ξένα σου **Ξ**τὰ ῥήματα καὶ τὰ μηνύματα, ἡ Μαριάμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· μή με πλανήσης, Κόρη ὑπάρχω γάμου ἀμύητος· λέγεις ὡς συλλήψομαι τὸν ἀπερίληπτον· καὶ πῶς χωρήσει ἡ μήτρα μου, ὃν τὰ μεγέθη, τῶν οὐρανῶν χωρῆσαι οὐ δύνανται; Τοῦ Ἀβραάμ σε διδάξάτω πρὶν, ἡ καλύβη, Θεὸν ἡ χωρήσασα, προτυποῦσα Παρθένη, τὴν Θεοδεκτον γαστέρα σου.

Εἰς Ναζαρέτ, νῦν τὴν Πόλιν ἐπιφθάσας, Πόλιν σε τὴν ἔμφυχον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ ὁ Γαβριὴλ κατασπάζεται, βοῶν σοι· Χαῖρε, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε· ἔξεις ἐν νηδυΐ σε Θεὸν σαρκήμενον, καὶ διὰ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς τὸ ἀρχαῖον δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνακαλούμενον. Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, θεῖος καρπὸς ὁ ἀθάνατος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σέ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνήν, μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξης Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ὃς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αρχων τῶν ἄνω δυνάμεων, ὁ Γαβριὴλ καταπατάς, τὴν Παρθένον ἀσπάζεται, Χαῖρε λέγων ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος· σέ ἐξ αἰῶνος Θεὸς ἠγάπησεν, εἰς κατοικίαν τε ἡρετίσαστο· δούλος Δεσπότη σου, παρουσίαν παρειμι ἀναβοῶν· τέξη οὖν τὸν Κύριον, ἀφθορος μένουσα.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν.

Τί σου τὰ εἶδος τὸ πύρινον; τῷ Γαβριὴλ ἡ σεμνή, μετ' ἐκπλήξεως ἔφησε· τί σου τὸ ἀξίωμα, καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις; παιδοποιῶν προσεπαγγέλλη μοι, ἐγὼ δὲ πείραν, ἀνδρὸς οὐ κέκτημαι· λόγοις δολίοις με, μὴ πλανήσης ἄνθρωπε, ὡς περ τὸ πρὶν, Εὐὰν τὴν Προμήτορα, ὄφεις ὁ δόλιος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πνεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον, ἤξει, ἀγνή ἐπὶ σέ, Θεοχώρητε Δέσποινα, καὶ ἐπισκιάσει σοι, τῆ Ὑψίστου ἡ δύναμις, καὶ τέξης παῖδα διατηροῦντά σου, τὴν παρθενίαν ἀπαρασά-

λευτον· οὗτος Υἱὸς ἐστίν, ἀγενεαλόγητος· οὗτος ὄφθεις, σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καθὼς ἠδὲ ἠδίκησε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσαστο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνελθέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Τ Ο Τ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Α'. Ἐὰν τύχη τῇ Γ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἥτοι τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἦχου, καὶ προεόρτια δ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐὰγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρωί, μετὰ τοὺς Κανόνας, τὴν στιχολογίαν τῆς Τιμιωτέρας, τὸ Προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον, δις. Αἶνοι, καὶ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Κοινωνικόν, Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, κτλ.

§. 3. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Σταυροῦ γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρὸν, Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπέλυσις. Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῇ Κυριακῇ πρωί, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον, καὶ Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς—Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἐν τῆς Ἑορτῆς. Ὡσαύτως καὶ μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλιον, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Ὑπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκειμένον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Εὐὰγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, Καθίσματα τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, καὶ νῦν,

τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου. Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ Θ'. ᾠδή τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλᾶριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνας, Ἀναστάσιμα β. τοῦ Σταυροῦ γ. καὶ τῆς Ἑορτῆς γ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ἡ τάξις περὶ τῆς Εἰσόδου καὶ Προσκυνήσεως τῷ Σταυρῷ, ὡς σύνθηες.

§. 5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλεις, εἰπέ τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, κτλ. Σῶσον ἡμᾶς,..... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τροπᾶριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀντί τοῦ Τρισαγίου, τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς καὶ καθιέρωσις ἡ Δεῖα Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρίτως, Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 6. Τῇ Κυριακῇ ἰσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ. Βουλὴν προαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος. Προκείμενον, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμela τῆς Ἑορτῆς Ἦχος δ'. Τῷ ἑκτῷ μηνί. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον, χαρὰς εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Β'. Ἐὰν τύχη ἐν ἡμέρᾳ Ε'. τῆς Ἑβδομάδος.

§. 1. Τῇ Τετάρτῃ πρωτὶ εἰς τὰς Ὁρας λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον Προϊόριον. Μετὰ δὲ τὴν Ἑ. Ὁραν, γίνεται Ἀπόλυσις, μὴ τελειμένης προηγιασμένης. Τὸ δὲ ἰσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν, ὡσαύτως καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ ἅπανα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἰσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ. Βουλὴν προαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Ἀρχῶν τῶν ἄνω δυνάμεων (ὄρα ταῦτα εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν). Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἑκτῷ μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τρίτου. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

Γ'. Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς τρίτης, ἢ τετάρτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (*).

§. 1. Τῇ Πέμπτῃ ἰσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπε-

(*) Πάντη περιττῶς σημειῶται ἐν τῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας Τυπικῷ περὶ τῆς Ἑορτῆς ταύτης. Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς α. ἢ τῆς β'. Ἑβδομάδος, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον γενέσθαι, ἐκτός μόνον ἐάν τὸ Πάσχα παραταθῆ μέχρι τῆς 7 Μαΐου. Ἀλλὰ τοῦ Πάσχα τὰ δύο ἔσχατα ὄρια εἰσὶ, τὰ μὲν προῖμωτατον, ἢ κβ'. Μαρτίου· τὸ δὲ ἄψμωτατον, ἢ κδ'. Ἀπριλίου· καὶ ἐπομένως ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἑορτὴ περιστρέφεται μεταξὺ τῆς Πέμπτης τῆς γ'. Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, καὶ τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου, μηδέποτε ἐκβαίνουσα τῶν ὁρίων τούτων.

ρινὸς τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν· ὡσαύτως καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωτὶ, ἅπανα αὐτῆς ἡ Ἀκολουθία.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἰσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ. Βουλὴν προαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἰ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἀρχῶν τῶν ἄνω δυνάμεων (ὄρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ). Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἑκτῷ μηνί. Νῦν ἀπολύεις καὶ εὐθύς, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου. Εἶτα πάλιν τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ δευτέρου, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 3. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωτὶ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς ὁ Ν'. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλᾶρια, καὶ Αἶνοι τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοὶ (ὄρα τοῦτο μετὰ τοὺς Αἶνους). Δοξολογία Μεγάλη. — Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ᾠδὴ γ. καὶ ἑκτη, κτλ. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀρχαγγέλου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρίτως, Ἀξιόν ἐστι. Κοινωνικὸν τοῦ Ἀρχαγγέλου, κτλ.

Δ'. Ἐὰν τύχη τῇ Δ'. ἢ τῇ Ε'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Ἐν ταύταις ταῖς δυοῖς Κυριακαῖς ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, καὶ ἡ τῆς Ἑορτῆς, τὰ δὲ τοῦ Τριωδίου καταλιμπάνονται. Εὐαγγέλιον δὲ τῷ Ὁρθρῳ λέγεται τῆς Ἑορτῆς — Τῇ δὲ Κυριακῇ ἰσπέρας γίνεται ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ψαλλομένων, ἑσα διατάχθησαν Ἀρθρῳ Α'. §. 6. καὶ ὄρα ἐκεῖ.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῇ Ε'. τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ἐς τὴν περίστασιν ταύτην, ὁ μέγας Κανὼν ψάλλεται τῇ τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἰσπέρας.

Σ'. Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς Πέμπτης Ἑβδομάδος.

§. 1. Τῇ Τετάρτῃ πρωτὶ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἐν τῇ Προηγιασμένη, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ἰστώμεν Στίχους ιε'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμειλον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· ἐκ δὲ τῶν κατὰ Ἀλφάβητον Στιχηρῶν Προσομοίων, Ἄπας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν (*) δίκαια, κατὰ αἰράν· εἶτα Προεόρτια γ. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ· καὶ καθιέρωσις ἡ Δεῖα Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἰσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, τὸ, Πιστεύω, καὶ τὸ, Ἀξιόν ἐστι, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα, ὡς σύνθηες.

§. 3. Τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ Προηγιασμένη εἰ γίνεται. Τὸ δὲ ἰσπέρας αὐτῆς, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς ἑορ-

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι Τυπικῶν, κείμενον ἐν τοῖς τετοπωμένοις Μηναιοῖς, μετὰ τὸν Ἑσπερινόν τῆς κς'. τοῦ παρόντος μηνός, ἀναφέρου τα κατὰ Ἀλφάβητον ταῦτα Προσόμοια, λέγει ὅτι εἶσι ποίημα τοῦ Μεταφραστοῦ.

τῆς ὡσαύτως καὶ τῆ Παρασκευῆ πρωτῆ, ἅπανα αὐτῆς ἢ Ἀκολουθία.

§. 4. Τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἰσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ· Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. — Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἀρχων τῶν ἄνω δυνάμεων (Ὅρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ). Νῦν ἀπόλυεις, Τρισάγιον, καὶ εὐθύς, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, ἐκ γ'. καὶ ἀναγινώσκειται ἢ α'. στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου εἰς σ'. Ἀπὸ γ'. ὡδής, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκειται ἢ β'. στάσις. Εἶτα ψάλλεται τοῦ Κανόνος ἢ δ. ε. καὶ σ'. ὡδή· καὶ πάλιν τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκειται ἢ γ'. στάσις. Μετὰ ταῦτα, ἢ ζ'. ἢ καὶ δ'. ὡδή· καὶ μετ' αὐτήν, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἢ δ'. στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ σύντομα, καὶ Ἀπόλυεις.

§. 5. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωτῆ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασαίαι, Ἀνοιξω τὸ στόμα μου. Ἐξαποστειλάριον, Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, δίς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια, Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ὡδή γ'. καὶ σ'. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου (τῆς Ἀκαθίστου). Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἀπαγγελγηνὴς. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίας λήφομαι — Εἶδομεν τὸ φῶς, κτλ.

Ζ'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

§. 1. Τῆ Παρασκευῆ πρωτῆ, Προηγιασμένη οὐ γίνεται τὸ δὲ ἰσπέρας αὐτῆς, ψάλλεται κατὰ τάξιν ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ νυκτόθεν, ψάλλεται ἡ Λιττὴ τῆς Ἑορτῆς, ὡς συνήθεις, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν. Ἐξάψαλμος, Στιχολογία, Πολυέλεος, Καθίσματα, Ἀναβαθμοί, Εὐαγγέλιον, καθὼς εὐρίσκονται τετυπωμένα. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλεε καὶ οἰκτιρμοῖς, εὐθύς, τὸ Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκειται ἢ α'. Στάσις τῶν Οἴκων. Μετὰ τὸ τέλος, ταύτης, πάλιν τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκειται ἢ β'. στάσις. Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς σ'. Καταβασαίαι, Ἀνοιξω τὸ στόμα μου. Μετὰ τὴν γ'. ὡδήν, τὸ Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκειται ἢ γ'. στάσις. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, Συναπτὴ· καὶ μετ' αὐτήν, τὸ Καθίσμα, Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἐπιτα ψάλλεται ἢ δ. ε. καὶ σ'. ὡδή. Μετὰ δὲ τὴν Καταβασίαν, Ἐβόησε προτυπῶν, τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκειται ἢ δ'. στάσις. Συναπτὴ, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς αἱ λοιπαὶ ὡδαὶ τοῦ Κανόνος, καὶ πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, μέχρι τίλους τῆς Λειτουργίας, ὡς συνήθεις.

§. 3. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἰσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ· Δόξα, τῆς Ὁσίας, Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος

πλ. δ'. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἑορτῆς, ἐκ β'. καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῆ Κυριακῆ πρωτῆ, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τῆς Ὁσίας, Ἐν σοὶ Μῆτερ — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Ἀμώμου, Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα μόνον κατὰ σειρὰν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἑορτῆς, Ἀπὸ γ'. ὡδής, Καθίσμα τῆς Ὁσίας, Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἰκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασαίαι, Ἀνοιξω τὸ στόμα μου. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ὁ Ν. Δόξα, Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι, καὶ τὰ λοιπά. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δύο. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Ἔως ὧδε τὰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ παύουσι πλεον Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἦχος α'. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη· καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Η'. Ἐὰν τύχη τῆ Δευτέρᾳ τῶν Βαΐων.

§. 1. Τῷ Σαββάτῳ ἰσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ'. Προοίρτια, γ'. καὶ ἐκ τοῦ Τριωδίου, τῆς Ὁσίας γ'. Δόξα, Ἦχος δ'. Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ὁσίας, Ἦχος β'. Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, Προοίρτιον, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 2. Τῆ Κυριακῆ πρωτῆ, ἡ συνήθης Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προοίρτιος, Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, καὶ Προοίρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προοίρτια δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἦχος α'. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

§. 3. Τῆ Κυριακῆ ἰσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς κατὰ τάξιν, ὡσαύτως καὶ τῆ Δευτέρᾳ πρωτῆ, μόνη τῆς Ἑορτῆς ἢ Ἀκολουθία.

§. 4. Τῆ αὐτῆ Δευτέρᾳ ἰσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν. καὶ Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἀρχων τῶν ἄνω δυνάμεων (Ὅρα εἰς τὸν Μικρὸν Ἐσπερινόν). Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἔκτω μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ γ'. καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἢ Ἑορτῆ.

Θ'. Ἐὰν τύχη τῆ Παρασκευῆ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῆ Πέμπτῃ ἰσπέρας, καὶ τῆ Παρασκευῆ πρωτῆ, ψάλλεται ἅπανα ἢ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία κατὰ τάξιν.

§. 2. Τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἰσπέρας, μετὰ τὴν δ'. ὡραν, καὶ τὸν Προοιμακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον. Τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες· καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πλη-

ρῶσαντες Τεσσαρακὸς ἡν, βοήσωμεν. Καί νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανό. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἀρχῶν τῶν ἄνω δυνάμεων (ἔρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ). Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἑκτωμηνί. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, ἀπόδοσις. Ὁ δὲ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ὡδὴν ἐπι- νίκιον, ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ι. Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

§ 1. Τῇ Πέμπτῃ ἰσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρὸν. Μετὰ δὲ τὸ, Ἄξιόν ἐστιν, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ὡδὴν ἐπι- νίκιον. Μετὰ τὴν Δ'. ᾠδὴν, ὁ Εἰρμός· Τρισάγιον. Κοντάκιον, Ἡ πάντων χαρὰ. Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ Ἀπόλυσις.

§ 2. Τῇ Παρασκευῇ πρωτῇ, μετὰ τὴν ε'. ὦραν, Ἀπόλυσις, ἐπειδὴ Προηγιασμένη οὐ γίνεται.

§ 3. Τῇ Παρασκευῇ ἰσπέρας, μετὰ τὴν Δ'. ὦραν, καὶ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχοφελῆ πληρῶσαντες... βοήσωμεν. Καί νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανό. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ β'. Καί νῦν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§ 4. Τῷ Σαββάτῳ πρωτῇ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου, καὶ τὰ δ'. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, Εὐαγγελίσειςθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καί νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς εἰς ε'. καὶ τοῦ Λαζάρου εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, Συμπαρίστησαν Χριστῷ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ Δ'. ᾠδή. Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἑορτῆς ἐν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Λαζάρου γ'. Δόξα, τοῦ Λαζάρου, Ἦχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καί νῦν, ὁ αὐτός, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλῃ. Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδικόν, Εὐαγγελίσειςθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Λαζάρου. Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς, Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρίτως, Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. Μετ' αὐτό, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

§ 5. Τῷ Σαββάτῳ ἰσπέρας, ἐν τῇ ἑννάτῃ Ὠρᾷ, λέγμεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἕτως ἀποδίδοται.

ΙΑ. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

§ 1. Τῇ Παρασκευῇ πρωτῇ, εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ'. καὶ Προσόμοια γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχοφελῆ πληρῶσ... βοήσωμεν. Καί νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἴσοδος καὶ καθεστὴς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§ 2. Τῇ Παρασκευῇ ἰσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρὸν, καὶ ψάλλομεν συνήθως τὸν Κανὼνα τοῦ Λαζάρου.

§ 3. Τῷ Σαββάτῳ πρωτῇ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον τοῦ Λαζάρου, τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, ἐκ γ'. καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπὰ, καθὼς διατίθεται ἐν τῷ Τριωδίῳ. Κανόνες τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ Προοίτιος. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, καὶ Προοίτιον. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Λαζάρου. Καταβασίαι, Ὑγρὰν διοδεύσας. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ Δ'. Ὡδή· Ἅγιος Κύριος... Ἐξαποστειλάρια τοῦ Λαζάρου δύο, καὶ τὸ Προοίτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ'. καὶ Προοίτιον δ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, Ἦχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καί νῦν, Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρίτως, Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν. Μετὰ τὸ Κοινωνικόν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν καὶ Ἀπόλυσις.

§ 4. Τῷ Σαββάτῳ ἰσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τῶν Βαΐων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανό. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ α'. τῆς Ἑορτῆς, καὶ δύο τοῦ Τριωδίου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ χάρις. Καί νῦν, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Καί νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§ 5. Τῇ Κυριακῇ πρωτῇ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Τριωδίου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς δύο. Καί νῦν, Μετὰ κλάδων νοητῶς. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Βαΐων, Αἰνέσατε συμφώνως. Δόξα, Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ. Καί νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ, Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον, Εὐαγγελίσειςθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν; Ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καί νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς ε'. καὶ τῶν Βαΐων εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς. ἡ Ὑπακοὴ τῶν Βαΐων. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ Δ'. ᾠδή. Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Βαΐων γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Πρὸ

ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα. Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Τριωδίου. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς, ... ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεῖς. Ἀπολυτίκια, Σήμερον τῆς σωτηρίας... καὶ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Κοντάκιον, Τῆ ὑπερμάχῳ. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῶν Βαῖων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς καὶ μετ' αὐτό, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, κτλ.

§. 6. Τῆ Κυριακῆ τῶν Βαῖων ἰσπείρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαῖων γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. καὶ τῆς Ἑορτῆς, Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, ... Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαῖων. Δόξα, Ἦχος βαρῦς. Συναγωγὴ πονηρά. Καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία· τὸ, Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Τριωδίου, τὰς γ'. ᾠδὰς. Μετὰ τὸν Εἰρμόν τῆς Δ'. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΒ'. Ἐὰν τύχη τῆ Ἀγία καὶ Μεγάλη Δευτέρᾳ.

§. 1. Τῆ Κυριακῆ ἰσπείρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον καὶ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ὁ ἴχθυσ Ἰσθίου οὐρανόθεν (ἔρα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Βαῖων, Τροπάριον β'). Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαῖων, Ἐκ Βαῖων καὶ κλάδων, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Τῆ Ἀγία καὶ Μεγάλη δευτέρα πρωτῆ, ἅπαντα τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τάξιν.

§. 3. Τῆ αὐτῆ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἰσπείρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς· εἰδὲ βούλει, τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ Προσόμοια, Ἀρχῶν τῶν ἀνω δυνάμεων. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἴκτω μνηί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΓ'. Ἐὰν τύχη τῆ Ἀγία καὶ Μεγάλη Τρίτῃ, ἢ τῆ Μεγάλῃ Τετάρτῃ.

§. 1. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ψάλλονται πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν — ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

§. 2. Τῆ αὐτῆ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ Τετάρτῃ ἰσπείρας, γίνεταί ἡ Ἀπόδοσις ψαλλομένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν

Προσομοίων τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἀπαρραλλάκτως καθὼς διευκρίθη ἀνωτέρω (Ἄρθρω ΙΒ'. §. 3.).

ΙΔ'. Ἐὰν τύχη τῆ Ἀγία καὶ Μεγάλη Πέμπτῃ.

§. 1. Τῆ Μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωτῆ, ποιούμεν μικρὸν Ἑσπερινόν, ἐν ᾧ ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, Ἦχος β'. Συντρέχει λοιπόν, καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπὰ τρία (ἔρα ταῦτα εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης). Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Γέννημα ἐχιδνῶν (εἰς τὸν Ἑσπερινόν τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνησῆτω, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῆ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ἰσπείρας, Μέγας Ἑσπερινός. Μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον, διευτεροῦντες αὐτά. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, τὸ Δοξαστικόν τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 3. Τῆ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωτῆ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Μετὰ τὸν Ἐξαφαλμόν, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Τὰ Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ε'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Τριωδίου. Ὁ λίμνας καὶ πηγὰς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀρ' ἴκτες, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Συναξάριον, πρῶτον τοῦ Μηναιίου, εἶτα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ Δ'. ᾠδή. Ἐξαποστελάριον, Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, ἀπαξ καὶ τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου Ἦχος πλ. δ'. Μηδεῖς, ὠπιστοί, τοῦ Δεσποτικοῦ Δείπνου ἀμύητος, ἐκ δευτέρου (ἔρα τοῦτο ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἶνων) καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἦχος πλ. α'. Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητάς. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεῖς... Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην, Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς καὶ μετ' αὐτό, Μνήσθητι Εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

§. 4. Τῆ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἰσπείρας, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ἀπαρραλλάκτως, καθὼς, ἀνωτέρω διευκρίθη (Ἄρθρω ΙΒ'. §. 3.), καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Τὰ δὲ ἰβ'. Εὐαγγέλια ἀναγιγνώσκονται ἐν τῷ καιρῷ

αἰτῶν, κατὰ τάξιν, μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἁγίων Παθῶν.

ΙΕ'. Εάν ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχη τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ἢ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ αὕτη, καὶ ψάλλεται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' αἷ μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Η' Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, πρὸ ἐνὸς αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν, παρὰ Πατριάρχων ἀρχαίων καὶ Ἀρχιερέων, ὡς παρελάβομεν, κατιδοῦσα τὴν διαφωνίαν καὶ σύγχωσιν, τὴν συμβαίνουσαν ἀνά πάσας τὰς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κώμας Ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ περὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρικωτάτης Ἑορτῆς ἀνελάβετο. Καὶ δὴ, πρὸς πάνσιν τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας, μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀκοαῖς, τοῦ μὴ κατὰ βάθος τὰ τοῦ Πνεύματος ἐννοοῦντος, διατάξατο τὴν τῆς Ἑορτῆς μεταθεῖν, εἰς τὴν κυριώνημον τοῦ Πάσχα ἡμέραν· ἵνα τὰ χαρμοσυνησὰ τοῖς χαρμοσυνησὶ συναδῶνται καὶ συμμελωδῶνται, οἰκονομικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἀνάμιξιν τῶν παιδρῶν μετὰ τῶν πενήθμων· καὶ ἵνα μὴ ἀσυμφωνία δεικνύηται μετὰ τοῦ, Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, μετὰ τοῦ, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια· καὶ τοῦ, Δακρυβρόσοις θρήνου, ἐπὶ σέ· Ἁγνή, μετὰ τῆ, Ὁ Γαβριήλ κομίζει τὴν Κόρη τὰ Εὐαγγέλια. Ταῦτα δὲ ὡς εἴρηται, διὰ τὰς ἐν πόλεσι μόνον καὶ κώμας Ἐκκλησίας, τῶν Μοναστηρικῶν Τυπικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφων, καὶ ἀμετακινήτων διαμενόντων, διὰ τι τὸ πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους Πατέρας οἶδας, καὶ διὰ τὸ διάφορον τῷ μοναδικῷ πολιτεύματι, καὶ τῆς ὑψηλοτέρας διαγωγῆς.

ΙΣ'. Εάν τύχη τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

§ 1. Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀνακατάσιμα γ' τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμια γ' καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ, δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπιστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ εὐθύς τὰ Ἀναγνώσματα.

- α'. Τοῦ Τριωδίου, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός.
- β'. Τῆς Ἑορτῆς, Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φριάτος.
- γ'. Τοῦ Τριωδίου, Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάνν τὸν τοῦ Ἀμαθί.
- δ'. Τὸ τελευταῖον τοῦ Τριωδίου, Ἐτους ἐκτωκαδικάτου Ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς.

Τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τελευταίου Ἀναγνώσματος, ψάλλουσιν ἀμφότεροι οἱ χοροί, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κτλ. ἕως ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες, οἱ Στίχοι. Εἶτα, Συναπτὴ μικρά· καὶ μετ' αὐτὴν, Ὅσα εἰς Χριστὸν ἐθαπέεσθητε. Ὁ Ἀπόστολος τοῦ Τριωδίου, Ἀδελφοί, ἔσοι εἰς Χριστὸν ἐθαπτίσθημεν.

Μετὰ δὲ τὴν τούτε συμπλήρωσιν, ἀντὶ τῆ, Ἀλληλία, ψάλλομεν τὸ, Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρινόν τὴν γῆν, κτλ. καὶ ἀρχεται μὲν τούτου ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῆς ὠραίας πύλης πρῶτον, εἶτα καὶ οἱ Χοροί· καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁ ψὲ Σαββάτων· καὶ καθεξῆς ἡ Δεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικῦ, ψάλλομεν, Σιγῆσατω πάσα ἀρξ. Κοινωνικόν, Ἐξηγήρηθῃ ὡς ὁ ὑπνωὺ Κύριος. Ἀντὶ τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ Μυστήριον εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

§ 2. Περὶ δὲ δ' ὥραν τῆς νυκτός, τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Βασιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν ὁ Ν. καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, Κύματι θαλασσης. Μετὰ δὲ τὴν Σ. ὥδην, ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος οἱ τε Διάκονοι καὶ Ἱερεῖς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, εἰς τὴν ὑπαρχῆν, ψάλλοντες πρῶτον τὸ, Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην· εἶτα τὸ, Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ· καὶ τούτο ἐπαναλαμβάνεται, ἕως οὐ φθάσωμεν εἰς τὸν διορισμένον τόπον καὶ εὐθύς τὸ, Καὶ ὑπὲρ τῆ καταξίωθῆναι, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁ ψὲ Σαββάτων, τῆ ἐπιφωσκίση (*). Εἶτα, Δόξα τῆ Ἁγία, καὶ ὁμοουσίῳ, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τέλος, ἅπαξ τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν, ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ'. Καταβασίαι ἐμοῦ· τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς καὶ Αἰτῆσις, κατὰ τὸ σύνθεις, εἰς ἑκάστην ὥδην. Ἀπὸ γ. ὥδης ἡ Ὑπακοή, Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον· εἶτα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πάσχα. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς· καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ... Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀντὶ δὲ τῆ Ἐλεημόν ἐλεησόν με ὁ Θεός, λέγομεν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, εἰς Ἦχος β'. ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον β'. Ἐλεῖ καὶ οἱ κτιρίαις. Εἶτα ψάλλομεν τὰς λοιπὰς τῶν Κανόνων ὥδας· εἰς δὲ τὴν Σ. καὶ τὰ Μεγαλυάρια, ἀνά δ'. ἐξ ἑκατέρας Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, τῆς Ἑορτῆς, Ἀγγελικῶν ἀμυγμῶν· καὶ πάλιν τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς ἡμῶν, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Εἶτα, Πάσχα ἱερόν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη— Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν— Προλαβῆται τὸν Ὄρθρον. Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάρῳ— Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐθαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Κοινωνικόν ὁμοίως τῷ Πάσχα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσόστομου, καὶ Ἀπόλυσις.

(* Σημείωσαι ὅτι, οἱ τὸ ἀνωτέρω Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκοντες, ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ 40 ἑδαφίου, κἀκεῖ μετέψονται, ποιῶντες ἐνταῦθα διακοπήν, μεταβαίνουσιν εἰς τὸ 16 ἑδαφίον· οἱ δὲ ἐνδεκάμαθηται ἐπορεύθησαν κτλ. Εἰς πολλὰς ὁμοῦ Ἐκκλησίας καὶ πόλεων καὶ Μοναστηρίων ἀναγινώσκουσι συνήθως τὸ δεύτερον Ἐωθινόν, Διαγενόμενον τοῦ Σαββάτου, κτλ.

ΙΖ'. Εάν τύχη τῆ β. ἢ γ'. ἢ δ.
τῆς Διακαινησίμου.

Εἰν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἱε-
ρία, καὶ εἰπεῖν τὸ, Δόξα τῇ Ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ,
κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ,
κατὰ τὸ ἔθος· ἐπὶ τίλους δέ, ἀπαξ καὶ τὸ Ἀπολυτικίον
τῆς Ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ
τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ. Δό-
ξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς
ἰλαρὸν, Προκείμενον τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆς ἡμέ-
ρας, καὶ, εἰ βούλει, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορ-
τῆς. Καὶ εἰ μὴ ἴσθιν ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Μεγάλης Κυ-
ριακῆς τοῦ Πάσχα, λέγεται εὐθύς, κατὰ τὸ ἔθος, καὶ τὸ
Εὐαγγέλιον τοῦ Ἐσπερινοῦ, Οὕσης ὀφείας· εἰ δὲ μὴ,
ἢ ἐκτενῆς, τὸ, Πληρώσωμεν, καὶ τὰ λοιπὰ. — Εἰς τὸν
Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, εἶτα τὸ, Πάσχα ἱε-
ρόν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος δ'. Σή-
μερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Καὶ νῦν, Ἀναστάσιως
ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, δις· καὶ τὸ Ἀπολυ-
τικίον τῆς Ἑορτῆς, ἀπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἢ Ἀκο-
λουθία ψάλλεται ἀπαρραλλάκτως, καθὼς διευτυπώθη ἀνωτέ-
ρω (Ἄρθρω 15. §. 2).

Τῆ ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Ἀρχόμεθα τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ, ἀνευ με-
τανοιῶν καὶ Στιχολογίας.

Εἰ δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους
ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, γ'. δευ-
τεροῦντες αὐτὰ.

Ἦχος πλ. β'. Ὀλὴν ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη,
Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος,
καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορος· χαῖρε
βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖ-
ρε ἢ γέφυρα, πρὸς τῆς οὐρανοῦς ἢ μετάγουσα·
καὶ κλίμαξ ἢ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ. ἐθεάσα-
το· χαῖρε Δεία στάμνε τοῦ Μάννα· χαῖρε λύ-
σις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, μετὰ
σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἢ ἀφθόρος
Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς
φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐμοῦ ἔφης
γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σηνώσειν ἐν τῇ
μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι, χωρὶόν
εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς

Χερσὶν ἐπιβαίνοντος; Μῆμε δελεάσης ἀπάτη·
οὐ γὰρ ἔγνω ἠδονὴν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος,
πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βουλεται, νικάται φύσεως τάξις,
φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρω-
πον διαπράττεται. Τοῖς ἐμοῖς πιστεue, ἀληθέ-
σι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε·
Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥημά σου, καὶ τέξομαι
τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅ-
πως ἀναγάγῃ, τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατὸς,
εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγ-
γελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν
σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο
ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι, πῶς
ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου
τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπό-
διον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ὦ
τὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτενίσαι
οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆ-
ναι ἠδύοκησε. Θεοῦ ἐστι Λόγος ὁ παρών. Τί
οὖν ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε κε-
χαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε ἀγνή
Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μή-
τηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοι-
τίας σου.

Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ
τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρ-
κου, καὶ ἐκοιμήθη εἰς Χαρρᾶν. Καὶ ἀ-
πῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδου γὰρ ὁ
ἥλιος· καὶ ἔλαβε ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου,
καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη
ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ
κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἢ κεφαλὴ ἀ-
φικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ
Θεοῦ ἀνέβαινον, καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. Ὁ
δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν·
Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ Πατρός σου, καὶ
ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ· ἢ γῆ, ἐφ' ἧς σύ κα-
θευδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ
σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ
ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασ-
σαν, καὶ λίβα, καὶ βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολᾶς·
καὶ ἐγευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ
τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐ-
γώ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ

πάσῃ, οὐ εἰάν πορεύθῃς· καὶ ἐπιστρέψω σε, εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἰκὸς Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 4. **Υ΄. 27.** **Ε**στὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ἡμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ἡμῶν· καὶ προσδέξομαι ἡμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολαίς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. διότι ὁ Ἠγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτὴν τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλαῖμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5. **9.** **Η** σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἑπτὰ. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶκον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὁς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρεκῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν· ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτὸν (οἱ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μῶλωπεσ αὐτῷ). Μὴ ἔλεγε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῶ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γινώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλή Ἀγίων, σύνεσις (τὸ γὰρ γινῶναι Νόμον, δακνοίας ἐστὶν ἀγαθῆς). Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν

ζήσεις χρόνον, καὶ προσεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα Στιχηρά.

Ἦχος α'. Βύζαντος.

Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος, ἀπεστάλη πρὸς σέ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνὴν, μηνύσαι σοὶ τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σῶ· τέξῃ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ὃς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Εν τῷ Μηνί τῷ ἔκτῳ, ἀπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐν Πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, κομίσει τῇ Κόρῃ χαρᾶς εὐαγγέλια· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτήν, ἐβόησε λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου φύσεως· ὃν γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἡ νηδὺς σου κεχώρηκεν Εὐλογημένη. Χαῖρε σεμνὴ τῇ Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις, καὶ χαρὰ τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Α'πεστάλη Ἄγγελος Γαβριὴλ, οὐρανόθεν ἐκ Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμόλυντον, εἰς Πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. Ἀπεστάλη δούλος ἀσώματος, πρὸς ἔμψυχον Πόλιν καὶ πύλην νοεράν, μηνύσαι Δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκατάβασιν. Ἀπεστάλη στρατιώτης ἕρᾶνιος, πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης Παλάτιον, προετοιμάσαι τῷ Κτίστῃ κατοικίαν ἄληκτον· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτήν ἐκραύγαζε· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξοτέρα· χαῖρε καθέδρα Βασιλικὴ οὐραίνε· χαῖρε Ὄρος ἀλατόμητον, δοχεῖον πανέντιμον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατώκησε, τῆς Θεότητος σωματικῶς, εὐδοκία Πατρὸς αἰδίου, καὶ συνεργεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Κοσμᾷ Μοναχοῦ.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένη μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελος εἰμί· ὅφεις ἐνηπάτησεν Εὐᾶν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξης τὸν Κύριον Ἀχραντε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιομελῆ, Ἦχος δ΄.

Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσαστο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προκίωνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προκίωνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεὸς εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν· ὑπὲρ λόγον ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται· Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ ἡ πλάνη ἐκμειοῦται, ἡ Παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαράν· τὰ ἐπίγεια γέγονεν ἕρανος· ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, καὶ φωναῖς ἀνυμνεῖτω· Ὁ παιτὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄. Ἀνδρῆς Ἱεροσολυμίτης.

Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγελία· παρθενικὴ παρηγορία· τὰ κάτω τοῖς ἄνω συναίπτεται· ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται· ἡ Εὐὰ τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται· καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναὸς Θεοῦ κεχηματίκεν. Ὡ μυστήριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἀγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἀφραστός. Ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι· παρθενικὴ γαστήρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται· Πνεῦμα Ἅγιον καταπέμπεται· Πατὴρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συναλλαγμα, κατὰ κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν· ἐν ᾧ, καὶ δι' οὐ σωθέντες, συνωδᾷ τῷ Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν. Αὐτὸν ἐκέτεue, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτα τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέ-

ρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Στρατηγός, τῶν αὐλῶν ταγματῶν, εἰς Πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστάς Βασιλέα, μνηθεῖ σοι Ἀχραντε, τῶν αἰῶνων καὶ Κύριον, Χαῖρε, λέγων σοι, εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Σήμερον ἅπανα κτίσις ἀγαλλεται, ὅτι τὸ χαῖρέ σοι φωνεῖ Ἀρχάγγελος· Εὐλογημένη σὺ Σεμνῇ, καὶ Ἀχραντε πανάμωμε. Σήμερον τοῦ ὄφους ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος. Διὸ καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ Χαῖρε κράζει τῇ Σεμνῇ, ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, τὸν προκίωνιον Θεόν, τὸν δια λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν Μαριάμ ἀπεφθέγγετο Ἀνανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἀσπύρον γονὴν τίς ἐώρακε; Καὶ ἐρμηνεῶν ἔλεγεν ὁ Ἄγγελος, τῇ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ· Ἐλεύσεταιί σοι, Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Α΄ πεστάλη Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ ἀγνήν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ, τὴν ἀνεκκλήτων χαράν, ὅτι ἀσπύρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθάρσῃ· τέξῃ γὰρ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν, καὶ σώσει τὸν λαόν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν· καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοι, Εὐλογημένη τὸ Χαῖρε. Παρθένος τίκτεϊς, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένεις Παρθένος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ· τὰ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.
 Ἀναστᾶσα Μαριάμ ἐπορεύθη.
 Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
 Καί νῦν. Τὸ αὐτό. Εἶτα· Ἐλέησόν με
 ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ.
 Ζήτηε εἰς τὴν Λιτὴν.
 Ὁ Κανὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.
 Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.
 Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
 Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
 Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
 νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
 Συλλήψιν.

Ἄδτω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ
 Πνεύματος, Δαυὶδ ὁ Προπάτωρ σε Ἄκυσ-
 στον Θύγατερ, τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν τὴν τῆ Ἀγ-
 γέλου· χαρὰν γὰρ μηνύει σοι, τὴν ἀνεκλάλητον.

Ὁ Ἄγγελος.
 Βοῶ σοι γηθόμενος· κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ
 πρόσχες μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι συλλη-
 ψιν ἄσπορον· εὖρες χάριν γὰρ, ἐνώπιον Κυρίου,
 ἣν εὖρεν οὐδέποτε, ἄλλη τις Πάναγκε.

Ἡ Θεοτόκος.
 Γνωσθήτω μοι Ἄγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἡ
 δύναμις· πῶς ἔσται ὁ εἶρηκας; λέγε σαφέ-
 στατα, πῶς συλληψομαι, παρθένος οὕσα κόρη;
 πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μητὴρ τῆ Κτίστου μου.

Ὁ Ἄγγελος.
 Δολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζη ὡς ἔοικε
 καὶ χαίρω θεώμενος τὴν σὴν ἀσφάλειαν·
 θάρσει Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βουλομένου, ῥα-
 δίως περαίνεται καὶ τὰ παράδοξα.

Καταβασία. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.
 Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.
 Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα
 καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτή-
 σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· κἄν τῇ σε-
 πτῇ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ἡ Θεοτόκος.
 Ἐξέλιπεν Ἄρχων ἐξ Ἰουδα, ὁ χρόνος ἐπέ-
 στη δὲ λοιπὸν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ
 τῶν Ἐθνῶν ἐλπίς ὁ Χριστός· σὺ δὲ, πῶς τοῦ-
 τον τέξομαι, παρθένος οὕσα, σαφήνισον.

Ὁ Ἄγγελος.
 Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γινῶναι Παρθένε, τὸν τρό-
 πον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὗτος ἀνερ-
 μήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῶ
 δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάζεται.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἡ ἐμὴ προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ
 ὄφους, τρυφῆς, τῆς θείας ἐξωστράκισται·
 διὸ περ καὶ γὰρ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξέ-
 νον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὄλισθον.

Ὁ Ἄγγελος.
 Θεοῦ παραστάτης ἀπεσταλὴν, τὴν θείαν
 μηνύσω σοι βουλήν· τί με φοβῆ Πανά-
 μωμε, τὸν μᾶλλον σε φοβούμενον; τί εὐλαβῆ
 με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;
 Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν Ποιμενικῶν.
 Ὁ Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατηῆλθεν·
 Ὁ Ἄγγελος βοῶν, τῇ Παρθένω ἐπέστη·
 Χαῖρε Εὐλογημένη, ἡ τὴν σφραγίδα μόνη φυλά-
 ξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη τὸν πρὸ αἰώνων Λό-
 γον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σῶσῃ ὡς Θεός,
 τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.
 Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεότη-
 τος, ἐν νεφελῇ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ
 ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,
 τοὺς κραυγαίζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνά-
 μει σου. Ἡ Θεοτόκος.

Ἐράν τινα Παρθένον, τεξομένην ἀκήκοα, τοῦ
 Προφήτου παλαί, τὸν Ἐμμανουὴλ προθεσπί-
 σαντος· ἐπιποθῶ δὲ τῆ γινῶναι, πῶς Θεότητος,
 τὴν ἀνάκρασιν, φύσις βροτῶν ὑποστήσεται;

Ὁ Ἄγγελος.
 Κατεμήνυσεν ἡ βᾶτος, ἀκατάφλεκτος μεί-
 νασα, δεξαμένη φλόγα, Κεχαριτωμένη ἀ-
 νύμφευτε, τῆ κατὰ σέ Μυστηρίῳ τὸ ἀπόρρητον
 μετὰ τόκον γὰρ, μενεῖς Ἀγνή ἀειπαρθένος.

Ἡ Θεοτόκος.
 Ἀμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ παν-
 τοκράτορος, ἀληθείας κήρυξ, λέγε, Γα-
 βριήλ, ἀληθέστατα· πῶς, ἀκηράτου μενούσης
 τῆς ἀγνείας μου, Λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς
 τὸν ἀσώματον;

Ὁ Ἄγγελος.
 Μετὰ δέους σοι ὡς δοῦλος, τῇ Κυρίᾳ παρί-
 σταμαι· μετὰ φόβου Κόρη, νῦν κατανοεῖν
 εὐλαβοῦμαι σε· ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον καταθήσε-
 ται, ἐπὶ σέ Λόγος, ὁ τοῦ Πατρὸς ὡς ἠυδόκησε.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.
 Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.
 Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
 σε· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
 ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας

» ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμῆσι σε, σωτηρίαν
» βραβεύουσα. Ἡ Θεοτόκος.

Νοεῖν σου οὐ δύναμαι, τῶν λόγων τὴν ἀκρι-
βειαν· θαύματα γὰρ γέγονε πολλάκις,
θεῖα δυνάμει τερατουργούμενα, σύμβολα καὶ
τύποι νομικοὶ, τέτοια παρθένος δέ, ἀπειράν-
δρως οὐδέποτε. Ὁ Ἄγγελος.

Ξενίζη Πανάμωμε· καὶ ξένον γὰρ τὸ θαῦμά
σου· μόνη γὰρ τὸν πάντων Βασιλέα, δέ-
ξη ἐν μήτρᾳ σαρκωθησόμενον· καὶ σέ προτυ-
ποῦσι Προφητῶν, ῥήσεις καὶ αἰνίγματα, καὶ
τοῦ Νόμου τὰ σύμβολα. Ἡ Θεοτόκος.

Ο πᾶσιν ἀχώρητος, καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος,
πῶς οὗτος δυνήσεται παρθένου, μήτραν
αἰκῆσαι, ἢν αὐτὸς ἐπλασε; πῶς δὲ καὶ συλ-
λήψομαι Θεόν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πα-
τρὶ καὶ τῷ Πνεύματι. Ὁ Ἄγγελος.

Πρὸς τὸν σὸν Προπάτορα, Δαυὶδ ἐπαγγει-
λάμενος, θῆσειν ἐκ καρποῦ, τοῦ τῆς κοι-
λίας, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, τὴν
τοῦ Ἰακώβ σέ καλλονὴν, μόνην ἐξελέξατο, λο-
γικὸν ἐνδιαίτημα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
» ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωάννης ἐν τῷ κήτει δεό-
» μενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ
» τῶν δυνάμεων. Ἡ Θεοτόκος.

Ρημάτων σου, τὴν φωνὴν Γαβριὴλ τὴν χαρ-
μόσυνον, δεξαμένη, εὐφροσύνης ἐνθέου πε-
πλήρωμαι· χαρὰν γὰρ μηνύεις, καὶ χαρὰν κα-
ταγγέλεις τὴν ἀληκτον. Ὁ Ἄγγελος.

Σοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομητορῆ ἐνθεός· σοὶ τὸ
χαῖρε, πᾶσα κτίσις κραυγάζει Θεόνυμφε·
σύ γὰρ μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ προω-
ρίσθης Ἀγνή. Ἡ Θεοτόκος.

Τῆς Εὐας νῦν, δι' ἐμοῦ καταργείσθω κατὰ-
κριμα· ἀποδότω, δι' ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα
σήμερον· δι' ἐμοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω
πληρέστατον. Ὁ Ἄγγελος.

Υπέσχετο, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τῷ Προπάτο-
ρι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέρματι τούτου
τὰ Ἔθνη Ἀγνή· διὰ σοῦ δὲ πέρασ, ἡ ὑπόσχε-
σις δέχεται σήμερον.

Καταβασία. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς
λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀ-
ναγράφω σοὶ ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔ-
χουσα τὰ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων

με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοὶ Χαῖρε
Νύμφη ἀνύμφευτε. Ὁ Οἶκος.

Αγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη,
εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ
ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύ-
ριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐ-
τὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ
ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖ-
ρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογι-
σμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέ-
λων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε,
ὅτι βασταῖζεις τὸν βασταζόμενον πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαινῶν τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γασ-
στήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι'
ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς
Υπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε καὶ ἀει-
παρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Ἠγγειλεν Υἱὸν Ἄγγελος τῇ Παρθένῳ,
Πατρός μεγίστης Ἄγγελον βουλῆς μέγαν.

Γήθεο τῇ Μαρὶν ἔφατ' Ἄγγελος εἰκάδι πέμ-
πτη.

Οφιάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ πάντοτε φροντίζων
ἐπὶ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὡς Πατὴρ φιλόστοργος,
θεωρῶν τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ πλαστούργημα καταδουλού-
μενον καὶ τυραννούμενον ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ πρὸς τὰ
πάθη τῆς αἰτιμίας ὑπαγόμενον, καὶ τῇ Εἰδωλολατρῆα ὑ-
ποκείμενον, ἠβουλήθη ἀξάπαστεῖλαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν
μονογενῆ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τοῦ λυτρώ-
σασθαι αὐτὸ ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν. Ἐπεὶ δὲ ἠθέλη-
σε λαβεῖν, οὐ μόνον τὸν Σατανᾶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς
οὐρανίους Δυνάμεις, ἐνὶ τῶν Ἀρχαγγέλων, Γαβριὴλ τῷ
ἐνδόξῳ, θάρρει τὸ Μυστήριον· προοικονομῆ δὲ γεννηθῆναι
καὶ τὴν Ἁγίαν Παρθένον καθαρὰν, ὡς ἀξίαν οὖσαν τοιοῦ-
του καλοῦ. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἄγγελος εἰς Πέλειν Ναζαρέτ,
λίγει αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος με-
τά σοῦ. Ἡ δὲ εἶπε· καὶ πῶς ἔσται μοι τῆτο; Ὁ
δὲ ἔφη· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ
δύναται ὑψίσει ἐπισκιάσει σοί. Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ,
ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτά μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς, συνίλαβεν
ὑπερφῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ γαστρὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ
Θεοῦ, Σοφίαν αὐτοῦ ἐνουπύστατον καὶ δυνάμιν οὖσαν, αὐ-
τοῦ τῇ ἐπισκιάσει, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιλεύ-
σει. Ἐκτοτε δὲ ἐτελέσθη τὰ Μυστήρια τοῦ Θεοῦ Λόγου αἰ-
κονομικῶς, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.
 Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
 • παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀ-
 • πειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἐ-
 • ψαλλον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
 • καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ἡ Θεοτόκος.

Φῶς τὸ αὔλον, μηνύων ὕλη σώματος, ἐνωθη-
 σόμενον, δι' εὐσπλαγγίαν πολλήν, φαι-
 δρὸν Εὐαγγελίον, θεῖα κηρύγματα, νῦν, κραυ-
 γάζεις μοι· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς
 τῆς σῆς κοιλίας. Ὁ Ἄγγελος.

Χαῖρε Δέσποινα, Παρθένε χαῖρε Πάναγνε·
 Χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε λυχνία φωτός·
 Ἀδαμή ἀνάκλησις· Εὐὰς ἡ λύτρωσις· ὄρος ἅγιον,
 περιφανὲς ἀγίασμα, καὶ νυμφὼν ἀθανασίας.

Ἡ Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἠγνισε, καὶ σῶμα καθηγίασε, ναὸν εἰρ-
 γάσατο, χωρητικὸν με Θεοῦ, σκηνὴν θεο-
 κόσμητον, ἐμψυχον τέμενος, ἡ ἐπέλευσις, τῆ Παν-
 αγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς ἀγνὴν Μητέρα.

Ὁ Ἄγγελος.

Ὡς πολύφωτον, λαμπαδα καὶ θεότευκτον,
 πασταδα βλέπω σε· νῦν ὡς χρυσὴ κιβω-
 τὸς, τοῦ Νόμου τὸν πάροχον δέχου Παναίμφωμε,
 εὐδοκήσαντα, τὴν τῶν ἀνθρώπων ρύσασθαι,
 διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἰστέον, ὅτι αὐταὶ αἱ β'. Ἐδαὶ περιέχουσιν Ἀ-
 κροστιχίδα τὴν κατὰ Ἀλφάβητον, ἡ μὲν Η'. ὀρ-
 θῶς, ἡ δὲ Θ'. ἀντιστρόφως.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός. Ὁ Ἄγγελος.

• Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπάτω δὴ
 • ὁ Γαβριήλ, βουλήν ὑψίστου ἀρχαίαν
 • ἀληθινὴν· Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη Θεοῦ·
 • Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναστρα-
 • φήσεται· διὸ καὶ χαίρων βῶ· Εὐλογεῖτε,
 • πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἐννοια πᾶσα ἠττάται βροτῶν, ἀντέφησεν
 ἡ Παρθένος, Ζητοῦσα ἅπερ μοι φθέγγη
 παραδόξα· Ἡσθην σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέ-
 δοκα, Θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτη με, ὡς Εὐὰν
 πόρρω πέμψης Θεοῦ· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐ-
 λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ἴδε σοὶ τὸ ἄπορον λελύται, φησὶ πρὸς ταῦ-
 τα ὁ Γαβριήλ, Καλῶς γὰρ ἔφης τὸ πρᾶγ-
 μα δυστέκμαρτον· Λόγους σῶν χειλέων πειθα-

χῆσα λοιπὸν, Μὴ ἀμφίβαλλε ὡς πλάσματι, ὡς
 πράγματι δὲ πίστευε· ἐγὼ γὰρ χαίρων βῶ·
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Νόμος οὗτος θεόθεν βροτοῖς, ἡ ἀμεμπτος
 αὐθις φησὶ, ξυνοῦ ἐξ ἔρωτος τόκον προέρ-
 χεσθαι. Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἠδονήν.
 Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι; φοβοῦμαι μὴ ἀ-
 πάτη λαλήσ· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ρήματα ἅπερ μοι φθέγγη σεμνή, ὁ Ἄγγελος
 πάλιν βοᾶ, Συνήθους πέλει λοχείας ἀν-
 δρώπων θνητῶν. Τὸν ἄντως Θεὸν σοὶ ἐπαγ-
 γέλλομαι, Ὑπὲρ λόγον τε καὶ ἔννοιαν, σαρκου-
 μενον ὡς οἶδεν ἐκ σοῦ· διὸ καὶ χαίρων βῶ·
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Φαίνη μοι ἀληθείας ρήτωρ, κατέθετο ἡ Παρ-
 θένος· Χαράς κοινῆς γὰρ ἐλήλυθας Ἄγ-
 γελος· Ψυχὴν οὖν ἐπεὶ καθήγνισμαι Πνεύματι,
 Ὡς τὸ ρῆμά σου γενέσθω μοι· σκηνοῦτω ἐν ἐ-
 μοὶ ὁ Θεός, πρὸς ὃν βῶ μετὰ σοῦ· Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία. Ἄκουε Κόρη;

ᾠδὴ θ'. Ἀλφάβητος ἀντιστρόφως.

Μεγαλυάριον.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρα-
 νοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὁ Εἰρμός.

• Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῷ, Φαιέτω μη-
 • ὀδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν
 • τῇ Θεοτόκῳ ἀσχηγῶς, Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
 • ἀναμελποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε
 • Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Ὑπὲρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα Θεόν, τῆς φέ-
 σεως δεσμοῦς ἔλαθες Κόρη· Σὺ γὰρ ἐν
 τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διέδρας, ῥευστὴ φύσις
 περ καθεστηκυῖα· ὅθεν ἐπαξίως αἰκίεις· Χαῖρε
 Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Πῶς πηγάζεις γάλα Παρθένε Ἀγνή; Οὐ φέ-
 ρει ἐξειπεῖν γλῶσσα βροτεία· Ἐόνον γὰρ
 φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα, Νομίμου γονῆς
 ὄρους ὑπερβαῖνον· ὅθεν ἐπαξίως αἰκίεις· Χαῖ-
 ρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις Γραφαῖς, Λα-
 λεῖται περὶ σοῦ, Μητέρα Ὑψίστου· Κλί-

μακα γὰρ πάλαι Ἰακώβ σε προτυποῦσαν, Ἰδὼν ἔφη· Βάσις Θεοῦ αὕτη· ὅθεν ἐπαξίως ἀκείεις· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Θαυμαστὸν τῷ ἱεροφάντῃ Μωσεῖ, Ἡ βάλτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας· Ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διαβάσιν χρόνου, Ἐν Κόρῃ ἀγνῆ, ἔφη, κατοπτεύσω· ἢ ὡς Θεοτόκῳ λεχθεῖν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Δανιὴλ σε ὄρος καλεῖ νοητόν· Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαΐας· Βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεῶν· ὁ Δαυῖδ δὲ, Ἀγίασμα φάσκει· πύλην δὲ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριὴλ σοι κραυγάζει· Χαῖρε ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καταβασία· Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Ἐξαποστειλάριον· Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγγελικῶν Δυνάμεων, στρατηγὸς ἀπεστάλην, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, πρὸς Ἀγνῆν καὶ Παρθένον εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀπόρρητον θαῦμα· ὅτι Θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται, ἀνευ σποράς, ἀναπλαττων βρότειον ἅπαν γένος· Λαοὶ εὐαγγελίζεσθε, τὴν ἀνάπλασιν κόσμου.

Ὅμοιον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, τοῦ Ἀδάμ Θεοτόκε· χαῖρε σεμνὴ Μητρόθεε· χαῖρε ἐμφυχε βάτε· χαῖρε λαμπάς· χαῖρε θρόνε· χαῖρε κλίμαξ· καὶ πύλη· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε καέ· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ὄρος· χαῖρε σκηνὴ καὶ τράπεζα· χαῖρε Εὐὰς ἢ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν ἐρανίων ἀψίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπαῖς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαριάν, βοῶν· αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοώντων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνῆ.

Δίς.

Ο Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψη ἐν γαστρὶ σοι τὸν σοὶ χωρητόν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον, καὶ κνοφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἀνατείλαντος.

Ο συναΐδιος Λόγος τῆ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς καίτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγγνίαν οἴκητον λαθῶν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν πτωχεῖαν ἀναλαθῶν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος β'· Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χειρῶνος μεταλαβῶν, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος· Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδάμ ἀπεργάσῃται· Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον· Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν· Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ'· καὶ ε'.

Εἰ δὲ βούλει, λέγει τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Καταθήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ σαζούσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεὶς,...

Στίχ. β'. Ἠγίασε τὸ σκηνῶμα αὐτῆ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς,...

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς,...

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς,...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος,...

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....

Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς....

Ἀπολυτ. Σήμερον τῆς σωτηρίας.

Κοντάκ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Εἶδομεν τὸ φῶς· καὶ Ἀπόλυσις.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, ψαλλόμενον, ὅταν τυπικὴ διατάξις ἀπαιτήσῃ αὐτό.

Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραίνεσθωσαν οἱ ἔρανοι, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος, καὶ συνάναρχος καὶ σύνθρονος Υἱὸς, οἶκτον λαβῶν καὶ φιλόανθρωπον ἔλεον, ἑαυτὸν καθῆκεν εἰς κένωσιν, κατ' εὐδοκίαν καὶ βούλησιν Πατρικὴν, καὶ μήτραν ὤκησε Παρθενικὴν, προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ Θεὸς ἐν ἀνδρώποις, ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρᾳ, ὁ ἄχρονος ἐν χρόνῳ· καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος, καὶ ἡ κένωσις ἄφραστος, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον! ὁ Θεὸς γὰρ κενοῦται, καὶ σαρκῶται, καὶ πλάττεται, Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἀγνὴν, πῆν σύλληψιν λέξαντος· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ δύο.

Εἶτα, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ Θεοειδέστατος, ὁ φωταυγὴς καὶ αὐράνιος, φῶς τὸ τρισηλίον, καθορῶν καὶ βλέπων, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μυστήριον, εὐηγγελίσαστο, τῇ Παρθένῳ ἀφικόμενος, καὶ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριήλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνῃ τεθάρρηκας, Ἀγνὴ εἰς Ναζαρέτ ἀφικόμενος· μεθ' ἧς ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως αἰεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θελημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προσταγμάτα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγέ Ἀγγέλων, Γαβριήλ πανάριστε, τῆς πόθῳ σε τιμῶντας περισώζε, αἰεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννη Μοναχοῦ.

Α'πεσταλὴ ἐξ οὐρανοῦ Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ὦ τὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι νυδόκησε. Θεοῦ ἐστὶ Λόγος ὁ παρών. Τί οὖν ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε Ἀγνὴ Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μητὴρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ. Ὡφθη δὲ αὐτῷ Ἀγγελος Κυρίου γ. 2.

ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάρτου, καὶ ὄρα, ὅτι ἡ βάρτος καίεται πυρὶ, ἡ δὲ βάρτος οὐ κατακαίεται. Εἶπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάρτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βάρτου, λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστὶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσῃς ὧδε· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστὶ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς σου, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠύλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἰδὼν εἶδον τὴν κἀκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. Οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην τῷ ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσα γάλα καὶ μέλι.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. νι. 22. **Κ**ύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προσελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἐδραστῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ οἰκήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἠνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπάρημην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτῷ θρόνον ἐπ' ἀνέμων, ἠνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν· ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὑδάτα, ἃ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῶν ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἤμην, ἡ προσέχαιρε καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνομένη ἐν προσώπῳ αὐτῷ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ ὑπὸ τῆς τυπικῆς διατάξεως διοριζόμενα, καὶ ὅρα ἐκεῖ, καθ' ἣν ἂν ἡμέραν τύχη ἡ Ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κτλ. κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Κανὼν τῷ Ἀρχαγγέλου, ᾧ ἡ Ἀκροστιχίς
Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, αὐλοῖς μεθέξεισι θεῖον καὶ αὐλον, ἰκετεύω σε, Ἀρχάγγελε Κυρίου, φώτισον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες τῶν Ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἀρρήτον, χαρὰν μεμνηκότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντες σε, ῥυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφους ἀνευφημοῦντές σε Θεοτοκίον.

Αγγὴν σε πανάμωμον, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἑώρακε, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλω τὸ καύχημα καὶ σεμνολόγημα.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Μεθέξει φωτὸς αὐλοτάτου, ὡς αὐλος ὄντως Γαβριὴλ, αὐλῶς φωτιζόμενος, φῶς καθωράθης δεύτερον, τοὺς ὑλικοὺς ἐκάστοτε, βροτῆς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Επίφανον πᾶσιν οὐρανόθεν, ταῖς πόθῳ ζητοῦσί σε αἰεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὦ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, Μυστήριον Κόρη σοι ποτὲ, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὐσπλαγχνος.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Γαβριὴλ, Ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακραζει, τὸ θεῖον μελωδῆμα τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, καὶ καθαρᾷ διανοίᾳ, αἰσίως δοξάσωμεν.

Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν ἁσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰῶνων ὀρισθὲν φρικτὸν ὄντως, σὺ Γαβριὴλ πεπίστευσαι Μυστήριον, τόκον τὸ ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε πρῶτων αὐτῆ, ἡ Κεχαριτωμένη· χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ πιστοὶ, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ιστασο μεθέξεισι θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δανιὴλ, καὶ ἐντιθεῖς τὴν δῆλωσιν, τῶν ἀγνωσμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τῆ φύσει ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελού ἡμᾶς πυρός, διηνεκῶς φλογίζοντος, θείαις Γαβριήλ μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θείαν γολήν, δόξη ἀπορρήτῳ ἀστράπτουσαν, ἠμφισμένους, Στρατηγῆ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριήλ, περιηγησμένην Παναίωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς· Καίρε ἀράς ἢ λύτρωσις, καὶ τῶν Προπατόρων ἀνάκλησις.

Ῥδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δευτέρον ὠράθης φῶς κραυγαῶν, σὺν ταῖς ἀπειροῖς Ἀγγέλων τάξεσιν· Ἅγιος Θεὸς ὁ παντουργός, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύμασον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον· μέγα τὸ κλέος, Γαβριήλ μέγιστε, θείων Ἀσωμάτων ἀρχηγέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ο θείος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῆ ἀγγελία τῆ φρικτῆ, ἣν περ ἐξεφώνησας, Γαβριήλ Ἀρχιστρατήγε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Παναίωμε, φωνῆ Γαβριήλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεόν, πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Ῥδὴ ε'. Τὴν θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλώσσαι γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, θείαις λαμπρότησιν.

Ακτίς Ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστρατήγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσῃ, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλὰς ἔθνῶν διασκεδάσον, τὴν Πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων σοῦ παρακλήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων θείων ὑπήκοος, Ἀγνή τοῦ Γαβριήλ ἐχημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον

Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας κόσμον ἀπολυτρούμενον.

Ἐὰν τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, λέγε τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Τὴν Συναξιν ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν παραδεδομένην, ὡς τῷ θείῳ καὶ ὑπερφυεῖ Μυστηρίῳ καὶ ἀπορρήτῳ καθυπουργήσαντος.

Στίχοι.

Τὸν σὴν ἀπαγγείλαντα σάρκωσιν Νόα,
Τιμῇ προπούση πᾶσα σὰρξ τιμᾶ, Λόγε.

Εἰκάδι ἀφ' ὕμνων Γαβριήλ κτίσιν ἔκτη ἐγείρει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων κς'. Μαρτύρων, τῶν ἐν Γοθία μαρτυρησάντων· ἐξ ὧν εἰσὶ Πρεσβύτεροι δύο, Βαθούσις, καὶ Οὐῖρκας μετὰ δύο υἱῶν αὐτοῦ καὶ τριῶν θυγατέρων, καὶ Ἀρπύλλας μονάζων· λαϊκοὶ δέ, Ἀθήπας, Ἀγνάς, Ῥύαξ, Ἡγάθραξ, Ἡσκόος, Σύλας, Σίγητζας, Σουηρίλλας, Σεῖμβλας, Θέρμας, Φίλγας· καὶ ἐκ τῶν Γυναικῶν, Ἄννα, Ἀλλὰς, Βάρις, Μωϊκῶ, Μαμίκα, Οὐῖρκῶ, καὶ Ἀνιμαῖς.

Στίχ. Τόσην πυρὶ φλέγουσι πληθύν Μαρτύρων,
Ῥσας ἄγει Μὴν σήμερον τὰς ἡμέρας.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Ἰουγγορίχου, βασιλέως τῶν Γότθων, καὶ Γρατιανοῦ Βασιλέως Ῥωμαίων· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ Ἰουγγορίχου διὰ πυρὸς τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον, ἐμπρήσαντος τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, ἐν ἣ καὶ συγκατεφλέχθησαν οἱ ἅγιοι Μάρτυρες· ὅτε συνέβη καὶ ἀνθρωπὸν τινα, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κομίζοντα προσφορὰν, ἐλοκαυθθῆναι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Κοδράτου, Θεοδοσίου, Ἐμμανουὺλ, καὶ ἑτέρων Μ'. τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Στίχ. Κοδράτε, θαυμαζῶ σε τῆς εὐανδρίας!
Πῶς ὑπτιάζων, ἀνδρικῶς σφάττη μάκαρ·
Θεοδόσιος, τῷ Θεῷ ζῶν καὶ μόνῳ,
Ζωὴν δι' αὐτὸν ἐκ ξίφους καταστρέφει.

Ξίφει χεθήτω, κἄν κοτύλη φησί μοι,
Ἐμμανουὴλ, πέφυκεν αἵματος μία.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς χώρας τῶν Ἀνατολικῶν ὁρῶντες δὲ κατ' ἐκάστην τῆς Χριστιανούς ἀναιρουμένους ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν, συνέβητο ἀλλήλοις παρρησιασασθαι τὴν εὐσέβειαν, ἵνα κληρονόμοι γένωνται τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Καὶ δὴ ἀπελθόντες, καὶ ἰκουσίως ἑαυτοὺς ἐκδόντες τῷ τῆς χώρας Ἀρχοντι, ἐξετάζοντι τότε πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν, ἴστησαν ἐμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἑαυτοὺς Χριστιανούς ὁμολογήσαντες, καὶ κατακριθέντες

ἐνεβλήθησαν εἰς φυλακὴν. Καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐκβλήθησαν, γυμνοὶ ἐξίσθησαν τὰς πλευράς· καὶ ἐκ τῶν ξύλων καταβιβασθίντες, καὶ ἐπὶ τριβόλων συρέντες, τέλος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ Τριγλίας Ἡγουμένου.

Στίχ. Θείου Στέφανος ἀμπελῶνος ἐργάτης,

Θεῷ παραστάς, καμάτου μισθὸν λάβη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ἐκ βρέφους τὸν ἀσκητικὸν ἐλόμενος βίον. Διὰ δὲ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν, ἰκεσία καὶ παρακλήσει τῶν Μοναχῶν, Ἡγούμενος καταστάς τῆς Μενῆς Τριγλίας, καὶ πολλοὺς τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ τελειώσας, ὑστερον ὑπὸ τοῦ ρηθέντος δυσσεβοῦς Λέοντος, διωγμὸν κινήσαντος κατὰ τῶν προσκυνούντων τὰς Ἁγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας, καὶ αὐτὸς προσκληθεὶς, καὶ ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν Ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, καὶ κατὰ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ὑπογράψαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ μᾶλλον δυσσεβεὶς ἀπεκαλίσας τοὺς εἰς τοῦτο αὐτὸν ἀναγκάζοντας, πλείστα τιμωρηθεὶς, καὶ φυλακαῖς προσομιλήσας, καὶ ἐξορίαις ταλαιπωρηθεὶς, πρὸς Κύριον, δὲ ὃν τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐξεδήμησε.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ιωάννης τόκον ἔνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτέ, ἔνδον τοῦ θείου Ναῦ, ἐστῶτι καὶ ψάλλοντι, τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η περιδοξὸς τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περὶφανῶς Γαβριὴλ, καθυγιαίνει ψυχὰς, πιστῶν, καὶ προτρέπεται μεγαλοφώνως βοᾶν Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὠράθης τοὺς μέλλοντας φωτίζων πάντοτε Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Αρπάζου ἡμᾶς Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἁγίου Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χάριν μνηύων σοι, Παρθενομήτορ ἀγνή· δι᾽ ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἠνθῆσε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ιερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱεροῦ ὑμνεῖς γηθόμενος· σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματούμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προφωνεῖς, Περθένω, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοῦ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀὐλῶς Ἀρχάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου,

μέλπεις τὸ μελωδῆμα, τὸ φοβερόν, ὃν μέλπουσι, πάντων Ἀγγέλων χοροί· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς θείαις διέρχη τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀποπαινούμενος, τὰ ἱερά θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει, ἀεὶ σε εὐφημούντων.

Σαρκεὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλήσαι προελόμενος, ἔσχε σε προτρέχοντα, καὶ προετοιμάζοντα, τὸ ἱερόν παλάτιον, ὃ ἱερὲ Γαβριὴλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνον τερπνὸν τοῦ βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνην οὐσιώσασαν, τὸν τοὺς βροτούς θείωσαντα, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

ᾠδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Γασσαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἱερώς θεόμενος, καὶ φῶς ὀρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστευε τῆς τιμῶντάς σε, ἱερὲ Γαβριὴλ μεσιτεῖαις σου.

Ωσπερ οὐρανός, ὀράσαι κατάστερος θείαις λαμπρότησιν· ὡσπερ στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν τὴν γῆν τὸ βούλημα, τοῦ Δεσπότη, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στῆσον τὸ δεινόν, βαρβάρων κλυδώνιον ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον πταισμάτων λύτρωσιν· Βασιλεῖ τε, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Η περικαλλῆς, δυὰς καὶ περιδοξὸς Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης, πᾶσιν αἰτήσασθε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότη ἐν πᾶσι μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννητορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀν-

δρώπων, πάντων τὸ διάσωμα, τῶν ἀπαύστοις
φωναῖς εὐφημούντων σε.

Εἰ Τύχη ἐν Σαββαίῳ, ἢ Κυριακῇ, λέγε τὰ Ἐξ-
αποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς καὶ εἰς τοὺς Αἴ-
νους, ἐκ τῶν Προσομοίων τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ
λοιπὴ Ἀκολοθία, καὶ ἡ ἀ. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρῶνης
τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖος ἐν Μάρτυσιν.

Ιουδαίων φρυάγματι, καὶ δρασεῖα ὠμότητι,
λογισμὸν ἀντέθηκας ἀνδρειόφρονα, τὴν τῶν
μελλόντων προσβλέψασα, Θεόφρον ἀπόλαυσιν,
διαμένουσαν αἰεὶ, δι' αἰῶνος ἀσάλευτον ἥς ἐ-
πέτυχες, ἀπὸ γῆς μεταστᾶσα πρὸς νυμφῶνας,
ἐρανίης καὶ χορείαν, καὶ ἀκατάλυτον ἐνδοξε.

Βασιλείας εὐπρέπειαν, καὶ τερπνὴν ὠραιό-
τητα, κατιδεῖν ἠξίωσαι τοῦ Νυμφίου σου,
ὠραισμένη τοῖς στίγμασι, στερόρας σου ἀθλή-
σεως, καὶ πηγῇ τῶν ἀγαθῶν, ἐπαξίως προσή-
γισας, τῆς ἐπέκεινα, Θεϊκῆς εὐφροσύνης μετου-
σίαν, καρπούμενη Μακαρία, καὶ τὴν ἀθάνατον
εὐκλειαν.

Οὐ ζυγὸς τῆς δουλείας σε, οὐ τὸ χαῦνον τοῦ
θῆλεος, οὐ λιμὸς οὐ μᾶστιγες ἐνεπόδι-
σαν, τὴν τῶν Μαρτύρων στερότητα, μιμεῖσθαι
Πανένδοξε· προθυμία γὰρ ψυχῆς, τὰς βασάνης
ὑπέμεινας· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων,
καὶ στεφάνῳ, τῶν χαρίτων ἐκοσμήθης, παρι-
σταμένη τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρ-
μακον, ἢ Θεὸν κηύσασα τὸν Σωτήρα
μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας
τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβεράς, ἀδεκά-
στου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν
ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν
τρόμον, καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐς ἐώρακε Κύριε, ἢ Παρθένο καὶ Μήτηρ
σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττε-
το, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέ-
δωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες

Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνῃ ἐάσης ἐν
τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναγι-
στῶν τοὺς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·
Τὸ Ματρῶνης ἐνθεον μέλω κλέος.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
χοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
ραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
μαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ταῖς θείαις τῶν Ἀσωμάτων τάξεσι, περιχο-
ρεύσασα, περὶ τὸν πάντων αἴτιον Θεόν, καὶ
τρανώς ἀπολαύουσα, θαρραλικῆς ἐλλάμπφως,
τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Οὐ δὲ καταξιώσασ δεξασθαι, μορφὴν Χρι-
στός ὁ Θεός, ἐλευθερώσασ ταύτην βουλη-
θεῖς, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου δεσμῶν, ἀπὸ ζυ-
γῆ δουλείας σε, Μάρτυρα Νύμφην ἐμνησεύσατο.

Τὸ θῆλυ ἀρρένωθὲν τῇ χάριτι, τὴν ἐπηρμέ-
νην ὄφρυν, καὶ καυχωμένην ἄμετρα τὸ
πρὶν, ἐξαλείφειν τὴν θαλάσσαν, δι' ἀσθενείας
σώματος, θεία δύναμει καταβέβληκε.

Θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκα-
ταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἥλιον καὶ Φῶς,
μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς ἐξήστρα-
ψε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν φιλόανθρωπον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σου Χρι-
στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Στερότητι λογισμοῦ, τῆς παρανόμης καὶ δει-
νῆς ἠνεγκας, τὴν χαλεπὴν βάσανον, φρου-
ράς ὦ Ματρῶνα πανόλβιε.

Μασίγων ὀδυνηρῶν, αἰσθανομένη καρτερῶς
ἔφερες· ψηλαφητοῦ σκότους δέ, θείαν
λαμπηδόνα ἀντεῖληφας.

Αιμάτων σου οἱ κρουναί, τῆς ἀσεβείας τὴν
πυρὰν ἔσβεσαν· τοὺς δὲ πιστοὺς ἠρδευ-
σαν, τῆς θεοσεβείας τοῖς νάμασι.

Θεοτοκίον.

Τὴν Πλάκα, τὴν Κιβωτὸν, τὴν δεξαμένην ἐν
γαστρὶ Πάναγνε, Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρ-
χον, θαυρατικῶς εὐφημοῦμέν σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ε'πέστη φιλέορτοι, λαμπρά πανήγυρις, ἡ μνήμη ἡ ἔνδοξος, τῆς Ἀθληφόρου Χριστοῦ, εὐφραίνουσα τὰ σύμπαντα, λάμπουσα τοῖς ἀκτίσι τῶν θαυμάτων ἐν κόσμῳ, φέρουσα τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἀέννητον χάριν. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις Σωτῆρ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Ε'καίνισας ἄχραντε, τῷ θαύματι τῆς σκέψης σου, φθαρεῖσαι τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν οὐσίαν καὶ ἡγεῖρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένη δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένη Πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ σταυροῦ τὸν ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ρ'ώμη τῇ θαύματι Ματρῶνα δυναμουμένη, νῦν τῆς πικρᾶς Δεσποίνης ἐξέφυγες δουλείαν γνώμην ἀταπεινῶτον, ψυχῆς γὰρ ἐκέκτησο, μόνῳ τῷ Δεσπότη δουλεύουσα.

Ω'ρουμένη καὶ μέθη βεβακχευμένη, καὶ τῷ θυμῷ, σφαδάζουσα ἡ δυσσεβεστάτη, μάστιγι κατέτεμνε, Ἑβραίων ὀμότητι Μάρτυς ἀθληφόρε τὸ σῶμά σου.

Νεανικὴν ἐπεδείξω τὴν καρτερίαν, ἐν ἀφειγέσι τόποις ἐγκατακλειομένη, Μάρτυς καὶ λιμώττουσα· ἀλλ' εὐρες ἀντίδοσιν, τῆς ἀθανασίας τὴν τράπεζαν.

Θεοτοκίον.

Η' χρυσήλακτος λυχνία προδιετύπου, τὴν τὸν Θεὸν βαστάσασαν σεσωματωμένον, αἴγλη τῆς Θεότητος, τὰ πάντα φωτίζοντα, σὲ τὴν ἀληθῆ Θεομήτορα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ Κύριε μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὲ στέφανον λαμπρὸν, ἡ θαύματι καυχῆσεως, ἐκτίσαστο ζωοδότα, καὶ ἐκ σκότους πρὸς φέγγος, τὸ θαῖον ἐξεδήμησεν.

Ε'στήριξε Χριστὸς, ἐπὶ πέτραν τῆς Πίστεως, τὴν πόδα σου Μακαρία, πρὸς αὐτὸν κατευθύνων, σοφῶν σὰ διαθήματα.

Νοῦν θαῖον ἀληθῶς, καὶ σοφὸν καὶ θαύματι φρονίον, σὺ ἔχουσα διαλάμπεις, ἐν χορείᾳ, Μαρτύρων, Ματρῶνα παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Θεότητος μορφήν, καὶ μορφήν ἀνθρωπότητος, ἐγέννησας Θεομήτορ, ἡνωμένας ἀφύρτως, καθ' ἑνωσιν ἀσύγχυτον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθρῆς κεκαθαυμένη, τῷ δι' αἵκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Εὐας νῦν, Ἀθληφόρε τὸν πόθον ἐτρύγησας, ἐπιτηδείως Ματρῶνα, θαύματι νεύσει τῇ ἀνευδότῳ, καὶ δικαίως, τῆς αἰδίου δόξης ἡξίωσαι.

Οὐ δέσλος, ἐν Χριστῷ ἐκ ἐλεύθερος κρίνεται, ἀλλ' ἀρετῆς εὐμορφία, εὐσεβείας τρόποις κεκοσμημένη· ἥς ἐδείχθης, πλαστουργός Ἀθληφόρε ἀήττητε.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ παστάδα γινώσκωμεν, στάμνον λυχνίαν καὶ πλάκα, κεκτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένην, τὸν δι' αἵκτου, σωματωθέντα Λόγον Πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρῶνης, τῆς ἐν Θεσσαλονικῇ.

Στίχοι.

Οὐκ ἄξιον λαβεῖν σε, Μάρτυς Ματρῶνα,
Καὶ ἔνδον εἰρικτῆς ἐκπνέης κεκρυμμένη.

Εἰκαδὶ ἐβδομάτη θαῖνε Ματρῶνα ἐνὶ εἰρικτῇ.

Αὕτη ὑπῆρχε θαύματι Ἰουδαίας τινὸς γυναικός, Παντίλλης καλουμένης· ἐπακολουθῶσα δὲ μέχρι τῆς συναγωγῆς τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, ἔνδον οὐ προσέει, ἀλλ' ὑπέστρεφεν ἐν τῇ τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίᾳ. Φωραθεῖσα οὖν, τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ φρουρᾷ κατακλείεται ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, ἀπρόσιτος διαμείνασα· ἅτα ἐξάγεται, καὶ μάστιγι καταβαίνεται· καὶ πάλιν ἐγκλεισθεῖσα, καὶ πολυμερούσουσα ἐν τῇ εἰρικτῇ, ἐν αὐτῇ παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ. Ταύτης φασὶ τὸ Ἅγιον Λεῖψανον τὴν Παντίλλαν ἀπὸ τοῦ τέχους ρίψασαν κάτω, τὴν ἀξίαν δικὴν ἀποτίσαι, καταπεσοῦσαν εἰς τὸ ὑπολήνιον, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἐκβίβει μὲνον γλευκὸς ἰχθυὸς· καὶ ἐν τῷ βίῳ στρέψασαν, ἀπερρίξαι τὴν ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Κήρικος, ὁ ἐν τῷ Ἀπρω, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐγὼ, Πάτερ Κήριε, καὶ τεθνηκότα,
 - Καὶ καρδία φέρειν σε, καὶ γλώττη δέλω.
 Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
 Φιλητοῦ τοῦ Συγκλητικοῦ, καὶ Λυδίας τῆς αὐ-
 τοῦ γυναικός, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Μακεδό-
 νος Θεοπρεπίου, Κρονίδου Κομενταρησίου, καὶ
 Ἀμφιλοχίου Δουκός.

Στίχ. Ὡσπερ Φιλητοῦ καὶ Λυδίας σὰρξ μία,
 Οὕτως ἐν αὐτῶν καὶ μετ' εἰρήνης τέλος.

Θνήσκει Θεοπρέπιος σὺν Μακεδόνι,
 Θεοπρεπῶς ἄδοντες ὕμνους Κυρίῳ.

Δουξ συντελευτᾷ τῷ Κομενταρησίῳ,
 Ἐξουσιαζῶν ἐξυπηρετουμένῳ.

Ο Ἅγιος Φιλητός, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Χριστιανοί, ὑπῆρ-
 χον ἐπὶ Ἀδριανοῦ Βασιλέως, καθ' ἑκάστην τῷ Θεῷ
 λατρεύοντες. Συλληφθεὶς οὖν ὁ μακάριος Φιλητός, παρί-
 στη τῷ Βασιλεῖ· ὁ δὲ Βασιλεὺς, μὴ δυνηθεὶς ἀντιστῆναι
 τῇ τοῦ Μάρτυρος σοφίᾳ, παρέδωκεν αὐτόν, σὺν τοῖς περὶ
 αὐτόν, Ἀμφιλοχίῳ τῷ Δουκί· ὃς αὐτοὺς αὐτίκα ξύλοις
 ἀναρτᾷ, καὶ οὕτως σπαθίζομαι τὰ σώματα αὐτῶν προ-
 σταττεῖ, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίφῃται, ἅμα Κρονίδῃ Κο-
 μενταρησίῳ πιστεύσαντι. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, ψαλλόντων
 αὐτῶν καὶ εὐχομένων, ἐγένετο αὐτοῖς Ἀγγέλων ἐπιστοκία,
 παραθαρρύνουσα αὐτοὺς πρὸς νοὸς ἀγῶνας.

Τῇ δὲ ἑσθῆν, παραστάντων τῶν Ἁγίων, ἔφη ὁ Τύρα-
 νος· Πολλοὶ ὑμῖν ἀπόκεινται βάσανοι καὶ τιμωρίαι· καὶ
 οὐδέως, ἐν λίθῃτι ἐκπυρωθέντι σφοδρῶς, εἰλαίω καὶ ῥητίνῃ
 μεμειστωμένῳ, βάλλονται, καὶ αὐτίκα ἐψυχράνθη ὁ λίθῃς.
 Τότε θασμάσας, ὁ Δουξ, εἰσήλθε καὶ αὐτὸ ἐν τῷ λίθῃτι,
 λέγων· Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, βοή-
 θεῖ μοι. Καὶ φωνὴ ἐγένετο πρὸς αὐτόν· Εἰσηκού-
 σθη· ἢ δέπισίς σου ἀνάβαινε ὧδε. Ταῦτα ἀκού-
 σας ὁ Βασιλεὺς, ἀναξεύσας ἀπὸ Ῥώμης, κατέλαθε τὸ Ἰλ-
 λυρικόν, ἀπειλῆς γύμων καὶ θυμοῦ· καὶ ἐκέλευσεν ἐπὶ
 ἡμέραις ἐκκαθῆναι τὸν λίθῃτα, μεμειστωμένον εἰλαίου, καὶ
 βληθῆναι ἅπαντας ἐν αὐτῷ· σὺ γενομένου, ἀβλαβεῖς οἱ Ἅ-
 γιοι ἐφράχθησαν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, ἀσυχνοθεὶς, ὑπέστρεψε
 τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἅγιοι Μάρτυρες εὐξάμενοι ἐτε-
 λειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἰωάννης
 καὶ Βαρούχιος ζήφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ θάρσος ἦττον Ἰωάννου πρὸς ζήφος
 Βαρουχίῳ ὑπῆρχεν, ἀλλὰ καὶ πλεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Προφήτης Ἀνανὶ ἐν εἰρήνῃ
 τελειοῦται.

Στίχ. Τριάς τρίπους σὸς, Ἀνανὶ Θεοπρόπε,
 Δι' ἧς τὸ μέλον πρῆλεγες πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Παύλου, Ἐπισκόπου Κορίνθου, ἀδελφοῦ
 Πέτρου τοῦ Ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἄργους,
 τοῦ σημειοφόρου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Εὐτυχίου.

Στίχ. Εὐτυχὲς Εὐτύχιος ἦλθεν εἰς πέρας.
 Γῆθεν μεταστάς, καὶ κατοικήσας πόλον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
 ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περ-
 σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
 γῇ, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημένος
 εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετ' εὐμενείας, καὶ παρρησίας προσεχώρη-
 σας ὄντως πρὸς τὸν σὸν Πανεύφημε ἐ-
 ραστήν, εὐχαρίστως ἀνακραζουσα· Εὐλογημέ-
 νος, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εν εὐφροσύνῃ καὶ χαρμοσύνῃ μεταβέβηκας,
 πλήρης ἀρετῶν Ματρῶνα παντοδαπῶν,
 ἀπὸ γῆς πρὸς ἐπουραϊκόν, χορείαν ἐνδοξε, κλη-
 ρουχίαν λαχοῦσα ἀθάνατον.

Θεοτοκίον.

Λελαμπρυσμένη, πεποικιλμένη πάσαις ταῖς
 ἀρεταῖς, Λόγον ὑπὲρ λόγον τέτοκας τοῦ
 Πατρὸς σαρκωθέντα Μητροπάρθενε. Εὐλογη-
 μένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δαυιὴλ, λεόντων χά-
 σματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
 ναμῳ ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
 σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
 λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλουσίου φωτὸς μαρμαρυγᾶς, κατηξιώθης ἰ-
 δεῖν, ἀπαλλαγείσα σαρκός· καὶ ἐπουρά-
 νιον σκήνωμα, κατοικεῖν ἀντὶ σκηνώματος, τοῦ
 σκοτεινοῦ καὶ ζοφεροῦ, οὗ κατακλείσθης Σε-
 μνή, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα· βῶσα τὸν
 Κύριον.

Οραῖος ὁ στέφανος, ὃν νῦν, ἐστέφθη Ἐνδο-
 ξε, ζωαρχικῇ δαξίᾳ, τοῦ Παντοκράτορος·
 Νύμφην γάρ, καθορῶν πεφοιτημένην σε, ταῖς
 τῶν αἱμάτων σου ῥοαῖς, χαίρων ἐλαμπρυνεν.
 Ὡς βῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, κυρίως πάναγνε,
 Μητὴρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσαν φέ-
 ρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, Θεωνυμίαν·
 οἱ πιστοὶ, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ Θεο-
 φρόνως πανάμωμεν Δέσποινα.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειροτόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 σι Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρῆ-
 στός συναΐψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
 ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Λάμπει νοηταῖς φωταυγείας, ἢ φωτοφόρος
 σου ἡμέρα, ταῖς φαινοτάταις ἀστραπαῖς,

τῆς τρισηλίου Μάρτυς ἐλλάμψεως· ἐν ἣ νῦν ἐκ-
δυσώπησον, καταυγασθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εὕρες ἀμοιβὰς Ἀθληφόρε, τῆς τῶν μαζίγων
ἀλγηδόνας, τὴν τῶν ἑραυῶν κληροχίαν, ἐν
Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων νῦν· ἐν ἣ πανηγυ-
ρίζουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς φρούρησον.

Οὕτως τῷ Χριστῷ νῦν συνήφθης, τῷ ἀθανά-
τῳ σὺ Νυμφίω, περινηθισμένη τηλαυγῶς,
τοῖς θείοις τούτου Πάισεμνε στίγμασι, καὶ τῷ
τιμίῳ αἵματι, τοῦ Μαρτυρίου περιλάμπουσα.

Θεοτοκίον.

Σειραῖς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λύσον Παρ-
θένε Θεοτόκε, ἢ τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πη-
γὴν, τεκοῦσα μόνη Θεομακάρισε· καὶ θυμηδίας
ἐμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Τὸ Φωταγωγικόν. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθηες,
ἢ α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος
τοῦ Νέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
· Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα,
καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἀμε-
τρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θείαν, πί-
στιν ἐλπίδα ἀσφαλῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτη-
σάμενος, ὡς Ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς
μετὰ σώματος, Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρω-
πος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατανύ-
ξεως, συμπαθείας ρεῖθρον, πελαγος θαυμαμάτων,
ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαία ὄντως Θεοῦ κα-
τάκαρπος, ἐλαίω τῶν καρμάτων σου, καθιλα-
ρύνων τὰ πρόσωπα, τῶν πιστῶς εὐφημούντων
σε, Ἰλαρίων μακάριε.

Ονοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θείαις ἐπι-
γνώσεσι, τὸ τοῦ σώματος ὑπερθεν, πα-
θῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγῆς τῶν κάτω, φέρων
χαρκατῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ θεῖον
κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος θεοειδέστατος,
τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατὴρ
ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλαΐσμα.

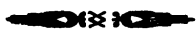
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομήτορ παν-
τάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥώ-

σιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβῳ καὶ πόθῳ, ποιεῖν
τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅ-
πως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, καὶ κληρον
τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, διὰ
σοῦ ἀπολήψομαι, εὐφραϊνόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν
ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χρι-
σὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο
Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ'
ῶν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδει με,
ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὐ-
σπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ συνήθεις Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Σοῦ τῆς ἰλαρῆς αἰνέσω τρόπῳ Πάτερ. Ἰωσήφ.
Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

· **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαρα-
· νίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δι-
· ναμῖς· σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό-
· χθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
· Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Σὺμπαθὴς καὶ πρᾶος γεγονώς, Πάτερ δι-
· αίσκησεως, καὶ ἰλαρὸς ὡς ἀληθῶς τῷ
Πνεύματι, συμπαθείας θείας με μεσιτεῖαις σου,
Ἰλαρίων ἀξιώσον· ὅπως σε ὑμνήσω, νῦν ἐν ἰ-
λαρότητι καρδίας μου.

Οσιωθείς Πάτερ ἐκ παιδός, καὶ ἀναλαβό-
· μενος, σοῦ τὸν σταυρὸν τῷ Χριστῷ ἠκο-
· λούθησας, πάθη τὰ τοῦ σώματος, ἐγκρατεία τε
καὶ συντόνοις δεήσεσιν, ἐναπομαραίνων, καὶ τῇ
ἀπαθείᾳ σεμνυόμενος.

Υπελθὼν Κυρίου τὸν ζυγόν, σὺ τὸν ἐλαφρό-
· τατον, καὶ τοῖς αὐτοῦ ὑπέικων δικαιώμα-
· σιν, Ἰλαρίων Ὅσιε, τὸ βαρύτερον ἀμαρτίας
ἀπερρίψας, πάνσοφε φορτίον, τὴν αἰγωσύνην
προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἐμῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς, Πάνα-
· γνε διάρρηξον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν
ἵκετεύουσα, καὶ τὴν τυραννοῦσάν με, Ἀειπαρ-
· θενε, ἀμαρτίαν κατάβαλε· ὅπως σε γεραίρω,
πάντοτε Πανάμωμε σωζόμενος.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

· **Ε**ξήνηθησεν ἢ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἢ
· τῶν ἐθνῶν στεριεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
· παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἢ καρδίᾳ μου.

Ο βίος σε ὡς ἥλιος, ἀναλάμπας Ὅσιε, ταῖς διαυγέσι λάμπησι, Μοναζόντων χοροῦς ἐφώτισε, καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξε.

Υ πῆρξας ἰλαρώτατος, τῇ καρδίᾳ Ὅσιε, καὶ ταπεινὸς τῷ πνεύματι, καὶ ἀγάπης θείας ἀνάπλεως, εὐπροσήγορον ἦθος ἔχων πάντοτε.

Σ ταγόντιν ἐναπέσθεις, τῶν δακρύων ἀνθράκας, τῆς ἀμαρτίας βρῦεις δέ, ὡς πρὸ τέλους καὶ μετὰ θάνατον, ἰαμάτων πελάγη τοῖς προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Γ αἰτρευσον τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου δέομαι, καὶ τοῦ νοῦς κυβέρνησον, τὰς κινήσεις πρὸς τὰ θελήματα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Κόρη πάναγγε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θ εῷ καθιέρωσας, τὴν σὴν Παμμακάρι ζῶν, γενόμενος ἀριστος, ἱερουργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ ἱερώτατε ὅθεν μετὰ μυρίου, τοὺς ἰδρωτάς καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς αὐλούς, μετετέθης σκηνώσεις καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν ρεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Τ αχὺ δέξι Κεῖσπινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρέχόντων, πράϊνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σ ταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἀχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων ὀμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὐσπλαγγνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε** λήλυθας, ἐκ Παρθένου ἐπρέσβυς ἐκ Ἀγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Λ αμπρύνας σου, τὴν καρδίαν σεπταῖς ἀνάβασεσι, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, μόνου Θεοῦ ἐνοπτριζέσθαι, κάλλος τὸ ἀμήχανον, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτίσι καταυγάζεσθαι.

Α νάπτουξιν, τῶν λογίων τῶν θείων ποιούμενος, τὴν γνῶσιν τὴν ἔνθεον, Πάτερ ἐκεῖθεν ἐξήντησας, πᾶσι τε μετέδωκας, τοῖς εὐσεβῶς Ἰλαρίων σοι προστρέχουσι.

Ρ ῆμάτων σου, τὸ ἡδὺ τὰς καρδίας ἰλάρυε, τῶν προσερχομένων σοι· πράττων γὰρ ἄ-

περ ἐδίδασκες, λόγον εὐαπόδεκτον, ἐν συμπαθεῖ διαθέσει εἶχες Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος, σέ Κυρίαν ἀπάντων καὶ Δέσποιναν, εἰργάσατο Ἀχραντε· σοῦ γὰρ ἐκ μήτρας σσαρκῶται, κατακυριεύοντος, ἐχθροῦ τὸ ἴδιον πλάσμα λυτρωσάμενος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ** εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, • **Χ** ριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, • τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Υ φάνας σαυτῷ, σωτηρίου Ὅσιε ἱμάτιον, οἰκείων ἐκ πόνων σου, τοῦτο ἐνεδύσω καὶ τὸν ἄρχοντα, τὸν τοῦ σκότους, αἰσχύνην, αἰώνιον ἐνέδυσας.

Σ αρκὸς ἡδονᾶς, ἐγκρατεία Ὅσιε ἐμάρανας, καὶ χάριν οὐράνιον, Πάτερ ὑπεδέξω ἰλαρώτατα, ἰατρεύσας παντοῖα, ἀνθρώπων ἀρρώστηματα.

Α ἰσαι πρὸς Θεὸν, ἀνευδότης θεῖαι ἐπαίρομεναι, χεῖρες, τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ μεθοδείας κατηδάφισαν (*), καὶ παντὶ ἀσθενοῦντι, ὑγείαν ἐχορήγησαν.

Θεοτοκίον.

Ι σχύς τῶν πιστῶν, καὶ Ὀσίων γέγονας κραταῖωμα· διὰ σοῦ γὰρ Ἀχραντε, ἅπασιν ἐπήγαγε τὰ κρείττονα, καὶ οἱ γῆν κατωικῆντες, πρὸς οὐρανὸν βαδίζουσι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε** ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῆμενος, τὴν • **Ε** ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, • ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός • με ἀνάγαγε.

Ν εκρωθεὶς Ἰλαρίων τῷ κόσμῳ παντὶ, νῦν μεταναγεύσας ζῆς πρὸς τὰ ἕράνια, καὶ ζωηφόρον πάντοτε, ἰαμάτων πηγάζεις ἐνέργειαν.

Ε ὑπροσήγορος πρᾶος ἀκέραιος, ἀμεμπτος καὶ ὁσιος καὶ εὐκατάνυκτος, καὶ ἰλαρὸς τῷ πνεύματι, ἐχηματίσας Πάτερ πανόλβιε.

Σ υπαθείᾳ ἀμέτρῳ κοσμούμενος, καὶ φιλοπτωχείας κάλλει σεμνυνόμενος, Θεοῦ θεράπων γνήσιος, Ἰλαρίων ἐδειχθῆς θαυμάσιε.

Ω ς σεπτὸς σου ὁ βίος καὶ ἀμεμπτος, ὡς φοβερὰ τὰ θαῦματα, ἃ τελεῖς καθ' ἐκάστην θαυμάσιε.

(*) Οὕτω διώρθωσαν τινὲς τὸ κῶλον τοῦτο, γραφόμενον πρότερον, Πάτερ ἀσεβείας νῦν κατέβηλον. Τὰ δὲ χειρόγραφα ἔχουσιν ἄλλως πως αὐτό· « Αἰσαι... ἀνευδότης χεῖρες ἐπαίρομεναι, χεῖρὸς τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ εὐσεβείας ἀπελυτρώσαντο, καὶ παντὶ ἀσθεν... »

Θεοτοκίον.

Τὴν πασάδα Θεῆ τὴν ἀμόλυτον, θρόνον τὸν
πυρίμορφον τοῦ Παντοκράτορος, τὴν Θεο-
τόκον ἀπασαν, γενεαὶ γενεῶν μακαρίζωμεν.
Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου
Μονῆς τῆς Πελεκητῆς.

Στίχοι.

Δοὺς Ἰλαρίων γῆ τὸ γῆθεν σαρκίον,
Γῆν Μακάρων ὤκησε τὴν μακαρίαν.

Ὁγδοῆ Ἰλαρίωνα κηγήσατο εἰκάδι πότμος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ἀθλησις τοῦ Ἁγίου Ἡρωδίου-
νος, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχ. Ῥόδον νοητὸν ὦν σαφῶς Ἡρωδίων,

Εἶπει τρυγηθεῖς, αὖθις ἀνθεῖ ἐν πόλῳ.

Οὗτος ἦν εἰς τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν, καὶ συνεπέ-
μμενος τοῖς Ἀποστόλοις, συνεργὸς αὐτοῖς ἐτύχχανε τῆ
κηρύγματος· εἶτα καὶ Ἐπίσκοπος τῶν Νέων ἐχειροτονή-
θη Πατρῶν. Διδάσκων δὲ πολλοὺς καὶ ἐπιστρέφων πρὸς
Κύριον, παρὰ τῶν Ἰουδαίων, συστάντων αὐτοῖς καὶ τῶν
Εἰδωλολατρῶν, συνελήφθη, καὶ ἐτύφθη σφοδρῶς· οἱ μὲν
γὰρ ἐτυπτον αὐτὸν, οἱ δὲ λίθοις τὸ στόμα συνέτριβον, ἄλ-
λοι κατὰ κεφαλῆς ἔπαιον. Εἶτα, μαχαίρᾳ οἱ θῆρες ἀπέ-
σφαξαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη, τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ
παραθίμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» **Α**ράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
» σε. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισὶ,
» δρόσον τὴν τῆ Πνεύματος, ὁ ὦν εὐλογημένος,
» καὶ ὑπερένδοξος.

Ρομφαία κατέτρωσας τῶν σῶν ἀγώνων, τὸν
ἄσαρκον δράκοντα, καὶ παντελῶς ἠφάνι-
σας· βραβεῖον τὰ θαύματα, ὅθεν ἀπέιληφας,
πάθη χαλεπώτατα, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἴασθαι Ὅσιε.

Ο λόγος σου πρόεισι, καθάπερ δρόσος, ἐ-
λαύνων τὸν καύσωνα, τῆς ἀθυμίας Ὅσιε,
τῶν προσερχομένων σοι πίστει, Πατὴρ ἡμῶν,
καὶ τοῖς ἐναρέτοις σου αἰεὶ, φωτιζομένων τρό-
ποις μακάριε.

Παθῶν αὐτοκράτορα τὸν νοῦν ποιήσας, σα-
φῶς ἐβασίλευσας, ὡς τροπαιοῦχος ἄρι-
στος, καὶ Ἔθνη ἀλλόφυλα κατεπολέμησας καὶ
κατεξωλόθρευσας σοφῆ, τὰ τῶν δαιμόνων πά-
θη ὀλέθρια.

Οὐκ ἔσεισαν Ὅσιε τῆς σῆς καρδίας, τὸν
πύργον τὸν ἄσειστον, τῶν πειρασμῶν οἱ
ἄνεμοι· τῆ πέτρα γὰρ ἦδραστο τῆς τοῦ Κυ-
ρίου στοργῆς, ἢ περ ἐρειδόμενος, πολλοῖς, ἐγέ-
νου θεῖον Πάτερ κραταίωμα.

Τριαδικόν.

Υμνωῶ σε τρισάριθμον τοῖς χαρακτῆρσι, Τριάς
ὑπερούσιε, ἀσύγχυτον ἀμέριστον, Μονάδα
ἐν φύσει δὲ ἀπερινόητον, ἓνα Παντοκράτορα
Θεόν, Πατέρα, Λόγον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Συμβόλοις σε πόρρωθεν προδιετύπη, ἡ χάρις
τῆ Πνεύματος, προφητικοῖς χαρίσμασιν, ὁ-
ρος πῖον ἅγιον, πύλην σωτήριον, τόμον τε καινό-
τατον Ἄγνη, καὶ κιβωτόν σε κατονομάζουσα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θεῷ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πρόσκαιρον λιπῶν, τοῦ βίου Πάτερ δόξαν,
καὶ διαρρέουσας ἀπόλαυσιν, κλέος ἀνα-
φαίρετον, καὶ τρυφὴν τὴν ἀδιάρρευστον, ἐν
οὐρανοῖς ἀπέιληφας, κράζων νῦν· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Απαντα πενθῶν, τὸν σὸν διήγες βίον· μα-
καρισμοῦ ὅθεν ἠξίωσαι, καὶ τῆς παρα-
κλήσεως, ἧς μετέχουσιν οἱ Ὅσιοι, ἐν γῆ πραέων
χαίρων, νῦν Ὅσιε ἐνσηκηνώσας, ὡς νουνεχὴς τε
καὶ φρόνιμος.

Τίμιος ὁ σὸς, Θεοῦ ἔναντι ὦφθη, θάνατος
Πάτερ ἱερώτατε· αὐτοῦ γὰρ ἐτίμησας τὴν
Εἰκόνα, καὶ ὑπήνεγκας τοὺς διωγμοὺς, θλιβό-
μενος Ὅσιε τῶν Τυράννων, Μάρτυς ἐν τούτῳ
δεικνύμενος.

Εγλυσας σαφῶς, τῶν ἀλιέων Πάτερ, τὴν ἀ-
γανάκτησιν καὶ ἐπλησας, τούτους τῆ θη-
ράματος, οὐπὲρ πρῶν ἀπετύγχανον, Θεοῦ κα-
δυπακούσαντος, Ὅσιε τῶν εὐχῶν σου, Ἱερουρ-
γὲ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ρύπου με παθῶν, καὶ σπῖλου ἀμαρτίας,
Θεοχαρίτωτε ἀπόπλυνον, καὶ πύλας μοι
ἀνοιξον, μετανοίας ὀλισθαίνοντι, καὶ συνεχῶς
τοῖς πταισίμασιν, Ἀχραντε συναντῶντι, καὶ τὸν
Θεὸν παροργίζοντι.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεός καὶ Κύ-
» **Α**ριος, σαρκωθεῖς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν

» τὰ ἐσκορπισμένα · διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Γ'άσεις ὁ τάφος σου, τοῦ Πνεύματος τῆ χάρι-
τι, ἀναβλύζων ξηραίνει παθῶν ὄμβρήματα,
πνεύματα τῆς πλάνης διώκει, φωταγωγεῖ πάν-
των τὰς καρδίας, Ἰλαρίων Ὅσιε, τῶν πιστῶς
μακαριζόντων σε.

Ω'ς ῥόδον ἐξήνθησας, λειμῶνι τῆς ἀσκήσεως,
ὡς ἠδύπνοον κρίνον, ὡς μῆλον εὖοσμον,
καὶ κατευωδίασας πάντων, τῶν εὐσεβῶν ψυ-
χαῖς καὶ καρδίας, Ἰλαρίων ἔνδοξε, πρεσβευτὰ
τῶν εὐφημούντων σε.

Συμπάθειαν ἔσχηκας, ἀγάπην καὶ ταπεινώ-
σιν, καὶ ἐλεημοσύνην, καὶ ἦθος ἀπλαστον,
πίστιν ἀληθῆ καὶ ἐλπίδα, βίον σεμνὸν καὶ
γνώμην εὐθεϊαν, Ἰλαρίων ἔνδοξε, Μοναζόντων
ἐγκαλλώπισμα.

Η' μνήμη σου σήμερον ὡς ἥλιος ἀνέτειλεν,
εὐσεβῶν τὰς καρδίας φέγγει τῶν πόνων
σου, καὶ ταῖς τῶν θουμάτων ἀκτίσιν, ὡς ἀλη-
θοῦς φωτίζεσσα Πάτερ · ἐν ἧ πάντων μνήσθητι,
τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε. Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθό-
μενοι, Χαῖρε λέγοντες οἶκος τοῦ Παντο-
κράτορος · χαῖρε τῶν Ὁσίων ἡ δόξα, καὶ τῶν
πιστῶν πάντων σωτηρία, δι' ἧς ἐθεώθημεν, Θεο-
τόκε ἀειπαρθένε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, ἢ ἀ. Ὡρα,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκό-
που Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου, καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς · καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
Ἰωνᾶ, Βαραχισίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια
τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος ἀ. Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ.

Εν στάσει γενναία Ἱεράρχα, κατέβαλες ἐχ-
θροῦ τὰς παρατάξεις, καὶ λαοὺς ἐκ τῆς
πλάνης τῶν εἰδῶλων ἐρρύσω.

Εκτάσει χειρῶν σου Ἱεράρχα, κρατύνας τῆς
συναθλοῦ σου ἐν πόνοις, ὡς ἀνίσχυρον
ἐχθροῦ ἐνέδειξας τὸ κράτος.

Ω'ς Μύστης καὶ Μάρτυς τοῦ Δεσπότη, καὶ
Διδάσκαλος σοφὸς τῆς Ἐκκλησίας, Ἱε-
ράρχα δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος ἀ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς Βαραχίσιε πολλῶν, πόνων ἐπίδο-
σεσι φωτοειδῆς ἐχρημάτισας · πυρὸς νι-
κήσας γὰρ, τὴν φλογώδη φύσιν, τῆ θερμῆ πρὸς
Κύριον, ἀγάπη ἐκρεμάσθης μετέωρος, καὶ πιε-
ζόμενος, τὰ ὅσα πάντα συντέτριψαι · διὰ τοῦ-
το, πίστει σε γεραίρομεν.

Γωνᾶ θεσπέσιε δεθείς, ράβδισμὸς ὑπήνεγκας,
καὶ τῶν δακτύλων ἀφαίρεσιν, γλωσσοτο-
μούμενος, καὶ βραζούση πίσση, συγκατακαϊό-
μενος, καὶ πρίοσι δεινῶς μεριζόμενος · διὸ ἐκέ-
τευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υμνοῖς Βαραχίσιον πιστοὶ, Λάζαρον καὶ
Ἄβιβον, καὶ Ἰωνᾶν εὐφημήσωμεν, Ναρ-
σῆν Ἡλίαν τε, Μάρην Σηβεήθην (*), Μαρουθᾶν
τὸν ἔνδοξον, καὶ Σάβθαν Ζανιθᾶν τε, αἰτούμε-
νοι, τούτων δεήσεσι, τῶν κακῶν λαβεῖν συγχώ-
ρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α'μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ
θλιβομένων γεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσ-
βευε, τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς
παναγία Παρθένε,

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σπαύρωσιν τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὄδυρομένη ἐβόα σοι · Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς νεκρὸς ὄρασαι; πῶς τῷ ξύ-
λω κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐδράσας τοῖς ὕδασι;
μὴ οὖν εἰσῆς με, εὐεργέτα μόνην εὐσπλαγγνε,
τὴν σὴν δούλην, καὶ Μητέρα δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ συνήθεις Κανόνες, καὶ τῶν Ἀγίων, εἰς ἡ.

Ἐ Κανῶν τῶν Ἀγίων · αὐτὴ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν
τοῖς Θεοτοκίοις Γεωργίου.

Ὡδὴ ἀ. Ἦχος ἀ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μω-
» σεῖ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, πανσρα-
» τὶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ὠδὴν ἄσωμεν Ὅτι
» δεδόξασται.

Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὸν λαμπτήρα
τὸν φαῖδρον ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ ὡς
τῆς πίστεως φωτὶ, καταυγάσαντα λαοὺς, δο-
ξαζόντας τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός.

(*) Ἐν ἄλλοις γράφεται Συμεήθης.

Εν τῷ λειμῶνι νοητῶς, τῷ τῆς Πίστews Χριστοῦ, ἀνατραφεῖς καὶ αὐξηθεῖς, Ἱεράρχα πρὸς αὐτόν, τῷ τῆς ἀθλήσεως ὕψει, ἀνέδραμες μάκαρ φαιδρότατος.

Κήρυξ καὶ Μύστης τοῦ Χριστοῦ, καθαρὸς τε λειτουργὸς, ὑπάρχων Μάρκε τὴν ψυχὴν, ὑπὲρ τούτου τέθεικας, καὶ προσήνεγκας αὐτῷ, ὡς θῦματα τοὺς συναθλοῦντάς σοι.

Θεοτοκίον.

Γένος ἀνθρώπων διὰ σοῦ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴν, καὶ ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἀκηράτου ἐν Χριστῷ, κληρωσάμενον τιμὴν, δοξάζει σε Θεοχαρίτῳτε.

Ἄλλος Κανὼν τῶν Μαρτύρων, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς· Αἶνον προσοίσω τοῖς Θεῷ παραστάταις. Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾶ, Θεοπρεπῶς ἐν
» ἰσχυρῷ δεδόξασαι· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς
» πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραη-
» λίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Αἴγλη φωτιζόμενοι αἰεὶ, τῆς Τρισηλίου λαμπάδος Μακάριοι, ὅλον με φωτίσατε, καὶ τὴν ἀγλὴν τῆς ἀγνωσίας λύσατε· ὅπως τὴν φωσφόρον, ὑμῶν ὑμνήσω πανήγυριν.

Ιερολογοῦντες ἱερῶς, τὰ τοῦ Θεοῦ ἱερώτατα λόγια, πᾶσαν τὴν ἀνίερων, τῶν διωκτῶν κακίαν ἀπεκρούσασθε, καὶ ἱερωτάτως, ἀθλήσαντες ἐδοξάσθητε.

Νόμοις ἀσεβέσιν Ἀθληταί, τοὺς εὐσεβεῖς ἀνδρικῶς ἀντεθήκατε· τῶν παρανομούντων τε, τὰ χαλεπὰ ὑπενεγκόντες βάσανα, Μάρτυρες νομίμως, παρὰ Κυρίου ἐστέφθητε.

Θεοτοκίον.

Ορος σε κατάσκιον ποτέ, ὁ Ἀβθακούμ ἐλλαμφθεῖς ἐθεάσατο, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἐξ ἧς Θεὸς σωματωθεῖς ἐπέφανεν, ἀρετῇ καλύψας, ὡς ἀληθῶς τὰ οὐράνια.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωμά με γενοῦ ὁ Θεμελιώσας τὴν γῆν
» ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἄγιος
» πλὴν σου Κύριε.

Εξήρανας Θεολερῆς, χειμάρρους τῆς πλάνης ὑπὲρ τῶν σῶν λόγων, καὶ νάματα γνώσεως Χριστοῦ, Μάρκε ἐπήγασας.

Εχθρῶν τὴν παρεμβολὴν, ἐσκέδασας Μάρκε Χριστοῦ ἐπικλήσει, καὶ ἤθροισας λόγους σου λαοὺς, εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ.

Μαρτύρων συνασπισμὸς, ἔχων στρατηγούνητα Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, τῆς πλάνης τὸν πόλεμον, τὸν ἀσπονδὸν ἐνίκησε.

Θεοτοκίον.

Εν θλίψει πλατυσμὸν, ἔχοντες Παρθένη τὴν σὴν μεσιτείαν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Νευρέμενοι πόθῳ Θεϊκῷ, ἀσκήσει ὑπετάξατε, τὸ τῆς σαρκὸς Μακάριοι φρόνημα· ἀθλήσαντες δὲ κατεπαλαίσατε, δυσμενῆ ἀσώματον, πόνων ἐπιδόσει, καὶ νομίμως ἐστέφθητε Ἄγιοι.

Ποθῶν τὸ παθεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπήνεγκας στερρότατα, τοὺς ῥαβδισμοὺς παμμακάρε τῆ σώματος, τυπτόμενός τε καὶ συντριβόμενος, καὶ κατατεινόμενος, Ἰωνᾶ πανόλβιε, τῶν Ἄγιων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Ρῶννύμενος σθένει Θεϊκῷ, πυρούμενος ἐν χάριτι, τοῦ παντουργοῦ πανόλβιε Πνεύματος, τὰς ἀναρτήσεις, τὸ πῦρ, τὰς μάστιγας, ἀνδρικῶς ὑπήνεγκας, Μάρτυς Βαραχήσιε, ὑπὸ πάντων πιστῶν θαυμαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ο μόνος οἰκῶν τοὺς οὐρανοὺς, τὴν μήτραν σου κατώκησεν, ὑπερβολῇ Παρθένη χρηστότητος καὶ σὰρξ ὠράθη ἐκ σοῦ τικτόμενος· ἀλλ' αὐτὸν ἰκέτευε, πάσης περιζάσεως, Παναγία ῥυσθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ μόνος εἰδὼς.

Κάθισμα, Ἦχος α'.

Αθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερία γὰρ αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει Θεϊκῇ ἐξ οὐρανῶ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Μαρτύρων καρτεροῦς, ὑπομείναντες πόνους, πρὸς ἄπονον ζωὴν, μετηνέχθητε ὄντως· καὶ νῦν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντα πόνον κούφιζετε, Μεγαλώνυμοι, ἐκ τῶν πιστῶς προσιόντων, τῇ σορῷ ὑμῶν· ἦν ἀσπαζόμενοι πόθῳ, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περισώζε τοὺς μεγαλύνοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὶ τὴν σὴν προστασίαν κειτημένοι Ἀχραν-
τε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐ-
σεβῶς μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ατενόησα παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκο-
» **Ν**ομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε
» **Σ**ωτήρ.

Εξήρανας θολεροῦς χειμάρρους τῆς πλάνης,
καὶ τὸ ψεῦδος Μάκαρ σὺ κατεπολέμη-
σας.

Εν πελάγει τῆς σοφίας σου τὴν Ἑλλήνων
μωρίαν, Ἱερομάρτυς Μάρκε κατέδυσας.

Τῶν συναθλῶν σου τὴν παρατάξιν, Ἱεράρ-
χα Κυρίου, στερρόως καθώπλισας τοῖς δι-
δάγμασιν.

Θεοτοκίον.

Ως ὑπέρμαχος ἔσα Ἀχραντε ἡμῶν τῶν σὲ ὑ-
μνήντων, τῶν πολεμίων θράση κατάβαλε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον,
» **Π**ροβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοή-
» **Σ**ας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ
» **Ι**σραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτη-
» **Ρ**ίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Συμφώνως Ἠλίαν, Σηθεῖθην καὶ Ἀβιβον,
Λάζαρον Μάρην Μαρουθαῖν, Ναρσῆν καὶ
Σάββαν Ζακηθῶν, καὶ τὸν Βαραχήσιον καὶ Ἰω-
ναῖν, θεοπρεπῶς ἀνυμνήσωμεν, ὑπὲρ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἐναθλήσαντας.

Οσίως παμμάκαρ Ἰωναῖ σε γεραίρομεν· με-
τὰ γὰρ πλείστους αἰκισμούς, εἰς παγε-
τὸν ἀπορρίφεις, γενναίως ὑπέμεινας, τῇ τοῦ
Θεοῦ καταθλαπόμενος χάριτι, καὶ τὸν χειμῶνα
τῆς πλάνης τροπούμενος.

Ισχυῖ παμμάκαρ θεικῆ Βαραχήσιε, ταῖς πυ-
ρακτώσεις ἐνεγκῶν, ταῖς ἐκ μολύβδου ἀν-
δρικῶς, τὸ ὄμμα ἀνέτεινες, πρὸς τὸν Χριστὸν
ἀναψυχὴν εἰσδεχόμενος, σωτηριώδη· διό σε γε-
ραίρομεν.

Σοφίας οἱ Μάρτυρες πλησθέντες τοῦ Πνεύ-
ματος, πάντας σοφῆς καὶ δυνατοῦς, πυρ-
σολατρῶν τῶν δυσμενῶν, σαφῶς ἐτροπώσαντο,
τὸ τοῦ Θεοῦ ἀνακηρύττοντες ὄνομα· οὓς ἐν
αἰνέσει πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ωραῖοι τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις ἐδείχθητε,
Μάρτυρες ἐνδοξοὶ Χριστοῦ· ὅθεν τὰ στίγ-
ματα βροτῶν, καὶ πάθη ἀνιάτα, ἀνελλιπῶς

ἰᾶσθε καὶ θεραπεύετε, ταῖς ἀσθενείαις καὶ νό-
σους ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος Προφήτης Δανιὴλ ὁ τεθέαται, ἐξ
οὔ ὁ λίθος ὁ Χριστὸς, ἐτμήθη ἀνευθεν
χειρὸς, συντρίψας τὰ εἶδωλα, καὶ καθελὼν τὰ
τῶν δαιμόνων φρυάγματα, σὺ εἶ Παρθένε· διό
σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνεῖμέν σε Χρι-
» **Σ**τέ ὁ Θεὸς, τὸν δι ἡμᾶς πτωχεύσαντα,
» **Κ**αὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, ἐν τῇ σαρκί σου
» **ὑ**πομείναντα.

Εν θυμῷ ἀντέστησας, πολεμίων Χριστοῦ
ὡς μιμητῆς, μακροθυμίαν Ὅσιε· δι ἧς ἐ-
ταπεινώσας, τούτων τὰ θράση καὶ ἐνίκησας.

Ταῖς πυκναῖς πληττόμενος, τῶν βελῶν αἰκί-
σεσιν Ὅσιε, τοὺς βάλλοντας κατέτρωσας·
σὺ δὲ ἀπαράτρωτος, χάριτι θείᾳ συντητήρησαι.

Ως στερροὶ τῆς πίσεως, καὶ ἀήττητοι ὑπέρ-
μαχοι σοφοί, γενναίως ἀντετάξασθε, τοῖς
ἀπειθοῦσιν Ἅγιοι, καὶ πολεμοῦσι τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖσαν πάθει, τῶν ἀνθρώπων Ἀχραν-
τε, ἐκ σοῦ τὴν φύσιν, ὁ Κτίστης προσ-
λαβόμενος, ἀπέπλυνεν ἐκαίνισε, καὶ θείᾳ χά-
ριτι ἐθέωσεν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρου-
» **Σ**ίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ
» **Σ**ου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς καρδίαις
» **Φ**ώτισον φωτί, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρ-
» **Θ**οδόξως ὑμνούντων σε.

Ομιλήσας τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, φῶς δεύτε-
ρον, ἐγνωρίσθης, ἀμαυροῦν δυσσεβούντων
προστάγματα, Ἰωναῖ θεισπέσι· δεθεῖς σχοινίῳ
δέ, τὴν πλάνην πᾶσαν, διέλυσας χάριτι.

Γώμενος τὰ ἡμῶν ὁ Χριστὸς παραπτώματα,
ἐκρεμάσθη, ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ ἀγαθότητι·
τοῦτον δὲ μιμούμενος, ὁ Βαραχήσιος κρεμάται,
πάθει σεπτῷ καλλυνόμενος.

Στρεβλούμενος Ἰωναῖ, καὶ δακτύλους κοπετό-
μενος, ἀνέμελπες, τῷ Θεῷ ὑμνωδίαν γη-
θόμενος, τῷ ἐνδυναμοῦντί σε μετὰ σαρκός, ἐχ-
θροῦς ἀσάρκους καταπατεῖν διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Θαυμάζουσα τὸν ἐκ ταύτης ἀρρήτως τικτό-
μενον, ἢ Πάναγνος, κατεπλήττετο καὶ ἐ-
μεγάλυνε, καὶ βοῶσα ἔλεγε· Πῶς ἐν ἀγκαλίαις
σε κατέχω, τέκνον, τὸν πάντα κατέχοντα;

Του Ἱεράρχου. Ὠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους
Φιλάνθρωπε· καί με τῷ βυθοῦ τῶν πται-
σμάτων, ἀνάγαγε δέσμαι.

Αἰθέρας ἐξήλεγξας, τὴν ἀπάτην Ἀοίδιμε,
καὶ Θεογνωσίας τῷ φέγγει, ἀνθρώπους
ἐφώτισας.

Τῶν εἰδώλων κατέσεισας τὰ τεμένη Μακά-
ριε, καὶ σαλευομένους ἀνθρώπους, εἰς Χρι-
στὸν ἐστήριξας.

Τοὺς συναθλοὺς καθώπλισας, καὶ ἐχθροὺς
ἐπολέμησας, Μάρκε σὺν Κυρίλλῳ, καὶ
νίκης, βραβεῖα εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Γηγενεῖς ἀνυψώθημεν, ὁ ἐχθρὸς τεταπεινώ-
ται, διὰ τοῦ ἀφράστου καὶ Θείου, τόκου
σου Ἄχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

Εὐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
ἔστιν ὁ ρυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
ἐπανόρθωσις.

Εὐγέρου σε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον· δοραὶν
γὰρ ἀφαιρούμενος, παναοίδιμε τῆς κάρας
Γιῶνᾶ, ἔφερες ἀνδρείως τὴν τοῦ ὄφους, κατα-
πατῶν, δολίαν κάραν καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Οὐοὺς σου ἀκλινῆς ἀποτμηθεῖσθαι σου, τῆς
γλώττης μένει Ὅσιε· καὶ τοῖς αἵμασιν
ἠγίασται ἡ γῆ, τοῖς ἐκκενωθεῖσι δὲ ἀγάπησιν,
τοῦ ἐν Σταυρῷ, τὸ Θεῖον Αἷμα κενώσαντος.

Ἐμνήσωμεν πιστοὶ Ἡλίαν Ἀβιβον, Ναρσην
καὶ Μάρην Λάζαρον, Σηβεῖθην Μαρου-
θᾶν καὶ Ζανθᾶν, Σάββαν καὶ τὸν μέγαν Βα-
ραχήσιον, καὶ Ἰωνᾶν, τοὺς καλλινίκους καὶ
Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Παλάτιον Θεοῦ ἐδείχθης, Δέσποινα, τῷ πάν-
των βασιλεύοντος· ὃν ἰκέτευε, ληστῶν με-
πονηρῶν, ἧδὴ γεγονότα καταγώγιον, ἀποκαθά-
ραι, καὶ σῶσαί με ἄχραντε.

Ὁ Εἰρμός. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεθουσιῶν,
Κυρίλλου Διακόνου, καὶ ἐτέρων πολλῶν.

Στίχοι.

Ἐπαγρυπνήσας πρῶτα πολλαῖς αἰκίαις,

Ἐπνώσε Μάρκος, Θεῖον εἰρήνης ὕπνον.

Γαστήρ Κυρίλλου Λευῖτου διὰ ξίφους,
Ὡσεὶ πάχος γῆς, εἶπε Δαυῖδ, ἐρράγη.

Κεῖνται γυναῖκα βρώσεως χοίροις σκάφαι,
Γαστρός παθοῦσαι ῥῆξιν ἐκ χοιροφρόνων.

Εἰκάδι ἢ δ' ἐνάτη Ἀθληταὶ εἰς πόλον ἵκον.

Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου
τοῦ μεγάλου· ὅς, ζήλω τρωθεῖς, πολλοὺς βωμοὺς τῶν
εἰδώλων καθεῖλε, καὶ Ἐκκλησίας ἰδεῖματο. Ἰουλιανοῦ δὲ
μετὰ ταῦτα τῆς Βασιλείας κρατήσαντος, καὶ πολλὴν παρ-
ρήσιαν τοῖς εἰδώλοις ἀπονέμοντας, οὐ μόνον τῷδε τῷ Ἀ-
γίῳ κατὰ ἐνδειξάτο, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις πολλοῖς, διὰ τὴν
τῶν εἰδωλικῶν ναῶν καθάρσει. Ὁ δὲ Ἅγιος, μικρὸν
ὑποχωρήσας, ἐπειδή τινος ἐλκομένου ἐπέθετο δὲ αὐτόν, ἐ-
πανῆκε, καὶ τοῖς μαιφόνους προῦδωκεν ἑαυτόν. Οἱ δὲ, λα-
βόντες καὶ γυμνώσαντες, καὶ παντὶ τῷ σώματι πλήγας
αὐτῷ ἐπιθίντες, εἰς ὑπονόμους ἐμβαλλοῦσι δυσώδεις.

Μετὰ ταῦτα ἐκβαλόντες αὐτόν ἐκείθεν, ἐκδιδόασιν τοῖς
καιοῖ ταῖς ραφίαις κεντᾶσθαι· εἶτα, γὰρ ἅπαν τὸ σῶμα
διάβροχον ποιήσαντες, καὶ τελευταῖον, ἐπιχρίσαντες μέλιτι,
ἐν ἀκμῇ Σέρου, μετέωρον ἐν καλωδίῳ ἀνήρτησαν, ἵνα
ὁμοῦ γυμνῇ τὴ κεφαλὴ καὶ ὅλῳ τῷ σώματι, ἐν σταθρᾷ
μεσημβρία, τὰς ἠλιακὰς ἀκτῖνας δεχόμενος φλέγοιτο, καὶ
σφῆξαι καὶ μελίτταις, οἷς ἐπεκρίστο, εἴη τροφή. Ταῦτα
ἐδράτο, καὶ ὁ Θεοπέσιος πρεσβύτης πάσχων ἐνεκαρτέρι,
ὑπὲρ τοῦ μὴ προΐσθαι τοῖς βασανισταῖς, εἰς ἀνοικοδομήν
αὐθις τῶν καθαιρεθέντων βωμῶν· καὶ μέντοι τῇ ἐνοστάσει
νικήσας, καὶ τῇ πράξει νικᾷ· ὡς γὰρ εἶδον ῥωμαλέως
καὶ νειανικῶς τὴν βάσανον ὑποστάτα, μεταβαλλόμενοι, με-
τέμαθον τὴν εὐσίθειαν. Δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν
Φοινίκην τοιοῦτον τι ὑποτολμαῖται.

Κυρίλλου γὰρ Λευῖτην, διὰ καθάρσειν τινῶν εἰδωλι-
κῶν ξοάνων, παρρησιασάμενον τὴν ἀλήθειαν, τὴν γαστέ-
ρα αὐτοῦ ἀνατεμόντες, καὶ τὰ ἐγκάτα ἐξαγαγόντες, δέμα
τοῖς ἔρῳσιν ἐδείκνυον· οὐ καὶ φασὶ τοὺς μαιφόνους, τῶν
ἠπάτων ἐμφορηθέντας, τῆς κατ' ἀξίαν δίκης τυχεῖν, ἐκτε-
ναχθέντων αὐτῶν τῶν ἐδόντων, καὶ τῆς γλώττης διαρρῦεί-
σης καὶ τῆς ὀπτικῆς διαλοθείσης δυνάμεως. Τὰ δὲ ἐν
Ἀσκαλῶνι καὶ Γάζῃ γυναικῶν Παρθένων καὶ ἱερωμένων
ἀνδρῶν παθήματα, τῶν γαστέρων αὐτῶν διαρράγνυτων,
τῶν ἐγκάτων δεξαμένων κριθᾶς, καὶ χοίροις τιθέντων βε-
ρᾶν, τίς ἂν ἀξίως ἐκτραγῶδησει.

Ταῦτα τῆς αἰσεῦς Βασιλείας, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆτε
ταγμένων τὰ δράματα· ἀλλὰ τοῖς μὲν μάρτυσι περίεστη,
ἀντὶ τῶν ἐντεῦθεν βασάνων, ἡ μακαριότης ἡ ἀληκτος· τῷ
δὲ προασπιστῇ τῆς κακίας, ἡ διὰ φλογὸς τιμωρία, καὶ
τὸ αἰώνιος κολάζεσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Γιῶνᾶ, Βαραχήσιου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα
Μαρτύρων.

Στίχ. Ἐχεις Ἰωνᾶν, καὶ σὺ γῆ, πάντας μέγαν
Κατ' οὐδὲν ἐνδέοντα τοῦ θαλαττίου.

Διψῶν Βαραχήσιος Ἀθλητῶν τέλους,
Χανδὸν ζεύσεως ἐκπίνει πίστεως σκόφον.

Χριστοῦ ὑπερτηθέντες ἄνδρες ἐννέα.
Σύνεισιν ἧδη τάξεσι ταῖς ἐννέα.

Ὁ Ἅγιος, Ἰωνᾶς καὶ Βαραχήσιος, ὑπῆρχον ἐκ Περσί-
δος, κατὰ τοὺς χρόνους Σεβαστιανῶν Περσῶν, καὶ Κων-
σταντίνου Βασιλέως Ῥωμαίων τοῦ μεγάλου. Μοναχοὶ δὲ

όντες, καὶ τὸ ἐαυτῶν Μοναστήριον καταλιπόντες, ἦλθον ἐν πόλει, Μαρμιασῶν καλουμένη· καὶ ἐν αὐτῇ καταλείψουσιν εὐρόντες τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, Ζανιθᾶν, Λάζαρον, Μαρουθᾶν, Ναρσῆν, Ἡλίαν, Μάρην, Ἀβιβον, Σηθεύθην, καὶ Σάββαν, παρεθάρρυνον αὐτούς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπέλειπον. Κατασχεθέντες δὲ, ἤχθησαν πρὸς τοὺς τρεῖς ἄρχοντας Μασδράθ, Σιρῶ, καὶ Μαρμισῆν· ὑφ' ὧν παραινέσεις ἅμα καὶ ἀπειλὰς δεξάμενοι, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτοῖς, πρῶτον δεσμοῦνται νόμῳ Περσικῷ.

Εἶτα, ὁ μὲν Ἰωνᾶς ῥάβδοις τραχείαις τύπεται· καὶ σχοινίοις διαληφθεὶς, ἐξω ποῦ ὑπαίθριος τῷ κρυμῷ πρὸς τὸ τλαιπωρεῖσθαι βάλλεται. Ὁ δὲ Βαραχῆσιος, βώλους χαλκοῦς ἐκπυρωθέντας κατὰ τῶν μασχαλῶν δέχεται· καὶ ἄφνω ἐπί τε τοῖς βλεφάροις καὶ τοῖς ὤσι καὶ τοῖς λάρυγγι τῶν Ἁγίων μολυβδον καταχέουσι. Καὶ ὁ μὲν Βαραχῆσιος, δεθεὶς τοὺς πόδας, κρημᾶται ἐν τῇ φυλακῇ· ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωνᾶς, τέμνεται τοὺς δακτύλους χειρῶν καὶ ποδῶν, καὶ τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα ἀφαιρεῖται, καὶ τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ ἐν χαλκῷ, πίσσης μιστῷ, ἐμβαλλεται, ἐξ οὗ ἀδλαβῆς διεξῆλθε· καὶ μετὰ ταῦτα κατασφιγγουσιν αὐτὸν ἐν κοχλίᾳ τεκτονικῷ, καὶ συντρίβουσιν αὐτοῦ τὰ ὀστά· εἶθ' οὕτω πρίζουσι μέσον, καὶ ἐν λάκκῳ κρύπτουσι βαθυτάτῳ, ἐν ᾧ τὸ τέλος ἰδέξατο.

Ὁ δὲ Ἅγιος Βαραχῆσιος, εἰς ἐξέτασιν ἀχθεὶς, γυμνὸς σῦρεται ἐπ' ἀκάνθαις, καὶ περιπέριεται καλάμοις ὀξεῖ· καὶ ἐν κοχλίᾳ βληθεὶς, καὶ ὅλον τὸ σῶμα κατακλασθεὶς, καὶ κατὰ τοῦ φάρυγγος πίσσαν ἐπιχειθεὶς βράζουσαν, ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν. Συγκατετίθησαν δὲ αὐτῶν τὰ Λειψάνα, καὶ ἐτάφησαν ἅμα τοῖς ἐννέα Μάρτυσιν, ἐκείνων μὲν τελειωθέντων κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην τοῦ Μαρτίου Μηνός, τοῦ δὲ Ἁγίου Ἰωνᾶ καὶ Βαραχῆσιου κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσταθίου Βιθυνίας.

Στίχ. Τὸν πηλὸν ἐκδύς, Εὐστάθιε παμμακάκαρ, Χριστῷ παρέστης τῷ δι' ἡμᾶς πηλίνῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ἐν τῇ βῶτινι ὄφθεις, ἐν πυρὶ τῷ Νομο-
• **Ο** δέτη, καὶ τὸν τόκον τῆς Αἰειπαρθένου
• ἐν αὐτῇ προτυπώσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
• ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὶ τῶν αἱμάτων κρουνοὶ, τῆς ἀθλήσεώς σου Μάρκε, ἀπέπνιξαν τοὺς τριστάτας τῆς ἀπάτης, καὶ θεῖον ἴαμα πᾶσιν ἐβλυσαν, ταῖς ὑμνοῦσι Χριστὸν τὸν Θεόν.

Αὶ προσβολαὶ τοῦ ἐχθροῦ, ἐξησθένησαν εἰς τέλος, αἱ κατὰ σοῦ μηχανώμεναι, ἀήτητη Μάρκε· σὺ δὲ θεόθεν δύναμιν, ἀπροσμάχτην εἴληφας.

Θῦμα σαυτὸν λογικόν, ἱερέργησας Κυρίῳ, τῇ μαχαίρᾳ τῆς ἀθλήσεως τυθεὶς, καὶ ἐνθεὸς Κύριλλε τελειώσεως, πυρὶ δειχθεὶς ὀλοκαυτῶμα Θεοτοκίον.

Ισχύς καὶ κράτος ἡμᾶς, ἰκεσίαις σου Παρθένε, τοὺς ἀπαύστως σε Κυρία, ὡς Θεοτόκον

ὑμνοῦντας, κατὰ παθῶν ἐπέन्दυσον, καὶ προσβολῶν νοουμένων ἐχθρῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν
• **Σ**οὶ πιστοὶ· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσες τρεῖς,
• ὁ ὑπερυψούμενος, κόσμον ἀνεκαίκεσεν, ἐν
• τῇ γαστρὶ σου ὀλόκληρον, ὁ αἰνετὸς τῶν πα-
• τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Αποσκοπῶν εἰς τὸν μόνον Κύριον, σώζειν δυνάμενον σοφέ, οὐκ ἐφλέχθης προσομιλῶν, πίσσης πυρακτώσεσιν, δρόσον θείας χάριτος, ὧ Ἰωνᾶ κομιζόμενος, ὡσπερ οἱ τρεῖς Νεανίαι ποτέ· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ρώμη Θεοῦ Ἰωνᾶ ῥωννύμενος, ἠνεγκας βάρσσανα πικρά· Ἡσαΐας δὲ ὡς τὸ πρὶν, ἔχαιρες πρίζομενος, τέλος τὸ μακάριον, ἀναβοῶν καὶ δεχόμενος· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Αῖδει τὰ σά, Μάρτυς προτερήματα, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, μεγαλύνουσα τοὺς μακροῦς, ἄθλους οὗς ὑπήνεγκας, θάνατον τὸν τίμιον, καὶ προσκυνεῖ τῶν λειψάνων νῦν, τὴν σορὸν ἐξ ἧς βρῦει ἡμῖν ψυχῶν ἰάματα.

Σὺ ἀνδρικῶς Μάρτυς Βαραχῆσιε, καταπατῶν τοῦ πονηροῦ, ἀκανθῶδεις ἐπιβουλαῖς, ἔφερεις συρόμενος, καὶ κατακεντούμενος, τοῖς ἀκανθῶδεσι βέλεσι, τὸν αἰνετὸν ἀναμέλπων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν ἐμοὶ ῥαθυμίαν Δέσποινα, καὶ νυσταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς ἀγρύπνοις σου πρὸς Θεόν, καὶ σεπταῖς δεήσεσιν, Ἀχραντε ἀπέλασον, μελωδοῦντά με οἴκτειρον· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Υ**μνον σοι προσφέρομεν τῶν Ἀσωμάτων
• ὡσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ
• ὑμνοῦντες λέγομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
• γὰ τὸν Κύριον.

Λόγοις κατεκόσμησας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ αἱμάτων, τοῖς ρείθροις, φαιδρῶς κατηγλαῖσας Ἱεράρχα, Χριστὸν ὑμνοῦσαν τὸν σὲ ἐνισχύσαντα.

Αῖγρυπνα τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς σου ἔχων, τὴν ποιμνὴν τοῦ Χριστοῦ, ἀσινῆ φυλάττεις Ἱεράρχα, τὴν ἀπαύστως ἐν ὑμνοῖς σε δοξάζουσιν.

Μύρα εὐδέστατα οἱ Ἀθλοφόροι, τὰ τῶν αἱμάτων ρείθρα, προσῆξαν τῷ Δεσπότη λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ολίγαθον ἔχοντες σὲ προστασίαν, Θεογεν-
νήτορ ἀγαθότητος, διὰ σοῦ τυγχάνομεν
βοηθείας, παρὰ τοῦ ἀγαθοδότη Θεοῦ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χω-
» νευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας,
» καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες·
» Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ακαθέκτοισ χρώμενος ὀρμαῖς, ἐχθρὸς ὁ δο-
λιόφρων, καλάμοις σου περιάπτει Παναοί-
διμε πλευραῖς, δεσμῶν καὶ συνθλίβων σε, καὶ
τὰς σάρκας ξαίνων καὶ τέμνων, καὶ Μάρτυρα
δεικνύων, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Τοῖς δεσμοῖς σου λύεις πονηρὰ, δεσμὰ τῆς
ἀθείας, ταθεῖς καὶ συντριβεῖς σου, τὰ τῆ
σώματος ὄσα, Μάρτυς Βαραχήσιε, τὴν ἀπάτην
πᾶσαν συντρίβεις, καὶ ὡσεὶ χθὲν λεπτύνεις, μέλ-
πων· Σὲ δοξάζω, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απορήσας σοῦ τῇ καρτερᾷ, ἐνστάσει ὁ πα-
ράφρων, βραζούσαις σε καταφλέγει, κα-
ταπόσει δερμῶς, Μάρτυς Βαραχήσιε μελω-
δοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γερεῖα τέλεια Θεῷ, καὶ δῦματα εὐώδη, ὀλό-
κληροι προσφορά τε, προσηνέχθητε ὁμοῦ,
κραυγαζόντες Μάρτυρες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συντριβεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, τῇ παλαι-
α παραβάσει, ἀνέπλασας ὑπὲρ φύσιν, καὶ
ἐθέωσας Ἀγνή, τῷ τόκῳ σου ψάλλουσαν· Πάν-
τα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ὀραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ
» τοῦ Προφήτου, ἐν ἧ οὐδεὶς διήλθεν, εἰ-
» μὴ Θεὸς μόνον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις
» τιμῶμέν σε.

Σὺ τὰς λογικὰς λατρείας, καὶ θυσίας Πά-
τερ ἀναιμαίκτους, προσφέρων Κυρίῳ, καρ-
δία ἀγνοτάτη, καθαρὸν ἱερεῖον, προσήχθης δι'
ἀθλήσεως.

Σὺ τῇ νοπητῇ μαχαίρᾳ τῶν λόγων σου, ταῦ
ψεύδους κεφαλὰς πολυμόρφους, Μάρκε

τεμῶν, ἀνθρώποις τὴν ἀλήθειαν πᾶσι, κηρύξας
ἐμεγαλύνας.

Σοῦ τῶν Ἀθλητῶν πρεσβείαις, καὶ Μυστα-
γωγῶν σου ἰκεσίαις Εὐεργέτα, Μάρκου τε
καὶ Κυρίλλου καὶ τῶν συναθλοφόρων, καὶ ἡμᾶς
τῶν θείων χαρίτων καταξιώσον.

Θεοτοκίον.

Υπὸ οἰκτιρμῶν οἰκείων, καὶ φιλανθρωπίας
ἀπορρήτου, καμφθεῖς ὁ πάντων Κτίστης,
ἐκ σοῦ Ἀγνή ἐτέχθη, καὶ φθαρέντας ἀνθρώ-
πους, ἀνέπλασε καὶ ἐκαινούργησε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη Βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
» τασθέσαι αἰτῆμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Γδε φωταυγῆς πανήγυρις, φωτοειδῶς Μαρτύ-
ρων ἔλαμψε σήμερον, νέφη πονηρὰ, τῆς ἀ-
μαρτίας σκεδάζουσα, καὶ φωτίζουσα θείῳ ἐν
Πνεύματι, πιστῶν τὰς διανοίας· ταύτην προ-
θύμως ἐορτάσωμεν.

Ωσπερ δύο ἀνατέλλοντες, φωτοειδεῖς ἀστέ-
ρες πᾶσαν φωτίζετε, τὴν ὑπ' οὐρανόν,
ταῖς τῶν ἀγῶνων λαμπρότησιν, Ἰωανᾶ καὶ σοφῆ
Βαραχήσιε· διό με τὸν ἐν σκότει, τῆς ἀμαρτίας
καταυγάσατε.

Στύλοι Ἐκκλησίας ὠφθητε, ἀπεριτρέπτως
ταύτην διαβασάζοντες, Ἀβιβος ὁμοῦ, Ναρ-
σῆς καὶ Μάρης Ἠλίας τε, Ἰωανᾶς Σηβεῖθης καὶ
Λάζαρος, καὶ Ζανθαῖς καὶ Σάββας, καὶ Μα-
ρουθαῖς καὶ Βαραχήσιος.

Ηδη μετ' Ἀγγέλων Ἅγιοι, παρεσηκότες θρό-
νω τῆς δόξης πάντοτε, καὶ ταῖς ἀσπραπαῖς,
τῆς Τρισηλίου λαμπρότητος, ἀυγαζόμενοι πάν-
τας φωτίσατε, τοὺς πίσει τὴν φωσφόρον, ὑμῶν
γεραίροντας πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, καὶ ἧς ἐκτήσω
ταύτης κληρονομίας σου, ταῖς ὑπὲρ ἡμῶν,
τῆς σὲ τεκούσης Θεόπαιδος, παρακλησέσιν ἐ-
πικαμπτόμενος, ἵνα σε ὡς Δεσπότην, καὶ παν-
οικτίρμονα δοξάζωμεν.

Ὁ Εἰρμός. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου,
τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς,
τῷ Θεῷ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες,
μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα λόγια
πάνσοφε· καὶ τὴν ἐκείθεν ἀναπηγάζουσαν, χά-
ριν ἐπλήτησας, γεγονὼς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν,
πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεψάμενος.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ταῖς τῶν δακρύων
πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ
παννύχοις στάσεις, τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, ἀ-
νεπτέρωθης πρὸς τὴν ἀγάπῃσιν, τὴν τούτου
μάκαρ καὶ ὠραιότητα· ἧς ἐπαξίως νῦν, ἀπο-
λαύεις ἀληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνά-
θλων σου, θεόφρον Ὅσιε.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ἀναπτέρωσας τὸν
νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ Πίστεως, κοσμικῆς
συγγύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν
σταυρόν σου ἀναλαθόμενος, τῷ παντεπόπτῃ
κατηκολούθησας, σῶμα δυσήμιον, ἀγωγαῖς ἀ-
σκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος,
τοῦ Δείου Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχὴ μου στενάζουσα, καὶ τῶν δα-
κρύων πηγὰς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα,
τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεῷ ἡμῶν
Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἄγνη, τῆς
φοβεραῖς με ῥῦσαι κολάσεως· καὶ κατασκήνω-
σον, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διακωνί-
ζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ
Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως
Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μητὴρ σου, Τέκνον,
ἐβόα, Τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως, πῶς
φέρεις ὁ ἰατρός, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθέ-
νειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἀπαντας ῥυσάμενος, τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῷ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κλίμαξ πέφηνας τῶν ἀρετῶν παμμάκαρ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Κλήμεντος (*).

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Ωδὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
παήσαντι θαυμαστά τέρατα, βραχί-
οι ὑψηλῶ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι
δεδοξασται.

Καλῶς βδελυζάμενος τὸν κάτω κόσμον, τὸν
ἀνω ἀπέληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὸ
διδάσκεις ἡμᾶς, τοῦ κόσμου εἶναι τὴν φυγὴν,
Θεοῦ οἰκείωσιν.

Λίμου προσπαθεία σου λύσας τὴν νόσον, τὸν
ἄρχοντα ἐδήσας, τῶν παθῶν μακάριε,
σειραῖς ἀγῶνων σου, καὶ ἀπαθείας ἔπαθλα,
ἐστέφθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Γσάγγελον φρόνημα λαθὼν θεόφρον, τοῦ κό-
σμου ἀπερρήξας, σεαυτὸν πανόλβιε, τοῦ
γενροῦ καὶ φθαρτοῦ· διὸ ἀυλίζη προφανῶς, εἰς
ταῖς αὐλοῦς μοναῖς.

Μακρὸν συγγραψάμενος τοῖς ὑπηκόοις, τὸν
λόγον μακάριε, Ἰωάννη πάνσοφε, ταῖς
διδασκαῖς σου αὐτοῦς, πρὸς μακαρίαν ἐκ τῆς
γῆς, ἀναθιβάσεις ζωὴν. Θεοτοκίον.

Κηρύττει τὸν τόκον σου ἡ Ἐκκλησία, Παρ-
θένε Θεόνυμφε, ὀρθοδόξω στόματι, καὶ
δόγμασι θεϊκοῖς· τὰ σύμβολα δὲ τῆς σαρκὸς,
τοῦ σοῦ Υἱοῦ προσκυνεῖ.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦν-
τες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
αὐτὸς ἐστὶν ἡ πέτρα, ἐν ἧ ἔστερέωσε τὴν Ἐκ-
κλησίαν ὁ Χριστὸς, ἣν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Εὔρες ὡς τερπνὸν θυμίαμα, τὴν ἀόρησιαν,
ἐπάσαν ἐκδιώξας θυμοῦ τὴν δυσωδίαν, ἐκ
βάθους τῆς ψυχῆς σου· διὸ νῦν Θεσπέσιε, ὑπὲρ
ἡμῶν τῷ Λυτρωτῇ, ἀμαρτιῶν τὴν λύσιν αἴτησαι.

Φλέξας τῷ πυρὶ Μακάριε τῆς Χριστοῦ ἀγά-
πης, νοῦν μνησικακίας ἔλαμψας ἀκτίσι,
πιστῶς φιλαδελφίας, καὶ ῥάστην ὑπέδειξας ὁ-
δὸν μακάριε, πρὸς σωτηρίαν πᾶσι, τρανῶν τὸ
ἀμνησικάκον.

Ηρας πρακτικῆς ἀσκήσεως, οὐρανόθεν χά-
ριν, ὅθεν ἀποφράττεις χεῖλη καταλάλων,
σοφαῖς διδασκαλίαις, ἐν αἷς ποδηγημέθα, πρὸς
ἀρετῶν πορείαν· ἧς καὶ τυχεῖν ἀξιοθεύημεν.

Θεοτοκίον.

Ησε παρθενία τίκτειν σε ὁ Προφήτης πα-
λαι, ἄχρονον ἐν χρόνῳ, καὶ ὑπὲρ νοῦν

(*). Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα, πρὸς τὸ Ἱεράριον
διοδεύσας, τυπωθέντα καὶ ἐν τῷ Τριωδίῳ, Κυριακῇ Δ΄ τῆς
Νηστείων, ποίημα ὄντα Ἰγνατίου.

καὶ λόγον, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐξιλέωσαι Ἁγνή, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανὸν ἀναβάσεις, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανήλθες, πρὸς Θεωρίας ἀπλετοῦ βυθὸν εὐσεβῶς, πάσας ζηλιτεύσας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνεδρας, σκέπεις ἀλωθήτους δέ, τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τούτων· ὦ Ἰωάννη, κλίμαξ ἀρετῶν, πάντας σωθῆναι ἐκέλευε Ὁσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστατο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφυλάξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σῆ· σῆς γὰρ δούλης σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ Τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶν σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀβ-
» βακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκή-
» ρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνω-
» σθήση, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀνεδειχθή-
» ση. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νηστεία χαλινώσας τῆς γλώττης ταῖς ὀρ-
μαῖς, ἡσυχία ἴθυνας τὸν βίον σου Σοφέ·
ὡς ὀσμήν δὲ πυρὸς γευσάμενος χάριν Ὑψίστη,
πολυέπειαν ὡς ἀχλὺν τῆς ἀμαρτίας ἔφυγες,
ἀμέμπτως λατρεύων Θεῷ.

Αφθόνως ἀληθεῖα γλυκάννας τὴν ψυχὴν, τὴν
πικρὰν ἐξέφυγες τοῦ ψεύδους μετοχὴν·
διὸ ἀσκήσει ἐνθέῳ καταδουλώσας, δαιμόνων
δούλους θεορρήμον Ἰωάννη, ὡφθης Μοναστῶν
ὁδηγὸς ἀπλανής.

Στενούμενος τῷ τόνῳ ἀσκήσεως στερόδως, ἀ-
κηδίας λελυκας τὴν πάρεσιν Σοφέ· καὶ
προθυμίας τῷ δόρατι θανατώσας, τῆς ἀθυμίας
τὴν ἰσχὺν, Θεῷ πρεσβεύεις, πᾶσιν ἰλασμόν δω-
ρηθῆναι ἡμῖν. Θεοτοκίον.

Μακάριον τὸ ἔθνος πανύμνητε Ἁγνή, ὃ τι-
μᾶν ἠξίωται τὸν τόκον σου πιστῶς, ὀρ-
δοδοξία καὶ δόγμασι καὶ τοῖς ἔργοις, τῆς ἀ-
ληθείας ἐν συμβολοῖς ἐμφανίζον, πᾶσαν τοῦ
Υἱοῦ σου τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ύξ περιέσχμε Σωτήρ, ἀμαρτίας καὶ
» ἀχλὺς· διὸ μοι ἀνάτειλον, τῆς μετανοίας
» Κύριε, τὸν ὀρθρον ὡς εὐσπλαγγνος, πρὸ τοῦ
» με φθάσαι τὸ πέρας τὸ ἀδηλον, τὸ τῆς ζωῆς
» μου Χριστέ, ἢ ζωὴ καὶ τὸ φῶς.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ τρυφῇ, παινόμενος τὸν
νοῦν, οὐκ ἔδωκας χεῖλη σου, τῆς ἡδονῆς
τοῖς βρώμασι· διὸ ἀπηγγόνισας λιμῶ τὰ πά-
θη, καὶ δαίμονας ἡσυχνας· καὶ γὰρ ὁ θλίβων
λαιμὸν θανατοῖ ἡδονάς.

Οφθης ἀγνεῖας ἐραστής, καὶ λαγνεῖας μι-
σητής, τῷ φωτὶ ἐξέφυγες, πιστῆς ἐξαγο-
ρεύσεως, παθῶν τὴν σκοτόμαιναν· καὶ γὰρ ὁ
θελων καθᾶραι σῶμα καὶ νοῦν, θριαμβεύσει
θερμῶς, τὰ τοῦ σκότους κρυπτά.

Νῶ καὶ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκὶ, τῇ Τριάδι λει-
τουργῶν, Εἰδώλων προσκύνησιν, σαφῶς
ἀπεσκορᾶκισας, ἐλέῳ φιλόπτωχε, καὶ ἀναγ-
καίων τῇ σπᾶνει, καὶ γέγονας φιλόθεος ἀλη-
θῶς, ἢ φιλάργυρος.

Αχθος τῆς ὕλης εὐσεβῶς, ἀπορρίψας ἐπὶ
γῆς, ἰπτάθης πρὸς αὐλά, πτεροῖς ἀκτη-
μοσύνης σου· διὸ παριστάμενος, αὐλῶς Πάτερ
Χριστῷ σὺν Ἀύλοις πιστῶς, αἴτησαι ἰλασμόν,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εχθιστοὶ ὡφθησαν ἡμῖν, καὶ ἐπάρατοι ὁμῶ,
τῆς σῆς Ἀειπάρθενε, οἱ προσκυνεῖν μὴ
θελόντες, μορφῆς τὸ εἰκόνισμα, καὶ τοῦ Υἱοῦ
σου· διότι οὐ πείθονται, τοῖς ἄνωθεν πατρικοῖς
θείοις δόγμασι.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βροῦ.
» Τὴν ζωὴν μου ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσάν με, Σωτήρ τοῦ κόσμου, κρά-
» ζοντα· Δόξα σοι.

Ρώμη νήψεως ἀγνῆς, καὶ ἀγῶσι προσευχῆς,
τὸ ἀναίσθητον παθῶν, ἐξεδίωξας στερόδως,
τῆς σῆς ψυχῆς, καὶ ὅλος ὡφθης, Πάτερ νηφάλιος.

Εν αὐπνῷ προσευχῇ τὸν φιλοῦπνον ἐχθρόν,
ὑποτάξας ἀνδρικῶς, ὡφθης γρήγορος παι-
μὴν, Θεόληπτε, Χριστοῦ τῆς ποιμένης, καὶ δι-
δασκάλων Φωστήρ.

Τοῦ νοὸς τὸν ὀφθαλμὸν, καθαγνίσας εὐσε-
βῶς, ἀνυστάκτως τῷ Χριστῷ λειτουργῶν
διαπαντὸς, προέβλεψας, τὰ θεῖα καλλῆ, τῆς
μακαρίας τρυφῆς.

Θεοτοκίον.

Ναυτιῶσι σάλῳ νῦν, ἀπιστίας τῆς πικρῆς,
καθορῶντες εὐλαθῶς, Ὁρθοδόξων τοῦς

χορούς, οἱ ἄνομοι, ἀσπαζομένους, τὴν σὴν Παρθένε μορφήν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στίχοι.

Ἐπὶ κλίμαξ κλίμακος πυκνῶς Πάτερ,
Τὰς σαῖς ἀρεταῖς θεῖς, ἔφθασας πόλις μέχρι.

Χαῖρεν Ἰωάννης, τριακοστῆ ἔξαναλύων.

Οὗτος, ἐκαταίδεκα χρόνων ὑπάρχων καὶ ἀγχίνους ὦν τῇ ἐγκυκλίῳ σοφίᾳ, προσενήνοχεν ἑαυτὸν ὄμμα ἱερώτατον τῷ Θεῷ, ἐν τῷ Σιναιῷ ὄρει ἀνελθὼν, καὶ μονάσας, καὶ ἐν ὑποταγῇ διάγων. Εἶτα, μετὰ χρόνους ἐννεακαίδεκα (*), ἀναστὰς ἔρχεται πρὸς τὸ τῆς ἡσυχίας στάδιον, ἀπὸ σημείων πέντε τοῦ Κυριακοῦ, τὴν τῆς παλαιστρας θεῖαν μονὴν κατεληφώς, Θωλᾶς ὄνομα τῷ χώρῳ· καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διαπεράνας, ἐν διακαεῖ ἔρωτι καὶ πυρὶ θεῖας ἀγάπης πυρπολούμενος, ἦσθε μὲν ἐκ πάντων, ἃ ἀμέμπτως ἐπιταί τῷ ἐπαγγέλματι, βραχὺ δὲ λίαν καὶ οὐκ εἰς κόρον, καὶ ἐν τούτῳ, αἶμαι, τὸ τοῦ τύφου κίρας κλῶν πανσόφως. Ἀλλὰ τὴν τῶν δακρῶν πηγὴν ἐκείνου τίς ἂν λόγος ἐξείποι; Ὑπνου δὲ τοσοῦτου μετελάμβανεν, ὅσον τὴν τοῦ νοός, οὐσίαν τῇ ἀγρυπνίᾳ μὴ λυμῆνασθαι· ὁ δὲ δρόμος τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσευχὴ ἦν αἰννας, καὶ πρὸς Θεὸν ἔρωσ ἀνείκαστος.

Οὗτος τοίνυν, πᾶσαν ἀρετὴν ἔξασκήσας, καὶ καλῶς πολιτευσάμενος καὶ μεγίστων θεωριῶν γενόμενος ἀνάπλις, καὶ τὸν Μαθητὴν, ὑπνοῦντα ἐντὶνι τόπῳ ὑποκάτω πέτρας μεγίστης, καὶ μέλλοντα ὑπ' αὐτῆς, πιπτούσης ἦδη, ἀναιρεθῆναι, καὶ εἰς μέρη διαιρεθῆναι, ἐν τῷ κελίῳ ὦν, καὶ Πνεύματι θεῷ γνοῦς, τοῦ τοιοῦτου θανάτου ἔρρῦσατο, ἐπιφανείας αὐτῷ καθ' ὑπνοῦς, καὶ διαναστήσας οὐ ἐμελλεν ὑποστῆναι πτώματος. Ἐν τούτῳ οὖν ἀρετῆς ἀφικόμενος, καὶ Ἠγούμενος τοῦ Ἁγίου Ὄρους Σινᾶ χρηματίσας, κατέλιπε τὴν ἐπίκτητον ζωὴν, καὶ πρὸς τὴν αἰώνιον μετέτιθη ἀνάπαυσιν, πρότερον σχεδιάσας τὴν πάνσοφον Βίβλον τῶν θεῶν καὶ Πνευματικῶν Ἀναβάσεων, ἧτις καὶ Κλίμαξ ἐπονομάζεται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωαδ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σαμαρείας (**), ὃν ἐπάταξεν ὁ λέων καὶ ἀπέθανεν, ὅτε ἤλεγχε τὸν Ἱεροβοᾶμ, ἐπὶ ταῖς δαμάλαισι· προσέταξε γὰρ αὐτῷ ὁ Θεὸς ἀπειθεῖν μὲν καὶ ἐλέγξει, μὴ φαγεῖν δὲ ἄρτον, μήτε οἶνον πιεῖν, ἀλλὰ ταχὺ ἐπανελθεῖν. Εὐρών δὲ τὸν Ἱεροβοᾶμ θύοντα, ἐκάλεσε

τοῦτον καὶ εἶπε· Ἐὰν λέγει Κύριος· Ἰδοὺ υἱὸς τίχτεται τῷ οἴκῳ Ἰούδα, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σέ τοὺς Ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τούτων. Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ὁ Ἱεροβοᾶμ, ἐφ' ᾧ κατασχεῖν αὐτόν, καὶ γέγονεν αὐτῆ ξηρὰ· παρακαλέσας δὲ, ἀπειλήσει ταύτην ὑγιῆ ὡς τὸ πρότερον. Ὑποστρέφων δὲ ὁ Ἰωαδ, παρεπίσθη πρὸς τινος ψευδοπροφήτου, Ἐμβέ λεγομένου, καὶ συνέφαγεν αὐτῷ. Διὰ τὴν παρακοὴν τοίνυν συνεχώρησεν ὁ Θεὸς ἀναιρεθῆναι μὴν αὐτόν ὑπὸ λέοντος, μὴ βρωθῆναι δὲ· καὶ ἀποθανῶν, ἐτάφη ἐγγὺς τοῦ ἀπατήσαντος αὐτόν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Φρέατι.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, ἡ Ἁγία Εὐβούλη, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς σύνεστιν Ἀθλητῆ Τέκνω,
Ἀθλητομήτωρ καλλιτεκνος Εὐβούλη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ηοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας σου Σωτήρ, οὐχ
» ἠψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε
» οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνον καὶ
» εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Ος τῆς ἀνδρείας ξίφει καθελὼν, Πανεύφημε,
με, θράσος νηπιώδους δειλίας, ὠφθης
στερρόσ καὶ φοβερός, πνεύμασιν ὄντως ἀκαθάρτοις ἅπασιν·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ θαυμαστώσας.

Νόμῳ Χριστοῦ ἐνθέως πειθαρχῶν, ἐπάτησας
δόξαν φερωνύμως τὴν κενὴν, μόνῳ Θεῷ τῷ ἐν
κρυπτῷ, φέρων τοὺς κόπους τῆς στερρόσ ἀσκήσεως,
ὅς ἀποδίδωσιν εἰς φανερόν τοὺς μισθοὺς.

Πρὸς ἀοράτους φάλαγγας παθῶν, ἀράμενος πόλεμον,
ἐδείχθης νικητῆς, ὡς ταπεινὸς τῷ λογισμῷ
καὶ τῇ καρδίᾳ· τὸν γὰρ ὑπερήφανον καὶ ἀλαζόνα
ἐχθρόν, τούτοις κατέτρωσας. Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς Χριστέ σαρκώσεως τιμῶν, τὴν ἐνωσιν
ταύτης καὶ τὸ εἶδος προσκυνῶ, θεοπρεπῶς·
ὅτι Θεὸς ὢν πρὸ αἰώνων, ἐκ Παρθένου γέγονας,
βροτὸς ἀφύρτως αὐτός, κατ' ἄμφω τέλειος.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ν φρίττησιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί,
» ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὕμνεῖτε
» Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ
» ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απλάστοις σου ἠθέσι μειώσας ἀκραιφνῶς, τὸν τρόπον τὸν ὑπόουλον, ὡς δύσχρηστον

(*) Ἐννεακαίδεκα ἐτῶν γεγονώς δηλαδὴ.
(**) Οὐχὶ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐξ Ἰουδα ἦν ὁ Προφήτης ὁτός· καὶ ἰδοὺ (λέγει ἡ θεῖα Γραφή) ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐξ Ἰουδα παρεγένετο ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βαιθὴλ (Γ'. Βασιλ. ιγ'. 1). Ὀνομάζεται δὲ Ἰωηλ, καὶ οὐχὶ Ἰωαδ, μαρτυροῦσης καὶ τοῦτο τῆς θεῖας Γραφῆς. Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλομών... Ἰδὲ οὗτοι γεγραμμένοι... ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωηλ τοῦ ἀρῶντος περὶ Ἱεροβοᾶμ υἱοῦ Ναβάτ (Β'. Παρ. λειπ. 5'. 29). Οὐδὲ τοῦ κατετέρου ἀναφερομένου ψευδοπροφήτου τὸ ὄνομα σημειοῦται εἰς τὴν θεῖαν Γραφήν, ἤγουν τὸ Ἐμβέ· ἀλλ' οὐδὲ ψευδοπροφήτης ἦν ἐκεῖνος, κατὰ τοὺς Ἑρμηνευτὰς τῶν ἀνωτέρω χωρίων τῆς θεῖας Γραφῆς.

φυγών, πραέων τοῖς τόποις ἐπαυλίζη σαφῶς, ὡς πρῶτος βιώσας, Θεόφρον Ἰωάννη.

Μητέρα καὶ φύλακα πασῶν τῶν ἀρετῶν, τὴν θείαν ταπεινώσιν ὑπέγραψας ἡμῖν· καὶ γὰρ ὡς ὑπάρχων, ἀρχιτέκτων σοφός, τῆς θείας ἀνοδοῦ, τὴν βίασιν κατεπήξω.

Μετέσχες τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος σαφῶς, καὶ πάντα ἐπλήρωσας, τοῦ θείου φωτισμοῦ, διάκρισιν ὄντως ἡμῖν εὐδιάκριτον, τῇ πράξει διδάξας, καὶ παιδεύσας τοῖς λόγοις.

Θεοτοκίον.

Οὐ γράφω Θεότητα, μὴ ψεύδεσθε τυφλοί· ἀπλῆ γὰρ ἀόρατος ἀνείδεος ἐστὶ· σαρκὸς δὲ τὸν τύπον ἱστορῶν προσκυνῶ, καὶ πιστεῖ δοξάζω, τὴν τεκοῦσαν Παρθένον.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φω-
- » τοφόρον λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν ναὸν
- » τὸν ἔμφυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τοῦ
- » οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν
- » Θεοτόκαν οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Αὐτῶ νῶ ἵπταθεις πρὸς τὰ αὐτὰ, θεωρημάτων βυθὸν σὺ κατείληφας· καὶ τυχῶν τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δι' ἐκτεναῦς προσευχῆς κατηξιώθης, τοῦ προοραῖν τῶν μελλόντων τὴν δῆλωσιν.

Καταναλώσας τὸ ἔνυλον φρόνημα, τῆς προσευχῆς τῇ φλογί· Ὁσιώτατε, ὅλος πῦρ ἐνέφηνας, Ἰωάννη πάνσοφε Θεόφρον· διὸ ἐκσταῖς εὐσεβῶς ταῖς θεωρίαις, τὴν ἀγαθὴν ἠλλοιώθης ἀλλοιώσιν.

Απονεκρώσας τὰ πάθη ἀσκήσεισ σου, πρὸς τελειότητα Πάτερ ἀνέδραμες, ἀπαθείας Ὅσιε· διὸ νῦν δεήθητι Θεοῦ, ὑπὲρ εἰρήνης παντὸς τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας ἡμῶν τῶν τιμῶντων σε.

Ρώμην λαβὼν ἐν τῇ πίστει Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πτερωθεὶς τῇ ἀγάπῃ ἀνέδραμες, ἀρετῶν πρὸς κλίμακα, εὐσθενῶς καὶ βέβηκας, ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ, τῶν ὀρεκτῶν ἐστὶ πάντων τὰ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τῆς λοχείας Ἄγνη τὸ παραδόξον, καὶ ἐπὶ τοίχων γραφαῖς ἀσπαζόμεθα· οὐ τὸ ἔργον σέβομεν, καὶ τὸ εἶδος τιμῶμεν, τὸ ἀληθές, ἐξ ἀμφοῖν ὁμολογοῦντες, ὀρθοδοξίας εἰκότως πληρούμεθα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ. Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, ἢ αἰ. ᾠδα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Θαυματουργοῦ Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ Θεόφρον Ὑπάτιε, ἐν ἐγκρατεία καλῶς, ἐκτραφείς εἰς περιδοξον, ἀρετῶν ἐπηνύησαι, ὑψος ἀνατεινόμενος, πρὸς θεωρίαν μυστικωτάτην σαφῶς, Χριστοῦ τὸ κάλλος κατοπτριζόμενος· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, νοῦν τε καὶ διάνοιαν καταυγασθεὶς, πᾶσιν ἐναπήστραψας, τὰς τῶν θαυματῶν αὐγὰς.

Πάτερ Πατέρων Ὑπάτιε, ὀρθοδοξίας φωτὶ, ἀπαστράψας κατηύγασας, διανοίας Ὅσιε, τῶν πιστῶς προστρεχόντων σοι, καὶ τὰς ἀρείου κόρας ἡμαύρωσας, ἀποκηρύξας τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ· ὅθεν φωστῆρά σε, κεκτημένοι ἅπαντες τὴν ἱεράν, μνήμην σου γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πάτερ ἱερὲ Ὑπάτιε, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν τρανῶς ἀνεκήρυξας, Πατρὶ ὁμοούσιον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὰς τῶν θαυματῶν ἀκτῖνας ἔλαμψας, φωταγωγήσας πᾶσαν ὑφήλιον· δράκοντα ἔκτεινας, καὶ θερμῶν ἀνάβλυσιν σαῖς προσευχαῖς, ὑδάτων ἐξέβλυσας, εἰς ἰατρίαν παθῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίου ταφύγιον· χαῖρε Λυχμῖα χρυσεῖ· χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνῆ· χαῖρε Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε Παραδείσει· χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε σκηνὴ· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ἢ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο καὶ πέτραι διερρήγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἅπερ ὡς ἔβλεψεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα, ἐν στεναγμαῖς, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ΄. ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.
» Ἦγρὰν διδοεύσας ὡσεὶ ξηραῖν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραήλ

• λίτης ανέβόα· τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
• ἄσωμεν.

Φωτὶ τῆς Τριάδος καταυγασθεῖς, ἐκ βρέ-
φους Θεόφρον, Ἱεράρχα τῷ ζωηρῷ, τῆς
Πίστεως γαλακτι ἐτράφης, ταῖς ἀρεταῖς κα-
ταυγαζόμενος.

Συνέσει καὶ χάριτι κοσμηθεῖς, νηστεῖαις καὶ
πόνοις, ἐχαλίνωσας τῆς σαρκός, Θεόφρον
παμμακάκρ ταῖς ὀρέξεις, καὶ τὴν ψυχὴν ἀρεταῖς
κατεκόσμησας.

Αστράφας τῷ βίῳ τῷ φαεινῷ, ὡς ἥλιος πᾶ-
σαν, Ἱεράρχα τὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐφαίδρυ-
νας Πάτερ Ἐκκλησίαν, ἐν ταῖς ἀκτίσι τῶν
θαυμάτων σου. Θεοτοκίον.

Γῶδου αἰ προρρήσεις τῶν Προφητῶν, ἐπὶ σοὶ τὸ
πέρας, ἀπειλήφασιν ἀληθῶς· Λόγον γὰρ ἀσπό-
ρως συλλαβῶσα, Θεογεννητορ ἀγνή ἀπεκύησας.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκο-
• τισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Εὐλον ζωῆς πέφυκας, καταρδευόμενος Πάν-
σοφε, ἐκ τῶν Γραφῶν οὐ περ οὐ προστρέ-
χει, τῷ καρπῷ ὁ τῆς Εὐσας ἐχθρός.

Στόματα ἐνέφραξας, τὰ δυσσεβῆ συσχῶν
ἄσματα, προφητικῶς, ταῖς θεοπειθεῖσι,
πρὸς Χριστὸν παρακλήσεσι.

Γύναια βακχεύοντα, σὺ τῆ πηγῇ σοφῶς ἔ-
θραυσας, σωφρονισμόν, τοῖς ἀγνωμονοῦσι,
παραδόξως ποιούμενος.

Οἶκος Θείου Πνεύματος, καὶ προσευχῆς εἰ-
κὼν γέγονας, Ἱεραρχῶν, καύχημα καὶ
κλέος, τῶν Μαρτύρων Ὑπάτιε.

Θεοτοκίον.

Νόμοις οὐ δουλεύσασα, τοῖς μητρικοῖς Σε-
μνή τέτοκας, τὸν Λυτρωτὴν· φύσεως οἱ
νόμοι, ἐπὶ σοὶ γὰρ καινίζονται.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς πίστεως δόγματα κρατύνων Ὅσιε, Πα-
τρί συναῖδιον καὶ ὁμοούσιον, τὸν Λόγον
ἐκήρυξας· ὅθεν καὶ ὀρθοδόξως, τὴν σὴν ποιμνὴν
ποιμάνας, ἡσχυνας τοῦ Ἀρείου, τὴν κακόφρο-
να γνώμην· διὸ νῦν μεταβαῖς πρὸς τὸν Χριστὸν,
πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας Ἀχραντε τῷ Θεῷ τόκῳ σου,
ἐφθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν
θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεῖρας, πάντα ἐκ τοῦ
θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ
χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξα-
σμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν
ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως,
τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυ-
σωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων
ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
• μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
• ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, Πάτερ ἐπὶ σοὶ
πλουσίως σκηνώσασα, φωτοφόρον δοῦλον
ἔδειξε, δαδουχοῦντα κόσμον θείοις δόγμασι.

Τῆ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, τὸν Εἰδωλικὸν
χειμῶνα ἠμαύρωσας, καὶ τροπαίοις τα-
πεινώσεως, ἀσεθείας θράσος κατεμάρανας.

Ακηλίδωτον ἔσοπτρον, Πάτερ τῆς Τριάδος
ὠφθης Ὑπάτιε· κατοπτεῦειν γὰρ ἠγά-
πησας, καθαρῶς τὴν γνῶσιν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οἷς φρικτὸν καὶ παράδοξον, τῆς ἀγνῆς λο-
χείας σου τὸ Μυστήριον! ὑπὲρ φύσιν γὰρ
Πανάμωμε, τὸν Δημιουργόν σου ἀπεκύησας.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**ὶνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
• τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
• ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
• ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
• τὰς ὁδοὺς μου κατευθύνον δέομαι.

Επὶ ὕδωρ τῆς θείας, Πάτερ ἀναθάσεως ἔ-
χων τὴν ἔφεσιν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τοῦ
αἴθλου τὸ κάλλος γλιχόμενος, εὐανθέσι τόποις,
συμβολικῶς ἐπανεπαύου, τὰς ἐκεῖθεν μονὰς
τεκμαιρόμενος.

Ταῖς αἰῶλοις γυμνάζων, Πάτερ σεαυτὸν θεω-
ρίαις καὶ πράξεσιν. ὑλικάς φροντίδας, ὡς-
περ βάρος ψυχῆς καταλέλοιπας, καὶ ἐν ταῖς
ἐρήμοις, χοροβατῶν ὡς ἐν λειμῶνι, ἐπλουτίσθης
τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Επαυξήσας τὴν ποιμνὴν, Πάτερ ἐν τῇ πόσῃ
τῶν θείων δογμάτων σου, ὡς περ μάνδρας
οἴκους, σεβασμίους παμμακάκρ καθίδρυσας, ἐν
οἷς εἰσελαύνων, τὰ λογικὰ θρέμματα Πάτερ,
ἐλυτρώσω θνητῶν ἐξ Αἱρέσεων. Θεοτοκίον.

Μόνη τίκτις Παρθένος, μόνη καὶ ἀπείραν-
δος ὠφθης Πανάμωμε· ἐν γαστρὶ γὰρ
Λόγον, τοῦ Πατρὸς δεξαμένη τὸν ἀναρχον, γα-
λουχεῖς Παρθένε, θαῦμα φρικτὸν! καὶ παρθε-
νεύεις, καὶ τοὺς ὄρους καινίζεις τῆς φύσεως.

Ῥῆθ' δ'· Ὁ Εἰρμός.

- Ἰάσθητί μοι Σωτήρ, πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνο-
- μίαι μου καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
- νάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
- ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Φλογώδη ρεῖθρα φωτὸς, Ἱερομάρτυς Ὑπά-
τιε, ἀνάψας ὁ ποταμὸς, νυκτὶ διαβαίνον-
τι, τὴν τρίβον ἐδείκνυεν, ὑποφαίνων πᾶσι, τῆς
ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα.

Τερατουργῶν διὰ σοῦ, ὁ ζωοδότης Χριστὸς
ὁ Θεός, ἰάσεων θησαυρὸν, τὸ ὕδωρ ἀνέ-
δειξεν, εὐχαῖς σου Ὑπάτιε, γλυκασμὸν θαυμα-
των, τὸ πικρὸν ἀπεργασάμενος.

Θαυματῶν ὑπερφυῶν, ἐργάτης ὠφθης Ὑπά-
τιε· λαβὼν δὲ παρὰ Θεοῦ, χάριν τῶν ἰά-
σεων, πηγὴ ἐχρημάτισας, δαψιλεύων πᾶσι, σω-
τηρίας θεῖα νάματα. Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς πρεσβείαις Ἀγνή, κινδύνων καὶ
περιστάσεων, ἐξάρπασόν με δεινῶν, καὶ
ῥῦσαί με δέομαι· σὺ γὰρ τεῖχος ἀρρήκτον, καὶ
λιμὴν, καὶ ἀκέπη, καὶ ἀπόρητον ὀχύρωμα.

Σ υ ν α ξ ἰ ρ ι ο ν .

Τῇ ΛΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἄθλησις τοῦ
Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, Ἐπισκόπου
Γαγγρῶν.

Στίχοι.

Κτίνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθω,
Τὸν Ὑπάτιον· φεῦ γυναικὶ ἀθλία!

Πρώτη Ὑπατίῳ βιάτου πέρας ἐν τρικκοστῇ.

Ο ἐν Ἀγίοις Πατρὶ ἡμῶν Ὑπάτιος, ἐκ Κιλικίων ἀν-
θήσας, ἐν Γάγγραις ἀρχιερατεύσας, ἐν τῇ πρώτῃ
συνάθῃ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ἄκτω Θεοφόρων Πατέ-
ρων εἰς γιγνώσκ, ὅλος πεπληρωμένος ἦν Πνεύματος Ἀ-
γίου. Πολλοὺς δὲ πειρασμοὺς ὑπομείνας, καὶ σημεῖα διά-
φορα ἐκτελέσας, γέγονε περιβόητος.

Κωνσταντίου γὰρ βασιλευστος, τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου, δράκων τις πόθεν τοῖς βασιλικαῖς ταμείοις
προσπελάσας, ἐν οἷς ἀπαξ ὁ χρυσοὺς ἐφυλάσσετο, καὶ πρὸς
τῇ εἰσόδῃ αὐτῶν ἐμφωλεύσας, πολλὴν ἀθυμίαν τῷ Βασι-
λεῖ προεξένησε, μηδενὸς ἐκεῖ δυναμένου ἀπωσαῦν πλησιά-
σαι. Ἐν ἀμνηχανίᾳ τοίνυν ὁ Βασιλεὺς ὦν, τὸν μακάριον
τούτου προσκαλεῖται· ὃν παραγευόμενον, μετὰ πολλῆς ὑ-
ποδεξιόμενος τῆς αἰδοῦς, περὶ τοῦ ἐπισφρησάντος ἀπαγ-
γίλλει θηρός. Ὁ δὲ Ἄγιος, εἰ δυνατόν μοι, φησὶν, ὦ
Βασιλεῦ, τοῦ Θεοῦ συνεργούοντος, αὐ παραιτήσομαι παιῆσαι
τὸ προσταχθὲν· καὶ μὴ ἀθύμει, ὦ Βασιλεῦ· τὰ γὰρ παρὰ
ἀνθρώποις ἀδύνατα, τῷ Θεῷ δυνάτα.

Ταῦτα τοῦ Ἀγίου εἰρακτός, καὶ τοῦ δράκοντος πόρ-
ρωθεν ἀποδειχθίντος, ὁ Βασιλεὺς, Μὴ ἀσυντηρητῶς, ὦ
Πάτερ, φησὶ, τῷ θηρὶ πλησιάζης, καὶ πείσῃ, ὅπερ καὶ
πολλοὶ πεπόνθασιν, ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν. Καὶ ὁ Μακάριος·
Ἡ ἡμετέρα εὐχὴ, Βασιλεῦ, οὐδὲν ἰσχύει πρὸς ταῦτα,
πρὸς Θεὸν δὲ σου ἡ Πίστις, καὶ ἡ τούτου μεγάλη καὶ
αἰτήτος δύναμις. Τότε πεισὼν ἐπὶ τῆς γῆς, προσήξατο

ἐφ' ὠραν ἰκανῆν· καὶ ἀναστάς, λίγει τῷ Βασιλεῖ· Κέ-
λευσον γενέσθαι μεγάλην πυρκαϊάν μεσση τῆς πλατείας
ἐδοῦ, ἐν ᾧ τόπω ἡ στήλη τοῦ σοῦ Πατρὸς ἱδρύται· καὶ
οἱ μέλλοντες ταύτην ἀνάπτειν, προσμενέτωσαν ἐκεῖ, τὴν
ἐμὴν ἐκδεχόμενοι ἀφίξιν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τούτου προσ-
τάξαντος, ὁ Ἄγιος εἰσελθὼν, τὰς θύρας τῶν Βασιλικῶν
ταμείων ἀνέωξε, καὶ ἅπαντες ἐφυγον· μήκοθεν δὲ τινες
ἰστῶτες καὶ βλέποντες, φόβῳ καὶ τρόμῳ συνείχοντο. Ὁ
δὲ Ἄγιος, τυπτῶν τὸ θηρίον δι' ἧς ἐπεφέρετο ῥάβδου, ἤ-
νυεν οὐδὲν, καὶ ἡ ἡμέρα ἦδη παρήρχετο, καὶ πάντες φων-
το θανατωθῆναι τὸν Ἄγιον. Ἀλλὰ τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς
ἀνατείνας, καὶ τὸν Κύριον ἐπικαλεσάμενος, τὴν ῥάβδον
τῷ στόματι τοῦ θηρίου ἐμβάλων, εἶπεν· Ἐν ὀνόματι τοῦ
Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ὁ δρά-
κων, ἰνδακὼν τὴν ῥάβδον, ἀκολούθει τῷ Ἄγιῳ, ὡς ὑπὸ
τινος διωκόμενος.

Ὁ γοῦν Μακάριος, ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν Βασιλείων, καὶ
πᾶσαν τὴν λεωφόρον διοδεύσας μέχρι τοῦ φέρου, τὴν
ῥάβδον ἰλκων ἐπὶ τῆς γῆς, δι' ἧς καὶ τὸν δράκοντα, τὸ
ἄκρον ἰνδακόντα τῆς ῥάβδου καὶ συρόμενον ὑπ' αὐτῆς,
ἐξέπληξεν ἅπαντας. Ἦν γὰρ φοβερὸς ὁ δράκων τὴν θίαν,
ἐξήκοντα πύχεις ἔχων τὸ μήκος, ὡς ἔλεγον. Καὶ πλη-
σιάσας ὁ Ἄγιος τῇ πυρκαϊᾷ, φησὶ πρὸς τὸν δράκοντα·
Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κη-
ρῦσω, εἰσελθε μεσση τῆς πυρκαϊᾶς. Ὁ δὲ φοβερὸς ἐκεῖ-
νος δράκων, καμάρας εἶδος ποιήσας, καὶ ὑποκυρτώσας
ἑαυτὸν, καὶ μέγα ἐκταθείς, ἔρριψεν ἑαυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ
πυρός, καὶ παρανάλωμα τούτου γέγονε. Καὶ πάντες, θα-
ξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν, ἐξέπλάγησαν, ὅτι
τοιούτου φωστῆρα καὶ θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Τότε ὁ Βασιλεὺς, τὸν Ἄγιον δια-
φερόντως τιμῆσας καὶ εὐχαριστήσας, τὸν χαρακτήρα τῆς
ὄψεως αὐτοῦ ἐκέλευσε σανάδι ἐντυπώσασθαι. Καὶ τούτου
γενομένου, ἐν τῷ Βασιλικῷ ταμείῳ τούτου ἀπέθετο, εἰς
ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τὸν Ἄγιον οὖν κατασπασά-
μενος, ἀπίστειλεν οἰκαδε.

Μετὰ δὲ τὸ ἐξελεῖν τὸν Ἄγιον ἐκ τῆς Πόλεως, καὶ
πρὸς τὸν οἰκίον ἀφικέσθαι θρόνον, οἱ τῆς Ναβαίου αἰρί-
σεως, φθόνον πολὺν ὠδινύσαντες κατ' αὐτοῦ, ἐν οἷς εἰώθει
ὁ αἰδίδιμος διερχεσθαι στενωποῖς καὶ κρημνώδεσι, τόποις
παρακαθίσαντες, ἐγκερυμμένοι σὺν ῥοπάλοις καὶ ξίφεσι,
τῷ μακαρίῳ ἐκείνῳ διερχομένου, αἰφνιδὸν ὡς ἄγριοι θῆρες
ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνίδρας, ὁ μὲν, ξύλῳ ὁ δὲ, λίθῳ,
ἕτερος, ξίφει, κατὰ τοῦ κρημνοῦ τὸν Ἄγιον ἠκόντιζον.
Καὶ ῥίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὕψους ἐπὶ τὸν κρη-
μνόν, ἐκ ὀλίγας αὐτῷ πληγὰς ἐπέθετο, ὡς πρὶν οἱ Ἰσδαῖοι
τῷ Πρωτομάρτυρι Στεφάνῳ. Ὁ δὲ Ἄγιος, ἐν τῷ ποταμῷ
ρίφεις ἡμίθανης, τὰς χεῖρας μικρὸν ὑφαπλώσας, καὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς πρὸς οὐρανὸν διάρας, Κύριε, μὴ στήσης αὐ-
τοῖς, ἔλεγε, τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. Καὶ ἔτι αὐτοῦ προσ-
ευχομένου, γυνὴ τις ἐναγῆς καὶ ἀκάθαρτος, λίθον ἄρα-
σα μέγα, καὶ τὸν κρόταφον τοῦ Ἀγίου κρούσασα, τὸ
λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀφέλετο ἢ δυστυχῆς καὶ τα-
λαίπωρος· καὶ ἡ μὲν τούτου ἀγία ψυχὴ ἐν χερσὶν ἦδη ἦν
τοῦ Θεοῦ· ἡ δὲ ἐναγῆς ἐκείνη γυνὴ, κωνηρῶ πνεύματι
ληθηῖσα, διὰ τοῦ αὐτοῦ λίθου τὸ ἴδιον ἔτυπτε στήθος.
Ἐσαύτως δὲ καὶ πάντες, οἱ τοῦ φόνου κοινωνήσαντες, ὑ-
πὸ ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐπαιδεύοντο. Τὸ δὲ Λείψανον
τοῦ Ἀγίου ἐν ἀχυρῶνι τινὶ κρύψαντες, ἀνεχώρησαν· ἀλ-
λ' ὁ γεωργός, οὗ ὁ ἀχυρῶν ἦν, εἰσελθὼν ἐπὶ τῷ δεῦναι
τροφὴν τοῖς ἑαυτοῦ ζώοις, ἀκούσας οὐρανίων φασμάτων θα-
ξολογίαν, μνηστῆς γέγονε τοῦ μακαρίου Πατρὸς.

Τούτου ἀναμνησθέντες οἱ οὐκῆτορες τῆς Πόλεως Γαγ-
γρῶν συνήχθησαν ἐκείσε, καὶ κοινῇ θρηνησάντες ἔλαβον
τὸ Ἄγιον Λείψανον· καὶ ἀνακομίσαντες τῇ ἑαυτῶν πό-

λει, κατέθεντο ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ. Ἡ δὲ γυνὴ ἔλθοῦσα, καὶ τύπτουσα ἑαυτὴν τῷ λίθῳ, δὶ σὺ τὸν Ἅγιον ἔκτεινε, τοῦ Δείου Λειψάνου κατατεθίντος, εὐθίως ἰάθη, ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ Ἁγίου φονεῖς, καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου κηδεῖα τελεσθόντων θανάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ἀκακίῳ θνήσκοντι τῷ γῆς Ἀγγέλῳ,
Χώραν ἐτοιμάζουσιν Ἄγγελοι πόλου.

Ὅστος, κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως, τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν διδάσκων, συσχεθεὶς προσήχθη Μαρκιανῷ Ὑπάτῳ· καὶ περὶ ὧν κηρύττει ἐρωτηθεὶς, διεξῆλθε πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίαν, καὶ ταληρωδῶν τῶν Ἑλλήνων διήλεγξεν. Ὅθεν βασάνους δέχεται, καὶ φρουρᾷ κατακλείεται. Ἀνεγίγκας δὲ περὶ τούτου ὁ Μαρκιανὸς τῷ Δεκίῳ, καὶ κατὰ τὴν ἐξέτασιν ὑπομνήματα ἀποστείλας, προστάξαντος τοῦ Δεκίου, ἀφείθη ὁ Ἅγιος τῆς εἰρκτικῆς· καὶ περιῆι, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ περιφέρων τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. Πολλοὺς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παιδεύσας, καὶ ἐν θάυμασι καὶ διδασκαλίαις καλῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων, Αὐδᾶ Ἐπισκόπου, Βενιαμὶν Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐν νέᾳ Μαρτύρων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, τῶν εἰς φυλακὴν βληθέντων, καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ γαλῶν, τῶν συγκλεισθέντων αὐτοῖς, βιβρωσκομένων.

Στίχ. Αὐδᾶς, ἐνισχύοντος ὑψίστου Λόγου,
Καθεῖλεν ἰσχὺν δυσσεβῶν, τμηθεὶς κάραν.

Ἀθλητικῷ κλυστῆρι, τῷ πάλῳ λέγω,
Πᾶν Βενιαμὶν ψυχικὸν κενοῖ βάρος.

Ἐν τοῖς ὄνυξι κάλαμον δεδεγμένοι,
Σφᾶς Μάρτυρας γράφουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Ζῶων ταμεῖα Μαρτύρων τὰ σαρκία·

Μῦς ἐτρέφοντο, καὶ γαλαὶ ἐν τῷ βόθρῳ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ Ἰσδιγέρδης, ὁ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς κατὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκίνησε πόλεμον, πρόφασιν ἐνθεν λαθῶν. Αὐδᾶς τις Ἐπίσκοπος, πολλοῖς εἰδῶσι ἀρετῶν κεκοσμημένος, οὗτος, ζῆλῳ Δεῖῳ χρησάμενος, τὸ Πυρεῖον, τουτίστι τὸν ναῖν, εἴθα οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ἐλάτρουον, κατέλυσε. Τοῦτο ὁ Βασιλεὺς παρὰ τῶν Μάγων μαθῶν, μετισταίλατο τὸν Αὐδᾶν· καὶ πρῶτον μὲν ἠπίως τὸ πραχθὲν ἠτιάσατο, καὶ τὸ Πυρεῖον οἰκοδομῆσαι προσέταξεν. Ἐκείνου δὲ ἀντιλέγοντος, καὶ τοῦτο δρᾶσαι ἀδύνατον εἶναι φάσκοντος, πᾶσας τὰς Ἐκκλησίας καταλύειν ἠπέλησε, καὶ τέλος ἐπέθηκεν ὡς ἠπέλησε, πρῶτον τὸν Δεῖον ἄνδρα ἀναιρεθῆναι κελεύσας. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἅγιος, ἐχάρη λίαν· καὶ οὕτω χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος, τὸ μακάριον τέλος εἰδέξατο.

Τριάκοντα δὲ διελθόντων ἐτῶν, πάλιν ἡ ζῆλη τοῦ διωγμῆ ὑπὸ τῶν Μάγων, καθάπερ ὑπὸ τινῶν καταγιγῶν, ῥιπιζομένη, τῶν κλασθηρίων τὰς ἐπηρείας τῆς εὐσεβείας προσήνεγκεν· καὶ παντοίαις βασάνοις πολλοὺς ἀναλώσαντες, τῷ θανάτῳ παρέδωκαν· καὶ ὑπερορίαις μακραῖς, καὶ πολλαῖς ἄλλαις βασάνοις πολλοὶ ἐξ αὐτῶν προσομιλήσαντες,

τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν ἐν διαφοροῖς θανάτοις. Ἐξ ὧν δύο, ἢ τριῶν ἐπιμνησθήσομαι, ἵνα διὰ τούτων ὑποδείξω καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀνδρείαν.

Ὀρμισδης τις ἦν, τῶν ἄγαν περιφανῶν παρὰ Πέρσαις Ἀχαιμενιδῶν, Ἐπαρχὸν ἰσχυρῶς πατέρα (*). Τοῦτον μεταθῆκως, πρὸς ἑαυτὸν ὁ Βασιλεὺς ἤγαγε, καὶ προσέταξεν ἀρνεῖσθαι τὸν πεποιηκότα Θεόν. Ὁ δὲ ἔφη· Μὴ μοι γένοιτο, εἰ καὶ παιδευόμενος, ῥαδίως τὸν τῶν ὄλων Θεὸν καταφρονεῖν καὶ ἀρνεῖσθαι. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, θαυμάσας τὴν τούτου παρρησίαν, ἐγύμνωσε μὲν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιομάτων, τὸν δὲ γενναῖον ἀγωνιστὴν γυμνὸν προσέταξε περιάγειν διὰ τῆς ὁδοῦ, σύροντα τῆς στρατιᾶς τὰς καμήλους, περιζώματι μόνον χρώμενον. Πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ταμείου, εἶδε τὸν ἀριστον ἐκείνον ἄνδρα, ὑπὸ τῆς ἠλιακῆς ἀκτίνος φλεγόμενον, καὶ κόνεως πολλῆς ἐμπιπλάμενον· καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας ἀναμνησθεὶς, μετεκαίσατο· καὶ χιτωνίσκον, ἐκ λίνου πεποιημένον, ἐκέλευσατο ἐνδύθῆναι, νομίσας ὁ Βασιλεὺς ὡς ὑπὸ τῆς προτέρας ταιλαπωρίας, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ Βασιλέως γεγεννημένης φιλανθρωπίας, μαλακισθῆναι τὸν ἄνδρα· εἶτα ἔφη πρὸς αὐτόν· Ἀπηλλάγης τῆς ἐριδος ἐκείνης τοῦ ἀρνεῖσθαι τὸν Υἱὸν τοῦ τέκτονος; Ὁ δὲ, ζήλου πλησθεὶς, διέρρηξε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέρριψεν ἐπεικῶν· Διὰ τοῦτό με εἴη τῆς εὐσεβείας ἐκστήσεσθαι; ἔχε τὸ δῶρόν σου μετὰ τῆς αἰσεβείας. Τούτου τὴν ἀνδρείαν ὁ Βασιλεὺς θαυμάσας, γυμνὸς τούτου τῆς Βασιλείας ἐξύλασε, καὶ θανάτῳ παρέδωκε.

Βενιαμὶν δὲ τινα Διάκονον συλλαθῶν, καθείρξεν ἐν φρουρᾷ. Δύο δὲ διεληλυθόντων ἐτῶν, Ῥωμαίων πρεσβυτητικῆς ἀφίκετο περὶ τινῶν ἄλλων πραγμάτων πρεσβυτων. Καὶ τοῦτο μαθῶν, ἤτησε τὸν Βασιλῆα τὸν Διάκονον ἀφθῆναι. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ὑποσχίσθαι προσέταξε τὸν Βενιαμὶν, μηδενὶ τῶν Μάγων διδασκαλίαν τοιαύτην προείπειν τὸ, σὺνολον. Καὶ ὁ μὲν πρεσβυτικῆς φυλάξειν ταῦτα τὸν Βενιαμὶν ἐπηγγέλατο· ὁ δὲ Βενιαμὶν, ἀκούσας τῶν τοῦ πρεσβυτοῦ παραινήσεων, Ἀδύνατον, ἔφη, γενέσθαι· ὡς πόσης τιμωρίας ἀξίου ἀποκρῦψαι τὸ τάλαντον. Καὶ τοῦτο οὐ καταγνούς ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευε τῶν δεσμῶν ἀφθῆναι· ἐκείνος δὲ τὰ συνήθη τελῶν ἦν.

Ἐν αὐτοῦ δὲ διελθόντος, ἐμνησθῆ τῷ Βασιλεῖ, ὅς προσαχθῆναι τοῦτον προσέταξε. Καὶ δὴ προσαγαγόντων αὐτόν, ἔφη πρὸς αὐτόν ὁ Βασιλεὺς τὸν ὑπ' αὐτοῦ προσκυνούμενον Θεὸν ἀρνήσασθαι. Αὐτὸς δὲ ἀπεκρίνατο· Εἰ αἱ μυριοὶ θανάτοις αὐτὸν παραδώσει, τὸν Βασιλῆα τοῦ παντός καὶ Δημιουργοῦ οὐκ ἀρνήσεται. Ἐπὶ τοῦτο χαλεπῶς ὁ Βασιλεὺς, εἴκοσι καλάμους ὀξύνας, τῆς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ὄνυξι προσέταξεν ἐμπαρῆσαι. Ὡς οὖν παίγιον ἰδὼν τὴν τιμωρίαν λογισάμενος, ἕτερον κάλαμον τῷ παιδογόνῳ αὐτοῦ μορίῳ προσέταξεν εἰσθῆναι· καὶ τοῦτον συγχῶς εἰσάγων καὶ ἐξάγων, ἀρόρητος καὶ ἀφορητὸς ἀλγηδόνας ἐργάζετο. Μετὰ δὲ τῶν τοιαύ-

(*) Παλαιὰ καὶ ἐπίσημος φυλὴ τῶν Περσῶν ἦσαν οἱ Ἀχαιμενίδαι, τοῦ Ἀχαιμένου ἀπόγονοι. Ἦν δὲ ὁ Ἀχαιμένης ἀρχαῖος τῆς Περσίας Βασιλεὺς, καταγόμενος ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Περσέως, καὶ πάππος τοῦ Καμβύσου, πατρὸς Κύρου τοῦ Μεγάλου (Ἡρόδ. α. 125. ζ'. 41).

Σημειωτέον δὲ, ὅτι ὁ ἀνωτέρω Ὀρμισδης ἐορτάζεται καὶ κατὰ τὴν γ'. Νοεμβρίου, Ἀχαιμενίδης μόνον καλούμενος ἐκεῖ, τῷ πατρωνυμικῷ ὀνόματι, ὅπου λέγει ὁ Συναξαριστής, ὅτι ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, καὶ οὐχὶ μαρτυρικῶς, ὡς ἐν ταῦθα· διὸ καὶ ἐκεῖ μὲν ὀνομάζει αὐτὸν Ὁμολογητὴν, ἐν ταῦθα δὲ συναριθμεῖ μετὰ τῶν Μαρτύρων. Ἄλλὰ καὶ ὁ κατωτέρω Βενιαμὶν Διάκονος ἐορτάζεται ὡσαύτως καὶ κατὰ τὴν γ'. Ὀκτωβρίου.

την τιμωρίαν, ράβδον παχείαν, ὅζους πάντοθεν ἔχουσαν, εἰσωθῆναι διὰ τῆς ἰδρας ἐκίλευσε· καὶ τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν ὁ γυναιὸς ἀγωνιστῆς.

Καὶ ἄλλα δὲ μυρία ὅσα ὁ Συριώδης εἰργάσατο, οὐδὲν ἤττον, ἢ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανός. Καὶ τοῦτο οὐ χρὴ θαυμάζειν, πῶς κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ τοῦτο ἐγένετο· τοὺς γὰρ πολέμους τούτους, εἰρηκεν ὁ Δεσπότης, ἐμφαίνειν τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀήττητον· καὶ αὐτὰ ἡμᾶς διδάσκει τὰ πράγματα, ὡς πλείονα ἡμῖν τῆς εἰρήνης ὁ πόλεμος πορίζει τὴν ὠφέλειαν. Ὅθεν καὶ οὗτοι οἱ ἄγιοι, δι' ὑπομονῆς καὶ Μαρτυρίας, ἰδεξαντο τοὺς στεφάνους τῆς νίκης.

Ὡν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
- Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
- εὐλογητὸς εἶ.

Απορρήτων θαυμαίων, αὐτουργὸς Ἱεράρχα παρα Χριστοῦ γεγονώς, ἐφώτισας τὸν κόσμον, τῇ πράξει καὶ τῷ λόγῳ, ἐκδιδάξας βοᾶν εὐσεβῶς· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Απογνωσεως βρόχους, ὁ βυθῷ ἀπιστίας ἀποπνιγόμενος, προσάπτων τοῖς πεσοῦσιν, εἰς πάθη ἀτιμίας, τὴν μετάνοιαν ἔσθεσεν· ἦν περ ἀστράψας πιστοῖς, κατέφλεξας Ναβάτον.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Λόγου, τὴν Ἄγνην Θεοτόκον καὶ προστασίαν ἡμῶν, δι' ἧς ταῖς ἐπιηρείαις, ἐχθρῶν καταπατοῦμεν, ἀνυμνοῦμεν καὶ λέγομεν· Εὐλογημένη Θεόν, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
- **Τ**στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ
- ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς ἀναιμάκτους εἰλικρινῶς τῇ Τριάδι, ἀναφέρων θυσίας Παμμάκαρ, γέγονας Κύριῳ σφάγιον Μαρτυρίου.

Τὴν ἱεράν σου βάψας στολὴν τῷ οἰκειῷ, Θεοφόρε αἵματι προθύμως, σέφανον ἐδέξω διπλοῦν Ἱερομάρτυς.

Ὁς Μαθητῆς, οἰά περ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, συμπαθείας θνήσκων ὑπερνήχου, σοῦ τοὺς ἀνδροφόνους τεύξασθαι σωτηρίας.

Θεοτοκίον.

Λόγον συνείληφας ἐν γαστρὶ ὑπὲρ λόγον· καὶ τεκοῦσα πάλιν παρθενεύεις· πάντα ὑπὲρ φύσιν τὰ σὰ Θεογεννητορ!

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
- **Ε**κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὠφθη
- τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
- γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
- Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία
- χίαι μεγαλύνουσιν.

Μωσέα εἰκονίζων ταῖς ἀρεταῖς, ὑπερήλασας τοῦτον τῷ θαύματι· ράβδῳ τῇ σῇ, πλήξας γὰρ τὸν δράκοντα εὐθαρσῶς, ὡς ἐν ἀγκίστρῳ εἰλκυσας, Πάτερ ἐκ ταμείων Βασιλικῶν, πυρὶ καταναλώσας, ὡς ὄργανον κακίας, ὀρθοδοξία κραταιούμενος.

Χωννύμενος τοῖς λίθοις διὰ Χριστὸν, ὑπὸ τῶν μαιφόνων Ὑπάτιε, ρεῖθροις τῶν σῶν, ἐπνίξας αἱμάτων τοῦ ἀσεβοῦς, Ναβάτου τὰ ἀντίθεα, δόγματα κηρύξας Πάτερ σοφέ, τοῖς πταίουσι συγγνώμην, διὰ τῆς μετανοίας, τῶν ὀφλημάτων προσπορίζεσθαι.

Μὴ παύση ἱκετεύων ὑπὲρ ἡμῶν, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς Ὑπάτιε, τῷ Ποιητῇ, πάντων καὶ Δεσπότη παρεστηκῶς, ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ρύσασθαι τοὺς πόθῳ εἰλικρινεῖ, τελῶντας τὴν σὴν μνήμην, καὶ θείαις μελωδίαις, ἀνευφημοῦντάς σε πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Οφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον, ἀκράδαντον ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι συνήθως, καὶ ἡ ἀΐ. Ὡρα μετὰ μετανοιῶν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τ Ε Λ Ο Σ.

APR 12 1955

